

پزیشکی دِلان

نوسینی
ابن قیِّم الجوزیَّة

وہرگی پانی
خوبہ یبہہ وراہی

نارین

مکتبہ دار الفکر

www.igra.ahlamontada.com

منتدى اقرأ الثقافي

www.igra.ahlamontada.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نارین

پزیشکی دلائل

طَب القلوب لابن قِيمَ الجوزية	ناوی کتیب به عره بی
پزشکی دلان	ناوی کتیب به کوردی
صالح احمد الشامی	ناماده کــــــــــــــــار
عبدالعزیز سلیمی	وه رگیپانی بو فارسی
	وه رگیپانیــــــــــــــــی
خوبه یب که مال هه ورامی	له فارسییه وه بو
	کــــــــــــــــوردی
ریاز مه حمود کاکه مه حمود	تایــــــــــــــــپ
کۆمپیوته ری نارین (محمد علی)	نه خشه سازی ناوه وه
دووه م ۲۰۱۴	نۆره و سالی چاپ
(۱۴۸۶) ی سالی (۲۰۱۲) ی پیدراوه	ژماره ی سپاردن

دهزگای

چاپ و په خشی نارین

هه ولیر: بازاری زانست بو کتیب و چاپه مه نی

website: www.nareenpub.com

E-mail: nareenpub@gmail.com

ته له فۆن: ۲۵۱۱۹۸۲ ۶۶ (۰۰۹۶۴)

مۆبایل: ۰۰۹۶۴ ۷۵۰۴۰۶۴۶۱۰

پزیشکی دلائل

نووسینی

ابن قیم الجوزیة

نامادہ کار

صالح احمد الشامي

وہرگیرانی

خوبہ یب ہہ ورامی

ناریت

پیشہ کی

بہ ناوی خودای گہرہ و بیّ ہاوتا

پیش ہموو شتیّ پتویستہ ناماژہ بہوہ بکہم کہوا ئہوہی کہ بووہ ہۆکار و پالہنریّ بۆم، بۆ ئہوہی ئہم پہرتووکہ دہستنیشان بکہم و وہریگپرمہ سہر زمانی پاراوی کوردی چہند شتیّ بوو لہوانہ: یہکہم، خودی نوسہرہکہ، چونکہ یہکیّ لہو ہۆکارانہی کہ وا دہبیتہ ہۆی بہپیژی و ناواژہ بوونی ہەر پہرتووکیّ، بہدلنیاپیہوہ نوسہرہکہیہتی و ئایا نووسہری ئہو پہرتووکہ تاجہندہ لای خہلکی و بہتایبہتی چینو توئیژی خوینہران و پۆشنبیران ناسراوہ و ناوبانگی ہہیہ. دیارہ ئیمام (ئیبین قہیمی جہوزی) ش یہکیّ کہ لہو کہلہ پیاو و نوسہر و خامہ پہنگینانہی کہوا خزمہ تیکی بہرچاوی بہ مروّفایہتی کردوہ بہ تاییبہتی لہ بواری ئایینی پیروزی ئیسلامدا. یہکیّ تر لہو ہۆکارانہ ناوینیشانی کتیبہکہ بوو بہ ناوی (طب القلوب) واتہ: (پزیشکی دِلان)، کہ وا ہەر لہ خودی ناوہکہ یہوہ بۆمان دہردہکہوئی کہ ئہم پہرتووکہ باس لہ بہشیکی گرنک و کاریگہری جہستہ دہکات کہ ئہویش (دلہ). کہ بہ فہرمانپہوا و ہہلسوپنہری تہولوی ئہندامانی تری جہستہ دادہنریّ و لہ ئیسلامدا و لہ فہرموودہ شیرین و ناواژہکانی پیغہمبہریشماندا موچہممد (ﷺ) باس لہو بہشہی جہستہ کراوہ و گرنکی پیڈراوہ. ہەر وەك چۆن لہ فہرموودہ یہکیدا پیشہوا و تاجی سہرمان موچہممد (ﷺ) فہرموویہتی: "...الا وان فی الجسد مضغة اذا صلحت صلح الجسد کلہ و اذا فسدت فسد الجسد کلہ الا و ہی القلب". واتہ: "ئاگادار بن لہ ناو لاشہی ئادہمیزادا پارچہ گوشتیک ہہیہ ئہگہر ئہم پارچہ گوشتہ باش بوو ہموو لاشہو نہندامانی ئادہمیزا باش ئہبیّ، ئہگہر خراب بوو ہموو لاشہ خراب و ناپیک ئہبیّ، ئہم پارچہ گوشتہ (دلہ)".

لہ پوانگہی ئہم فہرموودہ یہوہ دہتوانین ئہوہ بلّیین کہ وا، ئیمہی مروّف کہ یہکیّ لہ بوونہوہر و دروستکراوہکانی پہرورہدگار، گہر ہمانہوئی لہ ژيانا

خۆشبهخت و کامه‌ران بێن و به‌دوور بێن له‌ قه‌له‌قی و دله‌پاوکی و ناپه‌حه‌تی و چه‌رمه‌سه‌ریه‌کانی ژیان، پتووسته‌ گرنگیه‌کی ئه‌وتۆ و به‌رچاو به‌ دِلمان بده‌ین، که‌ به‌ سه‌نته‌ر و سه‌رچاو و هه‌لسوپنه‌ری ته‌واوی هه‌ره‌که‌ و سه‌که‌ناتی جه‌سته‌مان داده‌نری. هه‌ر وه‌ك چۆن له‌ وه‌رمووده‌یه‌دا باس له‌وه‌ کراوه‌ که‌وا گه‌ر بێت و دلی ئاده‌می ساغ و سه‌لامه‌ت و ته‌ندروست بێت ئه‌وا ته‌واوی ئه‌ندام و کاره‌کانی چاک و سه‌لامه‌ت و باش ده‌بن. که‌ واته‌ ئیمه‌ی مرو‌ف به‌ هۆی ئه‌وه‌ی که‌ بوونه‌وه‌ریکی جو‌له‌جو‌لکه‌ر و عه‌جول و لاوازین و به‌رده‌وام له‌ بزاون و هه‌له‌کردنداين، "...و خلق الانسن عجولا (اسراء ئایه‌تی ١١)"، "...و خلق الانسن ضعیفا (النساء ئایه‌تی ٢٨)" پتووسته‌ گرنگیه‌کی باش به‌و ئه‌ندامه‌ی جه‌سته‌مان (دل) بده‌ین و به‌جوانی په‌روه‌رده‌ی بکه‌ین و ڕایه‌یه‌تین له‌سه‌ر شتی چاک و کاروکرده‌وه‌ی باش بۆ ئه‌وه‌ی به‌ سه‌لامه‌تی و ساغی بمینیتته‌وه‌، چونکه‌ گه‌ر ئه‌و ئه‌ندامه‌ی جه‌سته‌مان ساغ و ته‌ندروست بێت ئیدی ته‌واوی جه‌سته‌ و ئه‌ندامانی جه‌سته‌شمان ساغ و سه‌لامه‌ت و ته‌ندروست ده‌بن و گه‌ر بێت و ساغ و سه‌لامه‌ت و ته‌ندروست نه‌بێ ئه‌وا ته‌واوی جه‌سته‌ و ئه‌ندامه‌کانیشی له‌ ساغی و سه‌لامه‌تی بیه‌ش ده‌بن و ئیدی ژیان له‌و جو‌ره‌ جه‌سته‌ و له‌وکه‌سانه‌شی که‌ خاوه‌نی ئه‌و جو‌ره‌ دل و جه‌سته‌ نه‌خۆش و ناساغن تال ده‌بێت و له‌ ژیا‌نی حه‌قیقی و راسته‌قینه‌ دوور ده‌که‌ونه‌وه‌ و چێژی لێوه‌رناگرن.

هه‌ر وه‌ك چۆن سه‌ردارو پێشه‌وامان موحه‌مه‌د (ﷺ) وه‌ك پێشه‌وايه‌کی خه‌مخۆر و دلسۆز فێری کردوین و داوای لێکردوین که‌وا هه‌میشه‌ له‌ په‌روه‌ردگار بپارێینه‌وه‌ و بڵێین: "يا مقلب القلوب ثبت قلبي على دينك" واته‌: "ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی که‌وا گۆڕین و گۆڕاندنی دله‌كانت به‌ده‌سته‌، داوات لێده‌که‌ین دله‌كانمان سه‌قامگیر و پاوه‌ستاو بکه‌یت له‌ سه‌ر دینه‌که‌ت." له‌ کۆتاییدا داواکارم له‌ په‌روه‌ردگار ئه‌م کاره‌م بۆ بکاته‌ تویشوێکی خێر بۆ دواژۆژم و هۆکاری بێ بۆ خۆم و بۆ ئه‌و خوینه‌ره‌ به‌پێژانه‌شی که‌ ده‌یخویننه‌وه‌، بۆ ئه‌وه‌ی له‌ ڕیگه‌یه‌وه‌ بتوانین چاکتر و باشت‌ر دِلمان په‌روه‌رده‌ بکه‌ین و

شاره زای ئه و شتانه بین که وا ده بنه هۆی نه خوش خستن و لاوازکردنی دِلمان و
خۆمانی لی بپاریزین و لییان دوور بکهوینه وه.

که مالی و تهواوی و بی غه ل و غه شی و بی که م و کوپی، ته نیا بۆ خودایه و بهس.

وه رگیپی کوردی

۱۳/زیلقه عده ی ۱۴۳۱ ک

۲۱/۱۰/۲۰۱۰ ز (خورمال)

پیشہ کی نامادہ کار

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين، حمداً طيباً مباركاً فيه، وافضل الصلاة واتم التسليم على سيدنا محمد النبي الأمثل، وعلى آله وصحبه اجمعين.

نیمہ لہ سہ ردہم و باروودوخیکدا ئہ ژین کہ زانستی ماددی مروؤ بہ شیوہ یہ کی ئیجگار بہ رفراوان پیشکے وتوہ، نامراز گہ لیکی ناسوودہ بہ خش و کہ یف خوشی جوڑاو جوڑی بو مروؤ بہرہم ہیناوہ، بہ ردہ وام بہرہ و پیشہ وہ ہنگاو دہنی، وہ ہموو پوڑی بہرہ میکی تازہ تر پیشکے ش دہکات.

شوینہات و شوتہ مای ئہم ہہ نگاوہ خیرایانہ لہ گوڑہ پانی پیشکے وتنی ماددیدا، پہلہ کردنی مروؤہ بو بہ دہست ہینانی ہوکاری ناسوودہ یی و کامہ رانی پوڑ و کہ لک وەرگرتن لییان، بہ لام ہیچ کات ناگات بہ و ئارہ زووی خوی، چونکہ تواناکان و بہرہمہ تازہ کان بہ بی و ہستان و بہ بی وچان دہکے ونہ بازارہ وہ!

پہلہ کردن لہ بہرہم ہیناندا کہ پہلہ کردن لہ بہ کارہینانیشیدا بہ دواوہ وہ یہ! شونہما و ئہ نجامی ئہم دیار دہ یہ، چاو لہ دوو بوون و زگ برسبیہ تی بہ دواوہ یہ، چونکہ بہرہمہینہر بہ ردہ وام بہ دوا ی نواندن و پیشکے شکردنی کالای تازہ وہ یہ و بہ کارہینہ ریش پادہ کیشتی بہ دوا ی بہ دہست ہینانی بہرہمہ تازہ کانی خویدا.

شتی کہ لہم نیوہ ندہدا سہرسورہینہرہ ئہمہ یہ کہ ہیچ یہ کی لہ وانہ ناتوانن بو تازہ کردنہ وہ ی نہ فسی خویان تہ نانہت توڑیکیش بووہ ستن و کوتایی پی بہینن. پیشکے وتنی ماددی مروؤ نہ مروکہ هاوکاتہ لہ گہل بہرز بوونہ وہ ی پڑہ ی جوڑہا نہ خوشی کہ مروؤ زیاتر پییان ئاشنا نییہ و لہ لای مروؤ نامون! دیار دہ یہ ک کہ بہ سہرچاوہ ی سروشتی پیشکے وتن و شارستانییہ تی ماددی دہ زانین و ہموو پوڑی ہہ والی دوزینہ وہ ی نہ خوشبیہ کی تازہ دہ بیستین!

چالاکي شه و پوڙي تافيگاكان و ناوهنده پزيشكي و تهنډروستيبهكان سه بارهت به دوزينه وهی دهرمانگه ليكي نوئ که نه خوشييه تازهكان؟! چاره سهر بکات، نه و پيکخراو و دامه زراوانه شي له پيگهي په له کړدنې بي ناکام و چاو له دوو و شت ويستن به جوړيکي تر جيگير کړدوه.!

نه خوشييه کاني دل – هر وه کو به شه کان و نه دامه کاني تري جهسته – زياتر و فراوانتر بووه و ژماره ي تووش بووان به و نه خوشييه گه يشتووه ته ژماره يه کي سه رسو پهيته. نه مه بارودوخي مروفي نه مرويه.

گرنگي داني زياتر به نه خوشييه کاني دل له بهر نه وه يه که دل ناوه ند و ته وه ره ي نه ساسي جهسته ي مروفه و نه دام يکه که نه گهر ته واو تهنډروست بيت ته واوي جهسته تهنډروست و له کاتيکدا نه گهر ناته واو و ناساغ بيت ته واوي جهسته نه خوش ده که ویت، وه ته واوي نه دناماني جهسته پتي کاريگهرن. به لام نه خوشي تري نه دنام تاييه تيبه و په يوهسته به هه مان نه دنامي دپاري کراوه وه.

پيژهي پزيشکاني دل و نه شته رگه رگه کاني دل ته واو زوړيوون و دهرمانگه ليکي زوړيش بو چاره سهر کړدنې نه خوشييه کاني به ره م هاتوون، وه به هوئ نه شته رگه ريبه پيشکه و تووه کانه وه تا راده يه ک نازارو نه خوشييه کاني که ميان کړدوه. نه مه بارودوخي دلي مروفه کانه له م سه رده مه دا.!

به لام نابي نه وه ش له بير بکه ين که مروف – جگه له دلي ماددي – (واته نه و دلي که بهر يه کي يا چند هه ستي له هه سته کاني مروف ده که وي، وه کو هه ستي بينين، ده ست... وه رگيږي کوردي) خاوه ني دليکي تره که نابيږي. که پول و گرنگي نه و يش که متر نييه له و دلي که باسما ن کړدو قسه مان له سهر کړد، هه مان نه و دلي يه که قورناني پيروز باسي ده کات و ناوي هيناوه له چند تايه تيکي زوړدا و له باره يه وه دواوه و باسي کړدوه.

کاتى که به له کارکه وتنى دلى ماددى پویه پووی مردن و له دست دانی ژيان ده بینه وه، به له ناو چوون و له کارکه وتنى دله که ی تر به مردنی همه لایه نه ی مروقایه تی مروف و له دست دانی سه ربه رزی دنیاو به خته وه ری دواپوژ کوتایی پی دیت. ده بیته نه و دله ی که قورئانی پیروژ باسی لیوه ده کات و ده فهرموویت: ﴿...حَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ﴾ سووره تی حج ۱۱.

واته: هه ندیک له خه لکی هه یه له به ک حاله تدا خواپه رستی ده کات (نه ویش نه و حاله ته یه که دنیا به دلی نه و بیت) نه گهر تووشی خیر و خوشی بوو دلی پی خوشه، خو نه گهر تووشی تاقیکردنه وه به ک هات، سواری سه ری خوئی نه بیت و هه لده گه پیته وه، نا به و حاله ته ی، دنیا و قیامت له دست خوئی نه دات و زهره رهنه ندی هه ردولایه و هه نه وه شه خه ساره تمه ندو زهره رهنه ندی پوون و ناشکرا. گرنگی باس و به دوا داچوون له باره ی دلی نه بینراو و نادیاره وه لیروه وه سه رچاوه ده گری. کیش و گرفتگی سه ره کی له په یوه ندی له گه ل دلدنا نه مه یه که خاوه نه که ی ناگاداری نه خوشییه که ی نییه، چونکه وه کو دلی ناشکرا و دیار خاوه نی نیشانه و کاریگه ری دیار و به رچا و نییه به سه ر جهسته وه.

له بهر نه وه هه ندی جار دلی نادیار و شاراو به بی نه وه ی خاوه نه که ی ناگای لی بیت تووشی جوژه ها نه خوشی خراپ و زیان به خش نه بیت، له م باره وه نه رکی زانایانه که له گوژه پانی گه شه و بره ودانی په روه رده کردن و داهیتانه ته ندروستییه مه عنه و بییه کان و پیدانی زانیاری به خه لکی و به رز کردنه وه ی ناستی به رچا و پوونیان (لیروه دا مه به سستی چاوی ناخه) له باره ی کاروباره کانی خوینانه وه و به رگریکردن له تووش بوونیان به نه خوشییه هه ست پینه کردنه کان دل و که سایه تی به نه رکی خوینان هه لسن... و زانایانی موسلمان ی پابردو به جوانی ناگایان له و نه رک و به رپرسیاریه تییه بووه.

نه گهر چی پسپوژانی نه خوشییه کانی دل له م سه رده مه ی نیمه دا که من، به لام ده رگا کانی نوژینگه ی پزیشکه کان و کارزانه کانی پابردو به رده وام کراونه ته وه و

هه‌میشه به‌بیّ چاره‌نواری چاره‌سەری نه‌خۆشییه‌کانیان کردووه و له‌م پێتاوه‌دا ته‌نیا چاویان له‌ پاداشتی په‌روه‌ردگار بووه و به‌س، وه‌ بوّ زانیاری و به‌ئاگا هێتانه‌وه‌ی خه‌لکی په‌رتووک گه‌لێکی پێویستیان خستووته‌ خزمه‌تی هه‌مووانه‌وه‌.

هه‌ندی له‌ و پەسپۆڤه‌ دڵسۆزانە که‌ نۆرینگه‌کانیان هه‌میشه به‌پووی نه‌خۆشه‌کاندا کراوه‌ن، بریتین له‌:

حه‌سه‌نی به‌صری، حارس محاسبی، جه‌نید به‌غدادی، ئیمام موحه‌مه‌دی غه‌زالی، سه‌لامی خویان لی بیّت و چه‌ندانی تر...

ئیمام ئیبن قه‌ییمیش (په‌زای خوی له‌سه‌ر بیّت) به‌کیکه‌ له‌ و پەسپۆڤانه‌ له‌م گوڤه‌پانه‌دا، که‌ زۆرێک له‌ زانایان و گه‌وره‌کان له‌سه‌ر کارزانی و لیّهاتوویی و زانایی و ناشنایه‌تی نه‌و که‌له‌ پیاوه‌ شایه‌تیان داوه‌. شایان و شایسته‌ی نه‌وه‌یه‌ که‌ به‌ مه‌به‌ستی که‌لک وه‌رگرتن له‌ زانیاری و کارزانی نه‌و سه‌ردانی نۆرینگه‌که‌ی بکه‌ین و سوودو که‌لکی پێویستی لی وه‌ربگیرن.

ئه‌مه‌ بووه‌ هۆی نه‌وه‌ی که‌ وا گرنگی به‌ کوکردنه‌وه‌ و ئاماده‌کردنی بابه‌ته‌کانی ئه‌م په‌رتووکه‌ بده‌م.

ئومێده‌وارم که‌ په‌روه‌ردگاری پایه‌به‌رز ئه‌م کاره‌م پاک بکاته‌وه‌ و جیگه‌ی په‌زنامه‌ندی خۆی بیّت و لێم قه‌بوول بکات. چونکه‌ چاکترین باره‌گا بوّ قه‌بوول کردنی نزاو داواکان باره‌گای په‌روه‌ردگاری به‌ده‌سه‌لاته‌!

وصلی الله علی سیدنا محمد وعلی آله وصحبه وسلم

۶/شوال، سالی ۱۴۲۱هـ

۱/۱/۲۰۰۱ز

صالح احمد الشامی

ژياننامه‌ی ئيمام ئين قه‌ييمی جه‌وزی

زانای فەرمووده‌ناس شه‌مه‌دین (عبدالله) موحه‌مه‌دی کوپي ته‌بووبه‌کری کوپي ته‌یوب کوپي سه‌عد کوپي ه‌ریزه‌رعی دیمه‌شقیه، ناسراوه به (ئین قه‌ییمی جه‌وزی)).

جه‌وزی ناوی قوتاخانه‌یه‌که که یوسف کوپي عبدالرحمن جه‌وزی درووستی کردووه و باوکی ئیمام ئین قه‌ییم سه‌رپه‌رشتیار و چاودتیریکه‌ری بووه، له‌به‌ر ته‌وه به ئین قه‌ییمی جه‌وزی ناسراوه.

ئیمام ئین قه‌ییم له‌سالی (٦٩١) هـ.ق له‌گوندی (ازرع) سه‌ر به ناوچه‌ی (حوران)ی ولاتی سوریا له‌دایک بووه، له سه‌رده‌می لاویدا چووه‌ته دیمه‌شق و له خزمه‌ت زانایانی ته‌و شاره‌دا ده‌ستی به خویندن کردووه و خویندن فی‌ر بووه. دواي گه‌رانه‌وه‌ی شیخی ئیسلام ئین ته‌یمیه له میسره‌وه بو دیمه‌شق له‌سالی (٧١٢) تا کاتی مردنی ته‌و له سالی (٧٢٨) هـ.ق له نزیکان و هاوپیانی ئین ته‌یمیه بو. ته‌م هاوپی‌ته‌یه بواری بو ئین قه‌ییمی جه‌وزی په‌خساند تاوه‌کو له نزیکه‌وه شاره‌زای بو‌چوون و ئیجتیه‌اداتی شیخی ئیسلام ئین ته‌یمیه بی‌ت و هیشووچنی خه‌رمانی زانستی ته‌و بی‌ت، وه ته‌نانه‌ت له‌گه‌ل شیوه‌کانی به‌لگه هینانه‌وه‌ی ته‌و له‌کاتی موناقه‌شه و باس و وتوو و یژدا ناشنا بی و بکه‌ویته ژیر کاریگه‌ری چو‌نییه‌تی نووسینی کتیب و شیوه‌ی نووسینه‌وه‌ی مه‌سه‌له‌کان.

گرنگ‌ترین وانه‌یه‌ک که ئین قه‌ییمی جه‌وزی له شیخی ئیسلام ئین ته‌یمیه‌وه فی‌ر بوو بانگ کردن بو زانایی و په‌په‌وه‌کردن له کتیبی په‌روه‌ردگار و سوننه‌تی پاستی بوو به شیوه‌ی سه‌له‌فی سالح.

ته‌ویش هه‌ر وه‌کو ماموستا‌که‌ی پووبه‌پووی ته‌زییه‌ت و ئازاریکی زۆر بوویه‌وه و هاوپی له‌گه‌ل ته‌ودا له به‌ندیخانه‌ی قه‌لعه‌ی دیمه‌شق به‌ندکرا و ته‌نیا دواي وه‌فاتی

شیخی ئیسلام ئیبن تەیمیه بوو که ئەویش ئازاد کرا. دواى وه فاتی مامۆستا که یشی هەرخۆشی دەویست و له زانست و پەشتیدا شیوهی ئەوی هەڵدەبژارد.

ئیمام ئیبن قەیممی جەوزی زۆر ئەهلی پەرستش و شەو نوێژ بوو و نوێژەکانی زۆر بە درێژی دەخویند، تا ئەو شوینەى که (ئیبن کەسیر) لەبارەیهوه دەلێت: (لەم سەردەمەدا کە سێک شک نابەم که بە ئەندازەى ئەو ئەهلی پەرستش بێت! ئەو له به جێهێنانی نوێژدا خاوهنی شیوهیهکی تایبەت بەخۆی بوو و خویندن و کڕنۆش و سەجدهکانی زۆر درێژ بوون، ئەگەر چی هەندێ جار لەلایەن هاوڕێیانیهوه سەبارەت بەمە و بەهۆی درێژ کردنەوهی نوێژهوه دەکەوێتە بەر لۆمە و سەرکوژنەکردنەوه، بەلام ئەو شیوهی خۆی نەدەگوپێ، (دروود و پەحمەتی خۆای لەسەر بێت).!

کەسانی که له بارەى ژایانی ئەوهوه شتێکیان نووسیوه، سەبارەت بە پەرستشی زۆر و پارێزگاری و پاستگویی ئەو له قسه و کرداردا شت گەلیکی زۆریان باس کردوه. ئەو خاوهنی چەندین بەرهمە که تەنیا نزیکەى (۳۰) پەرتوکی بە چاک گەیهندراون.

ئیمام ئیبن قەیممی جەوزی له مانگی پەجەبی سالی (۷۵۱) هـ. ق کوچی دواى کردو له مزگەوتی گەورەى دیمەشقدا نوێژی لەسەر کرا.!

بو زياتر ناسینی کەسایەتی ئیبن قەیمم، جێی خوێەتی که باس له بوچوون و پەوانگەى هەندێ له زاناکان لەم بارەیهوه بکەین:

ئیبن حەجەر عەسقەلانی لەبارەیهوه دەفەرمووێت: (ئیبن قەیممی جەوزی زۆر ئازا و بوێر بوو زانست و زانیارییهکی زۆری هەبوو و شارەزاییهکی باشی لەبارەى جیاوازی و مەزەبەکان و بوچوونی سەلهفەوه هەبوو).

عەلامە ئیبن رەجەب حەنبەلی دەفەرمووێت: (هیچ کەسێکم زاناتر لەو نەناسیوه، وه له گوێرەپانی زانایی و ناشنایەتی واتای قورئان و فەرمووده و پاستیهتی ئیمام هیچ کەسێکی پێ ناگات، ئەگەرچی بێ تاوان نەبوو بەلام کەسێکی وهك ئەوم نەبینیوو).

قازی بورهان الدین زهرعی ده لیت: (له ژیر میچی (سه قف) سی ئاسماندا له سرده می خوږدا که سیکم په یدا نه کردوه که له نه و زانتر بیت).

حافظ عمادالدین ئیبن که سیر ده لیت: (شهو و پوژ به خویندنه وه و لیکولینه وه وه سه رقان بوو نویژ و خویندنه وه ی زوړ، په وشت جوان و نهرم و نیان و میهره بان بوو نیشانه یه که له پق و کینه و به خیلی تیدا په یدا نه ده بوو).

ئیبین العماد حه نبله ده لیت: (ئیبین قه ییمی جه وزی زانایه کی ئایینی ته و او پاڅه که ری قورئانی پیروژ، نه خو اصول، نه هلی که لام و له زانستی ئیسلامیدا نه هلی سه رگرمی و داهینان بووه و له پاڅه کردنی قورئاندا بی هاوتا و له ئوصولی بیروباوه پی ئایینی سه رچاوه و قسه ی کوټایی له لای نه و بوو. له تیگه یشتن و زانایی دروستی فهرموده کان و هه لیتجانه ورده کان لیتان خاوه نی بیروپاو بلیمه تییه کی بی وینه بوو و له فقهو ئوصولی فقهدا بی هاوتا و له زمان و نه ده بیاتی عه رب و زانستی که لام و که لیکي تر له زانسته کانی تر بالا ده ست بوو و له زانستی په وشت و عیرفانیشدا بی هاوتا و بی وینه بوو).

سه بارهت بهم په رتووکه (۱)

کاتې که ده گه پښه وه بو ژيان نامه ی ئيمام نېن قه يمي جه وزي و ته ماشاي ده که ين، له نيو نه و په رتووکانه يدا که دايناون پووبه پووي کتیبې ده بينه وه به ناوي (پزیشکی دِلان).

نوربه ی که سانی که ژيان نامه ی ئه ويان نوو سيوه ته وه باسيان له و په رتووکه کردووه^۱ به لام تاكو ئیسته ده ستنوو سی ئه و کتیبه نه دوژاونه ته وه. نه گهر چی له زانکو ی نیسلامی موحه ممدی کوپی سعودی پياز (پایته ختی عه ره بستان) وینه یه که له ده ست نووسی په رتووکخانه ی (برلین باشوری) بوونی هه یه، به لام له راستیدا شتی جگه له بهش گه لیک له په رتووکي (زاد المعاد) ی ئه و نییه، وه ئه و لاپه رانه ی که له ژیر ناویشانی (پزیشکی دِلان) بوونی هه یه به کتیبکی سهریه خو له قه له م نادری^۲.

نه گهر چی ده ستنوو سه کانی ئه و کتیبه تاكو ئیسته نه دوژاونه ته وه، به لام ئيمام نېن قه يمي جه وزي له م په رتووکانه ی خواره وه دا سه بارهت به بابته تی (پزیشکی دِلان) خاوه نی بابته گه لیکي دوور و دریژه:

۱. مدارج السالکین.
۲. طریق الهجرتین.
۳. الداء والدواء (الجواب الکافی لمن سأل عن الدواء الشافی).
۴. اغاثه اللهفان.
۵. الفوائد و...

^۱ بو نمونه ته ماشاي کتیبی (التقريب لفقہ ابن قيم الجوزية) نوو سینی دکتور بکر ابو زيد، بهرگی یه که م، لاپه ره ۲۲۱ بکه.

^۲ په رتووکي (رسالة ابن قيم الی احد إخوانه) لیکولینه وه ی شیخ عبدالله المديفر، لاپه ره ۷۶.

ئیمام ئیبن قهیممی جه وزی له و پهرتووکانه دا سه بارهت به نه خوشیه کانی دل –
سه رچاوه گر له دوو دلی و هه وهس – وه دهرمان و پڭه چاره کانی نه و نه خوشییانه
قسه ی کردوه .

کو کردنه وهی بابه ته په یوه سته کان به م به سته وه و له بهردهست دانانیان کاریکی
سوودمه نده و ده بیته هو ی که م کردنه وهی هه ول و کوشش و کاتی خوینهر.

کاتی که له چوارچپوهی ته رچ کردنی له بهردهست دانانی میراتی فیکری و زانستی
ئیمام ئیبن قهیممی جه وزیدا، بریارمدا بو به کردهیی کردنی نه م کاره دوی که م یك
لیکولینه وه و به دوا داچوون زانیم که له بهشی سه ره تایی کتیبی (اغاثه الله فان فی
مصابید الشیطان) بابهت گه لی بوونی هه یه که ده توانی بیته بناغه و پایه یه ک بو نه م
کاره . وه له پهرتووکه کانی تریشیدا بابهت گه لیك و مه سه له گه لیکم دوزیه وه که
ده توانن بو ته واو کردنی بابه ته که هاوکاریم بکن.

کاتی که که ره سته و بابه ته پیوستیه کانم کو کرده وه، بریارمدا که رڭ و پڭکیان
بکه م و پزیزان بکه م و په روه ردگاریش هوکاره کانی نه و کاره ی بو ده سته بهرکردم و
له کوتاییدا نه م پهرتووکه ی لی درووست بوو.

سه بارهٲ به م په رتووكه (۲)

له گوره یی باسكردنی بابەتییكی زوړ گرنګی وهك (پزیشكی دٲان و پاك كړدنه وهی نه فس) كه نیمام ئیبن قهیممی جه وزی له ژماره یهك له كټیبه كانیدا سه بارهٲ به وه قسه ی كړدووه، جیی خوٲیه تی كه خوٲینه رانی ئازیز له چوارچیوه و شیوه ی پټكخستنی بابەتی په رتووكه كه ئاگادار بكه ینه وه و شاره زای بن، شتی كه ده بیټه هوٲی ئه وهی كه وا خوٲنهر بوچوونییكی گشتی له باره ی بابەته كه وه هه بی.

به شی سهره تای په رتووكه كه – وه كو پیش زه مینه یه کی گشتی – سه بارهٲ به گوره یی و مه زنی دل له مروځدا ده دوی و دواتر له پووی سه لامه تی و نه خوشیه وه به:

* دلّه ساغ و سه لامه ته كان.

* دلّه دهرده دار و نه خوشه كان.

* وه دلّه مردووه كان، دابه ش و خه سلّٲ و تاییه تمه ندییه كانی هه ریه كی له وانه ی باس كړدووه.

به شی دووه می كټیبه كه تاییه ته به خستنه پووی نیشانه كانی هه ریه كی له دلّه سه لامهٲ و نه خوشه كان و خراپه كاری كه ده بیټه هوٲی له ناو بردن و نه خوش خستنیان.

له به شی سییه مدا حه قیقه تی ناساغی و نه خوشی دل تاوتوی ده كات و ئه م بابەته وه بیر دینیټه وه كه دل له په یوه ندی له گه ل نه خوشی و دهرمانه چاره سه ركاره كان، وه كو جه سته ی مروځ وایه.

به م جوړه له سی به شی سهره تای په رتووكه كه دا، خوٲنهر له گه ل چه مكه گشتییه كانی تاییهٲ به دل له پووی سه لامه تی و نه خوشی و ئامراز و هوكاری كه تووشیان ده بی، ئاشنا ده بیټ، وه ئه م ئاشنایه تییه هاوكاری خوٲنهر ده كات بو دووری كړدن له هوكاری نه خوشی و ئاگادار بوون له بوونی ئه و نه خوشییه له كاتی سهر هه دانی نیشانه كاندا.

پېښت به بیرھینانه وه دهکات که وَا دَلْ له لایه ن سئ دوزمنی (نه فس، شهیتان و گوښند (فیتنه و تاوان)) هه میسه له بوښی مه ترسیدایه.

له بهشی چواره می کتیبه که دا ئیمام ئیبن قهیمی جه وزی باس له چۆنیه تی بهرگری کردن له زَالْ بوونی هه وَا و ئاره زوو دهکات به سهر دَلْ مروڤدا.

له بهشی پینجه مدا له باره ی چۆنیه تی پاریزراوی له زَالْ بوونی شهیتان به سهر دَلْدا ده دوی.

له بهشی شه شه میسدا باس له مه ترسییه کان و زیانه کانی گوښند و تاوانه کان و ئاسه واره کانی دهکات به سهر دَلْ وه.

به خویندنه وه ی بابه ته ته پرح کراوه کان له و به شانده دا خوینهر ناگاداری ناوه نده مه ترسی داره کان ده بیته وه و ناشنای بارودوخ و حالّی خو ی ده بیّت و نه گهر بیهو ی ده توانی چاودیری کردنه پېو یستییه کان به جی بهیّنی.

نه گهر چی له م په رتوو که دا قسه له سهر چاره سه رکردنی دَلْ کان ده کری. ته نیا نه و دلانه شایانی چاره سهر کردن که ژیانکیان تیدا ماوه، به لام دَلْ مردووه کان به هیچ شیوه یه ک چاره سهر ناکرین و ده وَا و دهرمان کاریگه رییان له سهر نابی، له بهر نه وه له بهشی حه و ته مه دا له باره ی نیشانه کانی دَلْ زیندوو ه کانه وه قسه ده که یین و ده دویین.

دوای دَلْ نیا بوون له بوونی ژیان له دَلْ مروڤدا و ناگایی و ویست و ئاره زووی نه و بو چاره سه کردن به ئومیدی په روه ردگار چاره سهر و دارو یکی سوودمه ند ده بیّت، وه لیره دایه که له باره ی جوړه ها دهرمان و پڼگه چاره ی دَلْ نه خوشه کان له بهشی هه شته مدا، قسه ده کریّت و لئی ده دویین، ناسینی ناوه نده کانی مه ترسی و که لک وهرگرتن له ته وای پڼگه کان بو دوورکه و تنه وه لییان و خیرا ده ست به کار بوون بو چاره سه رکردن له کاتی دهرکه و تنی نیشانه کانی نه خوشی ناوه کی دَلْ، بو ار ده په خسیّنی بو مانه وه ی سه لامه تی و ته ندروستی مه عنه وی نه و ته نیا شتی که له باره ی مانه وه ی ته ندروستی و سه لامه تی، که لی کاریگه ره، هه و لدان و تی کو شانه بو

پاککردنه وهی دِل له پیسی و ناپاکییه کان، که له بهشی نوښه مډا باسی لیوه ده کړی و ده خړیته پوو.

هر ووه ها نیمام ئین قه ییمی جه وزی ده لیت: دواى (پاک کردنه وه و خاوینى دِل) دیننه سهر (خاوین کردنه وه و گه شه سهندنى دِل)، وه بابه ته کانی تایبته به ووه له بهشی ده یه می په رتووکه که دا باس ده کړی.

کاتی که دِل له پله ی پاکژ بوونه وه جیگیر بوو ده رگا کانی به خته وه ری به پوویدا ده کړینه وه، وه لیږه دایه که ناگایی و شاره زایی له باره ی نه وه ی که ده بیتنه هو ی به خته وه ری دلّه که پیویسته و بهشی یانزه یه م که بهشی کوتایی کتیبه که یه، باس له وانه ده کات.

نه مه پوونکردنه وه یه کی کورت بوو له باره ی نامرازی پړک و پړک کردنى کتیب به م جوړه ی که هیه، نومیده وارم که له پیزی نه و که سانه دا بم که کوشش و ئیجته اديان کردووه و حق و راستیان دوژیوه ته وه.

پیشه کی نووسهر

بسم الله الرحمن الرحيم

ربنا آتنا من لدنك رحمة وهیئ لنا من أمرنا رشداً، وصلى الله على سيدنا محمد وآله واصحابه اجمعين.

سو پاس و ستایش شایانی په روه ردگار که به سیفته که وره کانی خوئی نیشانی دوسته کانی داوه و له پڼگه ی ته ماشا کردن و سهرنجدانی سیفته ی که مالیه وه دلّه کانیانی نوورانی کرد، وه له پڼگه ی به خشش و نه و چا کانه ی که پپی به خشبون خوئی ناساندوه پپیان و زانیویانه که زاتی نه و تنیاو بی هاوتا و تاکیکی بی نیازه که له نه زه لدا، سیفته و کاره کانی خاوه نی شریک و هاوپړی نییه، وه نه و هه مان نه و که سه یه که خوئی، خوئی وه سف کردوه و زیاتر له وه شه که به نده کانی که م و زور وه سفی ده که ن و پپناسه ی ده که ن.

هیچ که سی ناتوانی مافی وه سف کردن و ستایش کردنی په روه ردگار بدات، وه نه و به هه مان شیوه یه که له سه زمانی نه و که سه ی په یامی خوئی خسته سهر شانی له باره یه وه ده فهرمویت:

(یه که مینی که پیش نه و دیارده و بوونه وه ری نه بووه و دوا هه مینی که دوا ی نه و خولقینه ری نابی، په یدایه که هیه شتی و هیه که سی له و به رزتر نییه و ناوه ندی که جگه له و دیارده یه که بوونی نیه. وه هیه بوونه وه ری به شاردنه وه ی خوئی لی شاراوه نابی، نه و سهرچاوه ی زیان و هه لسووپینه و به رپوه به ری که که به ته نیایی خاوه نی مانه وه و به رده وامیبه و ته وای دروستکراوه کان و بوونه وه ره کان چاره نووسیکیان جگه له نه مان و له ناو چون نییه. بیسه ری که پازه کان و واتای ته وای وشه کان وپرای جیاوازی جوړا و جوړ داواکاریه کانیان ده بیستی و بیستنی که دوری ناخاته وه له بیستنیکی ترو کاروبارو مه سه له کان لای نه و ون نابن، وه پاز و نه پنییه کانی نه هلی پارانه وه و داواکردن نه و نا په حهت و بیزار نا که ن.

بينه ری که جوړلای میرووله یه که به سهر پارچه به ردیکه وه له تاریکی شه ودا و له دهشت و شاخدا ده بینې، وه گه وره تر و جوانتر له مه نه وه یه گورپانکار یه کانی دلی به نده کانی و گورپانکاری حالې نه وانی به ته وای و که مالې ته ماشا ده کات: به باوه شیکې کراوه وه له هاتنه پیشه وه ی به نده کانی پیشوازی ده کات، چاودیری کردنی به نده کان ته نیا له پال چاودیری نه وه وه شیاو و مسوگره، وه نه گه رپو له په روه ردگار هه لگړن و لیې دور بکه ونه وه نایانداته ده ست دوزمنانی خوې و له بیکه لکی و بی قازانجیدا به جییان ناهیلېت، چونکه میهره بانی و دلسوزی نه و بو به نده کانی له میهره بانی و دلسوزی دایکان به رامبه ر به منداله کانیان له کاتی سکپریدا و برینی شیر له مندال به پله زیاتر و زوړتره.!

نه گه رتوبه که ر و په شیمان بووه وه، له که سی که تویشو و خواردن و ناوی خوې له بیابانیکې گهرمدا ون کردې و خوې ناماده کردبیت بو مردن، به لام له ناکاودا خواردن و تویشووه که ی بدوزیته وه، که لی خوشحال و شادومان ده بیت. به لام نه گه ر مروفه کان پشتی تی بکن، وه نزیک نه بنه وه له هوکاري به زه یی و په حمه تی په روه ردگار، له قسه و کرداری خویندا سوور بن له سهر تاوان و نافه رمانی، وه له گه ل دوزمنی په روه ردگارا هاوړپیه تی بکن و په یوه ندی خوین له گه ل په روه ردگاریان بچپرینن، شایانی مردن و له ناو چوونن و به هوې فراوانی و گه وره یی به زه یی و په حمه تی گه وره ی مروفایه تی، نه مه ته نیا خه لکانیکې نه گه تن که نه گه تی و به دبختیان کردووه ته پیشه ی خوین که موړی که ساسی و کلوالی و زهره ر و زیان ده دری به نیو چاوانیانه وه.

شایه تی ده دم که جگه له په روه ردگاری په رستراو په وانیه، په رستراو یکی تاک و ته نیا و بی نیاز که پله و پایه ی به رزتره له هاوشیوه و هاوتا بووندا و گه وره یی و مه زنی نه و له پکابه ر و شهریک و هاوشیوه بوون پاک و پیروزه.

هەرشتی که په‌روه‌ردگار بیه‌خشی و بیدات هیچ که‌س ناتوانی پوه‌پوهی بیت‌ه‌وه و ه‌ر شتیکیش نه‌و نه‌یدات هیچ که‌س ناتوانی بیدات، وه له به‌رام‌به‌ر فەرمان و حوکمی نه‌ودا هیچ له‌م‌پ‌ر و پښگری نییه.

په‌روه‌ردگار ده‌فهرمووی: ﴿وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ﴾ سوورده‌تی په‌عد ۱۱.

واته: (بو‌خوا‌ه‌یه فریشته‌ی بی‌شومار که به‌نۆره به‌دوای یه‌ک‌دا دین تا چاودیری ئاده‌میزاد بکه‌ن له به‌ر و پشت و له ه‌ه‌موو لایه‌که‌وه بیپاریزن به‌فهرمانی خوا، بیگومان خوا باروودو‌خی هیچ گ‌ل و قه‌ومیک ناگورپت (له خوشیبه‌وه بو‌ناخو‌شی، یان له زه‌للییه‌وه بو‌سه‌ربه‌رزی، یان له گرانییه‌وه بو‌ه‌رزانی) ه‌تا نه‌وان نه‌وه‌ی به‌خو‌یان ده‌کریت نه‌یگو‌پن و نه‌یک‌ن، کاتیکیش خوا بیه‌و‌یت به‌لایه‌ک به‌سه‌ر میله‌تیک‌دا به‌ینیت (له ده‌ره‌نجامی سه‌رکه‌شی و یاخی بوونیان)، نه‌وه هیچ ه‌یزیک ناتوانیت به‌ری بگریت، هیچ که‌سیش ناتوانیت جگه له خوا فریایان بکه‌و‌یت و پزگاریان بکات.

شایه‌تی ده‌ده‌م که موحه‌مه‌د (ﷺ) به‌نده و نیردراو و پاوه‌ستاو به‌حه‌ق، ه‌ه‌لگری په‌یامی خودایی و ناسمانی و به‌رزترین درووستکه‌ری په‌روه‌ردگاره، وه پیغه‌م‌به‌ری بو‌په‌حه‌مت و به‌زه‌یی و به‌خته‌وه‌ری جیهانیان، وه پیشه‌وای پاریزکاران، وه په‌رو‌شی و که‌ساسی و کلو‌لی بی‌باوه‌پان و ته‌واوکه‌ری بیانوو بو‌جیهانیان ناردووه. نه‌و_موحه‌مه‌د_له باروودو‌خیک‌دا که ماوه‌یه‌کی زو‌ر به‌سه‌ر ه‌ه‌ناردنی پیغه‌م‌به‌ره‌کاندا تیپه‌پی بوو نیردران تاوه‌کو خه‌لکی پښموونی بکات بو‌په‌وناکترین ږیگه و پته‌وترین پښان، وه گو‌پراه‌لی، خو‌شه‌ویستی و دو‌ستایه‌تی، پښ و به‌جیه‌پنانی مافه‌کانی له‌سه‌ر نه‌ه‌لی ئیمان و باوه‌پ پیو‌یست کرد. ته‌واوی نه‌و پښگایانه‌ی که نه‌لین کو‌تاییان به‌به‌شت دیت — جگه له‌ږیگه و سوننه‌تی نه‌و — په‌دی کردونه‌ته‌وه و فه‌شه‌لی پښه‌پنانون، وه سنگی شه‌ق کردووه و کو‌لی تاوانی له‌سه‌ری لابردووه و یادکردنی پیرو‌ز و له‌سه‌ر نیو‌چاوانی نه‌یار و ناحه‌زه‌کانی داواکردن و دوورکه‌وتنه‌وه‌ی

(نه مرو نه هی) مؤری زه لیلی و که ساسی داناوه و له کتیه که یدا (په رتو که که ی په روه ردگار که قورئانی پیروژه) سویندی به گیان و ژیا نی خواردوه و ناوی له پال ناوی خویدا داناوه و له شایه تی دان و وتار خویندن و بانگ دانداناوی نه وی له نزیك ناوی خوئی داناوه.

پیغه مبه ری (صلی الله علیه وسلم) که له ته واوی ته مهنی دا به ویستکی پولایینه وه به رده وام داواکاری و فرمانه کانی په روه ردگاری جی به جی کردوه و به جی هینان و هیچ شتی توانای پوه به پوه بوونه وهی نه بوو له گهل نه ویستیدا، وه ته واوی هه ول و کوششی خوئی بو به ده ست هینانی په زامه نی په روه ردگار به کارهیناو هیچ گرفتئی نه یده توانی ببیته له مپه ر و پیکر له به رده م هه نگاوانانی نه ودا له م پیکه یه دا، تاوه کو تیشکی نووری په یامه که ی ته واوی دونیای پوناک کرده وه و خه لکی دهسته دهسته پویان کرده نایینی په روه ردگار و باوه پیان پی هینا، وه داوینی بانگخوازیه که ی به سر ته واوی گوی زه ویدا که تیشکی هه تاوی پی ده گشت و شه و و پوژی تیدا جیهانی پوژن و تاریک ده کرد بلا بوویه وه، وه نایینه پته و و پایه داره که ی جی پی خوی به هیز کرد.

دوای گه یاندنی په یام و به جیهینانی نه مانه ت و ناموژگاری نوممه ت و گهل، وه تیکوژشانی شیاو و شایسته له پیناو بلاوکردنه وهی نایینی گه وره ی مرو قایه تی، وه به جیهینانی شه ریعت، وه جیکیر کردنی نوممه ت له سر پیکه ی په و و حه قیقه ت و په وانه کردنی پیوارانی پیکه ی به خته وره ی دنیا و دواپوژ، په روه ردگار گه پاندیه وه بو لای خوئی و به ره و باره گای خوئی بر دیه وه، تا نه و به لینه ی که له قورئانی پیروژدا بریاری دابوو به جی بهینی و جی به جی بکات: ﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ سوورده تی یوسف ۱۰۸.

واته: نه ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم). تو بلی: نا نه مه پیکه و پیبازمه، من و شوینکه و تووانم بانگ نه که یین بو لای خوا ی په روه ردگار له سر بنچینه و بناغه یه کی

پوون و ئاشکرا، پاکی و بیگەردیش بۆ زاتی پەرورەدگارە، من هیچ کاتێک لە موشریک و ھاوەلگەران نیم.

دواتر:

بە پاستی پەرورەدگار و تاک و تەنیا بەبێ ھۆ و لە خوڤا بەرگی وە دیھێنانی نەکردوو بە بەر لاشەی دروستکراوەکاندا، وە ئەوانی بێ کەلک و بیکار نەھێناوە تە دنیا. بەلکو ئەوانی بەپرسیار کردوو و داوای ھەندێ کاروباری لێ کردوون و ھەندیکیشی لێ دوور کردوونەتەو (واتە ئەمر و نەھمی پێ کردوو سەبارەت بە ئەنجام دانی ھەندێ کار، واتە ھەندیکیان ئەنجام بدات و لە ھەندیکیشیان خۆی دوور بخاتەو، وەرگێڕی کوردی)، وە ھەندێ جار بە درێژی و تیرو تەسەلی و ھەندێ جاریش بە کورتی داوای لێ کردوون کە شەریعەتەکی بناسن و ئەوانی بەسەر دوو تاقمی ئەھلی بەختەوھری و خوشبەختی و ئەھلی بەدبەختی و شەقاوت دابەش کردوو و ھەریەکێ لە دووانەشی لە شوێنێکی تایبەتدا جێگیر کردوو و ئامراز و لێھاتووی و بزێوی زانست و کردەو و واتە (دڵ و گوێ و چاو) و ئەندامانی تری جەستە پێ بەخشیون.

ھەرکەسێ کە لە پێگەی پەرستشا بەکاریان بەیئێ و پێگەی ناسینی بۆ ئاگادار بوون لە پێگەی پاست و پێنموونی بپێوی و لێی دوور نەکەوێتەو و پووی لێ ھەلنەجەرخێنێ، مافی سوپاس گوزاری نیعمەتە پێ بەخشاوەکانی داو و پێگەی پەزمامەندی پەرورەدگاری گەورە و تاک و تەنیا گرتوو تە بەر.

بەلام ھەرکەسێ کە ئەو ھۆکار و لێھاتوویانە لەپێناو شوێنکەوتن و پراکێشانی ناپەرھەزی ھەوا و ئارەزوو جێگیربکات و بە مافی پەرورەدگار و بەپرسیاریبەتی خۆی لەبەرانبەر ئەو دا گوێ نەدات، لە پۆژی بپار دراوی دواپۆژدا و لە بەردەم پەرورەدگارددا توشی پەشیمانی و پەرۆشی دەبێت و خەمیکی زۆری تووش ئەبێت، چونکە دەبێ حیسابی چۆنییەتی بەکارھێنان و کەلک وەرگرتنی ئەو ئامراز و توانایانە بداتە داو،

په روه ردگار ده فهرموویت: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ سوورده تی نه سرا ۳۶.

واته: نهی ئینسان له شتیک مه دوی و شوینی شتیک مه که وه که زانست و زانیاریت ده باره ی نییه، چونکه به پاستی ده زگاگانی بیستن و بینین و تیگه یشتن هر همووی، به پرسیاره له به رامبه رییه وه.

به هووی نه وهی که وا دل له په یوه ندی له گه ل نه ندانه کانی تر دا له پله و پایه یه کی وه که فرمان په وا و حاکمه کاندایه و نه ندانه کانی تر وه کو کار به دهستن و گوپراهی نه ون و هه مان نه و کاره ی که نه و برپاری له سهر ده دات نه نجامی ده دن و هه موویان به برپاری نه و پښه ی نازاد بوون و سهر لیشیواوی ده گر نه بهر و شوینکه وتووی ویست و ناره زووی نه ون و پیغه مبهری خودا (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموویت: ﴿أَلَا وَانَّ فِي الْجَسَدِ مَضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ﴾^۳.

واته: بزائن که له جهسته دا پارچه یه که هیه که نه گهر نه و پارچه یه صالح بیت، ته واوی جهسته صالح و نارام ده بیت.

دل حاکم و فرمان په واوی مروقه و نه ندانه کانی تریش جی به جی کهری فرمانه کانی نه ون، هه مان نه و پښه یه ی که نه و داواوی ده کات و بانگه وازی بو ده کات نه ندانه کانی تریش ده یگر نه بهر، هیچ قسه و کرداریک له پیش ویست و خواستی نه وه وه نه نجام نادهن، له ناکامدا به رامبه ر به هه موویان به پرسیاره. چونکه هر فرمان په وا و حاکمیک، له باره ی کار به دهسته کانییه وه بهر لپرسینه وه ده که ویت، که واته گرنگی دان به چاکسازی و پاک کردنه وه و به هیز کردنی دل له نه وله وییه تی به پرسیاییه تی پیوارانی پښه ی سهریه رزی دونیا و به خته وهری دواپوژدایه.

کاتی که شهیتانی ناگر هه لگیر سینهر و گرپیبهری به خته وهری و خوشبه ختی، له پوځ و پله و پایه ی دل و ته وهری نه و ناگادار بوو خراب کردن و له ناو بردنی دل

ئامانجی سهرهکی ده بیّت و به جوړه ها وه سوه سه و دلّه پاوکی و پازاندنه وه و پاکیشانی ناره وای هه وا و ناره زوو و جوان پیشان دانی کردار و قسه و وتوو و یژی خراب و هه وه س بازانه له سهر پښه پيدا داو داده نیّت و ئامرازی لادان و هه لدیرانی بو ئاماده ده کات تاوه کو مروژ له جوړله له پیناو په رستش و به ندایه تی کردندا بووه سستی و دووری بخاته وه، وه نه گهر نه توانی له پښه نه و داو و فړو فیلا نه وه به ته وای بی توانای بکات، هه ول و تی کو شانی سست و لاواز ده کات.

که واته بو دوورکه وتنه وه مان له سهر لیشتی وای هېچ پښه چاره به کی ترمان نییه جگه له وه رگرتنی یارمه تی و هاوکاری له پښموونی په روه ردگاری تاك و مه زن و پارانه وه و لالانه وه به مه به سستی په زامه ندی نه و و شوینکه وتنی هه مه لایه نه ی دل له نه مرو نه هییه کانی و جگه له پو شانندی خه لات و به خششی به ندایه تی و په پره وکردن له شه ریه تی هېچ پښه به کی تر بو زامن کردنی پاریزوای له شه پری شه ی تان بوونی نییه.

په روه ردگار له م باره وه ده فهرمویت: ﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ﴾
سوره تی حه جر ۴۲.

واته: به پاستی به نده چاك و پاكه کانی من به تو فریو نادرین و تو هېچ ده سه لا تیکت نییه به سه ریاندا (مه به سست له ئیبلیه سه)، جگه له وانه ی که شویتنت که وتوون له سه رکه ش و یاخی و سه رگه ردانه کان.

هینانه دی به ندایه تی پاک و جوان و ته و او پښه کانی زال بوونی شه ی تان به سه مروژدا داده خات، وه سه رنه نجام مروژ به پله و پایه ی به ندایه تی کردنی په روه ردگاری جیهانیان ده گه یه نیّت و پاکیه تی کرده وه و به رده وامی و دل قایمی بو دل به دیاری ده هیئی، وه هه ر کاتی دل حه قیقه ت و چیرزی راسته قینه ی به ندایه تی و پاکیه تی چیشیت و هه سستی پی کرد، له نزیکه کانی په روه ردگار ده بیّت و خاوه نی نه م جیاوازی و جیا کردنه وه یه ده بیّت که: ﴿إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ﴾ سوره تی حه جر ۴۰.

واته: بیجگه له بهنده پوخته و دلسوزه کانی خوت نه بیت (چونکه دلیان به باوه پ به تو و یادی تو ثاوه دانه، ههول و کوششی من (ئیبلیس) بو وئیل کردنیان ناکامه).

به لام په روهردگاری به به زهیی و میهره بان به چاکی خوئی مروئی له نه خوشییه کانی دل و دهرمانه چاره سه رییه کان (شیفا دهره کان) و دلّه پاوکی و وه سوه سهی شهیتانه ناگر به دهست و نه نجام و شوینها ته کرده ییه کانی ئه و دلّه پاوکیانه و باروودوخانه ی که بواتر دل په یدای دهکات، ئاگادار و شاره زای کردووه نه ته وه.

کاری خراب دهرئه نجامی خراپی مه به ست و ویستی دلّه، وه کاری خراب پیس کردن و پهرش کردنه وهی دلیان به دواوهیه و نه خوشی و ئازاردانی دل زیاد دهکات و له کوتاییدا ده بیته هوئی مردنی و تیشک و پووناکی ئه و دلّه ده کوژینیتته وه. (لیره دا مه به ست له مردن ئه وه نییه که وا به یه کجاری ئه و دلّه له کار و جوولّه ده که ویت، به لکو ئه وه یه که وا به هوئی زوړی تاوانه وه ئه و دلّه وه کو به ردی ئی دیت و پهرش ده بیته وه و ئیتر توانای ئه نجامدانی کاری چاکی نابی و گهر توانایشی هه بی زوړ که مه، وهرگپری کورد).

ته واوی ئه و خراپی و سهر لیشیخواویانه دهرئه نجامی هه لّخه له تاندنه به رامبه ر به وه سوه سه و دلّه پاوکی و ههوا و ئاره زووه کانی شهیتان و خو به دهسته وه دانه به رامبه ر به دوژمن و نه یاری که ته نیا له پښه ی نا فرمانی هه مه لایه نه ی ئه و دوژمنه یه که ده توانین ئازادی و به خته وه ری به ده ست بیتین.

برپارمدا له م په رتووکه دا به باس کردن و خستنه پووی نه خوشییه مه عنه وییه کانی دل و پښه چاره کانیان سه رقال بم و خوّم خه ریک بکه م، تاوه کو به خشش و چاکی په روهردگار وه بیر خوّم بیتنه وه و دانی پیدا بنیم، وه ئومیده وارم که بو خوینه ره کان سوو دمه ند و به که لک بیت و بو نووسه ره که ی داوای ئی خوش بوون به به زهیی بو بکه ن له لای په روهردگار.

هيوادارم په روهردگار ئه م كارهم بو پاك بكته وه، و له زهره روزيان و خراپه پاريزاوى بكت، وه نووسه ر و خوينه ره كانى له دونيا و دواړوژدا سووډمه ند بكت و سووډيان پى بگه يه نى، چونكه به پاستى هر ئه و بيسه ر و زانايه، وه هيچ هه لگه پانه وه و توانايه ك جگه له لايه ن په روهردگارى به رزى به ده سه لاته وه مومكين نيه.

به‌شی یه‌که‌م

سه‌لامه‌تی و نه‌خو‌شی دل

سه لاهه تی و نه خوشی دل

پله و پاییه دل:

دل فەرمانپره وایه که که به سهر ته وای نه ندام و توانا جه سته یی و مه عنه و ییه کانی مروّفا فەرمان نه دات و نه وانی له نه ستوگر توه و پوئی سهره کی ده بینی له نیوانیاندا. دل گرنه گرتین نه ندامی ئاده می و کوله که و پاییه ژیان و سهرچاوه ی پوچی ئازهلّی و جیگه و شوینی غهریزه و بو ماوه یه.

دل کانگه و شوینگه ی هوش و ژیری، زانست، هیمنی و، به خشنده یی، ئازایه تی و بویری، پشوو دریزی، خوڤاگری، نهوین و حه ز لیکردن، ویست و ئیراده، توورپه یی و دلخوشی و چه ند سیفه تیکی تری مروّفه.

ته وای نه ندام و توانا پوواله تی و ناوه کییه کان، سهر یاز گه لیکی گوئی پیه ل و به رده ست و گوئیگری دلن.

چاو دیده وه ری یه که م و پینموونی که ری نه وه بو دوزینه وه ی شته بینراوه کان و ههرکاتی چاو شتی ببینی هه وال ده داته دل و به هوئی په یوه ندی و نزیکه به هیزی نیوان دل و چاو ههرکاتی شتی له یه کیکیاندا جیگیر بی، له نه وی تریاندا به دیار ده که ویت و له راستی دا چاو ئاوینه یه که که ده توانی له پالیدا نه وه ی که له دلدا جیگیره و بوونی هه یه، ببینی.

ههروه ها زمانیش وهرگپ و گپهره وه ی نه و شتانه یه که له دلان.

به هوئی نه مه وه یه که په روه ردگاری بهرز و به توانا له زۆربه ی بواره کانداه و سیانه ی له پال یه کتردا باس کردوه و ناویانی هیئاوه و ده فره مویت: ﴿إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ سوورده تی نه سرا ۳۶.

واته: ئەي ئينسان له شتێك مه‌دوێ و شوێنی شتێك مه‌كه‌وه كه زانست و زانياريت ده‌رباره‌ی نيه، چونكه به پاستی ده‌زگاكانی بيستن و بينين و تێگه‌يشتن هه‌ر هه‌مووی، به‌پرسياره له به‌رامبه‌رييه‌وه.

هه‌روه‌ها له ئايه‌تيکی تردا دَل و چاوی له پال يه‌كترا هه‌ناوه و ده‌فه‌رموويّت: ﴿وَقَلْبُ أَفْنَدَتْهُمْ وَأَبْصَارُهُمْ﴾ سووره‌تی نه‌عام ۱۱۰.

واته: ئەو کاته دَل و چاوه‌کانیان هه‌لده‌گيرينه‌وه (له نيوان جوړه‌ها ليکدانه‌وه و نه‌گه‌ردا) هه‌ر وه‌کو چۆن يه‌که‌مجار له سه‌ره‌تاوه باوه‌ريان نه‌هه‌تنبوو (به‌ده‌سه‌لاتی بي سنووری خوا و ئەم هه‌موو موعجيزه‌ بی شوماره که ده‌وری داو) ئيمه جاري وازيان لێ ده‌هه‌نين تا له سته‌م و سه‌رکه‌شی خوياندا سه‌رگه‌ردان بن و پوچن (بو کوي ده‌چن له‌ده‌ستمان ده‌رناچن).

بيستنيش (گوێ) کاری گه‌ياندن هه‌وال و قسه‌ی خه‌لکانی تری بو دَل له نه‌ستو‌دايه، وه زمانيش هه‌ر وه‌کو وترا، نه‌پینی و شاراوه‌کانی دَل به‌خه‌لکانی تر ده‌گوازيت‌ه‌وه. به‌شيوه‌یه‌کی گشتی ده‌توانين بلایين که: نه‌ندامه‌ پوواله‌تی و ده‌روونيه‌کانی تری مرو‌ف کاربه‌ده‌ست و گوێپايه‌لی دَلن، وه پيغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله عليه وسلم) فه‌رموويه‌تی: (أَلَا إِنَّ فِي الْجَسَدِ مَضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ) ٤.

واته: بزائن که له جه‌سته‌دا پارچه‌یه‌ک بوونی هه‌یه که ئەگه‌ر سالح بیت ته‌واوی جه‌سته‌ی مرو‌ف سالح ده‌بیت، وه هه‌ر کاتی خراپ و ناله‌بار بیت، ته‌واوی جه‌سته‌ی مرو‌ف خراپ و ناله‌بار ده‌بیت، ئاگادار بن که ئەو پارچه‌یه‌ دله‌).

ئه‌بوو هوره‌يره (په‌زای خوای له‌سه‌ر بیت) ده‌فه‌رموويّت: ((دَل فه‌رمانپه‌وايه و نه‌ندامه‌ ئاشکرا و ده‌روونيه‌کان سه‌ريازی نه‌ون، ئەگه‌ر فه‌رمانپه‌وا پاک بیت،

کاربه دهسته کانیش پښکې پاکې دهگر نه بهر، به لام نهگر نه و ناپاک و پيس بیت،
کاربه دهسته کانیشی پښکې ناپاکې دهگر نه بهر).^۵

به هوې نه وهی که دل به ژيان و مردن باسکراوه و وهسف دهکړی، سی باروودوخی
تایبته په یدا دهکات:

یه که م: دلپکې ته ندروست (صحیح):

دلې ته ندروست نه و دلپه که ته نیا خاوه نانی نه و دلانه له دواړوژدا نه هلی ناسووده
بیون و به ختوهری و خوشبهختی ده بن، هره کو چون پهره ردگاری گه وړه و
به به زه بی ده فرموویت: ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ (۸۸) إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾
سوورته شیوعه را ۸۸ - ۸۹.

واته: نه و پوژهی که نه مال سوود ده به خشیت و (فریای ئاده میزاد ده که ویت) نه
مندال و نه وه، مه گر که سیک به دل و دهرونی پاک و بیگره و پر له نیمن، به
خرمه ت پهره ردگار گه یشتبیت.

دلې ته ندروست، هه مان دلې ساغ و دروسته و به م هوپه وشه ی ساغ وه کو: دریژ و
که م کورتی و جوان بو سیفت و تایبه تمندی به کار دین، پهره ردگاریش نه وی بو
پیناسه کردن و وهسف کردنی دل به کار هیناوه.

دلې ته ندروست، دلپکه که سه لامه تی و ته ندروستی بو ی به شیوه ی سیفت گه لپکې
به رده وام و پاره ستاویان لی هاتبی، وه کو: زانا و به توانا، له لایه که وه ته ندروست
له خالی به رامبه ری نه خوش و ناساز و ناساغدا جیگیره.

پیناسه گه لیک که بو (دلې ساغ و ته ندروست) به کار هاتون، جیاوازن، به لام
پیناسه یه که که کوکه روه و خرپکه روه ی هه موپانه نه مه یه که: ((دلې ساغ و
ته ندروست دلپکه که له گه ل ته وای نه و پاکیشان و هه و هه سانه ی که له گه ل پښکې

پیدراو و پښه پښه دراهه کانی په روه ردگاردا نا له بار و ناسازگارن، ساغ و تهن دوست بووه و له هر جوړه شک و گومانې که له گهل پښمونږییه کانی په روه ردگاردا دژایه تی هه بی، خالی بیت.

له به ندایه تی کردن جگه بو په روه ردگار، ناوېژوانی کردن جگه له ناوېژوانی کردنې پښه مېهر (صلی الله علیه وسلم) ساغ و تهن دوست بیت و له ئه وین و خوشه ویستی و گوږپایه لی ته وای په روه ردگار که سی یاخود شتی نه کاته شریک و هاوتای و له ترس و پارانه وه و پشت به ستن و چاودېری و لاوای و بی ده سه لاتی له بهرامبر غه یری په روه ردگار پاک بیت، له هر باروودوخیکدا په زامه ندی ئه و بخاته پېش په زامه ندی خه لکانی تره وه و که لک له هه مو پښه که وه رېگری بو دور که وتنه وهی له خه شم و توپه یی په روه ردگار.))

نه وهی که و ترا له راستیدا حقیقه تی په کخوابه رستییه که ته نیا بو په روه ردگاری به ده سه لات و مه زن پښه پیدراو و په وایه، به واتایه کی تر گه ر دلی به م جوړه بی له: هاوول بریاردان (شرک)، به دیه ینان (بدعه)، گومرای و پروو پوچی و بېه وده یی پاک و خاوینه، وه ئه م ساغی و تهن دوستیه ته وای ئه و پښناسانه ی که له باره ی دلی ساغ و تهن دوسته وه و ترا له خو ده گری.

دلی تهن دوست و ساغ ئه و دله یه که له هر جوړه هاوول بریاردانی به هر جوړ و شتویه که پاک بیت و له به ندایه تی کردن په روه ردگار و باوه پدا، ویست و ئیراده، خوشه ویستی، پشت به ستن، نه نابهت، ملکه چی، ترس و پارانه وه پاک و بی دوودلی بی.

کردار و کرده وهی خو ی پاک بکاته وه بو په روه ردگار، نه گه ر دوستایه تی و دوزمنایه تی ده کات، دوستایه تی و دوزمنایه تییه که ی بو په زامه ندی په روه ردگار بیت، نه گه ر ده به خشی و یاخود له به خشین خو ی دور ده خاته وه، له پښاو په زامه ندی په روه ردگاردا نه وانه نه نجام بدات.

ئەمە کاتیک ئەو تیر دەکات که له خۆ بە دەستهوه دان و پایەداری کردن جگە له بو
پێغه مبه‌ری خوا دووره په‌ریزی بکات و خۆی بیاریزی، به‌ ویست و توانای دل
پیداگری و سوور بوونی خۆی بو شۆینکه‌وتنی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) و
پویشن به‌دوای پێنموونی کردنی ئەودا له‌ کار و کرده‌وه و قسه‌دا لی‌پراو بیست، وه‌ له
(بیرو باوه‌پدا) که‌ حالی دل‌ه و له‌ و قسه‌دا که‌ گوزارشته‌ له‌ ناخی خۆمان، له
په‌په‌وه‌کردنی جگە له‌ خاوه‌نی په‌یام دووره په‌ریزی بکات.

هه‌روه‌ها له‌ ئیمان و ویست و خوشه‌ویستی و دوژمنی و نه‌یاری و شۆینکه‌وته‌کانی
ئەوانه و کار و کرده‌وه‌ی ئەندامه‌کان له‌ شۆینکه‌وتن جگە له‌ شۆینکه‌وتنی پێغه‌مبه‌ری
خوا (صلی الله علیه وسلم) دووره په‌ریزی بکات. به‌سه‌ر ته‌واوی باب‌ته‌ گرنگ و نا
گرنگه‌کانی ژیان و پێنموونییه‌کانی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) جی به‌جی بکات و
هیچ باوه‌پ و کار و کرده‌وه و قسه‌یه‌ک که‌ جگە له‌وه‌ی ئەو پێنموونیکه‌ریان بووه‌ قبوڵ
نه‌کات و ئەنجامیان نه‌دات.

هه‌روه‌ها چۆن په‌روه‌ردگاری به‌ده‌سه‌لات ده‌فرموویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ آمِنُوا لَا
تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ سووره‌تی حو‌جورات ۱.

واته: ئەو ئەو که‌سانه‌ی باوه‌پتان هێناوه‌ پێشی خوا و پێغه‌مبه‌ری خوا مه‌که‌ون له
ب‌پیار و پێش‌نیاردان له‌ خوا ب‌ترسن و پارێزکار بن، چونکه‌ به‌پاستی خوا بیسه‌ره‌ به
گوفتارتان، زانایه‌ به‌ نیاز و نه‌پێنیه‌کانتان.

واته‌ پێش قسه‌ی ئەو نه‌که‌ون (مه‌به‌ست ئەوه‌یه‌ که‌ قسه‌ی خۆتان و خه‌لکانی ت‌ریش
با زاناو لی‌زانیش بن، نه‌خه‌نه‌ پێش قسه‌ی پێغه‌مبه‌ره‌وه‌، چونکه‌ گه‌ر هه‌ر چه‌نده‌ش زانا
بن له‌چاو زانایی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) هه‌ر نه‌زان و هه‌یچ نه‌زانن، (وه‌رگێتری
کورد)) وه‌ قسه‌ نه‌که‌ن و کار و کرده‌وه‌ی پێچه‌وانه‌ی پێنموونی کردنی ئەو ئەنجام
نه‌ده‌ن.!

هه ندى له زانايانى سه له ف هه رمويانه: ((هيچ كار و كرده وه يه ك نيبه، — نه گه رچى كه ميش بيت — كه له باره يه وه دوو پرسيار له مروڤ نه كرى، يه كه م: بوچى نه و كار هت نه جامدا...؟ دووه ميش: چوڻ و به چ شيوه يه ك نه نجامت داو جى به جيت كرد؟))

پرسياره كه ي نه و له گه ل بوته و هوكاردا ده سته كار بووه و له په يوه نديدايه كه: ئايا پاكيشان و ويست و خواستى تايبه تى و به په له و ئاره زوى دونياى وه كو: خوشه ويستى پيا به لدان و ستايش كردنى خه لك و توو په يى له دادگه ريان ياخود به ده ست هيتانى خوشويستنيكى خيرا ياخود ناپه سه ندى و ناپه واييه ك ناپا به دار و بى ده واهه، ياخود بوته و هوكاره كه ي ده ست به كار بوونى له پينا و به نديا تى په روه ردگار و ويستنى نزيك بوونه وه و هه ول و كوشتش بو پاران وه و لالانه وه له ريگه ي ئامراز و هوكاره وه بو به ده ست هيتانى په زامه ندى نه و بووه (په روه ردگار)؟

زه مينه ي نه م پرسياره نه وه يه كه: ئايا سه باره ت به و كار ه له به رامبه ر په روه ردگار تدا هه ست به به پر پرسياريه تى ده كرد، ياخود ته نيا بو به جي هيتانى خو و پاكيشانيكى هه وه س بازانه و ئاره زوو ويستانه نه نجامت ده دا؟

نووه م: ده گه پي ته وه بو نه و پرسياره سه باره ت به په پره وي كردن له په وشت و شه ريعه تى پيغه مبه رى خودا (صلى الله عليه وسلم) سه باره ت به و كار ه، به واتاى نه وه ي كه په روه ردگار له مروڤ ده پرسى كه ئايا نه و كار ه به شيك بووه له كارى له سه ر زارى پيغه مبه ر وه له سه ر تو م پتويست كرد بوو؟ ياخود كارى بووه كه من بريارم له سه ر نه داوه وه و پتي پازى نه بووم؟

پرسيارى يه كه م: پرسيار كردنه له باره ي (يه ك دلى و دل پاكي) واته (الاخلاص).

پرسيارى نووه م: له باره ي په پره و كردن و پابه ند بوونه (التزام).

چونكه په روه ردگار هيچ كارى به بى هيتانه دى نه و دووانه قبول ناكات و وه رينا گرى. وه ريگه ي ده رياز بوون و وه لامدانه وه به پرسيارى يه كه م: بوونى ويست و نيازى كى پاك و خاوين.

وه پښگه‌ی دهریاز بوون له پرسپاری دوهم: هیښانه‌دی په‌یروو کړنده له خاوه‌نی په‌یام و سه‌لامه‌تی دل له هه‌رشتی که له‌گه‌ل پاکي و شوینکه‌وتن و په‌یروو کړدن له دزایه‌تی دا بی.

نهمه حه‌قیقه‌تی دلښکه که بو خاوه‌نه‌که‌ی ناسووده‌یی و پزگاریی و خوشبه‌ختی گرتووه‌ته نه‌ستو.

دوهم: دلښکی مردوو (میت):

دلښکی مردوو له خالی به‌رامبه‌ر دلښکی زیندودا جیگیره.^۱ دلښکه که خاوه‌نی ژیانښکه به واتا پراسته‌قینه‌که‌ی نا، په‌روه‌ردگاری خوځی ناناسی، برپار و فه‌رمانه‌کانی په‌یروو ناکات و به‌دوای به‌ده‌ست هیښانی په‌زماه‌ندی نه‌وه‌وه نییه، به‌لکو هاوړپښی هه‌وا و هه‌وه‌س و ناره‌زووه‌کانییه‌تی و به‌مه‌ی که‌وا نه‌وه‌سه‌ره‌ری و هه‌وه‌س و ناره‌زوو بازییه ده‌بیته هوځی خه‌شم و تووړه‌یی په‌روه‌ردگار گرنگی پښی نادات و گوځی پښی نادات! مه‌به‌ستی نه‌و ته‌نیا که‌یشتنه به‌ نامانجه تاوانبار و گونا‌ه‌باره‌کانی خوځه‌تی و په‌زماه‌ندی و تووړه‌یی په‌روه‌ردگار (جل جلاله) بو نه‌و گرنگ نییه.

خاوه‌نی دلښکی مردوو ته‌واوی خوشه‌ویستی، تووړه‌یی، په‌زماه‌ندی، پځ و تووړه‌یی و هه‌ستی که‌وره‌یی تاییه‌ت کردووه به‌ غه‌یری خواوه‌وه و له‌خه‌لگانی تر‌په‌یرووی و گوځپا‌یه‌لی ده‌کات: نه‌گر شتیکی خوش بووښت یاخود پځی له‌شتی هه‌بی، ببه‌خشی یاخود له‌به‌خشین و خه‌لات کړدن دووره په‌ریزی بکات، ته‌واوی نه‌وانه له‌پښناو هه‌وا و هه‌وه‌س و ناره‌زووی خوځه‌تی که نه‌نجامی ده‌دات. نه‌و ته‌واوی نه‌وه‌ی که له‌خزمه‌تی دایه داویه‌تی به‌سه‌ر په‌رستش و خوشه‌ویستی په‌روه‌ردگارا، نیمام و پښه‌وا‌ی نه‌و

۱ مه‌به‌ست له‌دلښکی زیندوو و دلښکی مردوو لیږده‌دا ژیان و مردن به‌ واتی زاروا‌هی نییه، به‌لکو مه‌به‌ست له‌ زیندوو بوونی دل هوشپاری و به‌ ناگایی و وه‌گرتنی حه‌ق و پاکي و مه‌به‌ست له‌ مردن پښه‌وانه‌که‌یه‌تی.

ههوا وههوس و ناره زووه و پښموونی کهری نه ونه زانی و بی ناگاییه و
مه ره که به که شی بی خه بهری و نه شاره زاییه .

ته وای توانای هزری خوئی بو به ده ست هینانی نامانجه دنیاییه کان به کارهیناوه و
سه رخوئی و بی ناگایی و ههوا وههوس و خویش ویستنی دنیا سهراپای نه وی
داگیر کردوه و هاواری گه پانه وه بو گوپراهی لی کردنی په روه ردگار و به ده ست هینانی
تویشووی دواپوژ له شوینیکی دورده وه ده بیستی و گوئی ناداته ناموژگاری ناموژگاری
که ران و گرنگی نادات به به زهیی و دلسوژی دلسوزان و له هر شهیتانیکی دیار و نا
دیار گوپراهی لی ده کات؟

ته نیا مه سه له ماددی و دنیاییه کانه که تووپهیی و یاخود ناسوودهیی و دلخوئی
نه و ده بزوینی و گوئی نه و له ناست بیستنی حق و راستیدا که په و هیچ نابیستی و
بو بیستنی شتی ناپهوا و هیچ و پوچ کراوه و والایه و ده بیستی .
هاوپیه تی له گه ل خاوه نی نه م جوړه دلدها سهراپای نه خوئی و ناهه موواری و
هه لاس و کهوت و هاوده می کردن له گه لیدا زه هر یکی کوشنده و له ناو به ره و مایه ی
نه نگییه و هاو دهم و هاو مال بوون له گه لیدا به واتای مردن و له ناو چوونه .

سییه م: دلیکی نه خوش (نه خوش):

جوړی سییه م دلنکه که هم خاوه نی ژبانه و همیش له نازار و دهر د و ناپه حه تی،
په نچ و نازار ده کیشی. وه له دهروونی دا دوو هیژ بوونیان هیه که هر کامیکیان بو
لای خوئی پایده کیشی، ساتی نه م و ساتی نه ویان زال ده بن به سر دلیدا.

خوشه ویستی و باوه پ و پاکیه تی و پشت به ستن که تایبه تمه ندی ژبانن بوونیان
هیه له ناویدا، به لام له به رامبه ردا حز کردن له په پره وی کردن له ههوا وههوس و
ناره زوو و زال بوون و گرنگی دان پییان و ههول و کوشش بو به ده ست هینانیان و
مه روه ها پژدی و خو به گه وره زانین و خو ویستن و خو شه ویستی و فپو فیل و

پووبازی، که هوکاری له ناو چوون و تیشکانی دِلن، تییدا جیگه و شوینی خوئیانیان چاک کردوه.

ئهم جوړه دله له لایه ن دوو جار چیه وه (هاوارکه) له بهردهم تووش بوون و تاقیکردنه وه دایه. جارچی به که م بانگی دهکات بو ئیمان و په پره وی کردن له پهره ردگار و به دهست هینانی به خته وهری و خوش به ختی له دواپوژدا. وه بانگی دووم و هاواری دوومیش بانگهیشتی دهکات و هاواری لی دهکات بو نافهرمانی کردنی پهره ردگار و به دهست هینانی شتی دنیایی و خوشی و که یف خوشبیه زوو تیپه په کانی دنیا. وه له م نیوه نده شدا دل به و هاوار و بانگ هیشت کردنه پازی ده بیت و قبولی دهکات که له خوئی به نزدیکتر و هاو دهم ده زانی.

دلی په که م: زیندوو ستایشکری خوا، هوشیار و به ناگا و چاکه.

دلی دووم: مردوی بی ناگا، نه زان و پش هه لگه پاره.

دلی سییه م: نه خوش و ناهه موواره، ساتی نزیك ده بیت وه له تهن دوستی و سه لامه تی و ساتیکیش دوور ده که ویت وه له سه لامه تی و تهن دوستی. له نایه تیکی قورنانی پیروژدا به هر به کی له م سی جوړه دله ناماژه کراوه و پهره ردگاری پایه به رز ئهم سی دله ی له پال په کتردا داناره و له م باره وه ده فهرموویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (۵۲) لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ (۵۳) وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾

سووره تی حج ۵۲ - ۵۴.

واته: ئهی موحه ممد (صلی الله علیه وسلم) پیش تو هیچ پیغه مبه ریکی په یامدار و بی په یاممان په وانه نه کردوه ناواتی نه خواستی بی به باوه پ هینانی قه ومه که ی، به لام کاتیک ناواتی خواستوه شه یتان نه وه ی به فرسه ت زانیوه، شتی نا به جی تی که ل به

ناواته که ی کردووه، ټینجا خوایش فریای که وتووه و نه وهی شه یتان فریای داو ته ناو
 ناواته که ی وه، سپړویه تیبه وه، له وه و دوا خوی گه وره ټایه ت و بهرنامه که ی خوی
 چه سپاو دامه زراو کردووه، خوا خوی زانا و دانایه. (خوی گه وره بویه نه و دهسه لاته ی
 دلوه به شه یتان) تا نه و (خه تهره و خه یال و وه سوه سه یه ی) شه یتان فریای ده داته ناو
 ناوای پیغه مبه رانه وه ببیته هو ی سزا و تاقیکردنه وه بو نه وانه ی له دل و دهر و نیاندا
 نه خوشی و دوو پووی و ناپاکی هه یه و بو نه وانه ش که بهرام بهر ټایینی خوا دل په قن،
 به راستی سته مکاران له دژایه تی و شه په نگیزیه کی قول و بی بندا پوچوون. بو
 نه وه ی نه وانه ی زانست و زانیاریان پی به خشر او ده دلتیا بن و بزنان که بیگومان نه م
 قورثانه حه قیقه ت و راسته و له لایه ن په روه ردگاری تووه (نه ی موحه ممه د صلی الله
 علیه وسلم) په وانه کراوه، ټینجا برپوای پته وی پی ده هیئن و دل کانیشیان ملکه چ
 ده بیت بو خوا، بیگومان خوا هیدایه ت دهر ی نه وانه یه که باوه ریان هیناوه بو پتگه و
 رتبان ی راست و درووست.

په روه ردگاری به دهسه لات له م ټایه ته دا ټاماژهی به سی جوړ دل کردووه که دووان
 له وانه له بهر ده م تووش بوون و (فتنه) و له ناو چوون دان و سیپه مینیشیان دلټیکه که
 ده بیت هوی پزگاری و به خته وه ری و خوشبه ختی خاوه نه که ی. په کی له و دوو جوړه،
 دلټیکی شله ژاو و گیروده یه و نه ویتیشیان دلټیکه که به بو نه ی نه خوشی دهر و نییه وه
 نازار ده کیښی و نه وه که ی تریان دلټیکه که په شی و تاوان دایگرتووه.

دلی سټیهم و دهر یاز بوو دلی مروقی نه هلی ټیمان و باوه په، که پووی کردووه ته
 په روه ردگار و به راستییه تی رټنموونی کردنی نه و باوه په ی هه یه و دلنایه و گوپرایه ل و
 کاریه ده سستی بریار و فرمانه کانی نه وه. چونکه له دل و نه دامه دیار و نا دیاره کانی
 مروقه چاوه پووان ده کری که ساغ و ته ندروست بن و له هیچ جوړه دهر د و نه خوشی
 نازار نه کیښن، تاوه کو بتوانن بو نه و شته ی که درووست کراون، کرده وه یی پی بکن.

دوورکه وتنه وهی دِل له دوخی سه لامه تی و پایه داری، یا به هوئی تاوان و توو پیهی و هه لئه سانه به جی به جی کردنی به پرسیاییه تی که بو ئه وه دروست کراوه، وه کو: دهست و پیئی ئیفلیج و نه خوش، زمانی لال، چاوی کویر. یا به هوئی نه خوشی و به لای دهروونییه وهیه که ده بیته له مپهر و پیگر له بهردهم ههستانی دِل بو جی به جی کردنی کاره کان به شیوهیه کی دروست. به هوئی ئه مه وهیه که دله کان به سهر سی جوړدا دابهش بوون:

دلی دروست و تهن دروست: که له نیوان ئه و قبول کردنی حق و خوشه ویستی و پیز و زال کردنیدا به سهر کاره کانی تردا، ته نیا دهرک و ناسین و ناشنایه تی ئه وان جیگیره و دواي درک کردن و ناسینی دروست، حق و حقیقه ت مل ده دات و له باره ی ناسینی حه قیقه ت و بپیار دان و په پره و کردن لیی گرفتیکی نییه.

به لام دلی که تاوان و گوناخ سه راپای ئه وی داپوشیوه و تووشی مردنی مه عنه وی بووه به ناره حه ت گوی بیستی حه ق و راستی ده بی و گوپراه لی ده بی.

دلی نه خوشیش ته گه ر زال نه بی به سهر نه خوشییه که یدا، هیور هیور به ره و پووی تاوان و مردن ده پوات و ته گه ر سه لامه تی و تهن دروستیشی زیاد بکات زیاتر به ره و پووی چاکه و به خته وهری و خوشبه ختی ده پوات.

شهیتان دووره له دلی ته ندرسته وه:

ئه و دوودلی و گومانانه ی که شهیتان له گوپکاندا ده یلته وه و ئه و گومان و دوودلیانه که ده یانخاته نیو دله کانه وه، پیگه خوشکهری تووش بوون (فته) و خراپه کاری، ئه و دوو جوړه دلانه یه واته دلی نه خوش و دلی تاوانبار و پرهش و هه لگه پاو.

به لام دروست کردنی ئه و گومان و دوو دلایانه بو دلی تهن دروست ده بیته هوئی به هیزی و سه قامگیری و دریایی و زیره کی زیاتر، چونکه ئه وانه به هیچ نازانی و

به هٲچ و پوچ و ناره و اٲان ده زانئ؁ وه ده زانئ كه حق و پاستئ و حقهقهه له به رامبه رئه وانه وه جٲگٲره؁ به م هوٲه وه ده پوات به دواٲ حق و پاستٲدا و ئاسوده ٲٲ خوٲ له ئاگائٲ و په ٲوه سته بوون پٲٲانه وه ده زانئ؁ وه زٲاتر ه سته ده كاته به پوچٲ و به تالئ دوو دٲٲٲه كانئ شه ٲتان و ئٲمان و باوه پ و پٲزگرتنئ بو حق و پاستئ و دووركه و تنه وه و توورپه ٲشئ له باطل و شته ناره و زٲاتر ده ٲٲت.

به لام دٲه نه خوئ و تووش بووه كان هه مٲشه له پووبه پوو بوونه وهٲ گومان و دوو دٲٲه كانن له لائنه شه ٲتانه وه.

به لام دٲه ساغ و ته ندروسته كان به هٲچ جوٲئ ناكه ونه ژٲر پاله په ستهوٲ دوو دٲئ و هه ٲه له تاندنه كانئ شه ٲتانه وه.

بهشی دووهم

نیشانه‌کانی سه‌لامه‌تی و

نه‌خویشی دل

ته وهري يه كه م: نيشانه كاني سه لاهه تي و نه خوشي دل

پينا سه ي نه خوشي دل:

هريه كي له نه دنامه كاني جه سته ي مروځو بؤ كاريكي تايبه ته وه دروست كراوه و ته واوي و كاملې نه و له به جيته ناني هر چ باشري نه و كار ه ده سته به ر ده بي و دپته دي. به لام نه خوشي به كي نه مه يه كه له ده ست به كار بووني كاري كه بو ي دروست كراوه به ته واوي دوا بكه وپت، يا خود به شيوه يه كي لاواز و نا پيك و پيك نه نجامي بدات.

نه خوشي و كه م و كوپي ده ست نه مه يه كه ناتواني كار و به رپرسياري به تي خوي به جواني به نه نجام بگه يه ني.

نه خوشي چاو نه وه يه كه تواناي بينين و سهرنجداني به شيوه يه كي ويستراو و خوازاو له ده ست دايپت.

نه خوشي و كه م و كوپي زمانيش نه مه يه كه تواناي وتوو و ويژو قسه كردني نه بيت. نه خوشي جه سته بي نه وه يه كه جووله و هيزي سروشتي خوي له ده ست بدات يا لاواز و بي هيز بيت.

نه خوشي دل: نه وپش نه وه يه كه له ناسين و ناشنايه تي، پيز، خوشه ويستي و حه ز ليكردن بو بينيني په روه ردگار و چاو دپري و گه رانه وه بو ي و به رز نرخاندنيان به سهر كار ه كاني تر دا — كه به هو ي نه وانه وه دروست كراوه — بي تواناو بي هيز بيت.

هر وه كو چو ن كه مروځو جگه له خوداي خوي هر شتيكي تر بپه رستي و بناسي و نه گه ر چي بگاته ته واوي خوشي و به خششه كاني دونيا، ناگاته پله و پايه ي

ههست کردن به نه خوشی دل:

ههندی جار دل تووشی نه خوشی دهبی و له کاتیگدا پوژ له دوی پوژ نه و نه خوشییه زوژتر دهبی، خاوهنی نه و دل به هوئی، سهرقالی دلّیه وه و بی ناگابوونی له نامراز و هوکاری تهندروستی و نه خوشی دل، لی بی ناگا دهبیّت و ته نانهت ههندی جاریش دل پوویه پووی مردن و تیاچوون دهبیته وه، به لام خاوه نه که ی ناگای له مردنی نییه.

نیشانه ی مردنی دل نه مه یه که:

- ههست به خرابی و ناپه سهندی تاوانه کان ناکات.
- نه ناسینی حق و راستی و گیروده بوون له نیو دوی باوه په هیچ و پووجه کانی خویدا، نازار و نه زییه تی نادات.
- چونکه نه گهر دل زیندوو بیّت، له گیروده بوونی به خرابییه کان و کار گه لی ناشیرین و ناپه و تووشی نازار و نه زییه ت و په رچه کردار دهبیته وه و به نه ندازه ی به هره مه مند بوونی خوئی له ژیا نی راستی و حه قیقی، له نه زانین و بی ناگایی خوئی به رامبه ر به حه ق ههست به نازار و نه زییه ت دهکات.
- چونکه ((وما لجرح بمیت ایلام)) واته: ((بریندارکردن و زامدارکردنی مردوو مردووه که نازار نادات)).

سه ختی خوږاگری له سه ر دهرمان (دهوا):

ههندی جار مروژ ههست دهکات که دلی تووشی نه خوشی بووه، به لام سه ختی خوږاگری له سه ر دهوا و دهرمان و پشوو درژی له باره یه وه به لایه وه قورس و سه خته، وه به رده وامی نه خوشییه که به باشتر دهزانی له نازار و نه زییه تی دهرمانه که چونکه دهوا و دهرمانی نه و له به رامبه ریدا به پوویه پوو بوونه وه له گه ل ههوا و هه وهس و ناره زوودا جیگیره و نه م کارهش له سه ر نه فسی مروژ زوژ سهخت و قورسه، له کاتیگدا هیچ شتی له وه سوودمه ندر و به که لک تر نییه بوئی.

هه‌ندی جاریش ویست و نیازی خۆی بو خۆپاگرتنی سه‌ختیه‌کانی به‌ربه‌کانی له‌ گه‌ل پاکیشانه‌کان و هه‌واو ئاره‌زووه‌کانی نه‌فس لیده‌بێ و سوور ده‌بی، به‌لام دواي ماوه‌یه‌ك ویست و ئیراده‌كه‌ی لاواز ده‌بی و به‌هۆی لاوازی زانست، تیگه‌یشتن و خۆپاگری له‌دریژه‌دانێ به‌ پێگه‌كه‌ دوا ده‌كه‌وێت و به‌جی ده‌میێ. هه‌روه‌كو چۆن كه‌سی كه‌ له‌ پێگه‌یه‌كی پێ مه‌ترسیدار و ترسناكدا كه‌ له‌ كو‌تاییدا ئارامی و ئاسوده‌یی و ئاسایش جیگیر بوو بێ. بیه‌وی هه‌نگاو هه‌لبگری و بزانی ئه‌گه‌ر خۆپاگرو به‌ توانا بی، ترس پێ دیت و به‌ مه‌به‌ست و ئامانج و ئارامش ده‌گات.

ئهم جوړه مروڤه بو گه‌یشتن به‌ ئامانج پتویستی به‌ توانایی، هه‌ول و كوشش، خۆپاگری و دلنایی هه‌یه، به‌لام هه‌ركاتێ خۆپاگری و دلنیا بوونی ئه‌و لاواز بی، له‌ دریژه‌دان به‌ پێگه‌ به‌جی ده‌میێ و دووباره ده‌گه‌ریته‌وه بو هه‌مان جیگا و شوینی پیشووی خۆی، وه‌ خۆ گرتن و به‌رگه‌گرتنی سه‌ختیه‌كان له‌ ده‌ست ده‌دات. به‌تاییه‌ت ئه‌گه‌ر له‌ پێگه‌دا هاوپییه‌ك هاوپییه‌تی و هاوده‌می ئه‌و نه‌كات و ترس له‌ ته‌نیایدا سه‌راپای دابگری و به‌خۆی بلێ: خه‌لكی بو هه‌ر كوی پویشتن و هه‌ر پێگه‌یه‌کیان گرتنه‌ به‌ر، منیش هه‌مان پێگه‌ی ئه‌وان ده‌گرمه‌ به‌ر.

ئهمه‌ باروودوخی زۆریكه‌ له‌ مروڤه‌كان و هه‌ر ئهم بابته‌ش بواری په‌خساندوه‌ بو له‌ناو بردنی زۆریك له‌و مروڤانه‌.

نیشانه‌کانی نه‌خۆشی دِل:

هه‌روه‌كو وترا: یه‌كێ له‌ نیشانه‌کانی دلی تووش بوو به‌ نه‌خۆشی دوور كه‌وتنه‌وه‌یه‌ له‌ خواردنی مه‌عنه‌وی گونجاو و ویستنی کاروباری خراپ و پیس و زیان به‌خش و له‌ بری به‌کار هیئانی ده‌وا و ده‌رمان پوو ده‌كات له‌یه‌نی زیاتر کردنی ئیش و ئازاری خۆی. له‌م په‌یوه‌ندییه‌دا چوار بابته‌ بوونیان هه‌یه‌:

١. خواردنیکی چاك و به‌سوود.

٢. ده‌رمانیکی چاره‌سه‌رکه‌ر.

۳. خواردنیکى خراپ و بئى كه لك و زيان به خش.

۴. دهرمانىكى مرينه ر و له ناو به ر.

نیشانه كانى سه لامة تى دل:

به لام دلى ساغ و سه لامة ت، كاروبارى سوودمه ندو چاره سه ركه ر له چاو كاروبارى خراپ و زيان به خش و له ناو به ر - به پيچه وانه ي دلى نه خوش - به باشتر ده زانى.

- چاكترين و گرنگترين خواردنى دل، ناگايى و شاره زايى و ئيمان و باوه ريه .

- وه به كه لكترين و باشترين داو و دهرمان، ئايه ته چاره سه ركه ره كانى (شفا به خش) قورئانه كه هه ريه كى له وانه ش خواردن و ده وا و دهرمانه .

يه كيكتى تر له نيشانه كانى دلى ساغ و ته ندروست و زيندوو ئه مه يه كه، له په رستش و خوش ويستنى دونيا پاده كات و خوئ لى دهر ياز ده كات و پوو ده كاته ويستنى دوا پوژ، وه به جوژى باوه رى به دونيا ي داوى مردن هه يه و هه ول و كوژشى بو ده دات و تويشووى خوئ ئاماده ده كات كه هه روه كو ئه وه وايه له ئه ساس و بنچينه دا زى دو نشينگه ي ئه سلى ئه و له ويدايه . هه ر وه كو چوژن پيغه مبه رى خوا (صلى الله عليه وسلم) به عبدالله ي كوپى عومهرى فهرموو: (كن فى الدنيا كأنك غريب او عابر سبيل، وعد نفسك من اهل القبور).

واته: له دونيا دا به شيوه يه كبه وه كو پيوار و ئاواره و دهر به ده رى و خوئ به ئه هلى گوپستان له قه له م بده .!

فحى على جنات عدن فإنها منازل الأولى وفيها المقيم
ولكننا سبي العدو فهل ترى نعود الى أوطاننا ونسلم

واته: (بو پويشتن به ره و باخه كانى به هه شتى هه تا هه تا ي خوئ ئاماده بكه، چونكه مال و جيگه ي مانه وه ي سه ره تا ي تو له ويدايه، به لام ده ست به سه رى داوى

دوژمنین، ههست ئەکەن و وا ئەزانین بە ساغ و سهلامهتی دهگه پێینه وه بو ژێد و نیشتمانی خویمان).

عه لی (خوای لی پازی بیت) فەرموویه تی: ((دولیا له کاتی پویشن و پشت تیکردن دایه و دواپوژیش له کاتی هاتن و پیشوازی کردن دایه و بو ههریه که یان ئەهل و شوینکه و توانی ههیه، ههول بدەن و تیبکوژن له ئەهلی دواپوژ بن و دل به دولیا خوش نه کهن، چونکه ئەمپووش پوژی ههول دانه به بی لپرسینه وه و سبه یینیش پوژی لپرسینه وه و لپپچینه وه و دهر فەتی نابی بو ههول و تیکوژان.))

به هه ر پێژهیه که نه خوشی دل ببوژیته وه و گه شه بکات، ههنگاو به ره و دولیا به کی تر هه لده گری و خوئی لی نزیک ده کاته وه و ئەو نیشتمانه به جیگه ی ئاسووده یی و دامرکاندن و نیشتنکه ی خوئی ده زانی. به لام به هه ر پێژه و ئەندازه یه که دل تووشی نه خوشی بیت ئەو پێژهیه زیاده بکات، زیاتر پوو ده کاته دولیا و به باشتری ده زانی له چاو دواپوژ داو به ژێد و نیشتمانی خوئی ده زانی و به شیوه ی ئەهلی دولیای لی دیت.

یه کیکی تر له نیشانه کانی سهلامهتی دل: ئەوهیه که بهردهوام خاوه نه که ی ده خاته بهر سه رزه نشت و لو مه کردنه وه تاوه کو نه یگه پێنیته وه بو باره گای پهروهردگار و پووکردنه پهحم و میهره بانی پهروهردگار وازی لی ناهین و دهست بهرداری نابی. وه کو ئەوینداری که به لا ئیراده یی ده بیته شوینکه وته ی یاره که ی و ژیان، به خته وه ری، سه ره رزی و ئاسایش و ئارامی خوئی ته نیا له پیناو به دهست هینانی په زامه ندی، هاو ده می و هاو پازی، نزیک ی ئەو به جیگیر ده زانی. ئارامی و ئاسووده یی به بوونی له پال په رستراو و خوشه ویسته راسته قینه که ی و شادمانی و پشت نهستووری و دلنیا یی و هیوا و ئومید و ترسیشی ته نیا بو ئەوهیه.

هیزو توانای خوئی له یاد کردن و ستایش کردن، وه خواردنیشی له گوپراه لی و ژیان، بهخشش، چێژ و شادی و دلخووشی خوئی له خوشه ویستی و پیزگرتنی ئەودا

ده دوزښته وه. وه چاره سهری ته وای نازاره کانی خوئی به چاودیری نه و و نامراز و هوکاري ته وای نه خوشیبه کانی به چاودیری کردن و گه پانه وه بو لای نه و ده زانی نه ک که سیکي تر.

هرکاتی به باره گای گه وره ی په روه ردگاري بگات هه ست به ناسووده یی و نارامی ده کات و په ریښانی و نیگه رانی و دل په شیویبه کانی له ناو ده چی و ته وای پیوستیبه کانی خوئی به به رهم هاتن ده زانی.

چونکه دل پیوستیبه کی هیه که هیچ شتی جگه له خوشویستن، ناسین و په رستنی په روه ردگار ناتوانی چی به جیی بکات. وه ثاوات و پیوستیبه کی هیه که جگه له پووکرده په روه ردگار هیچ شتیکی تر به رزی ناکاته وه. نه خوشیبه کیشی هیه جگه له دل سوزی و په خوا په رستی په روه ردگار به هیچ شتیکی تر چاک نابیته وه.

دلی سه لامه ت به رده وام خاوه نه که ی خوئی ده خاته به رده م لیپرسینه وه وه تا نه و کاته ی که له پال خوشه ویستی و په رستنی په روه ردگاریدا نارامی و دلنایای به ده ست نه هیننی وازی لی ناهیننی و به ته نیا به جیی ناهیللی. ته نیا نه و کاته یه که له گه ل پوچ و راستی ژيان هاوپاز و هاو ده م ده بی و چیژ و خوشی نه و ده چیژی و له ژيانی به هره مهنده ده بی که له گه ل ژيانی بی ناگایانی که له نامانچ گه لی که بو نه وان دروست کراون، پاشگه ز و په شیمان بوونه و (نامانچ گه لی جه هه ننه م و به هه شت بو نه وه دروستکراوه و پیغه مبه ران (سه لامي خویان له سر بیت) پاسپیژدراون و په رتووک گه لی په وانه کراون و دابه زیون) جیاوازه)).

نه گه ر نه و جگه له بوونی نه فسی خوئی ده سته کوت و پاداشتیکی نه بووایه، نه مه بو نازاردانی نه و به س بوو وه به هوئی له ده ستدانی نه و تووشی خرابترین په روشی و توله کردنه وه و سزادان ده بوو. هه ندی له زانایان و خواناسان وتوویانه: ((دوینیا په رستانی بیچاره، کاتی ده ستیان له دنیا کورت بوویه وه، که له گرنگترین و به بایه خ ترین به خشش و چیژی نه و بیبه ش بوون...!

پرسپاریان لی کرا که: چاکترین و به که لک ترین به خششی دویا چیه...؟
وتیان: خوشه ویستی پرستش و په پره وی کردن و گوپراه لی په روهردگار و نه وین و
خوشی بو بینینی نه و که له گه ل هیچ به خشش و چپژ و خوشییه کی تر شایه نی به راورد
کردن و هه لسه نگاندن نییه)).

یه کیکی تر له زانایان و خواناسان وتویه تی: ((هندی جار بارودوخ گه لیکم
به سهردا دیت و ده روات که تییدا ده لیم: نه گه به دروستی به هه شتییه کانیش له م
جوړه ژبانه پر له به خشش و خوشییه به هر مه مند بن، به راستی نه هلی به خته وهری و
کامه رانین!!))

یه کیکی تر وتویه تی: ((سویند به په روهردگار دویا جگه به خوشه ویستی،
گوپراه لی و پرستشی خوا بایه خیکی نییه و به هه شتیش به بی بینینی نه و تام و
چپژو بایه خی نییه!!))

ابو الحسن الوراق وتویه تی: ((ژیانی دل به یادکردن و پرستشی زیندو و نه مرو
خوشویستن و هز لیکردن به ژیانیکی هیمن و باوهر پیکراو له خزمهت و دیوان و
باره گای مه زنی په روهردگار وابهسته یه)).

له بهر نه مه یه مردنی دل و بی بهش بوون له ناسین و پرستشی په روهردگاری ناک و
ته نیا له لای زانایان و خواناسان به نو بهی خو ی له مردنی سروشتی سه ختتر و قورس
تره. چونکه بی بهش بوون له ناسین و پرستنی په روهردگار، داپرا نه له حق و
راستی و مردنی سروشتیش داپران و دوورکه وتنه ویه له خه لک و سروشت و جیاوازی
نیوان نه م دووه جیاوازییه کی گه وره یه.

یه کیکی تر له خواناسان نه لیت: ((نه گه ر سهرقالی و شادومانی هه رکه سی به ناسین و
پرستنی په روهردگار بی، هه موو شتی و هه موو که سی دل به ندی ده بن و له بوونی نه و
شادومان و خوشحال ده بن. به لام که سی که ته و او سهرقالی ناسین و په پره وکردن و

گوپراهی کردنی په روهردگار نه بی، خه م و په ژاره ی دنیا دلی پارچه پارچه ده کات)).

یه حیای کوپی مه عاز نه لیت: ((هر که سی له په پره وی کردن و گوپراهی کردنی په روهردگار خوشحال و شادومان بیت، هه موو که سی و هه موو شتی له خزمه ت کردن به و خوشحال و دلخوشن و هر که سی له ناسینی په روهردگار دلخوش و خوشحال بی هه مووان به بینینی نه و شادومان و که یفخوش ده بن)).

یه کیکی تر له نیشانه کانی سه لامه تی دل: نه ویه که له یاد و ستایشی په روهردگار که مته رخه می ناکات و له خزمه تکردن پی ماندوو نابیت و جگه له نه و نابیت هه اوده م و دوستی که س، مه گهر که سی یا خود شتی که و ا پینمونی بکات بولای زیکر و یاد و نریکبونه وه له خودا.

یه کیکی تر له نیشانه کانی سه لامه تی دل: نه ویه که هه رکاتی یادکردن و نویژی له ده ست بروت - له مروتیکی زور چاو له دوو (زگ برسی) و دنیا په رست که دنیای خوی له ده ست بدات - زیاتر هه ست به نیش و نازار و نارپه حه تی ده کات.

یه کیکی تر له نیشانه کانی دلی ساغ و تهن دوست نه ویه که وه کو تامه زویوی که سیکی ون بوو و زور برسی بو خوار دنیکی به تام، بو په رستن و په پره وی کردنی په روهردگار خوشی و شادی و مهیل نیشان ده دات.

یه کیکی تر له نیشانه کانی سه لامه تی دل نه ویه که هه رکاتی ده ستی کرد به نویژ کردن، ته وای خه م و سه رقاییه کانی دنیا له بیر ده کات و کوتایی هاتن به نویژه که له لای نه و قورسه، چیژ و ناسووده یی خوی له و نویژه دا ده بینیی و به هیوه هه ست به خوشی و شادومانی ده کات.

یه کیکی تر له نیشانه کانی دلی سه لامه ت و تهن دوست نه ویه که خوشه ویستی و سه رقایی خاوه نه که ی به په رستش و گوپراهی کردنی په روهردگار دیاری کراو و سنووردار ده بی.

نیشانه یه کی تر، نه و سه بارهت به هه ده ر نه دانی کات و ته مه نی خوئی له مروقه پژد و مال په رسته کان، زیاتر هه لپه هه لپ و چاو چنوکي نیشان ددهات. یه کیکی تر له نیشانه کانی نه مه یه زیاتر له و بایه خه ی که به رامبه ر به کار و کرده وه و په رستش هه یه تی، گرنگی ددهات به چاکسازی نه وان، وه به هینانه کایه ی دلپاکي و شوینکه وتن و چاکسازی کردنی نه وانه له خوئی خوشی و شادی و مهیل نیشان ددهات و له هه مان کاتدا به زه یی و میهره بانی و به خششی پښموونی په روه ردگار و که م ترخه می و لاوازی خوئی له به رامبه ر نه ودا فه راموش ناکات. نه مه سی پله و پایه یه، که ته نیا دلّه ساغ و سه لاهه ته کان پښی ده گن.

به کورتی:

سه بارهت به دلی دروست و سه لامهت ده بی بلتین که ته وای هه م و خه می نه و له ناگاداری بوون له په روه ردگار و (هه میشه هه ولّ نه دات په روه ردگاری له بیر نه چی و له یادیدا بی، وهرگیږی کورد)، ته و او خوشه ویستی و مه به سته کانی، توانای مادی و مه غه وی، خه وتن و به ناگا بوون و کرده وه و قسه ی له ناست په زامه ندی په روه ردگاردا پښک ده خات و ته وای بیر و نه ندیشه و سه رقالییه کانی له په یوه ندی به ناسین، په رستش و به ده ست هینانی په زامه ندی په روه ردگار.

خاوه نی نه م جوړه دلّه ته نیا بوون و هاو ده م بوون له گه ل په روه ردگاردا به باشت ده زانی له دوستایه تی و هه لسوکه وت کردن له گه ل خه لکی دا. مه گه ر نه وه ی که و ا هاو ده م بوونی له گه ل خه لکی دا پښگه یه ک بیت بو به ده ست هینانی په زامه ندی په روه ردگار (جل جلاله). نه و خوشی و ناسووده یی و هیمنی و ناسایشی خوئی له په یوه و کردن له پښموونی په روه ردگار ده دوژیته وه، وه هه رکاتی جگه له په روه ردگار داوای یارمه تی کردن له که سیکی تر بکات نه گه ر چی که میش بیت، نه م ته

پښمونیکه ره ی په روه ردگار به بیر دینیته وه که ده فره مویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ (۲۷) ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً﴾ سوره تی فجر ۲۷ - ۲۸.

واته: به ټیمانداری سهر فرازا له سهرمه رگدا ده وتریت نه ی خاوه نی دل و دهر وونی پر له ټارامی (نه ی ټاده میزای ژیر و هوښمهند که له تهمه نی کوتایی دونیادا په روه ردگار ت ناسی و به جوانی ده تپه رست، بگه پیره وه بو لای په روه ردگار ت که تو له و پازیت و نه ویش له تو پازیه.

نه و نه م وتی په روه ردگار به رده وام به سهر نه فسی خو ی دا ده خوینیته وه و هه ست ده کات که له په روه ردگار وه ده بیستی، وه نه م باوه پر و دلنیا یی ده بیته هو ی نه وه ی که دل هه ست به وه بکات که له خزمه ت په روه ردگار دایه و به باروودوخی به ندایه تی کردن خو ی له په روه ردگاری نژیک ده کاته وه و به ندایه تی کردن و په پره وی کردن و گوپراه لی کردن ی په روه ردگار ده بیته تاییه تمه ندی و سروشتی نه و له پوه ی خوشه ویستی و مه یل و ټاره زووه وه نه ک به زور لیکر د و ناچار کردن پوه ده کاته گوپراه لی کردن ی په روه ردگار، وه کو نه وینداریکی سهر لیشیواو که تنیا هم و خه می نه و به ده ست هینان و وه ده ستخستنی چاودیری و په زامه ندی خوشه ویسته که یه تی، خاوه نی دل ی سه لامه ت و تهن دروستیش ته واو سه رقالبیه کانی نه و بو به ده ست هینانی په زامه ندی په روه ردگار له پڼگه ی په رستش و گوپراه لی کردن یی وه.

هه رکاتی نه م و نه می په روه ردگاری وه بیر بخړیته وه، له دلیدا جاپی جاپچی ده بیستی که ده لی: په روه ردگارا! من به نده یه کی که م ده ست و داواکارم و توش په روه ردگاریکی خاوه ن گه وره یی و پړز و خوشه ویستی. ! نه گه ر پشوو درېژم نه که یت، پشوو درېژی خو م له ده ست ده دم و نه گه ر هیز و توانام پی نه به خشی، خو م له هیزو توانا به هره مه ند نابم. ! هېچ مه کو و سایه و په نا و فریاد په سی جگه له پوه کردنه باره گای گه وره ی تو و داوای یارمه تی کردن له تو په وا و شیاوی گرفته کانم نابی، هېچ

کاتې پشت ناکه مه دیوان و باره ګاکه ت و له دروازه و درګاکه ت هراسان و وېر
نابم.

نه و به ته وای خوی ده سپړی به په روهردګاری زانا و بینر و به توانا و پشتم پي
ده به ستی، نه ګر تووشی گرفت و ناپه حه تی بوو پاستګویانه ده لی که:
په روهردګارا! نه مه په حمه ت و میهره بانییه که که به منت به خشیوه و درمان و
چاره سه ریکه که له پوی دلسوزیه وه بو منی نه خوش و درده دارت پړوا بینیه و به
باشت زانیوه و وه کو چوڼ که شتیکی خوش بو، لی دی دور ده خاته وه، به وپه پي
پازی بوونه وه ده لیت: به دلتیاییه وه نه و شته بو من خراب و زهره رده ربووه و ده لی:
په روهردګارا! (که نه بوون نه و کاروبارانیه که ویستومه نه نجامیان بده م، به لام
منت و لی کردووه که ده ستیان لی ه لګرم و لییان دور بکه ومه وه و تو له خو م زیاتر
بو م به میهره بان و دلسوز تری).

به هر جوړه خوشی و شادومانییه ک و یاخود که سر و په ژاره و نیګه رانی تووش
بووی، نه وی به پڼګه یه ک بو گیشتن و نزیک بوونه وه له په روهردګار و درګایه ک بو
که گیشتن به دیوان و باره ګای په روهردګاری زانیوه.

هر وه کو چوڼ شاعیری ده لی:

الا اهدیت به الیک طریقاً

مامسني قدر بکره او رضی

انی وجدتك فی البلاء رفیقاً

امض القضاء علی الرضا منی به

واته: ((هیچ شتیکی چاک و خرابم بو پیش نه هاتووه، مه ګر نه وه که و نه وم
کردو ته پڼګه یه ک بو گیشتن به تو، قهزا و قه ده ری تو نه مه یه که من پی پازیبم، به
پاستی له به لا و درده سه رییه کاند ا تو م کردووه به هاوړی خو م.))

خوشی و به خته وهری و کامه رانی بو خاوه نانی نه و جوړه دل و نادیار و خوشیانه ی
که تییدا جیګیرن و خه زینه و ګه وه رهایه ک که له دلیاندا کوکراونه ته وه، چه نده پاکه

دیاره‌کانیان و چنده جوانه نه‌نییه‌کانیان به‌تایبه‌تی کاتی که نه‌نییه‌کانیان ناشکرا ده‌بن.!

سویند به په‌روه‌ردگار، به‌یداغیکی گه‌وره و پښموونیکه‌ریکی وایان بو هه‌لکراوه و به‌ته‌واوی توانایانه‌وه به‌ره‌و پووی ده‌پوښ و له پښگه‌یه‌کی پاستدا که بو‌یان دیاری کراوه هه‌نگاو هه‌لده‌گرن، وه جگه له خوداوه‌ند گه‌لنکی تر نه‌وانیان به‌ره و لای خو‌یان بانگ کردوه، به‌لام گو‌یی خو‌یانان لی‌ی که‌پ کردوه و نیمان و گو‌پراه‌لی کردن له په‌روه‌ردگاریان له هه‌موو شتی و هه‌موو که‌سیکی تر به باشتر زانیوه.

ته‌وه‌ری دووهم: له‌نیویه‌ره‌کانی دِل و هوکاره‌کانی نه‌خوشکه‌وتنی:

له‌نیویه‌ره‌کانی دِل پښنج شتن:

۱. زیاده‌پو‌یی له‌تیکه‌لاوی کردن له‌گه‌ل خه‌لکی دا.

۲. هیوا و ئاره‌زووی دوور و دریژ.

۳. په‌یوه‌ندی و به‌سراوه‌یی به‌غیری خواوه.

۴. هه‌له‌خه‌رجی و ده‌ست بلاوی له‌خواردن و خواره‌مه‌نی.

۵. زیاده‌په‌وی له‌خه‌وتن و پشوداندا.

ئه‌م پښنج بنه‌مایه له‌گرنگترینی له‌ناو به‌ره‌کانن، ئیمه له‌م ته‌وه‌ره‌دا ده‌ست ده‌که‌ین به‌باسکردنی نه‌نجام و شونه‌ما هاوبه‌ش و تایبه‌ته‌کانی هه‌ریه‌کی له‌وانه. ده‌بی بزانیان که‌وا دِل کاتی پوو ده‌کاته په‌روه‌ردگار و پو‌ژی دوا‌یی و پښگی حق و شیوه‌ی دروست ده‌دو‌زیته‌وه، شاره‌زای به‌لا و ئازاره‌کانی نه‌فس و کار و دزو جه‌رده ده‌بی که‌له تیشکی، ژیان، هیژ، سه‌لامه‌تی، ناسین و ته‌ندروستی گو‌ی و چاو (لی‌ره‌دا مه‌به‌ستی چاوی ناخه) به‌هره‌مه‌ند بی، وه سه‌رقالییه درو‌زن و دوا که‌وتوو‌ه‌کان خه‌ریک و خافلاو نه‌که‌ن به‌خو‌یانه‌وه.

ئەم پېنج ھۆکارە تېشك و پووناكى دِل دەكوژئېنتەوہ و بېنابى و بېنېنى لەناو دەبەن و دەبېتە ھۆى خراپ بېستنى ئەو. ئەگەر بە تەواوى كەر و حوێرى نەكەن تەواوى تواناكانى لاواز و تەندروستى و سەلامەتېشى تووشى شلەژاوى و تېكچوون دەكات و وېست و ئىرادەشى بە توندى كەم دەكاتەوہ و تووشى پەرستنى بېر و بېراوى كۆن و پراوہستانى دەكات.

ئەگەر دلى كەسى ھەست بەم بىنەمايانە نەكات، ئەوا بە ماناى تەواو دلى تووشى مردن بوو، چونكە مروڤى مردو ھەست بە زام و بىرېنەكانى جەستەى خوڤى ناكات، ئەم ھەست نەكردنە بە مردنى دِل لەمپەر و پېگريەكى بنچېنەبىيە لە سەر رېگەى گەشەكردنى ئادەمى و دەبېتە پېگەر لە بەردەم ئەوہى كەوا ناتوانى ھەنگاوە ھەلبېگري بۆ گەشتن بەو ئامانجەى كە بۆى درووست كراوہ، وە تام و چىژ و بەختەوہرى و كامەرانى و دلخوشى خوڤى لە گەشتن بەو ئامانجە بزانى.

ھېچ بەخشش و خوشى و شادومانى و كامەرانى و ھەنگاوە ھەلگرتن لە پېگەى گەشەكردنى، جگە لە پېگەى ناسەين و خوشەوېستى پەرەردگار و ھېمنى و ئاسوودەبى بەھۆى ياد كردن و ستايش كردنى ئەو و كەيف خوشى و شادومانى بەھۆى نزىكى ئەو و وېست و مەيلى بېنېنى شىاو و ئاسان نىيە و ئەمە بەھەشتى يەكەمى و سەرەتايى خواوەنانى دلى ساغ و سەلامەتە.

بە ھەمان شىوہ كە تەنيا لە پېگەى ئيمان و بەندايەتى و پەپرەوكردنى پاستگوڤيانە و پاكانەى پەرەردگارەوہى كە دەتوانى بەخششە بى سنوورو لە پادەبەدەرەكانى دواپوژ بەدەست بھېتن: واتە بۆ خواوەنانى دلى ساغ و تەندروست دوو بەھەشت ھەيە يەكېكيان لە دونيادا و ئەوى ترېشيان لە دواپوژدا، ئەگەر لە دونيادا خوڤانى لى بى بەش بكن و دوور بكنەوہ، لە پاشەپوژ شدا لى بى بەش دەبن.

لە شېخى ئىسلام احمد بن تيمية (رحمە اللہ) بېستم كە دەيفەرموو: ((لەم دونيايەدا بەھەشتى ھەيە كە ئەگەر كەسى نەپواتە ناوى، ناپواتە ناو بەھەشتى دواپوژيش)).

یه کئی له زانا یان و خواناسان وتوویه تی: ((هه ندی جار دل، باروودوخ و خوشی و شادومانی و که یف خوشییه کی وای هه یه، که ده لیم: په روه ردگار! نه گه ر به هشتییه کانیش له م جوړه باروودوخه دان، به پاستی له ژیانیکی پر له به خشش و به خته وهری و کامه رانی به هره مه ندن.))

یه کئی له دوستانه په روه ردگار وتوویه تی: (بیچاره یی بو دنیا په رستانه که به یی به هره مه ند بوونیان له چاکترین تام و چیژه کان له دنیا دهره دچن! پرسیار کرا: چاکترین تام و چیژو خوشی دنیا کامه یه..؟

وتی: خوشه ویستی، پړیز، هاو ده می و تامه زړویی بو دیداری په روه ردگار و پووکرده نه و پشت کردن و پوو هه لچه رخان بو غیری خوا، به خششیکه که له گه ل هیچ تام و چیژو خوشی و به خششیکی تر شایانی به راورد کردن و هه لسه نگاندن نییه.))

هه رکه سی که دلکی زیندوو و به ناگای هه بیت، به سه لیکه ی خوئی هه سستی پی ده کات و شایه تی له سه ر ساغی و ته ندروستی ده دات. به لام نه و پینج ئامراز و هوکاره نه م پڼگه یه به پووی مروثدا داده خات، له نیوان دل و نه و خوشیانه و به خششانه به ربه ست و دیواریکی به هیزو گه وره درووست ده کات و له جوولگی ده خات و پایده وه سستینی، نه خوشی گه لیکي بو درووست ده کات، وه نه گه ر مروثی نه خوش و به نازار دلی خوئی له وانه چاره سه ر نه کات، له ناوچوون و مردن له چاوه پووانی کردنیدایه.

(له ناو به ری یه که م: زیاده روئی له تیکه لاوی کردن له گه ل خه لکی دا):

نیشانه و شوینها ته کانی زیاده روئی له په یوه ندی له گه ل خه لکاندا بریتین له: که له که بوونی دل له بیستن و بینینی قسه و کارو کرده وهی ناپه سه ندی خه لکانی ترو رهش و په ق بوونی دل، که ده بیته هوئی په ری شانی و په رش و بلاوی و سه رقائی و خه م و خه فته و لاواز کردنی توانا کانی. وه بار و کوئیکی له پاده به دهر ده خرپته سه ر شانی و ناچار ده بیت زیاتر سه رقائی کپشه و گرفته کانی دوستان و هاو پڼیانی بیت و خیر و چاکه و به رژه وه ندی خوئی له ده ست بدات، وه بیرو نه ندیشه ی نه و له دهشت و

دهری خواست و باوه په کانی نه واندې په ریشان و سرلېشېواو بیت و بو ته ندیشه و کاری خوئی و به دهست هیڼانی هاودهمی و نژیکی په روه ردگارو به دهست هیڼانی تویشوو بو پوژی دوايي تواناو کاتیکي نه ودهندی بو نامینیتته وه.!

له لایه کی تره وه تیکه لئی کردنی له پاده به در له گه ل خه لکی دا چ به خشش گه لیک نه بوونه ته هوکار و چ به خشش گه لیکي له ناو نه بر دوه...؟!

به پاستی هاوپازی و هاودهمی زیاتر له پتویست، مهینه ت بارو له ناو بهری خوشبهختی و کامه رانی و دوور خه روه می ناسایش و ناسووده می و پتگره له به ردهم هیمنی و نارامیدا. مه گره به لای گیان و دهر دو نازار پساندن بو به خته وهری مروث، جگه له پتگه کی کرده وه و قسه و هاودهمی زیاد له پتویست له گه ل خه لکی دا، شیاو و مومکینه.؟ مه گره نه وه هر نه و هاودهم و نژیکه ناساغ و نا ته ندروستانه نه بوون که ته نانه ت له ساته وه خته کانی مردندا بوونه هوکاری نه وهی که نه بوو تالیب باوکی حه زده تی عه لی (خوای لی پازی بیت) وشه یک بیتته سر زمانی، که کامه رانی و خوشبهختی هه تا هه تایی نه و بگریته نه ستو چ زهره رو زیانی خراپتر له مه؟!

نه م هاودهمی و تیکه ل بوونه که زیاتر له چوارچپوهی هاوپتیه تی و براده رایه تی دونیایی و دامه زراوی و دلنیا یی پاکیشانه نه فسییه کانی به رامبه ره، کاتی که راستییه کان دهر ده که ون ده گوپی بو دوزمنی و ناحه زی و ده بیتته هوئی په شیمانی.

به هه مان شیوه که په روه ردگاری به ده سه لات ده فه رموویت: ﴿وَيَوْمَ يَعَضُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا﴾ (۲۷) يَا وَيْلَتَى لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا (۲۸) لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي ﴿ سورة هتی فورقان ۲۷ - ۲۹.

واته: پوژیک دیت سته مکار قه پ ده کات به هه ردو دهستی خویدا و گاز له هه ر دوو دهستی خوئی ده گریت (له په شیمانی داو) ده لیت: خوژگه له گه ل پتغه مبه ردا پتپازی نیمانم بگرتایه، مه رگ بو خوم، خوژگه فلانه که سم نه کردایه ته هاوه ل و دوستی خوم

(چونکه سه‌ری لى شىواندم)، به پاستى گومړا و وېللى كردم له به‌رنامه‌ى خوا دواى
نه‌وى كه پيښم پراگه‌يه‌نرابوو.!

ه‌روه‌ها خواى گه‌وره ده‌فه‌رموويټ: ﴿الْأَخْلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا
الْمُتَّقِينَ﴾ سووره‌تى الزخرف ۶۷.

واته: دؤستان و براده‌ران هر ه‌موو له و پوژده دا دوژمنى يه‌كترن، ه‌موو رقيان له
يه‌ك ده‌بيټه‌وه، جگه له و كه‌سانه‌ى كه له‌سر بنچينه‌ى ته‌قوا و خواناسين كوېبونه‌ته‌وه
و برايه‌تبيان به‌رپا كړدوه.

حه‌زده‌تى نبي‌راهيم الخليل به گه‌له‌كه‌ى خوى فه‌رموو: ﴿وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ
أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَّيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا
وَمَا أَوَّلُكُمْ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِّنْ نَّاصِرِينَ﴾ سووره‌تى العنكبوت ۲۵.

واته: له‌وه و دوا پيى وتن: به پاستى نه‌وى نيوه له جياتى خوا ده‌تانپه‌رست ته‌نها
بت و په‌يكه‌رن، له‌به‌ر خاترى يه‌كتر و پيژ دانانتان بو يه‌كتر له ژيانى دونيادا، دواچار
له‌پوژى قيامه‌تدا يه‌كتر كافر ده‌كه‌ن و يه‌خه‌ى يه‌كتر ده‌گرن، ه‌نديكيشتان نه‌فرين له
ه‌نديكى ترتان ده‌كه‌ن، سر نه‌نجاميش شوين و جيگه‌ى ديارى كراوتان ناو ناگره،
پزگار كه‌ريشتان نيه‌.

نه‌مه حال و وه‌زعى ته‌واوى نه و كه‌سانه‌يه كه له‌سر بنچينه‌ى ئامانجى مادديى،
دونيائى و ناشه‌رعى پيكه‌وه بوونه‌ته دؤست و براده‌ر. تا نه و كاته‌ى كه مه‌به‌ست و
ئامانجيان دابين بكري دريژه به دوستايه‌تى و هاوړپييه‌تى خويان ده‌دن و هر كاتى
نه و ئامانجه پچړا و نه‌ما، په‌شيمانى و نازار و خه‌مى به‌دواوه‌يه و نه و دوستايه‌تبيه
ده‌گوږدري بو دوژمنى و ناحه‌زى.

ه‌ردوولا ده‌ست ده‌كه‌ن به جنيو و قسه‌ى خراب به يه‌كتر گوتن و نه و ئامانچ و
مه‌به‌سته ده‌گوږدري بو خه‌م و نيگه‌رانى و خه‌فت. نه‌مه شتيكه كه له‌م دونيايه‌دا و
له‌نيو دؤستان و براده‌رانى كه له‌سر بناغه‌ى ناپه‌سند و نا به‌رده‌وام له‌گه‌ل يه‌كتردا

بوونه ته دۆست و هاوډهم، هستی پئی ده کړی و ده بینری. هرکاتی ئه و دووانه (دو هاورپی) سهرزه نشت و سرکوته بکړین، هر دووکیان له سهر ناحق بوون و دۆستی و براده رایه تی ئه وان له سهر پایه یه کی پولاش و تولاش جیگیره و سروشتیه که هاوډهمی دۆستایه تییه کی وه ها بئی په گ و پشه ده گوډری بۆ دوزمن و ناحه زییه کی په گ و پشه دار.!

یاساو بنچینه ی هاوډهمی ئاره زوو کراو و سووډمند ئه مه یه که له په یوه ندی له گه ل کاروباری خیرو چاکه وه کو به شداری کردن له نویژی هینی و به کو مه ل و جه ژنه کان، حه ج کردنی مالی خوا، به ده ست هیئانی زانست و زانیاری، تیکویشان و ئه مر به چاکه و نه می له خراپه له گه ل ئه هلی ئیمان و خواناساندا هاورپی بین. به لام سه باره ت به کاروباری شه پو خراپه و ناپه وا و مه سه له حه لال و نا پیویسته کان پیویسته له هاوډهمی و براده رایه تی کردن له گه لیاندا دووره په ریژی بکه ین و دوور بکه وینه وه.!

ئه گه ر ناچاری وه های بویستایه که له کاری ناپه سندا له گه لیاندا ببینه هاورپی و هیچ ریگه یه ک بۆ هاورپییه تی نه کردن و دوور که وتنه وه لییان نه بوو ده بی به ویست و ئاره زوویه کی ته واو له پازی بوون و شه ریکایه تی له گه لیاندا دوور بکه وینه وه و ئازارو ئه زییه ت و توانج و سرکوته کردنی ئه وان به گیان بکړین. (مه به ست ئه وه یه که وا بۆ کار و کرده وه ی خراپ هاورپییه تی و براده رایه تیان نه که ین و شوینیان نه که وین و ئه گه ر ئازارو ئه زییه ت و توانجیشیان لی داین به بۆنه ی هاوډهمی و براده رایه تی نه کردن له گه لیاندا، ئه وا وه ری بگرین ئه گه ر چی له سهر دلشمان قورس بیت، وه رگپری کورد). ئه گه ر ئه و له هیژ و توانای خوئی و یارمه تی دانی خه لکی بی به ش بیت، ئه وان خو به خو ده یخه ینه بهر ئه زییه ت و ئازاره وه، به لام ئه زییه ت و ئازاریکه که سه ربه رزی، خوشه ویستی، پیز و پئی هه لگو تنی په روه ردگاری هه موو جیهانیان و باوه پدارانی له خوا ترسی به دواوه یه. به لام پازی بوون و شه ریکایه تی کردن له گه ل ئه هلی ناحق و ناپه وا، سه رشوپی و دامای، توانج و سرکوته و نه فرینی په روه ردگاری هه موو

جيهانيان و باوه‌داران و پياوچاڪاني به‌دواوه‌يه. خوږاگري له‌سهر نه‌زييه‌ت و نازاري نه‌هلي ناحق و ناږه‌وا، چاڪتر و باشت‌ر و داهاتوودارتره.

به‌لام نه‌گهر سه‌باره‌ت به‌كارووباريكي ږه‌وا و حه‌لال و نا پټويست، مروځي ناچار بوو كه له‌گه‌ل نه‌هلي ناحق و ناږه‌وا هاوده‌مي و هاوږپيه‌تي بڪات، هه‌ول بدات و تي بكوځي كه نه‌و كوږونه‌وه و هاوږپيه‌تبيبه تا نه‌و شوينه‌ي كه ده‌تواني بگوږي بوو كوږونه‌وه‌يه‌كي ناموژگاري و گوږپايه‌لي كردن له‌په‌روه‌ردگار و هي‌ز و وزه ببه‌خشيته خو‌ي و هه‌ول بدات و باوه‌ږ به‌خوږووني خو‌ي به‌هي‌ز و به‌توانا بڪات. وه گوي نه‌داته وه‌سوه‌سه و دل‌ه‌پاوکيکاني شه‌يتان كه گوايه نه‌م کاره‌ي تو‌و كه ده‌يکه‌يت بو‌خو‌و ده‌رخستن و خستنه‌ پووي زانستي خو‌ت و فروفي‌ل و پووبازييه...! له‌گه‌لي دا پووبه‌پوو بيته‌وه و داواي يارمه‌تي و هاوکاري له‌په‌روه‌ردگار بڪات و به‌پي‌ي توانا هاوده‌مي و هاوږپيه‌تي خو‌ي له‌گه‌ل نه‌وانه‌دا به‌ناراسته‌ي خير و چاڪه هان بدات.

نه‌گهر نه‌م به‌لايه‌وه ناسان نه‌بوو وه‌کو ده‌رهيتان و پاکی‌شاني تاله‌ موويه‌ك له‌تاو هه‌ويدا، دلي خو‌ي له‌نيوانياندا ده‌رهپي‌ي. (مه‌به‌ست نه‌وه‌يه كه‌وا له‌ناوياندا ته‌نيا به‌جه‌سته بووني هه‌بي و ږو‌ج و گياني له‌وي‌ي ناماده نه‌بي و سه‌فه‌ر بو‌ جيگايه‌كي تر بڪات، وه‌رگي‌ږي كورد)، له‌نيوانياندا وه‌کو ناماده‌بوويه‌كي ناديار، نزيكيكي دوور و خه‌وتوويه‌كي به‌ناگا، بيت كه له‌کاتي سه‌رنجدان و گوي گرتندا، نه‌وان نه‌بي‌ي و قسه‌کانيان نه‌بي‌ي. ! چونه‌ک به‌نين و بيستن کاري دل‌ه‌ و نه‌و دلي له‌نيوان نه‌وانده هه‌لکه‌ندوه و نه‌وي به‌رز کردوه‌ته‌وه بو‌ ناسمانه‌کان و هاوږي له‌گه‌ل ږو‌حه پاک و به‌رزه‌کاندا له‌ده‌وري عه‌رشي په‌روه‌ردگاردا خه‌ريک و سه‌رقالي ته‌سبيحات و يادکردنه.

نه‌م کاره له‌سهر نه‌فسی مروځ زو‌ر قورس و گرانه، به‌لام بو‌ كه‌ساني كه هاوکاري يارمه‌تي داني په‌روه‌ردگار هاوږپيان بيت، ناسان ده‌بيت. ته‌نيا نه‌مه به‌سه كه په‌يوه‌ندي مروځ له‌گه‌ل خوا‌دا په‌يوه‌نديه‌كي زانايانه و راستگويانه بيت و هه‌ميشه

هاوار بۆ لای په‌روه‌ردگار ببات وسه‌ری خوی بیه‌یزانه و داماوانه له دیوان و باره‌گای
که‌ورده‌یی په‌روه‌ردگارا له‌سه‌ر زه‌وی دابنئ و کړنوش ببات.

ئهمه ته‌نیا خوشه‌ویستی پاک و یادکردنی دل، زمان و دوورکه‌وته‌وه له بابه‌ته له‌ناو
به‌ره چوار لایه‌نه‌کانی تره که ماونه‌ته‌وه، که ده‌توانن هیژ و وزه به مروځ بدن و له‌م
رېگه‌یه‌دا هاوړپیه‌تی بکه‌ن، به پارانه‌وه و تویشوویه‌کی پاک و توانا به‌خش له‌لایه‌ن
په‌روه‌ردگاره‌وه و ویست و ئاره‌زووی پاستگوایانه و ده‌رباز بوون له‌گیروده‌بوونی
پاوه‌ن و داوه‌کانی غه‌یره په‌روه‌ردگارییه که ده‌توانن به‌و ئامانجه‌که‌وره بکه‌ین.
ئه‌وه‌ی که له‌سه‌ر مروځه، هاوړپیه‌تی و شه‌ریکایه‌تی کردنه له‌گه‌ل‌خه‌ل‌کانی تردا به
ئه‌ندازه و پړژه‌ی پټویست، به‌لام ده‌بی ئهم پاستییه بزاین که سه‌باره‌ت به‌پیکه‌وه
ژیان و دوستانه‌تی، به‌سه‌ر چوار ده‌سته و تاقمدا دابه‌ش ده‌بی، وه هه‌رکاتئ تاقمئ
له‌گه‌ل‌تاقمئ‌کی تردا تیکه‌ل‌بکه‌ین و هه‌له بکه‌ین تووشی شه‌ر و خراپه و زه‌ره‌رو زیان
ده‌بین.

ده‌سته‌ی په‌که‌م: که‌سانئ‌کن که هاوده‌می و پیکه‌وه ژیان له‌گه‌ل‌ایاندا وه‌کو خواردن
پټویسته و به‌دریژایی شه‌و و پوژ ناتوانئ‌ی لټیان بی‌نیاز بین. هه‌رکاتئ پټویستی خوی
لئ‌وه‌رگرتن له‌هاوړپیه‌تیاں دوور ده‌که‌وټه‌وه، دواتر هه‌رکاتئ پټویست بوو جارئ‌کی
تر له‌گه‌ل‌ایاندا داده‌نیشئ و به‌رده‌وام ئهم کاره دووباره ده‌کاته‌وه.

نرخ و بایه‌خی هه‌لس و که‌وت کردن له‌گه‌ل‌ئهم تاقم و ده‌سته‌یه‌دا له‌زیر به
نرخ‌تره، ئه‌وانه زانایانئ‌کن که له‌برپاره‌کانی په‌روه‌ردگار و نه‌خوشییه‌کانی دل به‌ئاگاو
شاره‌زان، ئاموژگاریی که‌رانئ‌کی دلسوز و میهره‌بانن، که له‌رېگه‌ی په‌رتووی
په‌روه‌ردگاره‌وه و به‌شیوه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ئاموژگاری خه‌ل‌کی
ده‌که‌ن. هاوده‌می و هه‌لسوکه‌وت کردن له‌گه‌ل‌ئهم گروپ و ده‌سته‌یه‌دا هه‌مووی خیر و
چاکه‌یه.

دهسته‌ی دووهم: ئەوانەن کە هەلس و کەوت و هاوڕێیەتی لەگەڵیاندا وەکو دەوا و دەرمانی وایە کە لەکاتی نەخۆشیدا پتۆیستمان پێی دەبێت. تائەوکاتە کە سەلامەت و تەندروستین پتۆیستمان پێیان نە، بەلام کەسانی هەن کە بە مەبەستی دابینکردنی بەرژەوهندی و پتۆیستییه‌کانی ژیان و پوژی دوازی و بەجێهێنانی بەرپرسیارییه‌تی و ئەنجامدانی جوړەها سەوداگەری و بەشداری کردن و پاویژ و تەگبیر کردن و چاره‌سەری نەخۆشی لەوان ناتوانی هەست بە بێ نیاز بکری. (واتە بۆ ئەنجام دانی ئەو کارانە پتۆیستمان بەو جوړە گروپ و دەستە یە، وەرگێڕی کورد).

بەلام هەركاتی لەپێگەیانەوه پتۆیستییه‌کە ی خۆمانمان بەجێ هێنا، هەلس و کەوت و هاوڕێیەتی لەگەڵیاندا وەکو هاوڕێیەتی و هاو دەمی کردنە لەگەڵ دەسته‌و تاقمی سی یەمدا.

دهسته‌ی سێیه‌م: کەسانێکن کە هەلس و کەوت و هاو دەمی کردن لەگەڵیاندا – وێرایی جیاوازی پلەو پایە و جوړی تواناو لاوازیان – وەکو تووش بوونە بە دەرد و نەخۆشی. هاو دەمی و هەلس و کەوت کردن لەگەڵ هەندێ لەوانەدا وەکو تووش بوونە بە نەخۆشییه سەخت و زیانبەخشەکان. ئەوانە کەسانێکن کە هاوڕێیەتی و هەلس و کەوت کردن لەگەڵیاندا سوود و قازانجی ماددی، مەعنەوی، ئایینی و دونیایی تووشی مەوێ نایێت. لە هەمان کاتدا هەلس و کەوت کردن لەگەڵیاندا بە دڵنیا ییەوه دەبێتە هوێ لەناو چوون و زەرەر و زیانی ئایینی و دونیایی یا یەکی لەو دووانە. هاو دەمی و هاوڕێیەتی لەگەڵ ئەم تاقم و گروپەدا ئەگەر بەهێز و پایەدار و هەمیشەیی بێت بەشیوێ نەخۆشییه‌کی مەینەر و لەناو بەری ئی دێت. هەلس و کەوت و هاوڕازی لەگەڵ هەندێکی تریاندا وەکو ئازاری (ئیش و ئازار) ددان وایە، کە تەنیا بە دەر هێنانی ددانەکە یە کە ئەو ئیش و ئازارە نامێنی.

دانیشتن و هاو دەم بوون لەگەڵ هەندێکی تریاندا دەبێتە هوێ تاییه‌کی بە ئارێشه و مەعنەوی، ئەوانە مەوێ گەلیکی وشک و می‌شک سووک و بێ خەیاڵن، کە توانای

هه لسه نگاندنې قسه يان نښه، تاوه کو که لک و قازانجکت پي بگه يه نن، وه له هونه ري بيستن بي به شن، تاوه کو سوود و که لک له قسه کانت و هريگریت. که سانيکن که خويان ناناسن تاوه کو خويان له شوين و جيگه يه کی گونجاودا جيگير بکن. نه گهر قسه يه ک بکن قسه کانين و ه کو نه وه و ايه لووتک و چه کوش بدا به سر ناماده بوواندا و له هه مان کاتدا خویشی که يفي به قسه که ی خوی دیت و پي شادومان و خوشحال ده بيت. له وه ده لين که له دل په ش و په قه که ياندا جيگره، وه به لای خويه وه واده زانی بونی خوش و گول به سر گوگران و ناخيوه راندا دابه ش ده کات. ! وه کاتيکيش که بيده نگ داده نيشن و قسه ناکن و ه کو به ريکی ناسياواني قورس و ايه که گواستنه وه ی بو ناماده بووان ناشياو و له تواناياندا نښه.

له نيمامی شافعيه وه (خوای لي پازی بيت) ده گيرنه وه که فرموويه تی: ((هرکاتی که سيکی وشک و که له پهق له تهنيشتما داده نيشی، هه ست ده کم که نه و لایم که نه و که سه ليی دانيشتووه قورستره له و لایه که ی ترم.!!))

((پوژيک کابرايه کی له م جوړم له پال ماموستای گوره و به پيرمدا - ابن تيميه - (خوای لي پازی بيت) بينی، ماموستاکم به هر نارپه حتی و نه هامة تيه ک بوو بونی نه وی قبول کرد، تا پوی کرده من و فرمووی: دانيشتن و هاوده می له گه ل مروف که ليکی که له پهق و وشکدا مایه ی نه زيبه ت و نازاری پوچه.

نه و له دريژه ی قسه کانی دا فرمووی: به لام به داخه وه له م جوړه که سانه مان زوره و بينيومانن و له بهر نه وه يه که پوچی نيمه به رانبر به نه زيبه ت و نازاری نه وان خوړاگرو له سر خويه.))

به گشتی هاوده می و هه لس و کهوت له گه ل که سانی که دلایان پهق بووه مایه ی تا و نه زيبه ت و نازاری پوچه، به لام تايه کی پووخساری و هندی جاريش هه ميشه یی و به رده وامي. يه کی له و به لایانه ی که له وانه يه بو مروف پيش بيت. نه مه يه تووشی ببیت به تووشی هه لس و کهوت و هاوده می نه و جوړه که سانه و چاره يه کی جگه له

تيكه لاويون له گه لياندا بوونی نه بې واته ته نيا پټگه چاره نه وه په كه له گه لياندا دا
تيكه ل بېي و هه لس و كهوت بكات. له سه ر نه م كه سه وا پټويست دهكات كه به
جوړيكي شياو له گه لياندا هه لس و كهوت بكات و دابنیشي و تا كاتي كه فهرحانه و
خوشبیهك دپته پيش و له دهستی پزگاری دهبيت. پټگه و پټيازی خوږاگری و پشوو
دریژی بگرنه بهر.

دهستی چواره م: خه لکانیكن كه هه لس و كهوت و دانیشن له گه لياندا وهكو
ژههريكي كوشنده وایه، وه نه گهر به كارهیته ره كه ی له سه رته ای كاتدا و به خیرایی به
دهرمانی دژه ژههري گونجاو چاره سه ری نه كات، مردن و له ناو چوون په خه ی دهگری و
له ناوی ده بات.

ژماره ی نه و جوړه كه سانه — به داخه وه — كه م نین، نه وانه خه لکانیكن نه هلی
به دیه پتان (البدعة) و گومپایی كردن كه له شریعتی پیغمبر (صلی الله علیه وسلم)
دوړكه وتوونه ته وه و خه لکانی تر به پیچه وانه ی نه وه فیتر ده كهن و بانگیان ده كهن،
شریعتیان به تازه گه ری (بدعة) و تازه گه رییان به شریعت و په وا به نارپه وا و نارپه وا
به په وا ده زانن.

نه گهر سه بارهت به تاك و ته نیایی په رستنې په روه ردگار قسه یان له گه ل بكه ی،
ده لئین: پله و پایه و جی و شوینی پیاوچاكان و خواناسانتان به كه م زانیوه.؟!
هه روه ها نه گهر له گرنگی شوینكه وتن له شریعتی پیغمبر (صلی الله علیه
وسلم) بلئی، ده لئین: نه م قسانه ی ئیوه سووكایه تی كردنه به پله و پایه ی نیردراوان و
پیشه وایان.

وهكو چوون په روه ردگار به و شیوه كه خوئی وه سفی خوئی كردووه و نیردراوه كه ی
موحه ممد (صلی الله علیه وسلم) نه وی پیناسه كردووه و پیاپا هه لداه، به بی
زیاده په وی و له سنوور ده رچوونی باسی بكه یت، ده لئین تو شوینكه وته ی بیرو باوه پی
نه هلی چواندنې...؟!

ئەگەر بەو شەریعەتەى که پەرۆەردگار و پێغەمبەرەکەى (صلی اللہ علیہ وسلم) بپاریان لەسەر داوہ و داویان کردووە، داوا بکەیت و دەستوور بدەى و لە ناپەرەوايەک که پەرۆەردگار و پێغەمبەر نەهێ و دووریان لێ کردووە، نەهێ بکەیت، دەلێن: تۆ خەریکی لەنیوان موسلماناندا جیاپوونەو و ئاشووب (فتنە و تفرقە) بەرپا دەکەیت؟! ئەگەر شوێنکەوتەى شەریعەت بێ، وە لەگەڵ ئەوانەدا که دژی شەریعەتن، داژەیتەى بکەیت، دەلێن: تۆ ئەهلی بەدیھێنانى (البدعة) و خەریکە خەلکى سەرگەردان و سەرلێشێواو دەکەیت...؟!!

ئەگەر لەگەڵ پەرۆەردگاردا تەنیاى (خەلۆت) بکەیت، وە لەگەڵ دونیا نەویستیدا بە تەنیا جێى بهێلێ، دەلێن: بێچارە هەلخەلەتێنراو و سەر لێشێواو بوو...؟! بەلام بە تەواوى توان و ویست و ئێرادەىەکی پایەدار دەبێ لەبەر خاترى پەرەزەماندى پەرۆەردگار، توو پەرەیان قبوول بکەیت و نابێ بە توانج و سەرکۆنە و هەر پەرەماندى ئەوانەو خۆت سەرقال بکەیت و نابێ بايەخ بە شەپانگێزى و پاشەملەى ئەوان بدەیت، چونکە ئەم جوژە شێوازە شێوازێکى کەمال و ورد بەرزىیە. هەرۆەکو چۆن شاعیرێ و توو یەتێ:

واذا انتك مذمتي من ناقص فهمي الشهادة لى بأنى فاضل

واتە: (هەرکاتى مەزمتى لاواز و نەزان لەلای تۆ لە پاشەملە باسى منى کرد، ئەمە شایەتێ دانیکە بە قازانجى من، که بە پاستى ئەهلی چاکە و بەخشینم).

لەناوبەرى دووهم: ئارەزوو و درێژەکان:

هۆکارى دووهمى لەناوبەرى دل، سواربوونىەتێ بەسەر شەپۆلەکانى دەریای ئارەزوو و درێژەکانى، دەریایەک که هیچ جوژە پۆخ و کەناریکى نییە و تەواوى داماو و هەژار و کەساسەکانى جیهان کاریان سوار بوونە بەسەر شەپۆلەکاندا.

دەلێن: ئارەزوو و درێژەکان تەنیا دەسکەوت و دەست هاتى مەزۆ گەلى هەژار و داماو و کەساسن و کالائ سەرۆت و سامانى سواربووێەکانى سەر بەلەمى

تیکشکاو ی به لَینه کانی شه یَتانن، وه ک بیر و نه ندیشه ی نه گونجاو سه رلیشتیواوه کانه به دوا ی کویره ناو و تراویله که وه (سراب).

شه پوله کانی ئاره زووه دروینه و نه ندیشه کال و نه گیشته ووه کان، هه میشه سوار بووه کانی خو یان - وه کو یاری کردنی سه گه کان له گه ل جه سته ی ئاره له مرداره بووه کاند - به گالته و فشه ی ده زانن.

هیوا و ئاره زووه کال و نا ته واهه کان شتوومه ک و ده سمایه و سه رمایه ی مروفه کال و پی نه گیشته و نا پیاوه و بی وسته کانه، که له تو زقالی وسته و ئیراده بو پو به پوو بوونه وه له گه ل پاستیه کانی ژیاندا به هره مه ند نین.

به لکو به هو ی نه ندیشه و ئاره زووه زه ینبیه کانه وه، هه ریه کیکیان به جو ری له پاستی تووشی بی ئاگایی بوون و هه ندیکی تر له ئاره زووی گیشتن به هیز و توانا و پاشایه تی، نه وی تر به هیوا ی گیشتن و به ده ست هیئانی سهروهت و سامان، وه کامه ران خوازی له پیاوان و یاخود ژنان، بو پویشتن بو گشت و گوزار له شوینه سه سوز و خوشه کانی جیهان، شه و و پوژ له وی بکه نه وه.

ویستراو و خوشه ویستی خو یان له زهین و هو شدا به رجه سته ده کهن، یاخود له خه ودا ده بیبنن و وه ک بلایی پی گیشته وون و کامه رانی ل ده خوانن، به لام کاتی که هو شیار و به ئاگا و به خۆدا دینه وه، ده بیبنن که نه وانه و هه مان به ره و پاخه رن و هیچی تر.

به لام خاوه نانی ویستی گه وره و به رز و خواست و ئیراده ی پولاین ئاره زووه کانیا ن به ده ور (زانست و ئیمان) و کار و کوشش و ته قه للا ده سووپته وه، کاروباری که ده بنه هو ی په زامه ندی و خوشحالی پهروه ردار و نزیکی ده خاته وه بو دیوان و باره گای گه وره ی پهروه ردار. هیوا و ئاره زووی نه مانه هه مووی ئیمان و تیشک و کارزانییه و ئاره زووه کانیا ن شتی نین جگه له خو فریو دان و که ساسی و کلۆلی نه بی.

پیغهمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) کەسانی کە ئارەزووی خێر و چاکە دەکەن و هاوپی
لەگەڵ ئەوەشدا لە کار و کۆشش و هەڵدان بێ ئاگانین، ستایش کردوون و هەندئ
جاریش پاداشتی ئەوان وەک ئەجر و پاداشتی ئەنجامدەری ئەو ژمێردراوە و حیسابی
بۆ کراوە. وەک کەسێ کە دەلێ: خۆزگە منیش وەک فلان کەس خواوەنی سەرۆت و
سامان دەبووم کە خۆ پارێزی (تەقوا) پەرەردگار پەچاو دەکات و پەیوەندی
خزمایەتی (صلة الرحم) بە جێ دەهێنێ و ماف و زەکاتی سەرۆت و سامانەکی
دەدات. ! دەرەمویی: ئەجر و پاداشتی ئەو دوو کەسە وەک یەک وایە. !

پیغهمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) لە وتاری مائتاوایی دا (حجۃ الوداع)
ئارەزووی فەرموو کە خۆزگە کەلکی وەرەدەگرت (تمتع) و جلی ئیحرامی دادەکەند و لای
دەبرد لەبەر خۆیاو قوربانی (ئاژەل سەرپڕین) دەکرد – چونکە ئەو بە شیوەی قورئان
حەجی (سەفەری مالی خوا) خۆی ئەنجام داوو. لەبەر ئەوە پەرەردگار پاداشتی
حەجەکی کە بە شیوەی (قورئان) ئەنجام داوو هەرەها پاداشتی کەلک وەرگرتن
(تمتع) کە ئارەزووی دەکرد پێی بەخشی، وە هەردوو پاداشتی پێی بەخشی و
بەهرەمەندی کرد... !

لەناوێری سییەم: خۆشەویستی بۆ غەیری پەرەردگار:

سییەمین خراپە و لەناوێر لەوانەی کە دلی مڕۆڤ خراپ و گەندەل دەکەن،
پەیوەندی و وابەستە بوونە بە غەیری خوا، کە بە خراپترین ئامراز و ھۆکاری
خراپکردنی دل لە قەڵەم دەدرێ.

ھیچ شتێ لە پەیوەندی و ئاوێزان بوون بە غەیری خواوە بۆ مڕۆڤ زەرەرمەندتر و
زیان بەخش تر نییە، چونکە پەیوەندی تاکە کەس بە بەرژەوێندی و سوود و قازانجی
ئایینی و سەرپەرزێ و بەختەوێ دواپۆژ دەپچڕێ.

پەیوەندی و ھەلاوەسران بە غەیری پەرەردگارەو، مڕۆڤ لە ئامانج و مەبەستی
سەرەکی خۆی کە تاکییەتیێ بەندایەتی کردنداو داوای یارمەتی کردنە لە

په‌روه‌ردگار، دوور ده‌خاته‌وه، چونکه نه‌و به‌م لادانه و دوور که‌وتنه‌وه‌ی له پښگه‌ی راست (الصراط المستقیم) نه‌ توانیو‌ییه‌تی به‌ش و پشکی خو‌ی له به‌خششی به‌ندایه‌تی کردنی په‌روه‌ردگار به‌ده‌ست به‌یښی و نه‌ به‌ هیوا و نومید و ناره‌زووه‌کانی خو‌ی له په‌یوه‌ندی به‌ غه‌یری خواوه‌ وه‌ده‌ست خستووه.

په‌روه‌ردگار ده‌فهرموویت: ﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِّيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا (٨١) كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا﴾ سووره‌تی مه‌ریه‌م ٨١ - ٨٢.

واته: نه‌و بی‌باوه‌پانه له جیاتی خوا جوړه‌ها شتی تریان کردو‌ته‌ خوی خو‌یان تا پایه‌داری و ده‌سه‌لاتیان (به‌ خه‌یالی خو‌یان) ده‌ست بکه‌ویت، نه‌خیر وانیه، (خه‌یالیان خاوه)، نه‌و شتانه‌ی نه‌وان ده‌په‌رستن، (له‌ پو‌ژی قیامه‌تدا) باوه‌پیان به‌ په‌رستنی نه‌وان نییه و نا‌په‌زایی ده‌رده‌پښ، (به‌لکو به‌ سه‌ختی) دژایه‌تیاں ده‌کن و به‌په‌رچیان ده‌ده‌نه‌وه.

هه‌روه‌ها فهرموویه‌تی: ﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَّعَلَّهُمْ يُنْصَرُونَ (٧٤) لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُّحَضَّرُونَ﴾ سووره‌تی یس ٧٤ - ٧٥.

واته: سه‌ره‌پای نه‌م هه‌موو‌ناز و نیعمه‌ته‌ ناشکرایه، نه‌فامه‌کان: له‌جیاتی خواپه‌رستی، بت و شتی تر ده‌په‌رستن و بو‌نه‌وه‌ی له‌ ته‌نگانه‌دا کو‌مه‌کی بکړین و سه‌ربخړین! به‌لام ناتوانن سه‌ریان بخه‌ن به‌لکو هه‌ر نه‌مانه‌ بوونه‌ته‌ سه‌رباز و پاسه‌وان بو‌بته‌کان و هه‌میشه له‌ خزمه‌تیا‌ندا ناماده‌کراون.

کلؤل و که‌ساسترین و زیانبارترین مرو‌فه‌کان که‌ساننیکن که‌ به‌ غه‌یری په‌روه‌ردگاره‌وه خو‌شه‌ویستی و په‌یوه‌ندی په‌یدا ده‌کن، چونکه به‌خته‌وه‌ری و سه‌ریه‌رزی و شکو‌مه‌ندی و به‌رژه‌وه‌ندی و پزگار بوونی که‌ به‌ هو‌ی نه‌وه‌وه له‌ ده‌ستی ده‌دن، به‌ هیچ جو‌ړی له‌ گه‌ل نه‌وه‌ی که‌ به‌ده‌ستیاں هیناوه‌ شایانی به‌راورد کردن و هه‌لسه‌نگاندن نییه! و نه‌وانه له‌ دو‌خی تیا‌چوون و له‌ناو چووندان. که‌سی که‌ په‌یوه‌ندی به‌ غه‌یری خواوه‌وه هه‌یه و دل‌ی پټی خو‌شه، وه‌ک نه‌و که‌سه وایه که‌ له‌ تاو

گه رمای زوری هه تاو په نا به ریته بهر سیبهری خانه و لانه ی جالجالوکه. ! که خاوتر و بی هیتر له و ماله دهست نه که ویت.

به گشتی ده بی بزانی که بناغه و بنچینه ی هاو له بریاردان بو خوا (شرک)، په یوه ندی و خوشه ویستی به بو غه یری په روه دگار و هم جوړه شایانی توانج و سه رکونه و که ساسی و کلوالیه.

به هه مان شیوه که په روه دگاری مه زن دهفه رموویت: ﴿وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُلْقَى فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَذْحُورًا﴾ سوورده تی نه سرا ۳۹.

واته: نه که یت خواجه کی تر به هاوتای خوی بالادهست بزانت، چونکه نه گه ر وایت، فپی ده دریته ناو ناگری دوژه خوه به سه رزه نشت کراوی و پسوایی و شه رمه زاری و دور خراوه ی له به زه بی خوا.

لومه کراوی که هیچ که سی ستایشی ناکات و زه لیل و که ساسی که هیچ که س هاوکاری و هاریکاری ناکات. ! چونکه هه ندی مروغه کان هه ن که له کاتی سووکایه تی کردن پیان خوشه ویست و گوره ن، وه کو نه وانه ی که به بی هو و به ناحق ده که ونه بهر ته شهیر و بچوک کردنه وه و لومه کردنه وه، وه هه ندی جاریش که سانی هه ن که له کاتی لومه کردن و خراپه گوتن و پاشمله باس کردنیان له لایه ن خه لکییه وه جی پشتیوانی کردن و به بی هو و به ناره وا که وتوونه ته بهر لومه و سه رزه نشت کردنه وه. له لایه کی تروه که سانی هه ن هم ده که ونه بهر ستایش کردن و پیا هه لگوتن و هه میش پشتیوانیان لی ده کری، وه کو که سانی که به حق و مافی خویان هه وسار و لغای ده سه لات و حوکه تیان به دهست هیئاوه.

به لام بهش و پشکی که سیکی هاو له بریاردهر (موشریک) که به غه یری خواوه په یوه ندی وابه سته یی په یدا کردوه، له نیوان نه و چوار جوړه دا، خراپترین و بی بایه خترین پشکه، چونکه نه ستایش کراوه و نه یارمه تی دراوه و نه پشگیری کراوه.

له ناوېهري چوارهم: زياته پړه وي و ده ست بلاوي له خواردن و خوراكدا:

خراپي و له ناوېردني نه، دوو جوړه:

جوړيكيان به هوي خراپي و گنده لي چاو و د پروني نه وه و هكو: قه ده غراوه كان،

كه نه مه ش خوي دابه ش ده بي به سر دوو جوړدا:

۱. نه و قه ده غه كراوانه ي كه به شيكن له مافي په روه ردگار و هكو: مرداره وه بوو، خوښ، گوشتي به راز، نازله لانيكي دپړنده كه خاوهني كه لپهن و هك (سهگ، شير، و... هتد. وهرگيري كوردي) و هك نه و په له وهرانه ي كه خاوهني په نجه و چه پوله ي نيچير و پاون.

۲. قه ده غه كراواني كه به شيكن له مافي خه لكي، و هكو: كل و پهل و شمه كي دزراو د سته سهردا گيراو و نه و ه ي كه به بي په زامه ندي خاوه نه كه ي له ريگه ي زور ياخود زه و تكردني ناموس و به هوي به رگري كردن له لومه و توانجي خه لكي داگير كرابي.

جوړي دوو هم نه و كارووبارانن كه زياته پړه وي و تيپه پين له سنووري شهرعي ده بيته هوي له ناو بردن و خراپ كردنيان، و هكو: زياته پړه وي له كاري په وا و ريگه پيدراودا (حلال)، زياته پړه وي له خواردن و خوراك. ! چونكه زور خواردن مروقه له په رستش مست و كه م ترخه م دهكات، و دل سه رقالي دهكات به كارووباري خواردن و خوراك و تير كردني زگ له پاده به دهر، و به رده وام به دواي به ده ست هيناني خواردنه به تام و جوړا و جوړه كانه و هيه، و هه ركاتي گه يشته ثامانچ و مه به ستي خوي، ته ووي هم و خه مي نه و له لايه كه وه تام و چيز وهرگرتن و له لايه كي تره وه نيگه رانييه تي له زهره ر و زيانه كاني نه و و له لايه كي تريشه وه وزه و هيزي هه وا و هه وه سي نازله لي زال ده بي به سه ري داو ريگه كاني چوونه ناوه و ه ي شه يتان هه موار دهكات. چونكه شه يتانيش هه روه كو خوښ ده تواني بجيته ناو په گ و خوښ به ره كاني مروقه وه.

پوڏو پڳه کانی چوونه څوړه وهی شهیتان ده به سستی و دایانده خات، به لام زور
خواردن و زگ پر کردن پڳه چوونه ناووه وهی ټو ټازادو هه موار ده کات، هه رکه سستی
خواردنی زور بخوات به خواردنه وه و خه وتنیش زیاتر پیویستی هیه و له ټه نجام و
ټاکامیشدا خیر و به رڼه وهندی و قازانچ گه لیکي زور له ده ست ده دات.

له فهرموده یه کی دیار و به ټاو بانگدا هاتووه که: (ما ملا ابن آدمی وعاء شراً من
بطنه، بحسب ابن آدم لقیعات یقمن صلبه، فإن کان لا بد فاعلاً فثلث لطعامه وثلث
لشرابه وثلث لنفسه).^۷

واته: هیچ شتی خراپتر له وه نییه که مروځ زگی خوئی به خواردن تیر و پر بکات،
چند پاروویه که توانای ټو بیاریزی به سه، ټه گهر خواردنی زیاتری پیویست بوو
یه که له سه سستی به خواردن و یه که له سه سستی به خواردنه وه و یه که له سه سستی بوو
نه فوس کیشانی خوئی تایبته بکات.

ده گپړنه وه که شهیتان نه فرینی خوی له سه بیت له لای یه حیای کوپی زه که ریا
ده رکه وت و زه که ریا پتی وت: تا کو نیستا له بابته ټیک یا خود مه سه له یه کدا به سه رمدا
زال بوویت؟ شهیتان وتی: جگه له بواریکدا که زال بووم به سه رتدا نیتر بواری ترش
ناهم! وه ټو بوارهش ټو وه بوو که شهوی خواردنیان بوو ټاماده کرد بوویت، مه یلی
خواردنتم بوو زور خوئی زیاد کرد! وه تیرو پرت خوارد و خه وتیت و له خویندنی نویزو
په رستش به جی مایت و دواکه وتیت!؟

یه حیا وتی: دوی ټو وه له قاپی په روه ردگار به لئین ده دم که هیچ کاتی فره خوئی
نه کهم! شهیتان وتی: منیش له قاپی و دهر وازه ی په روه ردگاردا به لئین ده دم، که هیچ
کاتی که سستی به م جوړه ټاموژگاری نه کهم!

له ناوېره پېنجه م: زياره پړه وې له خه وټندا:

زياده پړه وې له خه وټندا بوار بو مردني دل د پړه خستېنې، جهسته قورس و ته مه ن و کات له ناو د ه بات و ده بېته هوې بې ټاگايې و بې توانا گه ليکي فراوان. هه ندي له خه وټنه کان نه ويستراو و هه نديکي تر يشيان بو جهسته زيان به خش و بې سوود و بې که لکن.

به سوود ترين جوړي خو نه وه يه که مروځ به سهختي پيوېستي پتي بېت. وه خه وټني سه ره تاي شو له کوټايي شو باشته، وه خه وټن له نيوه ندي پوژدا له سه ره تاو کوټايي پوژ گونجاو تره. به هر نه اندازه ي که کاتي خه وټن به سه ره تا و کوټايي پوژ نزيک بېت به تايبه تي خه وې عه سرو به ره به يان جگه بو شو زيندو و که ره وان زه ره ر و زيانې زوړ تره.

له پړوانگه ي زانايانه وه خه وټن دواي نوېژي به ياني ټاکو به دهر که وټني هه تاو ناپه سه نده، چونکه نه و کاته هه ليکه بو ياد کردن و خوېندنې قورئان، وه نه م ماوه زه مينه به لاي پړيوارانه وه خاوه ني سوود يکي گه وره يه و ته نانه ت نه گه ر ته واوي شو نه خه وټن و به ټاگابووين، پړيگه ناده ن که نه ريت و پړه وشتي خوې له و ماوه زه مه نيده دا ټاکو هه ټهاتني خوړ بووه ستين. چونکه هه ټهاتني خوړ ده ست پړکردني پوژو و کاتي ناردي پزق و پوژييه، وه پوژ له و کاته وه هه ټهاتن و به ديار که وټني خوې ده ست پي ده کات و که لک وه گرتن له و کات و زه مه نه به واتاي به هر مه ند بوونه له خيرو چاکه، وه جگه له بواړي تايبه تيدا نه بې نابي نه و کات و زه مه نه تايبه ت بکه ين به خه وټنه وه.

کورته ي قسه که نه مه يه که هاوسه نگ و به سوود ترين خو خه وې نيوه ي سه ره تاي شو و يه که له سه ره شې کوټايي شو وه، که نزيکي (۸) کاتژميړ، وه به لاي پزيشکانه وه گونجاو ترين و به که لک ترين شيوه ي خه وه له پړوي کات و پړزه وه و به هر نه اندازه يه که لي که م بکړي ياخود پتي زياد بکړي، به لاي نه وانه وه له سروشتي مروځدا گرفت و ناهه مواري دروست ده کات.

یه کی له جوړه کانی خه وی بی سوود خه وټنی دوی پوژناوا بوونه تاكو پیش تاریک بوون و هاتنی شه وی ته و او. پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) نه وه به خراب و ناپه سهند ده زانی و له پووانگه ی شریعت و سروشتی شه وه ناپه سهند و باش نییه . به هه مان شیوه که زیاده پره وی له خه وټندا پڼگه خوشکهری سره له دانی نه م به لایانه یه، که م خه وی و زور خه ویش ده بیته هو ی سره له دانی به لا گه لیکی تری گوره. که ده توانی به نامه موار گه لیکی وه: خو و سروشتی خراب، وه لادانی نه فس، که مکړنی توانا و وزه، له بواری نه ندیشه و کارو کرده وه دا، ثاماره بکه یڼ. هه روه ها ده بیته هو ی هندی نه خوشی ترسناک که دل و جه سته ی مرو ف توانای خوگرتن و خوږاگری نه و نه خوشییانه ی ناب ی. چونکه هه ستان و دریژده دان به ژیان له سر بناغه و بنچینه ی دادگه ریبه و هه رکه سی په چاویان بکات، ته ووی خیر و چاکه ی به ده ست هیناوه، وه ده بی له پڼموونی په روه ردگار داوی یارمه تی و هاوکاری بکات.

له ناو بهری شه شه م: ته ماشا کړنه نا پیو یسته کان:

سهرنج و ته ماشای زیاده، ده بیته هو ی پووتکړدنی ته ماشاکه ر و په یکه ر و هه یکه لی لایه نی به رامبه ر له دلیدا ده کښی و ته ماشاکه ر به خو یه وه سه رقال ده کات و سه باره ت به به ده ست هینانی نه و ده چیتته نیو قولایی بیرکړدنه وه. ده توانی بلین که: ته ماشا کړنه نار ه و و پڼگه پی نه دراوه کان پڼگه خوشکهری زوریک له گیره شیوینی و پشوی و نا هه موواریبه کان، به هه مان شیوه که له په رتووی (المسند) دا له پیغه مبه ری خوا وه (صلی الله علیه وسلم) هاتوه که: ((النظره سهم مسموم من سهام ابليس، فمن غض بصره لله اورثه الله حلاوة یجدها فی قلبه الی یوم یلقاه)).

وا ته: ته ماشا کړنی نامه حره م تیریکی ژه هراویبه له تیره کانی شه یتان، هه رکه سی له بهر خاتری په روه ردگار (سهری نامه حره م) نه کات، په روه ردگار تام و چیرزکی پی

ده به خشی، که تا پوژی بینینی په روه ردگار له دلی خوئی دا هست به و تام و خوشییه ده کات.

زوریک له کیشه و گرفته گوره خانه واده یی و کوومه لایه تییه کان له پښه ی ته ماشا کړنه ناروا و پښه پینه دراوه کانه وه دروست بوون، که نه بوونی نه و ته ماشا کړنه ی که نه که ته نیا یه ک داخ و په روښ و په شیمانی به لکو ده یان په شیمانی و داخ و په روښی به دواوه بووه. به هه مان شیوه که شاعیری و تویه تی:

كل الحوادث مبدئها من النظر ومعظم النار من مستصغر الشرر
كم نظرة فتکت فی قلب صاحبها فتک السهام بلا قوس ولا وتر

واته: سه چاوه و کانگه ی ته واوی پووداوه کان ته ماشا کړنی نامه شروع و ناروا یه، وه زوربه ی ناگره گوره کان له یه ک تیشک و پرووسکه وه دروست بوون، چ ته ماشا گه لی که دپاوی و دپاوی (پژو بلاو) له دلی ته ماشا کړدا دروست ده کات، چونکه ته ماشا کړنه کان تیر گه لیکن به بی که وان و ژی.

له ناو بهری جهوتهم: زور قسه کړدن:

قسه و ته ی زیاده و نا پیویست، ده رگا و ده روازه گه لی شه پ و خراپه ی زور بو زه فر بردن و چوونه ناووه شه یتان به پووی قسه کړدا ده کاته وه. به لام دور که و تنه وه له قسه ی ناپیویست و نابجی ته واوی نه و ده رگا و قاپیان به پووی شه یتاندا داده خات.

که نه بوون، نه و شه پ و مشت و مړانه ی که هوکاره که یان ته نیا یه ک پرسته و قسه بووه. ! پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) پوژی به معازی کوپی جه به لی فرموو: ((وهل یکب الناس علی مناخرهم فی النار الا حصائد السنتهم)).^۸

واته: ((مه گره شتی جگه له داهات و بهرهمی زمان، خه لکی به لووت (سهر و نیو چاوان) له نیو ناگردا ژیره و ژور ده کات؟))

^۸ رواه الترمذی (۲۶۱۶) و ابن ماجه (۳۹۷۳).

له سه حیحی ترمزی دا هاتووه که، پیاوړکی نه نصاری کوچی دواپی کردو خه لکی دهیان وت: خوش به حالی ئه و! پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: ((فما یدرک فلعله تکلم بما لایعنیه او بخل بما لا ینقصه))^۹.

واته: له کوپوه دهزانن له وانه یه قسه یه کی بی که لک و خراپی (بو دین و دنیای خوئی) کردبی یاخود سه بارهت به شتی که لیتی که م نه بووه ته وه، پیسه کی و ئیره یی کردبی)).

قسه ی له پاده به در و ته ماشاگردنی نارپه وا و حرام، سه رچاوه و کانگهی زوریک له تاوانه کانن. وه چولترین پیگن بو هاتنه ناوه وهی شهیتان. چونکه زام و برینی ئه و تاوانانه هیچ کاتی چاک بوونه وه په یدا ناکن و چاک نابنه وه. به لام هوا و هوهس و ناره زوی زگ تیر کردن و پر کردن به م جوړه نییه و هر کاتی که پر تیر بووی، مهیل و ناره زوی بو خواردن که م بووه ته وه.

به لام نه گهر چاو و زمان بخړینه دوخی خویان و وازیان لی بهینی و لییان نه پرسیته وه، هیچ کاتی له ته ماشاگردن و قسه کردن ماندوو و بیتاقت نابن، وه تاوان و لادانیان داوینته دار و شونتاته کانیان به رفراوان و به ریلوترن. (سه بارهت به به لاو تاوانی زمان، ده گپړنه وه که نیمامی نه بو به کر (په زای خوی له سر بیت)، به ردیکی خستووه ته ناو ده می و به رده وام وه ک بنیشت هاتوو چوی پی ده کرده و لییان پرس، بو وا ده که یت نه ی نیمام؟ نه ویش فهرمووی: ده مه وی سهری زمانم بشکینم و ناگام لیتی بیت، چونکه گهر سهری نه شکینم نه و سهرم ده شکینتی و سهرم ده خوات، واته تووشی تاوانم ده کات، وه رگپړی کورد).

سه له فی صالح نه هلی نیمان و باوه پریان له زور بلتی و قسه زورکردن و ته ماشاگردنه نا پیویسته کان دوور خستو ته وه و ناگاداریان کردوونه ته وه، وه دهیان وت: هیچ شتی له به ند کردنی ماوه دریژی زمان چاکتر نییه.!

به‌شی سیّهم

راستی و حقیقه‌تی

نه‌خو‌شی دلّ

تهوهری یه کهم: راستی و حقیقه تی نه خوشی دل:

له چهن د نایه تیکی قورئانی پیروژدا باس له نه خوشی و دهرده داری دل کراوه:
په روه ردگاری به توانا له باره ی دوو پووه کانه وه ((المنافقین)) ده فهرموویت: ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا﴾ سووره تی البقرة ۱۰.

واته: نه وانه له دل و دهرووناندا نه خوشی بی باوه پی و حه سوودی و کینه هیه،
خوایش (به سه رخستنی حه ق و ئیمانداران) نه وهنده ی تر دهردیان گران و کاریگر
دهکات و سزایه کی سه ختیش (له دونیا و قیامه تدا) چاوه پړتیانه، به هوئی دروکردن و
(دژایه تییان بو ئیسلام).

هه روه ها ده فهرموویت: ﴿يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ
بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ﴾ سووره تی نه حزاب ۳۲.

واته: نه ی ژنانی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ئیوه وه ک هیچ ئافره تیکی تر نین،
نه گهر به ته واوی ترسی خوا له دل و دهروونتاندا هیه، قسه به ناسکی و شیوه یه ک
مه کهن، نه وه کو نه وه ی دلی نه خوشه بووژتیت و نیازی خراپ بکات.

په روه ردگاری مه زن داوی له وانه کردووه که وه کو هندی له ژنانی لاواز و ناسک بیژ
له قسه کانیا نندا ناسکی و لاوازی نیشان نه دهن، تا که سانی که دلیان نه خوشه،
زه فهریان پی نه بن، به لام له پال نه وشدا نابی قسه کانیا ن به جوړیکی توند و تووپه
ئامیز بیت، که له شیوه ی جنیو و قسه ی خراپدا بن، به لکو ده بی به وردی و جوانی
قسه بکه ن.

په روه ردگاری مه زن فهرمویه تی: ﴿لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ﴾ سووره تی نه حزاب ۶۰.

واته: سویتد به خوا نه گهر دوو پووه کان و دل بیمار ه کان و پپو پاگهنده چیبه کان،
له مه دینه دا کو ل نه دهن، مو لته و هانی تو دده دین که تو لایان لی بسینیت و زوړبه یان
دهر به دهر بکه یت و پاشان که میکیان نه بیت له شاردا نه میتنه وه.

جیاوازی هه ټوټه نواندنی دل:

هه ندی جار سه بارت به بابته، دلکان خاوهنی هه ټوټه جیاوان. په روه ردگاری به ده سه لات ده فهرمویت: ﴿وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيَقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزْدَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا﴾ سوره ته المدثر ۳۱.

واته: جا نيمه وه نه بيت کار گوزارانی دوزه خمان له که سانی تر جگه له فرشته به دی هینا بیت، نه و ژماره یشمان ته نها بو ټا فیکردنه وه دیاری کردوه بو نه وانه ی که بی باوه پ بوون، هه روه ها بو نه وه ی نه وانه ی کتیبیان پیدراوه دلنیا بن له راستی نه م قورثانه (چونکه له ته ورات و ټینجیدا نه و باسه هه یه)، وه بو نه وه ش که نیمانداران زیاتر باوه پان دامه زراو بیت و نه وانه ش که کتیبیان پیدراوه، نیماندارانیش حق نییه تووشی دوو دلی بین.

په روه ردگار له م باره یه وه ده فهرمویت، که له بهر هوکار گه لیکه که نوژده (۱۹) فرشته ی له لای ناگری دوزه خ دیاری کردوه، وه له نیوان نه وانه دا پینج هوکاری باس فهرموه:

۱. گو به ند و ټا فیکردنه وه ی بی باوه پان، که به هو یه وه زیاتر له بی باوه پی و گومپایی دا نقوم بوون.

۲. به هیز کردنی باوه پی نه هلی په رتووک، که به هو ی باوه پ هینان به و هه واله که پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به بی چاوپیکه وتن له گه ل پیغه مبه ره کانیا ن نه وی هینا وه، نه فسی خو یان به هیز ده که ن و بو نه وانه ی که نه هلی بی به قایی و نکولین، په لپ و بیانوویان ناهیللی، وه پینمونی ویستانیش په روه ردگار پینمونیان ده کات.

۳. هه‌روه‌ها باوه‌پی ئه‌هلی ئیمان به‌هۆی شایه‌تی دان و په‌سه‌ندکردنی ته‌واو دانپێدانانیدا زیاد ده‌کات.

۴. گومان و دوو دَلّی له‌ نێو دَلّی ئه‌هلی کتیب و ئه‌هلی باوه‌پ به‌هۆی دَلّیایی ئه‌وان و شایه‌تی و باوه‌پی ته‌واوی ئه‌مان جی به‌جی ده‌کات.

واته ئایه‌تیک که هاتووّه خاوه‌نی ئه‌م چوار هۆکاره‌یه:

- گوڤه‌ند (فیتنه) بو بّی باوه‌پان.
 - دَلّیایی و پشت ئه‌ستووری ئه‌هلی کتاب.
 - زیاد کردنی ئیمان و باوه‌پی موسلمانان.
 - له‌ناو بردنی گومان و دوو دَلّی ئه‌هلی کتیب و ئه‌هلی ئیسلام.
۵. سه‌ر لیشیواوی و که‌ساسی بّی باوه‌پان و دَلّ نه‌خۆشان و دَلّ مردووّه‌کان سه‌باره‌ت به‌ دیاری کردنی (۱۹) فریشته بو به‌پێوه‌بردنی دۆزه‌خ، که ده‌لّین: ﴿مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا﴾ سووره‌تی البقره ۲۶.
- واته: جا ئه‌وانه‌ی ئیمانیاں هیناوه ئه‌وه چاک ده‌زانن ئه‌م نمونه‌یه پاسته‌وه‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریانه‌وه‌یه، ئه‌وانه‌ش کافر و بّی باوه‌پ بوون که ده‌لّین: خوا مه‌به‌ستی چی بوو له‌م نمونه‌یه‌دا...؟!

- دَلّی که به‌هۆیه‌وه زیاتر له‌ بّی باوه‌پی و بّی به‌قایی و گومرایی دا نقوم ده‌بیت.
- دَلّی که ئیتر ئیمان و په‌سه‌ندکردنی زیاد ناکات.
- دَلّیکی تر باوه‌پی پّی ده‌کات و ئیتر به‌لگه و بیانوی نامپّنی.
- دَلّیکی تر سه‌ر لیشیواو و سه‌رگه‌ردان ده‌بّی، وه نازانی مه‌به‌ست له‌وه چیه...؟
- دَلّانیکی تر له‌ گومان و دوو دَلّی له‌م باره‌یه‌وه پزگاریان ده‌بّی.

قورئان چاره‌سەر و ده‌وا و ده‌رمانی دله‌کانه :

په‌روه‌ردگاری مه‌زن ده‌فه‌رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّلُورِ وَهُنَّ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ سووره‌تی یونس ۵۷.

واته: نه‌ی خه‌لکینه، به‌پاستی ئیوه ئاموژگارییه‌کی گه‌وره‌و گرنگتان له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار تانه‌وه بو‌هاتووه که (قورئانه) شیف‌او چاره‌سهریشه بو‌نه‌خو‌شی دل و ده‌روونه‌کان و پێ نیشانده‌رو په‌حمه‌تیشه بو‌نیماندران.

قورئان ده‌واو ده‌رمانی چاره‌سهرکه‌ری دله‌کانه له‌نه‌خو‌شی نه‌فامی و نه‌زانی و گومپایی، چونکه زانست و پێنموونی ده‌واو ده‌رمانی نه‌خو‌شی بی‌ئاگایی و نه‌زانینه، گه‌شه‌و پێنموونی ده‌واو ده‌رمان و چاره‌سهری گومپایی و تاریکین.

په‌روه‌ردگاری مه‌زن پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی موحه‌ممه‌د (صلی الله علیه وسلم) له‌م دوو نه‌خو‌شی و ده‌رده‌دارییه‌ پارێزراو پاک فه‌رموویه‌تی: ﴿وَالنُّجْمُ إِذَا هَوَىٰ (۱) مَا ضَلُّ صَاغِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ﴾ سووره‌تی نه‌جم ۱ - ۲.

واته: سویند به‌ئه‌ستیره‌ کاتیک له‌شوینی خو‌ی ده‌ترازیت و به‌خیرایی به‌ر ده‌بیته‌وه‌و ئاوا ده‌بیته‌ هاوه‌ل و هاوپێ ئیوه نه‌ی موحه‌ممه‌د (صلی الله علیه وسلم) گومپاو سه‌ر لیشتی‌واو نه‌بووه، له‌پێگه‌ی پاست و په‌وان نه‌ترازاوه.

پیغه‌مبه‌ریش (صلی الله علیه وسلم) جێنشینه‌کانی خو‌ی به‌زانست و پێنموونیکه‌ری پێناسه‌و وه‌سف کردووه‌و فه‌رموویه‌تی: (علیکم بسنتی و سنة الخلفاء الراشدين المهديين من بعدي).^{۱۰}

واته: له‌سه‌رتان پێویسته که له‌شه‌ریعه‌تی من و شه‌ریعه‌تی جێنشینه‌ گه‌شه‌کردو پێنموونی کراوه‌کان و پێنموونی که‌ره‌کانی دوا‌ی من په‌ی‌په‌وی بکه‌ن.

په روه ردگاری به ده سولات و تهی خوئی بو ئاموژگاری کردنی ته وای خه لک و پینموونی که رو په حمه تی بو ئه هلی ئیمان و چاره سهری ئازاری دلّه کان داناوه . هه رکه سی له قورئان بو چاکبوونه وهی نه خوشییه فیکری و هزرییه کان، ئه خلاقی ره وشتی و کرده یی خوین که لک و قازانچ وه ربگری، کیشو نه خوشی ئه و چاره سهر ده کری و هه رکه سی به م جوړه نه کات به لگه ی پاست بیژی شاعیره که ده لیت:

فاذا بل من داء به ظن انه نجا و به الداء الذي هو قاتله

واته: هه رکاتی که نه خوشییه کی هه بوو و چاره سهرکراو چاک بوویه وه، هه ست ده کات که پزگاری بووه، به لام نازانی که به ده ست نه خوشییه کی تری کوشنده وه ئیش و ئازار ده کیشی.

په روه ردگاری مه زن ده فهرموویت: ﴿وَنُزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا﴾ سوورده تی ئه سرا ۸۲.

واته: ئیمه له قورئان ئایه ت و سووره تانیک داده به زینین، که بیته هوئی شیفاو چاره سهر بو نه خوشییه دهروونی و جهسته ییه کان هه روه ها په حمه ت و میهره بانیش بو ئیمانداران، بو سته مکارو خوانه ناسانیش ته نها زیاد کردنی زه ره رو زیان نه بیته هیچی تر نییه، هیچ به هره و سوودیکی لی نابینن.

پای باشت ئه مه یه که قسه ی (من) له م ئایه ته دا بو (باسکردنی په گه زه)، چونکه قورئانی پیروژ هه مووی بو ئه هلی ئیمان چاره سهر و په حمه ته.

تهوهری دووهم: نامراز و هوکاري نه خوشييه کاني دل و جهسته

نه خوشييه کاني جهسته وړيگه چاره کانيان:

نه خوشييه جهسته ييه کان له بهرام بهر ته ندروستی و سهلامه تی جهسته وه جيگير بوون و له ناکامدا له دوڅی هاوسانی و هاوسه نگيدا درده چي و کار و چالاکی سروشتی نه ندامه کاني تووشی شيواوی و تيکچوون دکات، يا وه کو کويړي، که پي و ثيفليجي، تواناو هيڅی خوځی به تهواوی له دهست ديدات و ياخود به هوځی نه خوشييه وه تووشی لاوازی و گرفت دهبي و بهو شيويه که گونجاو و پتويسته له نهستوی کار و بهرپرسياريه ته کاني نايهت.

له بوار گه ليکی تريشدا نه ندام و ههسته کاني مروځ به هوځی نه خوشی و پووداوه وه له دوڅی ناسايی خوځيان درده چن و پېچه وانه ی پاستی و حقيقت پيشانی خاوه نه که ی ددهن و شيرين به تال و تال به شيرين و پاک به ناپاک و ناپاک به پاک، ههست پېده کهن.

خرابي و شيواوی و تيکچوونی کاری سروشتی نه وان وه کو تيکچوون و لاوازی له کاری سيسته می هرس کردن، ههست کردن، بهرگری کردن، پاکيځشان.. که به هوځی بوورکه وتنوه و درچوونيان له دوڅی هاوسانی و هاوسه نگي دا تووشی ئيش و نازار و ژان دهن، به لام له هه مان کاتدا توانای خوځيان به تهواوی له دهست نه داوه و تووشی له ناو چوون و تياچوون نه بوون، به لکو تا راده يه ک توانای جوولهي خوځيان ده پاريزن.

نامراز و هوکاري نه درچوونه له دوڅی هاوسانی و هاوسه نگي، ياخود خرابی و له ناوچوون له چه ندييه تی و چوڼييه تی دا، خرابی و تيکچوون له (چه ندييه ت) دا، يا به هوځی که مايه تی و ناتهواوی ماده ده يه کی تاييه تييه که دهبي پړژه که ی زياد بکه ين، ياخود به هوځی زيادی و له راده به دهرييه تی که پتويسته پړژه که ی کم بکه ينه وه.

شیواوی و تیځچوون له (چونیهه)یشدا یا بهووی زوړی گهړما، سهړما، ته پایی و وشکی و په قییه وهیه، یا بهووی که مکړدن له نه دازه ی سروشتی که هر یه کیکیان ده بی به شیوه و دهواو دهرمانیکی گونجاو چاره سهړ بکه ین.

بناغه و تهوهری سه لامه تی جه سته له سهړ پاراستنی توانایی و پاریزگاری کړدن له به رامبهړ نه خوشیبه کان و هیئانه دهره وهی ماده ی خراپ و به سهړچوو له جه سته دا جیگیره .

دوژینه وه و دیاری کړدن پزیشکه کان له سهړ بنچینه ی هم سی بناغه یه جیگیره، که قورئان ئامارهی بو کړدوه و په روهردگاری که نه وی بو چاره سهړ و په حمه تی مروغه کان ناردوه ئیمه ی بو نه و سی بناغه یه پینمونی فهرمووه .

بناغه ی یه که م: پاراستن و پاریزگاری کړدن له هیژ و توانا: په روهردگاری مه زن داوی له نه خوشان و پیواران کړدوه که له مانگی پیروزی په مه زاندا له پوژوو گرتن دووره په ریژی بکه ن، وه پیواره کان دوی کوتایی هاتنی سه فهر و نه خوشیبه که یان و دوی بوژانه وه و چاک بوونه وه یان، قهره بوو و فراهه می بکه نه وه. تاوه کو هیژ و توانای خو یان بپاریزن. ! چونکه پوژوو گرتن هندی جار نه خوشی نه خوشه کان زیاد ده کات، وه پیواران به هووی ئیش و کار و سه رقائی سه فهره که یانه وه پتویستیان به پاراستن و پاریزگاری کړدن هیژ و توانا که یانن.

بناغه ی دووه م: ناگا لیوون و پشتیوانی و چاودیږی کړدن له به رامبهړ کاروباری زیان دهر و خراپ: په روهردگاری به ده سه لات پوخه تی به مروغه ناساغ و نه خوشه کان داوه که له به کاره یئانی ئاوی سارد بو خوشوړین و ده ست نویژ گرتن دووره په ریژی بکه ن. چونکه بو نه وان خراپه و زهره ری هیه و پیگه ی پیداون که له بری نه و به خاکی پاک ته یه موم بکه ن. تا له چوونه ناوه وهی شتی پیس و زهره ردهر بو پواله تی له ش و به شیوه ی یه که م بو دهروونی نه و بکه ونه بهر پاریزگاری کړدنه وه .

بناغهي سټيم: لابرډن و دوور خستنه وهی ماددهی ژه هراوی و زیاده له له شدا: په روه رډگار به حاجیان که له کاتی ئی حرامدا سهرشانیان بریندار یاخود نه خوشییه کی تاییه تیان هه یه، پښکي داوه به کورت کړدنه وهی مووی قزیان، تاوه کو له قزو هه لمی پیس پاک بن. ئه مه یه کی له ساده و ساکارترین پاک پاریزی جه سته یه که ده توانی ئامازیه ک بیت به پیویستی جی به جی کړدنې ئه م شیوازه له نه خوشی و گرفته گه وړه کاند. ئه م بابه ته م بو یه کی له پزیشکه گه وړه و ناوداره کانی ولاتی میسر باس کړد، نه و وتی: سویند به خوا نه گه ر بو دوزینه وهی ئه م بابه ته گه شتم بو پوژناوا بکړدایه، به گشت و سه فره یکی قورس و گرانم له قه لم نه ده دا!

دڼ وه کو جه سته وایه له نه خوشی و دژنه خوشیدا

دواي ئه و پوونکړدنه وانه به دیار ده که ویت که دلش داواکار و ناواته خوازی:

- کارووباریکه که له هوکاري به هیزی و به توانایی ئه و - واته ئیمان و یادکړدن و په پړه وی کړدن و گوپړایه ل بوون - پاریزگاری بکات.

- بو پاریز و پاریزگاری کړدن له به رامبر شته خراپ و زیانباره کانی به سووریکړدن و دوور که و تنه وه له تاوان و گوناح و دووریکړدن و خوگرتن له دژایه تی کړدن له گه ل شه ریه تدا، پیویستمان هه یه.

- بو ده ست به تالی و خالی بوون له کارووباری خراپ و له ناویره، به توبه و گه پانه وه یه کی پاستگوئیانه و په شیمانی و لالانه وه یه کی به ناگایانه پیویستمان هه یه.

نه خوشی دڼ، گرفت و نه نگیه که که بو ی دپته پیش و ناسین و په پړه وی کړدن له حقه قی لی تیک دده دات و حقه به حقه نابینی و یاخود وه ئه وهی که هه یه به پیچه وانه وه هه سستی پی ده کات و یاخود درک کړدنې پاستی و حقیقه تی به لاوه به توندی که م ده بیته وه، وه ویستی بو قه بوول کړدن و په سه ندکړدنې حقه سست ده بی و له گه ل حقه و پاستی و به رژه وه ندی دا نه یاری و دوزمنی ده کات و باتل و

ناپه‌وای خوښ ده‌وئ و حه‌زی لئ ده‌کات، وه زوړیک له مروښه‌کان ه‌ردوکی نه‌م بابه‌تانه‌ی تیدا دیته‌دی.

به هوئ نه‌مه‌وه نه‌خوښی و پیتاک و باجان‌ه‌ی که توو‌شی دل ده‌بن، ه‌ندی جار به لیکدانه‌وه‌ی گومان و بوختان و گنچه‌ل لیک ده‌دریته‌وه، ه‌روه‌کو موجه‌یدو قه‌تاده له‌م نایه‌ته‌دا لیکیانداوه‌ته‌وه: ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ سووره‌تی به‌قهره ۱۰. واته: نه‌وانه نه‌خوښی بئ باوه‌پی و حه‌سوودی و کینه ه‌یه.

ه‌ندی جاریش (نه‌خوښی دل) بیان به ه‌وا و ه‌وه‌سی زینا لیکداوه‌ته‌وه، وه‌کو نه‌م نایه‌ته که ده‌فه‌رموویت: ﴿...فَيَطْمَعُ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ﴾ سووره‌تی نه‌حزاب ۳۲. واته: ((...نه‌وه‌کو نه‌وه‌ی دلئ نه‌خوښه بووړوژیت و نیازی خراب بکات، ه‌میشه و به‌رده‌وامیش قسه‌ی چاک و به‌جئ بکه‌ن(که ه‌یچ که‌س نه‌توانئ په‌خنه‌ی لیبرگیت))) یه‌که‌م: نه‌خوښی گومان و دوو دلئ.

دووه‌م: نه‌خوښی ه‌وا و ه‌وه‌س و ثاره‌زوو.

ته‌ندروستی و سه‌لامه‌تی به هوئ و یچوون و هاوتا بوونه‌وه پاریزراو ده‌بی، به‌لام نه‌خوښی و ناساغی به‌هوئ دزایه‌تی و پیچه‌وانه‌که‌یان جئ به‌جئ ده‌کړئ. له پاستی دا نه‌خوښی به هوئ نامراز و هوکاریکي وه‌ک هوکاری خوئ به‌هیز بووه و به‌هوئ دزه‌که‌یه‌وه جئ به‌جئ ده‌کړن، وه ته‌ندروستی و سه‌لامه‌تی له پنگه‌ی هوکاری و یچووه‌وه هوکاری نه‌وان پاریزراوه و به‌پیچه‌وانه نه‌وانیش له‌نیو ده‌چی.

جه‌سته‌ی مروښی نه‌خوښ به‌هوئ شت گه‌لیکی وه‌ک: سه‌رما، گه‌رما و ئیش و کار، که جه‌سته‌ی مروښی ساغ و ته‌ندروست نه‌وه‌نده نه‌زییعت و نازار نادات، توو‌شی په‌نج و نازار ده‌بیټ.

دلئ نه‌خوښیش به‌هوئ ه‌ندی کارووباری وه‌ک: (گومان و ه‌وا و ه‌وه‌س و ثاره‌زوو) نه‌خوښیه‌که‌ی زیاتر ده‌بیټ. چونکه توانای پووبه‌پوو بوونه‌وه‌ی نه‌وانی نییه.

به لَام دَلّی ساغ و تهنډروست و به هیز، کاروباری له وه خراپتریش به هیز و توانا و ویست و ئیراده وه لاده بات و دوور ده خاته وه. به گشتی ده توانین بَلّین که: هرکاتی شتی وه کو هوکاری نه خوشی نه خوشان په یدا ببی، پیزهی نه خوشییه که یان زیاد ده بی و هیز و توانایان نامیئی و لاواز ده بن، وه نه گهر نه هم هوکارانه به دروستی له ناو نه برین و ئامراز و هوکاری له ناو بردنی نه خوشی فراهه م نه کری به ره و مردن و تیاچوون مه نگاو مه لده گرن.

کورته یه ك له باروودوخی دل:

- دلّیش هاوشتیهی جهسته تووشی نه خوشی ده بیّت.
- چاره سه ره که ی له پښگی توبه و گه پانه وه و چاودیریکردنه وه دیته دی.
- دلّیش وه کو ئاوینه پیس ده بیّت، وه ته نیا پښگی پاک کردنه وهی، ناسین، یادکردن و گوپراهی په روه ردگاره.
- دلّیش وه کو جهسته پووت و قووته و داپوشین و چوانکردن و پازاندنه وهی ته نیا له پښگی (ته قوا و خواناسینه) وه یه.
- دلّیش وه کو جهسته برسی و تینووی ده بی، وه خواردنیشی (یه کخوابه رستی، پشت به ستن به خوا، په شیمانی و گه پانه وه و پیز و خوشه ویستی) په روه ردگاره.

به‌شی چواره‌م

**رینگه‌کانی به‌رگری کردن، له زال
بوونی نه‌فس به‌سه‌ر دلدّا**

ته وهری یه کهم: سه رچاوهی نه خوشییه کانی دل

یه نابردن بو په روه ردگار له خراپه و شه ری نه فس:

ئه م به شه وه کو پایه و بناغه وایه بو به شه کانی دواتر.

پیویست به وه بیر هیئانه وه ده کات که: (نه فس ئه مماره) کانگه و سه رچاوهی ته وای نه خوشییه کانه که دل توشیان ده بیټ، وه تیځپای هوکاره کان به خراپ و له ناو به ره کانی دل بو ئه وه ده که پینه وه و به ئه ندانه کانی تر و له پیش ه مووشیانه وه بو دل په ره ده ستیځی و ده گوازیته وه.

پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له سه ره تای قسه به نرخه کانی دا هه میسه ده یفه رمو: ((الحمد لله نستعینه ونستهدیه ونستغفره ونعوذ بالله من شرور أنفسنا ومن سيئات أعمالنا...)).^{۱۱}

واته: ((ستایش تایبه ته به په روه ردگار وه، داوای هاوکاری و یارمته ی له و ده که ین و له ویش پښموونی و ه رده گرین، وه داوای ئی خوش بوون و ئی بوردن یی ده که ین و له شه پ و خراپه و به لای نه فسی خو مان و کار و کرده وه کانمان هاوار و په نا بو په روه ردگار ده به ین...)).

له موسنه دی ترمزی له حوسین کوپی عوبه ید هاتووه که: ((پیش موسلمان بوونم پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) پیی فهرمووم: (حوسین چه ند خوا ده په رستی...؟) وتم: حه وت خوا له زه وی و دانه یه کیش له ئاسماندا! فهرمووی: ((له کام یه کی له وانه ئومید و ترست هه یه؟))

وتم: به و په روه ردگار ی که له ئاسماندا یه. فهرمووی: ((ئیسلام قبول بکه! تا شت که لیک ی به که لک و به سوودت فیر بکه م)). دوا ی ئه وه ی که ئیمان هیئا، فهرمووی:

((بَلّی پەرور دگارا، پښه گه شه کردن و پښه پاستم نیشان بده و له خراپه و به لای نه قسم پاریزراوم بکه)).

پښه مبهري خوا (صلی الله علیه وسلم) به شیوه یه کی گشتی له خراپه و به لای نه فس و له شه پ و زهره ر و زیانه کانی کار و کرده وه و قسه و لیدوانانی که پیدا ده بی و پرو ددات و شونتاته کان، نارپه حه تیبه کان و توله و سزادانه کانیاں په نا و هاوار بو لای پەرور دگار دهبات. وه له خراپه و به لای نه فس و کار و کرده وه ی هردووکیاں په نا بو پەرور دگار دهبات، له بهردوونه گه ره:

یه که م: له باره ی زوری هاوشیوه ی په گزی خوئی، واته پەرور دگارا له خراپه و ناله باری ئه م جوړه کار و کرده وه یه په نا بو تو دینم.

دووه م: مه به ست له وه توله سهندنه وه و سزادانی کاروباریکه که خاوه نه که ی تووشی گرفت و زیان ده که ن.

له سهر بناغه ی ئه گه ری یه که م، پښه مبهري خوا (صلی الله علیه وسلم) له په وشت و خه سلته ی نه فس و په رچه کرداری له پەرور دگار پاراوه ته وه و لالاوه ته وه. وه له سهر بناغه ی ئه گه ری دووه م، له سزا و توله سهندنه وه کان و هوکاره کانیاں په نا و هاواری بو پەرور دگار بردووه.

به م جوړه کاری خراپیش به به شیک له ناله باری و به لای نه فس ده ژمیردی. ثایا نه و نزا و پارانه وه ی نه و به و مانا و واتایه یه که: پەرور دگارا له سزای نه و کاروباراننه ی که به لاهمه وه باش نین. هاوار و په نات بو دینم یاخود له نه فس و کار و کرده وه خراپه کانم.؟ وا دیاره واتای یه که م باشتره، چونکه که لک وه رگرتن له کرداری خراپ دوی پروودانی، شتی جگه له هاوار و په ناگرتن به خوا له توله و ناکامی نه و نییه، ئه گه ر چی که وه کاری پروودراو بوون ناتوانین چاره سهر و لای بیهین.

په رده له نیوان دل و به دیهینه ردایه:

ته وای پټیواران و کاروانانی پټگه ی په روه ردگار وټپای شیوانی جیاواز و جیاوای پټگه، له م باره وه کوکن که نه فسی نه مماره پچړینه ر و جیاکه ره وه ی پټگه ی که یشتنی پټیواره بو لای په رستراوی راسته قینه ی خو ی و ته نیا دوا ی لاواز کردن و له ناو بردن و دژایه تی کردنه له که لید، که ده توانی پټگه ی به کخوابه رستی و په رستشی پاک بو گه یشتن به په زامه ندی په روه ردگار و به ده ست هیثانی به خته وه ری و کامه رانی هه تا هه تایی دريژه پی بده یښ. چونکه خه لکی به سر دوو دهسته و تا قمدادابه ش ده ښ:

۱. تا قم و دهسته یه ک که نه فس زال بووه به سر یانداو به ته وای خستو نیه تیه ژیر پکیفی بریاره کانی خو ی و له پټگه ی تیا چوون و له ناو بردندا جیگیری کردوون.

۲. دهسته و تا قمیکی تر که سانیکن که سرکه وتوون به سر نه فسی خو یاندا و نه ویان به گوږپایه ل و کار به دهستی ویست و نیمانی خو یان ده ره یثاوه.

هه ندی له زانایان و خواناسان ده لټن: سه فیری پټیواران ته نیا به سرکه وتن به سر نه فسی خو یاندا کوتایی پی دیت، هه رکه سی زال بوو به سر نه فسی خویدا، پزگار و سرکه وتوو و سر بلند ده بی و هه ر که سیکیش زه لیلی نه فسی خو ی بوو و نه یثوانی به سه ریدا زال بی، ویران و له ناو ده چی.

په روه ردگاری به توانا ده فهرمویت: ﴿فَأَمَّا مَنْ طَفَى (۳۷) وَأَكْرَأَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا (۳۸) فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى﴾ سوورده تی نازعات ۳۷ - ۳۹.

واته: جا نه وه ی خوا نه ناس و یاخی و له سنوور ده رچوو بیت، ژیانی دونیای زیاتر له قیامت مه به ست بوو بیت، نه وه بیگومان نه و دوژه خه جیگه ی مانه وه و حه وانه وه یه تی. !!

سروشتی نه فس جوړیکه که مروژ به ملهوپی و نا فرمانی و به باشر زانینی دویا به رامبر به دواپوژ دوو دل ده کات، (واته به و شتانه مروژ تووشی دوو دلی ده کات).

به لام په روه ردگاری به به زه یی مروژ به ترسان له خوا و پووبه پوو بوونه وه له گهډ
هوا و ناره زووه نه فسانیه کان بانگ دهکات.

دل له دوو لاره بانگ دهکری، هندی جار به لای ته مدا و هندی جاریش به لای ته وی
تریاندا مهیل په یدا دهکات. بواری تووش بوون و تاقیکردنه وه و هلسه نگاندن لیږه وه
سه رچاوه دهگری.

نیشانه ی نه فس یا خود، نه فسه کان؟

په روه ردگار له قورنای پیروژدا به سی جور باسی نه فسی کردووه: نه فسی
موتمه ټینه^{۱۲}، نه فسی ته مماره^{۱۳}، نه فسی له ووامه^{۱۴}.

له م باره یه وه که ټایا نه فس ته نیا یه کیکه و خاوه نی ته م سی وه سف و دوخانه یه؟
یا خود ته مه ی که وا هر مروژی خاوه نی سی نه فسه به ناوه کانی نه فسی ته مماره،
له ووامه، موتمه ټینه، پای جیاواز هه یه.

پای یه که م: پای شه رزان و تیگه یشتون و زورینه ی ته هلی ته فسیر و پای
خواناسانی ته هلی لیکو ټینه وه و توژیینه وه یه.

پای دووه م: بوچوونی زوریه ی ته هلی ته سه وفه.

به لام دوی لیکو ټینه وه و پوونکردنه وه ی بی لایه نانه ی بابه ته که به م ټاکام و نه نجامه
دهگه ین که له بناغه دا دژایه تی له نیوان لایه نگرانی ته م دوو بوچوونه دا بوونی نییه،
چونکه (نه فس) به گویره ی سروشتی خو ی یه که نه فسه و به گویره ی وه سف و دوخی،
سی نه فسه.

۱۲ دهررونی هیمن و دلنیا، به دوور له ناژاوه و پشیوی، وه رگیری کورد.

۱۳ خواستی دهررون بو پیکهانی همز، خوشی چیژ.

۱۴ خواستی دهررون بو هه لگه پراننده وه ی مروژ له کاری خراب و دژیو.

هرکاتى خودى خوى بخهينه ژير چاوديرى و سهرنجه وه، نه فس به کيکه و نه گهر له گوشه نيگای وه سف و دوخييه وه سهيرى بکهين، نه فسى مروڤ سى جوړه.

گومان ناکه م که مه به ستي هندیکیان نه وه بيت که هر مروڤى خاوهنى سى نه فسى به هيز و سهريه خويه و هريه کى له و نه فسانه له پووکش و حقيقت له گه ل نه وى تر دا به کسان بيت، وه هرکاتى مروڤ بمرى، سى نه فسى سهريه خو و جيا له به کتر له گه ليدا بمریت. چونکه هرکاتى په روهردگار باسى نه فسى کردبى و نه وى داوه ته پال خاوه نه کى، به وشه تانک (مفرد) باسى کردووه و له بابه ته کانى تريشدا به هه مان شيويه و ته نانه ت له بابه تيکيشدا وشه و بيژه گه ليکى وهک (نفوسک) و (نفوسه) و (انفسک) و (انفسه) نه هيتاوه و نه گهر به شيويه کو هاتبى وهک: ﴿وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ﴾ سوورده تى ته کویر ۷.

واته: کاتیک گيانى هر که س ده گه پيته وه بو لاشه و جوت ده بيته وه له گه لى دا. مه به ست له وه ته واوى نه فسه کانه.

نه گهر به شيويه کو ش هاتبى، زيادکراوه بو کو مه له (واته کو مه لى که س، وه رگيرى کورد) واته نه فسه کانى نه وان يا نه فسه کانى نيوه. به هه مان شيويه که پيغه مبه رى خوا (صلى الله عليه وسلم) ده فهرمويت: ((انما انفسنا بيد الله))^{۱۵}.

واته: نه فسه کانى نيمه ته نيا له ژير ده سه لاتى په روهردگاردان.

نه گهر هر مروڤى به ته نيا خاوهنى سى نه فس بووايه ته نانه ت نه گهر له بهک باره شه وه بووى. په روهردگار نه وى به شيويه کو بو تانک زياد ده کرد.

۱۵ له فهرمووده نيمامى موسليمه، که به ژماره (۶۸۰) گيړاوييه ته وه.

ته وهری دووهم: نیشانه و خه سه له تی نه فسه کان

نه فسی موتمه ئینه:

هه رکاتی نه فس له دیوان و باره گای مه زن و گه وهری په روه ردگاردا ناماده بی، وه به یادکردن و ستایش کردنی خوای گه وره ئاسووده بی و پوو له ئه و بکات و تامه زرویی بینینی ئه و بیّت و هوگری نزیکي ئه و بیّت، ئه م جوړه نه فسه (نه فسی موتمه ئینه) یه. ئه مه هه مان ئه و نه فسه یه که له کاتی مردندا پیتی دهوتریت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ (۲۷) ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً﴾ سوورده تی فه جر ۲۷ - ۲۸.

واته: شایه نی باسه به ئیمانداري سه رفراز دهوتریت له سه ره مه رگدا ئه ی خاوه نی دل و دهروونی پر له ئارامی، ئه ی ئاده میزای ژیر و هوشمه ند که له ته مه نی کوّتایی دونیادا په روه ردگار ت ناسی و به جوانی ده ته پرست، بگه پیره وه بولای په روه ردگار ت که تو له و پازیت و نه ویش له تو پازیه.

ئین عه بباس ده لیت: ((نه فسی موتمه ئینه)) به واتای نه فسی پاستگوّیه.

قه تادده ده لیت: نه فسی موتمه ئینه نه فسی باوه پرداریکه که به به لینه کانی په روه ردگار ئیمان و دلنایی و ئاسووده یی هه یه.

موجاهید ده لی: نه فسی موتمه ئینه نه فسیکی ملکه چ و له خواتر سه، که برپوای به په روه ردگارییه تی په روه ردگار هه یه و به وپه پری مه یل و حه زی خوږه وه پوو ده کاته گوږپایه لی و به ندایه تی په روه ردگار هه، برپوای به وه هه یه که به په روه ردگار ده گات.

حه سه ن ده لیت: نه فسی موتمه ئینه واته نه فسی که برپوا و ئیمانی به قسه کانی په روه ردگار هه یه و دانی پیدا ده نی و به پاستیان ده زانی.

راستی و دلنایی، ئاسووده یی و پاوه ستاوه یی بو ئه و نه فسه یه که به یادکردن و په پره وکردن و ئیمان به په روه ردگار ئاسووده ده بی، ئاسووده یی و کامه رانی خوئی له شتیکی تر دا نابینیت ه وه.

نه فسی که به خوشه ویستی به ندایه تی کردن و په پره وی کردن له فرمانه کان و دور که وتنه وه له نه هیه کانی په روه ردگار و حه ز به بینینی نه و دانان به راستیه تی و حه قیقه تی ناو و سیفه ته کانی په روه ردگار پووی هیناوه و دلنیا یی و ناسووده یی و کامه رانی په یدا کردوه، به رده وام به دوا ی به ده ست هیثانی خوش به ختی و کامه رانی په روه ردگار وه یه، نیسلامی وه ک ئایین و حه زره تی موحه مه دیشی (صلی الله علیه وسلم) وه ک پیغه مبه ر و نیردراوی په روه ردگار ه لبرژاردوه، ئیمان و باوه پی په یدا کردوه به قه ز و قه ده ری په روه ردگار و به س بوونی خداوه ند له لیپر سینه وه و ناگا لیبون و چاودیری کردن ئیمان و باوه پی هیه.

بپوای به م راستی و حه قیقه ته هیه که: (په ب و ئیلا و په رسترا و خاوه ن و یارمه تیده ن) و خاوه نی ته وای کاروبار و سه رچاوه ی نه و که ته نانه ت بو چا و تروکانیکش لی بی نیاز نییه، په روه ردگاری ته نیای بی هاوتا و خولقینه ری بیسه ر و بینهر و به ناگایه.

نه فسی نه ماره:

نه فسی نه ماره: نه فسیکی مله وپ و یاخی و زوژ بریار دهره به ناه فرمانی و خو نه پاراستن و پاریز کردن، له به رامبه ر نه فسی ((موتمه ئینه)) دا جیگیره، نه فسی نه ماره بریار ددهات به سه ر خاوه نه که ی به ته وای نه و شتانه ی که خو ی حه زی لی دهکات و هانی ددهات بو په پره وی کردن له ناحه قی و باتل و پویشتن به دوا ی پاکیشانه ناره واکاندا.

نه فسی نه ماره کانگه و سه رچاوه ی ته وای خرابی و به دکارییه کان، نه گه ر مروژ په پره وی لی بکات نه و پینموونی دهکات بو ده ست پیکردنی ته وای ناپه سهن دی و ناره و خرابه کارییه کان.

په رور دگاری به ده سه لات له باره ی نه و نه فسه وه سیفه ت و تاییه تمه ندی (الامارة بالسوء) واته زوژ بریار دهر بو خرابه و به دکاری هیناوه، نه ک (امر) و ته نیا بریار دهر،

چونکه سروشتی نه فس هر ئه م برپاردان و پلان و ته له كه بازیه یه، مه گه ر كه سئ توانیبیتی نه و نه فسه ی پاك و خاوین كردبیته وه، له م كاته دایه كه نه و بانگ دهكات بو لای خیر و چاكه، نه مش له به خششی په حمهت و میهره بانی و پینموونی په روهردگاره، چونكه له بنچینه دا كاری نه فس پاكیشانی مروقه به روه لای گومی تاوان و گولای بوگن و گنده لانی سه رپچی و گوناج.

نه فس له بنچینه دا زالم و نه زان و نه قام و دروست كراوه، وه دادگری و زانست و خواناسی و دینداری بو لای پښه ی په یامی په روهردگار و پینموونی خولقینه روه له پښه ی دهر باز بوونیدا جیگیره، به لام نه گه ر پښه ی گه شه كردن، به رز بوونه وه و پاكی و خاوین كردنه وه ی پښه نیشان نه ددها، هر به و جوړ و چه شنه له سه ر زولم و سته م و نه زانی و نه فامی ده مایه وه.

هو كاری بنچینه یی و نه ساسی بانگ كردنی به رفر اوان و به رده وامی نه فس بو نافه رمانی په روهردگار سه رچاوه كه ی له سته مكارى و نه زانی و نه فامیه وه یه تی. نه گه ر گه وده یی و مه زنی، په حمهت و میهره بانی و پینموونی په روهردگار نه دده بوو ته نانه ت یه كه كه سیش نه یده توانی نه فسی خو ی پاك و خاوین بكاته وه.

هه ركاتی په روهردگار ویستی خیر و چاكه ی پښه به رمووی، ناگایی و وریایی و ویست و ئیراده ی نه و بو (چاكسازى و پاك كردنه وه) به هیز دهكات، وه هه ركاتی سه بارهت به و له م جوړه ویست و خواسته ی نه بیت، به هه مان دوخی سته مكارى و نه زانی و نه فامیه ی خو ی كه له سه ر نه و بنچینه و بناغه یه دروستكراوه ده هیلتیه وه. (كه واته ده توانین بلین پینموونی په روهردگار بو به نده كانی خو ی و خسته نه سه ر پښی راست و پر له به خته وهری و كامه رانی، گه وده ترین به خششی په روهردگاره، وه پینمونیش به ده ست خودی په روهردگاره وه یه و به هر كه سئ بیبه خشی ده یدات، به بئ له به رچاوگرتنی پله و پایه ی كو مه لایه تی نه و كه سه و ئاستی زیره كی و زانیاری. وه رگپړی كورد).

هوکارى ستم و زوردارى، يا نه زانينه، يا قبول نه کړدى حق و پاستييه، که نه مه ش له بنچينه دا يو نه فامى و نه زانى ده که پټه وه، قبول نه کړدى حق و پاستى، پټويستى نه فامى و نه زانويه، بويه برپاردانى فراوانى نه و و ناپه وايي، پټويستى و به شيکه له سروشتى نه و مه گهر نه وه که واکه ويته بهر په حممت و ميهره بانى و پټنموني په روږدگار وه، به م جوړه به ديار ده که ويته که: پټويستى په پره وى کړدى مروږ له (په رستراوى ټاک و ته نيا) ى خوځى، به سر هر پټويستيه کى تر دا شياو و شايانى به راورد کړدن و هلسه نگاندن نييه و نه گهر په روږدگار له نه اندازه ى چاو تروکانى په حممت و ميهره بانى و يارمته ى و هاوکارى و پټنموني خوځى لى دريځى بکات، چاره نووس و ټاکامپکى جگه له له ناوچوون و فوټان نابى.

نه فسى له ووامه:

له باره ى په گ و پيشه ى نه و وشه يه که ټايا له (تلوم) به واتاى حال به حالى گوږان و ټال و گوږى چوټيه ت و يا (اللوم) به واتاى تانه و توانج و لوڼه کړنه، پا و يوچوونى جياواز ه يه.

وته ى زانايانى سه له ف له ده ورويوه ى سنوورى نه م دوو واتايانه دا جيگيرن.

سعيد کوپى جبير ده لى: ((وتم به ټيبن عه بباس: واتاى له ووامه چييه...؟ وتى:

له ووامه سيفه ت و تاييه تمه ندى نه فسى لوڼه که ره)).

موجاهيد ده لى: نه فسى له ووامه نه فسيکه که به هوځى نه و شتانه ى که له ده ستي

داوه تووشى په شيمانى بووبى و خوځى بخاته بهر لوڼه و سه رزه نشت کړنه وه.

قه تتاده ده لى: نه فسى له ووامه نه فسيکه که هه ندى جار به دواى شه پ و خراپه دا و

هه ندى جاريش به دواى خير و چاکه دا، ويست و ټاره زوو په يدا ده کات.

عه تا له ټيبن عه بباس وه گټراوييه تيه وه که: ((له پوځى دواى دا ته واوى نه فسه کان

خويان سر کوته و لوڼه ده که ن، مروځى چاک به هوځى نه وه ى که کارى چاکه ى زياترى

نه نجام نه داوه و تويشووى چاکه کانى زياتر نه کړدوه و مروځى به دکار و خراپيش به

هوڼی نه وهی که واکوتاڼی ته مه نی له سر کاری خراپه به رده وام بووه و دهستی له خراپه کاری نه کیښاوه ته وه، هرکامی له وان خوځان دهڅنه بهر لومه و سه رزه نشته وه)).

حه سه نیش ده لی: سویند به په روه رډگار، نه فسی باوه ردار له هر باروودوڅیکدا لومه و سهر کوته ی خوځی ده کات، وه له باره ی نه رک و بهر پرسیاریه تی و کاره کانیه وه خوځی به که مته رڅم و تاوانبار ده زانی، به لام مروقی تاوانبار و خراپه کار دريژه به خراپه کاری خوځی ده دات و به هیچ جوړی سه رزه نشت و لومه ی خوځی ناکات.

نه وهی باس کرا بیر و بوچوونی که سانی بوو که بوچوونی نه وان له سر چوټیه تی لیک بوونه وه و جیا بوونه وهی وشه ی (لومه) له (لوم) و تان و توانج بوو. به لام که سانیکي تر (لومه) یان به هوڼی تیکه لاو بوون و گوپانی هه میښه یی و ناسه قامگیری و نه مانه وهی له سر یه ک باروودوڅ، له رهگ و پیشه ی (تلوم) ی ده زانن. به پوواله ت و اتای له بهر چاوگیری ده سته ی یه که م و چاکتر و دیاره، چونکه نه گه ر له ووامه به و اتای گوږینه ر بووایه، ده بووایه له بری نه و (متلومه) وه ک: (متلونه و مترده) ده و ترا. به لام نه م و اتایه به شیکه له پیوښتیه کانی و اتای یه که م. چونکه به هوڼی گوپان و تیکه لاو بوون و ناسه قامگیری وه تووشی کار که لیکي ناپه واک ده بیت، وه سواتر خوځی ده خاته بهر لومه و سه رزه نشته وه، واته گوپان و ټال و گوږی چوټیه ت له پیوښتیه کانی، په شیمانی و گه رانه وه و ته له وومه.

گوږانکاریه کانی نه فس:

نه فسی ټاده می هه ندی جار نه معاره، هه ندی جار له ووامه و هه ندی جاریش موتمه ټینه یه، ته نانه ت له وانه یه شه به دريژی شه و پوژهر کاتر ټمیره و له سر باروودوڅی بیت، وه بریار و فرمان له باره یانه وه په یوه سته به سهرکه وتن و زیاتر بوونی یه کی له وانه.

له فەرموودە یە کدا که ئیمامی ئەحمەد بە ئێنێکی تری له حەدیس زانان له شەدادی کوپی ئەوس گێڕاوییانە تەو، هاتووە که: پیغمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتی: ((الکَیْسُ مِنْ دَانَ نَفْسِهِ وَعَمِلَ لِمَا بَعْدَ الْمَوْتِ، وَالْعَاجِزُ مِنْ اتَّبَعَ نَفْسَهُ هَوَاهَا، وَتَمَنَّى عَلَى اللَّهِ)).^{۱۶}

واتە: مروۆی زیڕەک و هوۆشیار و وریا، کە سێکە کە نەفسی خوۆی لوۆمە و موحاسەبە و لە غاوبکات و جلەوی بگری و بوۆ دواى مردنی کار بکات و تى بکوۆشی، وە مروۆی لاواز و بى توانا کە سێکە، کە لە هەوا و ئارەزووەکانی نەفس پەپڕەوی بکات و بە (لێبوردن و بەخشینی) پەرەردگار ئومیدەوار بێت.

قەسەى پیشینان لەبارەى موحاسەبەکردنى نەفسەو:

ئیمام ئەحمەدی کوپی حەنبەل (خوای ئی پازی بێت) گێڕاویبە تەو کە وتوویەتی: ((حاسبوا أنفسكم قبل أن تحاسبوا، وزنوا أنفسكم قبل أن توزنوا، فإنه أهون عليكم من الحساب غداً أن تحاسبوا اليوم وتزنوا للعرض الأكبر يومئذ تعرضون لا تخفى منكم خافية)).

واتە: پیش ئەوێ کە لێتان بپرسنەو، لە نەفسی خۆتان بپرسنەو! وە پیش ئەوێ بتان پێون و هەلتان سەنگێنن، خۆتان هەل بسەنگێنن! ئەگەر ئەمڕۆ باروودۆخی خۆتان بخەنە بەر لێپرسینەو و لێکدانەو، لێپرسینەوێ سبەینی و دواپۆژتان ئاسانتر دەبێ، وە خۆتان بوۆ کوۆ و کوۆنگرەى پۆژێکی گەرە (قیامەت) پرازیننەو! لەو پۆژەدا بوونتان دەبێ و هیچ شتێکتان ئی شاراو و نادیار نابێت.

هەرۆهە لە ئیمام حەسەن (خوای ئی پازی بێت) گێڕاوییانە تەو کە: ((هیچ مروۆیکی ئەهلی ئیمان و باوەر پەیدا ناکەیت کە لە نەفسی خوۆی نەپرسیتەو و موحاسەبەى نەکات و لە خوۆی نەپرسی که بوۆچی وام وتوو؟ بەلام مروۆی ئەهلی

تاوان و خراپه کارۍ به بۍ نه وهی که خوۍ بخاته بهر پرسیار و لیپرسینه وه وه، درېژه به پڼګهۍ ګومړایۍ و به هه له چوونی خوۍ ده دات)).

قه تادده سه بارهت به م فهرموده یهۍ په روه ردګار: ﴿وَكَانَ أَمْرُهُ فُرْطًا﴾ سوورده تی که هف ۲۸.

واته: به ګوۍۍ نه و جوړه که سه مه که که دلیمان غافل کردوه له یادی خو مان (به هوۍ دونیا په رستیه وه) شوینی ناره زوی خوۍ که وتوه و هرچی کاروباری هه یه بۍ سهر و بڼه و له سنور دهرچوه.

وتویه تی که: واته نه فسی خوۍ له ناو بردوه و هه له تاوه و له هه مان کاتیشدا دین و نایینی خوۍ له ده ست داوه و هه ردوه دهستی دنیای به سراوه.

حه سه ن (خوای لی پازی بیت) وتویه تی: ((نه ګه ر مروۍۍ خاوه نی ناموژګاری و ناموژیارۍ دهروونی بیت، له خیر و چاکه و سه لامه تی دا ده مینیته وه. به هه ول و ویستیکۍ ته واو محاسه به و لیپرسینه وهی خوۍ فهراموش و له یاد ناکات)).

مهیمونی کوپۍ مهران وتویه تی: به پاستی مروۍۍ ته نیا کاتی پاریزکردن و دووری کردن ده کاته پیشهۍ خوۍ که به هه مان شیوه شریکی نا نه هلی خوۍ ده خاته به رده م محاسه به و لیپرسینه وه، نه فسی خوشی ده خاته بهر پرسیار کردن و لیپرسینه وه وه. به هوۍ نه مه وهیه که وتراوه: نه فس وه شریک و هاوړۍۍ ناپاک و ده ست بر و ده م پیس وایه، نه ګه ر ناګاداری نه بیت و ناګات لیۍ نه بیت سه روه ت و سامانت حه یف و مه یل ده کات.

هه روه ها مهیموونی کوپۍ مهران وتویه تی: ((مروۍۍ له خوا ترس و خو پاریز زیاتر له وهی که چاودیز و ئیشکچۍ زوۍ حاکمیکۍ سته مکار و شریک و هاوده می خراپه کارۍ بۍ، لیپرسینه وه له نه فسی خوۍ ده کات)).

نیمام نه حمه دی کوپی حه نبل له وه هب ده گپړته وه که: ((له نووسراو و نامه ی
ثالی داودا هاتووه: حه ق نه وه یه که مروځی ژیر و عاقل له چوار کاترمیر له ژیانی خویدا
بی ناگا و ناناگا نه بیټ:

- کاترمیرک ته رخان بکات بو سهر قال بوون به یاد و ستایشی په روه ردگار وه.
- کاترمیرک دابنیت که تیایدا مو حاسه به و لپرسینه وه له نه فسی خو ی بکات.
- کاترمیرک ته رخان بکات که له گه ل دوستان و هاوړی دل سوژ و راستگوکانیدا
که م و کوپی و لاوازیه کانیاں بو یه کتر باس بکن، به مه به ستی چاره سهر و چاکسازي
کردنیاں.

- کاترمیرک دیاری بکات بو نه وه ی تیایدا ته وای خوشییه کانی و کاروباره
ویستراوه کانی نه فسی خو ی به جی بهیلى، چونکه نه م کاره له م کاترمیره دا هاوکاری
ده کات بو به کرده یی کردنی هستان به جی به جی کردنی نه و سی بابه ته ی پیشوو و
بو دل ی نه و به جوړک له گه پان و گه شت و گوزار ده ژمیردری و حیسایی بو
ده کریت))^{۱۷}.

ده لټن: نه حنه ف کوپی قه یس هندیك جار له چرایه ك نريك ده بوویه وه و په نجه ی
خو ی ده خسته سهر گر و کلپه ی چراکه و به خو ی ده وت: ((نه ی حونه یف سزای ناگر
بچیژه! بوچی فلان پوژ تووشی فلان تاوان بووی؟ بوچی فلان پوژ فلان تاوان و
گوناحت کرد؟))

حه زده تی عومر (خوای لی پازی بیټ) له نامه یه کی دا بو یه کی له کارگوزاره کانی
خو ی وه بیرى ده خاته وه که: ((له دوخی خوشی و سه لامه تی و ته ندروستی و پیش
نه وه ی پوویه پووی باروودوخی سه خت و ناپه حه ت بییته وه، نه فسی خو ت مو حاسه به
بکه و لی پیرسه وه، چونکه هه رکه سی له باروودوخی ناسووده یی دا و پیش هاتنی
باروودوخی سه خت و گران نه فسی خو ی مو حاسه به بکات، باروودوخی باش ده بیټ و

خه لکانی تر به خیلی و پژدی پی ده بن. به لام هرکه سی ژیا نی دنیا و هوا و
ناره زوی له مو حاسه به و لیپرسینه وهی نه فس دوری بخاته وه و دوی بخات، تووشی
به شیمانی و پاشگه ز بوونه وه و له ناو چون ده بی)).

نیامی حه سن (خوای لی پازی بیئت) ده فره مویت: ((مروئی نه هلی نیمان به
وردی و به سه ختی ناگای له نه فسی خویتی و چاودیری ده کات. له پینا و په زامه ندی
په روه ردگاردا ده یخاته به لیپرسینه وه و مو حاسه به کردنه وه، له دواپوژدا بانگ
کردن و لیپرسینه وهی که سانی ئاسان ده بی، که له دنیا دا نه فسی خوئیانیان خستبیته
به لیپرسینه وه و سه رزه نشت کردنه وه.

هرکاتی مروئی نه هلی نیمان پووبه پووی شتیکی سه ر سوپه نیته ر و خوش بوویه وه
ده لی: سویتد به خوا حه زت لی نه که م و پیو یستیم پیته! به لام لیئت دور ده که ومه وه و
هیچ کاتی له بهر خاتری تو نا فرمانی په روه ردگارم ناکه م.

به لام هرکاتی سه باره ت به که مته رخه می خوئی به رامبه ر به نه فسی بگه پی و
پیدا چوونه وه بکات ده لی: بوچی وام کرد؟ چیمه به سه ر نه م کارانه وه؟ سویتد به خوا
جاریکی تر ناگه پیمه وه بو سه ر نه م کاره!

نه هلی نیمان نه وانه که قورئانی پیروژ ده ستیانی گرتووه و له تیاچوون
پاراستوونی.

نه هلی باوه پ له م جیهانه دا خوئیان وه که نه و به ند کراوانه ده زانن که هه میسه و
به رده وام له نه ندیشه و بیری نازادی و پزیزگاری خوئیاندان.

باوه پدارانی راسته قینه نه وانه که دله کانیا ن جگه به یادو ستایش و زیکری
په روه ردگار به هیچی تر ناسووده یی و ئارامی په یدا ناکات و جگه له و به شتیکی تر
په یوه ندی و خوشه ویستی نییه.

نه هلی نیمان هه مان نه و که سانه که به دلنیا ییه وه ده زانن سه باره ت به بیستن،
بینین، وتن و کار و کرده وهی خوئیان ده که ونه به لیپرسینه وه و مو حاسه به کردنه وه.

مالکی کوپی دینار ده لَیت: ((په روه ردگار، سه بارهت به که سی که به نه فسی خوی ده لَی: تو مه گهر فلان کاری نابه جی و ناپره وات نه نجام نه دا و فلان قسه ی خراپ و ناپه سهندت نه وت؟ دواتر لووتی ده گری و جله وی ده گری و به په پره وی کردن له قورئان و فهرمووده (کیتاب و سوننهت) ناچار و مه جبووری ده کات و ئیمان و ویست و نیراده ی خوی ده کاته پیره و پینموونی که ری نه و)).

نمونه یه ك بو چوئیه تی موحاسه به کردنی نه فسی:

پیشتر نه فسمان به شهریککی بازرگانی متمانہ پی نه کراو (جی متمانہ نه بوون) چوواند، به هه مان شیوه که یه که م: دوی چاودیری کردن و په چاو کردن و ماف و به برپرسیاریه تی شهریکایه تی له لایه ن شهریکه وه یه، که ئامانچ و مه به ست له شهریکایه تی کردن به ده ست هینانی سوودو قازانجه، دیته دی و ده سته بهر ده بیت، وه له قوناغی دووه مدا چاودیری کردن له ده ست به کاربوون و هه نگاو هه لگرتنی نه و و سیته م هه ژمار کردن و دیاری کردنی ده ست پیکردن و هه نگاوانه کانی و چواره میش به رگری کردن له دووباره بوونه وه ی خهوش و ناپاکیه کان که به هه لکه وت تووشی بووه.

نه فسیش به م جوړه یه، سه ره تا له په یوه ندی له گه ل پاریزگاری کردن له نه ندامه حهوت لایه نه که پاریزگاری کردن لییان پاراستنی سه رمایه یه و دوی نه و به ده ست هینانی قازانچ و سوود ته رج ده کری، چونکه که سی که خاوه نی سه رمایه نه بی ئیتر چوَن له چاوه پووانی سوود و قازانجا بیت؟

نه و نه ندامه حهوت لایه نانه بریتین له: چاو گوی، ددان، عورهت، ده ست و پی^{۱۸}، که ئامراز و هوکاریکن بو به خته وه ری یاخود به دبه ختی (الشقاء، السعادة)، هه رکه سی له باره ی پاراستنی نه وانه که مته رخه می بکات، تووشی کیشه و گرفت گه لی و

چاره پدش گه لی ده بی و هه رکه س پاریزگاریان لی بکات، پاریزگاری له خیر و چاکه و به خته وه ری خوئی کردوه. له راستی دا پاراستنی نه وانه بنه ما و بنچینه ی ته و او خیر و به رژه وه ندیه و پشت گوئی خستنی شیان به واتای تووش بوونه به ته وای شه پ و خراپه یه ک. په روه ردگاری مه زن و به توانا ده فه رموویت: ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ﴾ سوورده تی نور ۳۰.

واته: نه ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) به پیوانی نیماندار بلئی: چاویان بیاریزن (له سهرنجدانی ئافره تانی نامه حره م) هه روه ها ناموس و عه ورده تی خوئیان له حه رام بیاریزن.

هه روه ها ده فه رموویت: ﴿وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا﴾ سوورده تی نه سرا ۳۷.

واته: هه روه ها به سهر زه ویدا به که ش و فش و له خوئیایی بوونه وه مه پو چونکه تو هه رگیز ناتوانیت زه وی کونا و ده ر بکه یت، ناشگه یت به رزی چیاکان (نیتر نه م که شخه و شانازییه ت له چییه) ...؟

له لایه کی تر دا ده فه رموویت: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ سوورده تی نه سرا ۳۶.

واته: (نه ی ئینسان) له شتیک مه دوئی و شوینی شتیک مه که وه که زانست و زانیاریت ده ریاره ی نییه، چونکه به راستی ده زگاکانی بیستن و بینین و تیگه یشتن هه ر هه مووی، به رپرسیاره له به رامبه رییه وه.

هه روه ها ده فه رموویت: ﴿وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ سوورده تی نه سرا ۵۳. واته: ئوه پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) به به نده کانم بلئی: چاکترین گوفتار بلین (جوانترین گوفتار بنووسن).

هه روه ها ده فه رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ سوورده تی نه حزاب ۷۰.

واته: نه ی نه و که سانه ی باوه پتان هیتاوه له خوا بترسن و پاریزکار بن، هه میسه قسه ی به جی و به سوود بکه ن.

ههروه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُنْتُمْ نَفْسَ مَا قَدَّمْتُمْ لِنَفْسِكُمْ﴾

سووره‌تی‌حه‌شر ۱۸.

واته: ئه‌ی‌ئه‌وانه‌ی‌باوه‌پ‌تان‌ه‌یتناوه، خواناس و پارێزگار بن و له‌سنووره‌کانی‌خوا مه‌ت‌رازین، با‌هه‌موو‌که‌سی‌سه‌رنج‌بدات و بزانی‌چی‌بو‌سبه‌ی‌ده‌ست‌پیشخه‌ری کردووه.

ئه‌گه‌ر‌م‌رو‌ف‌سه‌باره‌ت‌به‌نه‌فسی‌خو‌ی‌له‌باره‌ی‌چو‌تیبه‌تی‌که‌ل‌که‌وه‌ر‌گرتن‌له‌ئه‌ندامه‌کانی‌توند‌بی‌و‌به‌سه‌ختی‌له‌نه‌فسی‌ب‌پ‌رسیته‌وه‌سه‌باره‌ت‌به‌چو‌تیبه‌تی‌به‌کاره‌یتانی‌ئه‌ندامه‌کانی، ده‌چ‌ته‌نیو‌قو‌تا‌غی‌چاود‌یری و پارێزگاری‌کردن‌که‌به‌هیچ‌شی‌وه‌یه‌که‌نابی‌ده‌ست‌به‌کار‌بوونی‌نه‌فس‌له‌باره‌ی‌که‌ل‌که‌وه‌ر‌گرتن‌له‌ئه‌ندامه‌کان‌پشت‌گو‌ی‌بخات، هه‌تا‌زیاتر‌له‌چاود‌یری‌کردنیان‌بی‌ئاگا‌بی، نه‌فس‌یش‌زیاتر‌تووشی‌لادان‌و‌خه‌وش‌و‌ناپاکی‌ده‌بیته‌وه‌و‌سه‌رده‌کی‌شی‌بو‌له‌ناو‌بر‌دنی‌دل‌و‌ئه‌ندامه‌کان. به‌هه‌ر‌جو‌ری‌که‌سی‌که‌هه‌ستی‌به‌که‌م‌و‌کوپی‌و‌قازانچ‌و‌به‌ر‌ژه‌وه‌ندی‌مه‌عه‌وی‌کرد، ده‌بی‌ب‌چ‌ته‌نیو‌قو‌تا‌غی‌موحاسه‌به‌کردن‌و‌ل‌پ‌رسینه‌وه‌ی‌نه‌فسه‌وه.

دوای‌ل‌پ‌رسینه‌وه‌و‌موحاسه‌به‌کردنه‌وه‌یه‌که‌پاستی‌و‌حه‌قیقه‌تی‌سوود‌و‌قازانچ‌و‌زه‌ره‌ر‌و‌زیانی‌له‌لا‌پوون‌و‌ناشکرا‌ده‌بیته‌وه، هه‌ر‌کات‌سه‌باره‌ت‌به‌زیان‌و‌خرابه‌د‌نیایی‌په‌یدا‌کرد، به‌هه‌مان‌شی‌وه‌که‌شه‌ریکی‌تاوانبار‌ده‌بی‌ئه‌و‌خه‌وش‌و‌ناپاکییه‌ی‌که‌په‌یدا‌بووه، قه‌ره‌بووی‌بکاته‌وه‌و‌له‌داهاتووشدا‌نه‌فس‌ناچار‌و‌مه‌جب‌وو‌ر‌بکات‌به‌ئه‌مانه‌ت‌داری‌و‌پارێزگاری‌و‌چاود‌یری‌کردن.

به‌لام‌نابی‌له‌بیرمان‌ب‌چی‌که‌سه‌باره‌ت‌به‌هه‌ل‌وه‌شاندنه‌وه‌ی‌شه‌ریکایه‌تی‌له‌گه‌ل‌نه‌فسدا، م‌رو‌ف‌خاوه‌نی‌سه‌ربه‌ستی‌و‌ئا‌زادی‌نییه‌و‌(اختیار‌به‌ده‌ست‌خو‌ی‌نییه)، هیچ‌پ‌یگه‌یه‌که‌بو‌پ‌چ‌پ‌اندنی‌ته‌واوی‌په‌یوه‌ندییه‌کانی‌له‌گه‌ل‌ئه‌ودا‌بو‌ی‌شیاو‌و‌گونجاو‌نابی، واته‌ناتوان‌یت‌نه‌فس‌یک‌تر‌بخاته‌ج‌یگه‌و‌شو‌ینی‌ئه‌و‌وه‌له‌ئا‌کامدا‌ته‌نیا‌پ‌یگه‌چاره‌ی‌ئه‌و‌چاود‌یری‌کردن‌و‌موحاسه‌به‌و‌ل‌پ‌رسینه‌وه‌یه‌ل‌ی‌و‌دوو‌ر‌که‌وتنه‌وه‌له‌نه‌زانی‌و‌بی‌ئاگایی‌سه‌باره‌ت‌به‌ده‌ست‌به‌کاری‌و‌هه‌لس‌و‌که‌وته‌کانی‌نه‌فس.

نډهوی که کاری موحاسه به کردنی نه فسی ئاسان دهکات:

یه کی له کاروویارانہی که له موحاسه به کردن و چاودیری کردنی نه فسادا هاوکاری و هاریکاری مړوځ دهکات، نه مه ناسین و ناشنایه تی یه، که نه گهر تاکو زیاتر له ژيانی دونیادا خه ریکی چاودیری کردن و پاراستن و لیپرسینه وهی نه فسادا بی، زیاتر خوئی له به خته وهری و کامه رانی و ئاسایش و ئارامی نزیك دهکاته وه، وه نه گهر نه مړوځ موحاسه به کردنی نه فسی له نه ستوی خودی خویدایه لیئی بی ئاگا نه بی، سبه ینی که کاری لیپرسینه وه که وته ده ست پهره ردگار، ئاسووده ده بی، به لام به هر نه ندازه یه که نه مړوځ لیئی بی ئاگا بیټ، دواپوځ کاره که ی له سره سخت ترو قورستر ده بی.

هروه ها ئاگایی و شاره زایی له م بابه ته دا که قازانجه که ی سه وداگه رای و بازرگانی و گه یشتنه به به خته وهری هه میشته یی له به ه شتدا و سه یرکردنی پهره ردگاری میهره بانه، وه زهره ر و زیانه که یشی چوونه ناو دوژه خ و بی به ش بوونه له بینینی پهره ردگاری. نه گهر که سی له م باره یه وه ئیمان و دلئیایی هه بی، موحاسه به و لیپرسینه وهی نه فسی خوئی له ژيانی نه م دونیایه دا به لایه وه ئاسان ده بی.

حق وایه که مړوځه کانی نه هلی ئیمان، ویست و ئیراده ی که به دونیای دواى مردن باوه پ و یه قینیان هه یه له موحاسه به کردن و چاودیری کردنی نه فسی خوئیان بی ئاگا نه بن و ته وواوی جووله و دانیشته کان و هه نگاو هه لگرتنه کانیان بخه نه ژیر چاودیری کردن و کوټنټرول کردنیکى توندی خوئیانه وه.

هر ساتی له ساته کانی ته مه ن که وهه ریکی به نرخه که ده توانین به هوئی نه وانه وه، ماله پ له ناز و نیعمه ته کان و به رده وامه کانی به هه شتی پی بکړین.

به هه در دان و به فیروځ دانی ساته کانی ته مه ن یاخود کپین و فروشتن و سه وداگه رییان له به رامبه رشت هاتیک که جگه له زهره ر و زیان، له ناو بردن و تیاچوون، هیچ شوټهات و ده ست که وتیکیان نییه، ته نیا کاری نه زان ترین، گه مژه

ترینی مروځه کانه، وه ته نیا له پوڅی (تغابن) و په شیمانی دایه که هست به م حقیقت و راستیه نه کښ.

په روه ردگار ده فهرمویت: ﴿يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ﴾
سوره تی ثالی عمران ۳۰.

واته: پوڅیک دیت همو که س، کار و کرده وه کانی خوۍ ده بینیت ناماده کراون به خیر و شه پیه وه، تاوانبار ثاوات ده خوازی که له نیوان خوۍ و کرده وه خراپه کانی دا مه و دایه کی دور و دریځ مه بووایه، خواۍ گه وردهش بیدارتان ده کاته وه به سیفه تی توله سه ندنه وهۍ خوۍ ده تان ترسینیت (له وهۍ که کاری ناپه وا بکن) و خوا به سوږ و به به زه پیه بو نه و به ندانهۍ (که به م ټاگاداریبانه دلۍان پاده چله کیت پیش هاتنی نه و پوځه).

ته وهری چواره م: لیپرسینه وهۍ نه فس

موحاسه به و لیپرسینه وهۍ نه فس دوو جوړه: جوړی پیش کرده وه (نه نجامدانی کاره که) و جوړی دواۍ نه و (دواۍ نه نجامدانی کاره که).

موحاسه به کردنی نه فس پیش کرده وه و ده ست به کار بوون:

حق وایه که مروځ پیش نیراده و بریاردان بو نه نجامدانی کارۍ، ته وای لایه نه کانی نه و کاره له به رچاو بگری و هرکاتی نه نجامنه دانی به لاوه باشتو بو له نه نجام دانی و به کرده یی کردنی، هه نگاوی بو هه لگری و نه نجامی بدات.

حه سنی به سری (خواۍ لی پازی بیت) ده فهرمویت: که سی که له کاتی بریار دانی بو نه نجامدانی کارۍ ته وای لایه نه کانی نه و کاره له به رچاو بگری، وه دواتر نه گه ر بو په روه ردگار و په زامندی خوداوه ند بی، نه نجامی بدات، وه به پیچه وانه وه گه ر وازی لی بهیتی، په روه ردگار ده یخاته به ر په حمه ت و میهره بانی خوۍ وه).

هه ندي ئه م قسه يه ي ئه ويان ليکداوه ته وه و وتوويانه: هه رکاتي نه فس بو
 نه نجامداني کاري ده ستي خسته پيش و له نه نجام دانيدا ده ست پيشخه ري کرد و
 مروقيش ويستي بکات، پتويسته پيش نه وه ي پتي هه لېستي و هه نگاوي بو هه لېگري
 به مه به ستي جي به جي کړدني له باره يه وه بير بکاته وه و ليکي بداته وه، که نايان نه
 کاره له ناست توانايي نه ودايه ياخود نا؟ نه گه ر له ناست توانايي دا نه بوو پتي
 هه لنه ستي و نه نجامي نه دات.

نه گه ر له ناست توانايي نه ودا بوو خوږاگر بيت و له باره يه وه بير بکاته وه و شي
 بکاته وه، که نايان نه نجامدان و کړده يي کړدني بو نه و باشتره ياخود جي به جي
 نه کړدن و کړده يي نه کړدني؟

نه گه ر نه نجام نه داني نه و کاره بو نه و باشتر بوو خوږي لي دوور بخاته وه و نه نجامي
 نه دات.

نه گه ر بيري کړده وه و ليکيداوه که هه نگاو نان و ده ست به کار بووني باشتره
 بو، بو جاري سيي هم پتويسته. له باره يه وه بير بکاته وه که نايان هوکاري نه و
 به ده ست هيناني په زامه ندي په روه ردگار و پاداشتي دواړوڅه، يا نامانجي نه و به ده ست
 هيناني پله و پايه، مال و سامان و به ده ست هيناني شوږه ت و ناوداريه له نيو خه لکي
 دا؟

نه گه ر نامانجي نه و مه سه له ي دوو هم بوو له ده ست به کار بووني ده ست به ردابي و
 خوږي لي دوور بخاته وه (نه نجامي نه دات)، هه رچه ند که به ويستي و داخوازيه که ي
 خوږيشي بکات، تا وه کو نه فسي نه و تووشي هاوه ل برپاردان نه بي (شهريک په يدا
 کړدن) و خووي پتوه نه گري، وه کار بو غه يري خوا به لايه وه ناسان نه بي، چونکه به
 هر نه ندازه يه که نه م کاره به لايه وه ناسان بيت، کار کړدن بو په روه ردگار به لايه وه
 سه خت و قورس تر ده بيت، وه به قورس ترين کاري ده زاني له سه ر خوږي، بو په
 ناتواني نه نجامي بدات، (چونکه دل وه که پارچه يه کي سپي پاک وايه و به هر تاوان

کړدنې که نه فس هانمان ددات بو ته نجام دانی، نهو پارچه سپیبه ش (که دلّه) هیدی هیدی پدهش ده بیته وه و ئیتر گوناح و تاوانی به لاره ئاسان ده بی و به پیچه وانه شه وه نه نجامدانی کاری خیر و چاکه ی به لاره قورس و گران ده بی و ناتوانی نه نجامی بدات، نه گهر چی بچو کیش بیت، نه گهر نه نجامی بدات که مته رخه می تیدا ده کات و تام و چیژ و ئاسوده ییبه کی پوخی و دهر وونی لی نابینی، وهر گپړی کورد).

نه گهر گیشه نهو ئاکام و نه نجامه ی که کاره که ی بو به ده ست هیئانی پره زامه ندی پهره ردگار و پاداشتی دواپوژده، جاریکی تر خوږاگر بیت و ببینی و بزانی. ئایا نه گهر پیویستی به هاوکاری و هاریکاری هه بی یان نا، نه گهر پیویستی به هاوکاری و هاریکاری هه یه ئایا یارمه تی دهرانی بوونیان هه یه که هاوکاری بکه یان نا؟

نه گهر یارمه تی دهر و هاوکار گلیکی نه دوزیبه وه و په یدای نه کردن له نه نجام دان و ده ست به کار بوونی نهو کاره دووره پهریزی بکات و خوئی لی دوور بخاته وه. به هه مان شیوه که پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له مه که ی پیروژدا له جیهاد و تیکوژشان (به واتای پوویه پوونه وه ی سه ربازی) له گهل موشریکه کاندئا تاوه کو زه مه نی به ده ست هیئانی توانا و ده سلات و دوزینه وه ی ده سیاران و ئاریکاران و یارمه تی دهران (نه نصار) دووره پهریزی کردن و خوئی دوور خسته وه.

به لام نه گهر یارمه تی دهر و هاوکاری که رانیکی دوزیبه وه هه نگاوی بو هه ل بگری و ده ست به کار بیت.

ته نیا که سانی سه رکه وتن به ده ست ناهینن که یه کی له و بابته تانه پره چاو نه کات، به لام نه گهر ته وای نهو قوناغانه لیک بدرینه وه و تبیینی و سه رنجیان بدری، به دلنیا ییبه وه له وکاره سه رکه وتو ده بی. نه وه ی باسکراو خرایه پوو چوار قوناغ بوو که پیش ده ست به کار بوونیان و هه ر جوړه هه نگاو هاویژتنی ده بی له باره یانه وه نه فس بخه ینه بهر موحاسه به و لیپرسینه وه وه.

چونکه مه سله که بهو جوړه نښه که مروځ هر کارۍ که بيهوۍ بتوانۍ نه نجامی بدات. هر کارۍ که له ده ست هاتن و شياوېش به جوړۍ نښه که جۍ به جۍ کردنی له وازه ښانی باشتو بی. ته وای کاره چاک و سووډمه نده کانیش که ده یوۍ نه نجامی بدات. نه م جوړه نښه که بېگومان له پېناو په زامه ندی په روه ردگاردا بیت.

هر کارۍ که مروځ له باره ی نه ت پاکی خوۍ دلتیا به جوړۍ نښه که به بی هاوکاری و ثاریکاری خه لکانی تر بتوانۍ نه و کاره کرده یی بکات، وه کو مروځۍ که له باره ی نه م کاره وه نه فسی خوۍ بخاته بهر موحاسه به کردن و لپرسینه وه وه، به لایه وه ناشکرا و به دیار ده که ویت که چ کارۍ نه نجام بدات وله هه نگاو نان و ده ست به کار بوونی چ کار که لیکش دووره په ریزي بکات و واز به ښۍ.

موحاسه به کردنی نه فسی دواي کرده وه و ده ست به کاربوون:

جوړی دووه م که ده که پېته وه بو موحاسه به کردنی نه فسی دواي کرده وه و ده ست به کاربوون، خوۍ سی جوړه:

په که م: لپرسینه وه ی نه و (نه فسی) له باره ی په رستش و کارۍ چاکه که له باره ی هر چ باشتو و سافی و بی خوۍ نه نجامدانیپه وه که مته رخه می کراوه و بهو جوړه ی که پېوېسته مافی په روه ردگار په چاو نه کراوه و له بهر چاو نه گراوه. مافی په روه ردگار له باره ی په رستش وه شه ش شته، که بریتین له: (زانست و شاره زایی له باره یانه وه، ناموژگاری و ناموژیاری پاستگوځیانه ی خه لکی، په یره وی کردن له پېغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم)، هر چ باشتو نه نجام دانی نه و کاره، وه بیر هینانه وه به خششی پښموونی په روه ردگار و پووکرده که مته رخه میپه کان سه باره ت بهو کاره.

ده بیت سه باره ت به مه نه فسی خوۍ مان بخینه به رده م لپرسینه وه و موحاسه به کردنه وه که ثایا نه و قوتاغانه ی به دروستی خستوه ته بهر چاو دیرپه وه،

وه له و په رسته شه دا نه و بابه تانه ی (شهش مافه که ی په روه ردگار) په چاو کردوون یان نا؟

دووه م: له نه فسی خو مان بپرسینه وه و مو حاسه به ی بکه ین سه باره ت به و کارانه ی که واز لئ هی تان و دو ورکه وتنه وه لی تان له نه نجام دان وجی به جی کردنیان باشتره .
سییه م: سه باره ت به هه نگاو نان و ده ست به کار بوون بو نه نجامدانی کار که لیکی په و و پړی که پیدرا و نه فسی خو ی بخاته به ر لی پرسی نه وه و مو حاسه به کردنه وه که بوچی نه و کارانه ی نه نجامی دا ون ئایا له پیناو به ده ست هی تانی په زامه ندی په روه ردگار و پاداشتی دواړو بووه یا خود نا؟ نه گه ر مه به ست و ئامانجیکی چاک و دروستی بووه و که لک و قازانجی کردووه و نه گه ر ئامانج و مه به ستی نه و ماده و دونیای نا پایه دار بووی، نه و که لک و قازانجی له ده ست داوه .

زهره ر و زیانه کانی دو ورکه وتنه وه له مو حاسه به کردنی نه فس:

گو ی نه دان و پشتگو ی خستنی لی پرسی نه وه و مو حاسه به کردنی نه فس و ئازاد کردنی و سه ربه خو بوون و فه راهم و ئاماده کردنی کارووباره نه فسییه کان و چاپویشی و که مته رخه می له گه لید، خراپترین زهره ر و زیانی پی ده گه یه نی، وه بواری له ناو چوون و مردنی بو فه راهم ده کات، نه مه باروودوخی نه هلی له خو بایی بووه کان و هه لڅه له تی ترواوه کانه که چاوی خو یان ده نو وقی تین و دایده خه ن به رامبه ر به ئاکامی نه زانی و له مو حاسه به و لی پرسی نه وه ی نه فس و له گه ل باروودوخی پوژانه دا هاوپی و هاو ده م ده بن، وه بی ئومید و بی هیوا بوون به رامبه ر به لی بوردن و په حمه ت می هره بانی په روه ردگار.

هه رکاتی که سی به و جوړه بی، تاوان کردن به لایه وه ئاسان ده بی (واته به ئاسانی تووشی گوناخ و تاوان ده بی)، وه خووی پیوه ده گری (عاده تی پی ددات)، وه واز هی تان و دو ورکه وتنه وه له تاوان به لایه وه قورس و گران ده بی ت، به لام نه گه ر بکه پیته وه بو ژیری و عه قل و زانست و تی گه یش تووی خو ی، ده زانی که پاسه وانی و

چاودیری کردن له دهست بهکاری و ههنگاو هه لگرتنه کانی نهفس له نازاد کردنی نهو ته نانهت هه ندی جاریش واز هینان و دورکه وتنه وه له کاروباری پهوا و خوو پیوه گرتنه کان بو نهو باشتره.

کوپی نه بی دنیا دهلی: ((پیاویکی قوپه یش بوی ده گپرامه وه که نهو له به ره بابو په چه له کی ته لحه ی کوپی عوبه یدولایه. نهو دهیوت: که نوبه کوپی سه ممه له گوندی رقه (رقه) ده ژیا، نهو خووی به وه گرتبوو که به سه ختی نه فسی خووی بخاته بهر موحاسه به کردن و لیپرسینه وه وه.

نهو پوژی سه بارهت به ته مه نی خووی بیی ده کرده وه و بینی که گه یشته وه ته ته مه نی (۶۰) سال و ژماره ی پوژه کانی (۲۱۶۰۰) پوژه، هاواریکی کردو وتی: وای بو من! نه گره هر پوژی تاوانیکم نه نجام دابی، هاوکات ده بی له گه ل (۲۱۶۰۰) تاوان دا ببریمه خزمه تی په روه ردگار؟! له وانه یه له هر پوژیکدا تاوانیکم نه نجام دابی؟! نهو له تاو فره یی په ژاره و دلته نگی دا له هوښ خووی چوو و که وته سه ر زه وی و مالئاوایی کرد و کوچی دواپی کرد.

یه کی دهیوت: خوژگم به و به خته وه ری و کامه رانییهت بو نهو هه لبه زینهت به ره و به هه شت!)).

موحاسه به کردنی نهفس سه بارهت به یه ک هه لویستی و شوینکه وتن:

کورته ی نه م بابه ته به م جوژه یه که:

– مروژ له باره ی به جیپینانی نه رکه کانی، نه فسی خووی بخاته بهر لیپرسینه وه وه. نه گره که م و کوپی و ناته واوییه کی بینی له پیگه ی قهره بوو کردنه وه و یاخود چاکسازی گرفته کانه وه، چاره سه ری بکات.

– له پال نه وه شدا، سه بارهت به کاروباری حرام و نارپه واوه نه فسی خووی بخاته به رده م موحاسه به کردن و چاودیرییه وه، هه رکاتی زانی و هه سستی به وه کرد که کاریکی نارپه و و پیگه پینه دراوی – له پووی شه ریعه تی نیسلامه وه – نه نجام داوه، له پیگه ی

توبه کردن و داوای لیبوردن - له په روه ردگار - وه هه نگاو نان و نه نجامدانی کاریکی چاک، نه و کاره - کاره خراپه ی که کردوویه تی یاخود تووشی بووه - قهره بوو بکاته وه.

- سه بارهت به بی ناگایی و ته مه لی کردنییه وه له باره ی په روه ردگار وه نه فسی خوئی موحاسه به بکات و لیی پپرسیته وه، نه گهر به پاستی سه بارهت به نه فسی خوئی تووشی بی ناگایی و پشت گوی خستن بووه، به یادکردن و پووکردن په روه ردگار - نه و که مته رخمی و بی ناگاییه - قهره بوو بکاته وه.

- هه روه ها سه بارهت به قسه و لیدون و هاتووچو و بینین و بیستنییه کانییه وه نه فسی بخاته بهر موحاسه به کردن و لیپرسینه وه وه، وه له خوئی پپرسی که به مه بهستی نه و له و کارانه - قسه و لیدون و هاتووچو - چی بووه...؟ بوچ که سی نه نجامی داون؟ وه به چ شیوه یه ک پئی هه لساوه و هه نگای هه لگرتووه بو جی به جی کردنیان؟

هه روه ها له م باره یه وه دلنیا بی که بو هه ر کارو کرده وه یه که نه نجامی ده دات دوو دوسیه (په روه نده) ده کرینه وه:

- یه کی له و دوسییانه سه بارهت به نامانج و هوکاری.

- دووه میش سه بارهت به چوئنییه ت و چوئنایه تییه وه ی.

له دوسیه ی یه که مدا له باره ی (یه ک دلّی) واته (اخلاص)، وه له دوسیه ی دووه میشدا سه بارهت به چوئنییه تی په پره وکردن و پیژه و نه ندازه ی هاوده نگی قسه و کرده وه یی له گه ل شه ریه تدا پرسیری لی ده کری.

په روه ردگاری به ده سه لات ده فهرموویت: ﴿قَوْرِيْكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِيْنَ (۹۲) عَمَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ﴾ سوورته ی حه جر ۹۲ - ۹۳.

واته: سویند به په روه ردگارت پرسیار له هه موویان ده که یین به گشتی (له بیرو باوه پری هه موویان ده کوئینه وه)، له و کارو کرده وانه ی که ده یان کرد.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ (٦) فَلَنَقْصُرَنَّ عَنْهُمْ بَعْلَمَ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ﴾ سوورده‌تی نه‌عرف ۶ - ۷.

واته: ئینجا سویند بیت به‌خوا بیگومان نیمه‌پرسیار ده‌که‌ین له‌وانه‌ی که پیغه‌مبه‌رانیان بو‌په‌وانه‌کراوه، سویند بیت به‌خوا له‌پیغه‌مبه‌رانیش ده‌پرسینه‌وه (ده‌باره‌ی هه‌لو‌یستی نه‌و‌خه‌لکه به‌رامبه‌ریان).

وه ده‌فه‌رموویت: ﴿لَيْسَ الْبِرُّ بِالصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ﴾ سوورده‌تی نه‌حزاب ۸.

واته: تا له‌پوژی قیامه‌تدا، خوا‌پرسیار بکات له‌پاستگو‌یان ده‌باره‌ی پاستیبه‌کیان.

کاتی که له‌پاستگو‌یان‌پرسیار ده‌کری س‌باره‌ت به‌پاستگو‌ییان، له‌باره‌ی دروژنه‌کانه‌وه ~ و‌ن گومان ده‌به‌ن؟

موقاتل له‌باره‌ی نه‌و‌ئایه‌تانه‌وه ده‌لی: ((په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: به‌ئین و په‌یمانمان وه‌رگرتوو که له‌پاستگو‌یان - واته پیغه‌مبه‌ره‌کان - له‌باره‌ی پاگه‌یاندنی په‌یامه‌که‌یانه‌وه‌پرسیار بکه‌ین)).

موجاهید ده‌لی: ((په‌روه‌ردگار له‌نه‌ه‌لی بانگه‌واز و بانگه‌یشت که‌ران ده‌پرسی: هه‌ وه‌کو چو‌ن پیغه‌مبه‌ران په‌یامی خو‌یان به‌و‌جو‌ده‌ی که هه‌یه گه‌یاندو‌یانه‌ته‌خه‌لکی، ئیوه‌ش په‌یامی منتان به‌خه‌لکی پاگه‌یاند یاخود نا؟))

به‌لام حه‌قیقه‌تی باب‌ته‌که نه‌مه‌یه که ئایه‌ته‌که هه‌ردو‌کیان له‌خو‌ده‌گری، چونکه هه‌م پیغه‌مبه‌ران و هه‌م پاگه‌یه‌نه‌ر و بانگه‌شه‌که‌ران هه‌ردو‌کیان سه‌ر به‌پاستگو‌یانن، وه له‌پیغه‌مبه‌ره‌کان (سه‌لامی خو‌ایان له‌سه‌ر بیت) له‌باره‌ی گه‌یاندنی په‌یامه‌که و له‌بانگ خو‌ازانیش سه‌باره‌ت به‌بانگ کردن بو‌په‌یامی پیغه‌مبه‌ران‌پرسیار ده‌کری، وه دوا‌ی نه‌وه نه‌وانه‌ی که په‌یام و نامه‌ی بانگ هیشت کردنیان پی گه‌یشتوو له‌باره‌ی قبول کردن په‌یامه‌که‌یانه‌وه لی‌پرسینه‌وه و به‌دوادا‌چو‌ن ده‌کری.

وہ کہ چوں پہرہردگار دہفہرموویت: ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ﴾

سورہتی قہصہ ص ۶۵.

واتہ: پوژیک دیت خوا بانگیان دہکات و پییان دہفہرموویت: ئہوہ وہلامی

پیغہمبہرانتان چوں دایہوہ؟

قہتتادہ دہلی: سہبارہت بہ دوو بابہتہ پرسیار لہ پیشینہکان (مردوہکان) و

دہاتوہکان دہکری:

– چ کہ سیکتان دہپہرست؟

– کاردانہوہ و پەرچہکرداری ئیوہ لہ بارہی بانگہیشتی پیغہمبہرانهوہ چی بوہ؟

واتہ سہبارہت بہ پەرستراو پەرستش و بہخششی پئیموونی، لہ ھہموویان پرسیار

دہکری.

پہرہردگاری بہدہسہلات دہفہرموویت: ﴿ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ﴾ سورہتی

تہکاسور ۸.

واتہ: پاشان سویند بہخوا لہو پوژہدا پرسیارتان ئی دہکریت دہربارہی ھہمووناز و

نیعمہتہکانی دنیا (چوتتان پەیدا کردوہ و لہچیدا بہکارتان ھیناوہ).

موحہمہدی کوپی جہریری تہبہری دہلی: ((پہرہردگار مہزن دہفہرموویت: دواي

ئہوہی کہ لہو بہخششانہی کہ لہ دونیادا لییان بہھرہمہند بوون، پرسیار دہکری کہ:

لہگہلیاندا – بہخششہکان – چیتان کردوہ؟ بہھویانہوہ گہیشتونہتہ کوئی؟ چوں

بہدہستان ھیناون و بہ چ شیوہیہک بہکارتان ھیناون و کہلکتان ئی وەرگرتوون؟))

قہتادہش دہلی: ((پہرہردگار لہ تہواوی مروفہکان لہ بارہی ئہو بہخششانہی کہ

پیانی داوہ و ئہو بہرپرسیاربیہت و ئہرکانہی کہ لہ بارہیانہوہ – لہبارہی ئہو

بہخششانہ – ھہیانبوہ، پرسیار دہکات)).

ئەو بەخششانی که له باره یانه وه پرسیار ده کری، دوو جوړن:

- جوړی یه که م: ئەو بەخششانی که له پښه ی پړه و و حه لاله وه به ده ست هاتوون و له پښه ی دروستدا به کارهاتوون و سوودیان ئی وه رگیراوه، که ئایا سه باره ت به و بهخششانه ستایشی په روه ردگاری به جیهیناوه یان نا؟

- جوړی دووهم: له پښه ی ناپه و و حه رامه وه به ده ست هاتوون و له پښه ی ناپه و او پښه ی پینه دراوه وه به کار هیتراون و که لکیان ئی وه رگیراوه، که له باره ی به ده ست هینانی و که لک وه گرتن و به کارهینانیاں ده خرینه به ر لپرسینه وه و موخاسه به کردنه وه. وه چوون مروقه کان له باره ی هیتری بیستن و بینین و دل و ته و اوای کار و کرده وه و قسه و گفت و گوکانیه وه ده که ویت به ر لپرسینه وه و پرسیار کردنه وه. به هه مان شیوه که په روه ردگاری مه زن ده فرموویت: ﴿إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ سوورده تی نه سرا ۳۶.

واته: ئەو ئینسان له شتیک مه دوی و شوینی شتیک مه که وه که زانست و زانیاریت ده رباره ی نییه، چونکه به راستی ده زگاکانی بیستن و بینین و تیگه یشتن هه ره مووی، به پرسیاره له به رامه ریه وه.

حه ق و شیاوه که پیش پوژی لپرسینه وه و موخاسه به کردن، خو مان به خینه به ر موخاسه به کردن و لپرسینه وه سه باره ت به کار و کرده وه و قسه و لیدوانه کانمانه وه.

پیویستی موخاسه به کردنی نه فس:

ئەم فرموده یی په روه ردگاره به پیویستی (موخاسه به کردنی نه فس) ئامازه ده کات که ده فرموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ سوورده تی هه شر ۱۸.

واته: ئەو ئەوانه ی باوه رتان هیناوه، خواناس و پارێزکار بن و له سنوورده کانی مه ترازین، با هه موو که سیك په نچ بدات و بزانیئت چی بو سبه ی ده ست پیشخه ر

کردووه، ههول بدهن هه میسه و بهردهوام پارێزکار و دیندار و خواناس بن، چونکه به پاستی خوا زۆر ئاگایه به هه موو ئه و کار و کرده وانیه که ئه نجامی ده ده ن.

واته پهروه ردگاری مه زن و به ده سه لات به ئه هلی ئیمان ده فهرمویت: هه ریه کی له ئیوه بیر بکاته وه و ببینی که چ کۆل و تویشوویه کی بو دواوژی خوێ ئاماده و فره اهه م کردووه؟ ئایا کارو کرده وه ی چاکی کردووه تاوه کو هوکاری ده رباز بوون و به خته وه ری و کامه رانی ئه و ئاماده و فره اهه م بکات، یاخود تووشی کارو کرده وه ی ناپه وا و تاوان بووه که بواری به دب ختی و چاره په شی و په ریشانی و کۆلی ئاماده بکه ن؟

قه تاده ده لیت: پهروه ردگار له م ئایه ته دا — ئه و ئایه ته ی سه ره وه — به وشه ی (غدا) واته سبه ینی پوشتی کردووه ته وه و لیکیدا ته وه، که به نزیکه سات و زه مه نی ئه و وه کو سبه ینی بو ئه مپۆ ئاماژه ده کات. (واته: ئه و وشه ی (غدا) که به مانای سبه ینی دی، زه مه نه که ی له لای پهروه ردگار ئه وه نده که م و نزیکه ته شبیهی نه بی وه ک ئه وه وایه که ئیمه به یه کی بلێین سبه ینی فلان کارت بو ده که م ئه و سبه ینییه زۆر نزیکه بو ئه مپۆی ئیمه، ئه و وشه ی (غدا) هه لای پهروه ردگاره له پووی زه مه نه وه هینده ی سبه ینیکه ی ئیمه بو پوژی ئه مپۆ نزیکه، وه رگێری کورد).

کورتیه باسه که ئه مه یه که خیر و چاکه، چاک کردن و چاکسازی کردنی دل، ته نیا له پێگه ی چاودێری و لێپرسینه وه ی دل و خراپه و شه ر، له ناوچوون و مردنی دلێش به هوێ پشتگوێ خستن و که مته رخه می و به ره لالا کردنییه وه یه که دیته دی.

تهوهری پینجه م: که لک و قازا نجه کانی موحاسه به کردنی نه فس:

لیپرسینه وه و موحاسه به کردنی نه فس زوړیک له به رژه وه ندیبه کان ده سته به ر ده کات که بریتین له:

۱. ناگایی و ناگاداری له که م و کوړی و خه وشه کانی نه فس:

یه کی له قازانچ و سووده کانی موحاسه به کردن و لیپرسینه وه ی نه فس ناگایی و شاره زاییه له که موکوړی و خه وشه کانی (عیه کانی). هرکه سی ناگای له که موکوړی و خه وشه کانی نه فسی خو ی نه بی ناتوانی له ناویان ببات، به لام هرکاتی له که موکوړی و نه خوشیبه کانی نه فس به ناگا بیت، به هو ی که مته رخه می له به ندایه تی کردن و په رستشتی په روه ردگاردا ده یخاته به ر سه رکونه و لومه کردن و موحاسه به کردنه وه.

نیمام نه حمده له نه بوو ده ردائه وه (خوایان لی پازی بیت) ده گپړته وه که فهرموویه تی: ((زانست و تیگه یشتن (فقه) ناسینی مرو ف کانی ته واو و کامل ده بی که، ناموژگاری و لومه ی خه لکانی تری کرد بی به هو ی که مته رخه می له به جیه پنانی نه رکه ثابینی و به ندایه تیبه کانی په روه ردگار وه، به لام پوو بکاته نه فسی خو ی و چاودیری بکات و به هو ی لاوازی و که مته رخه میبه کانیبه وه زیاتر له خه لکی سه رزه نشت و لومه ی بکات. (واته زیاتر له خه لکانی تر لومه و سه رزه نشتی دلی خو ی بکات به هو ی نه و که مته رخه می و لاوازیبانه وه که تووشی بووه له کارووباری چاکه دا، وه رگپری کورد).

موتره فی کوړی عبدالله و توویه تی: ((نه گه ر به هو ی ناسینی خومه وه نه بووايه له گه ل خه لکی دا په یوه ندیم ده پچراند و لییان دوور ده که وتمه وه)).

هه روه ها له نزایه کی دا که له به ره جه ژناندا (عرفات) ده یخویند، ده یوت: ((په روه ردگارا به هو ی منه وه خه لکی له خو ت دوور مه خه ره وه)).

به کری کوړی عبدالله ی مزی ده لیت: ((کاتیک که سه یری قاپی و سه ساری عه ره فام ده کرد، بیرم ده کرده وه نه گه ر من له نیتوان نه مانه دا نه ده بووم. ته واوی نه و خه لکانه ده که و تنه به ر په حمه ت و میهره بانی و لیپووردنی په روه ردگار وه)).

ټه یوویی سه ختیانی وتوویه تی: ((هرکاتی باسی پیاوچاکان ده کهن و ناویان ده هیئن، شهرم ده که م که خوّم به پیزی ټه وان و هاوشانی ټه وان له قه لّم بده م)).
کاتیک که سوفیانی سه وری له کوّتا ساته کانی مردنیدا بوو باوکی ټه شب و حماد کوپی سه له مه چوون بولای، حماد وتی: باوکی عبدالله مه گهر له وشته ی که لیّی ده ترسای پاریزراو نه بوویت؟ توّ بوّ دیوان و باره گای په روه ردگاریکي به په حم و به به زه یی ده پوّی که ئومیده واری به په حمه ت و به خشنده یی و لیبورنی؟
وتی: ټه ی ټه بوو سه له مه ! وا ده زانی که سیکی وه ک من له ئاگری دوزخ پزگار و ده ربازی ده بی؟ وتی: به لی! سویند به خوا هیوادارم که ټه هلی پزگار بووان و ده رباز بووان بیت!

یونس کوپی عبید ده لی: ((سه د په وشت له په وشته خیر و چاکه کان ده ناسم و ده زانم که ته نانه ت یه کی له وانه له نه فسی خوّمدا نادوزمه وه)).
محمد کوپی واسع وتوویه تی: ((ټه گهر تاوان ده بوو به هوّی هه لکردن و جووله ی باو توفان، هیچ که سی نهیده توانی خوّی له سهر زه وی پابگری)).
له لای یه کی له حاکم و فه رمانپه واکان که سی به چاکه باسی (داودی تای) ده کرد، ټه و وتی: ((ټه گهرخه لکی له هه ندی له و شتانه ی که ئیمه ی تیدا جیگیرین ئاگادار ده بوون، هیچ کاتی هیچ که سی قسه یه کی له باری پیناسه کردن و پیداهه لگوتنی من نه ده هیئایه سهر زاری)).

باوکی حه فص ده لی: ((هر که سی له ههر ئان و سات و باروودوخیکدا نه فسی خوّی توّمه تبار نه کات و نه یخاته بهر سه رکونه و تان و توانجه وه و له ههر باروودوخیکدا دژایه تی له گه لدا نه کات و ناچاری نه کات و هه لی نه نی بوّ ټه و شته ی که به لایه وه سه خت و گرانه ! تووشی زهره ر و زیان و له ناوچوون ده بیته وه، وه ههر که سی یه کی له په وشت و په فتاره کانی نه فسی خوّی بخاته بهر ئافه رین گوتن و پیاهه لئان و چاک زانینه وه، نه فسی له ناوی ده بات)).

سروشستی نه فسی ناده می به جوړیکه که مروځ به ره و لیژکه و خلیسکه ی تیاچوون
 راده کیشی، هاوکاری و تاریکاری دوزمن و ناحه زه کانی ده کات، پوو ده کاته ته واوی
 پیسی و خراپیه کان، په پره وی له ته واوی پیسی و چه په لیه کان ده کات، وه خو و
 نه ریتی نه و به جوړیکه که همیشه و به رده وام له پیکه ی دژایه تی و ناحه زیدا هه نگاو
 هه لده گری.

به خشش و به خته وهریبه ک که له گال هیچ به خشش و خوش به ختیه کی تردا
 شایه نی به راورد و هه لسه نگاندن نیبه، دهریاز بوونه له کوپلایه تی و داوه کانی نه فس،
 چونکه خراپترین و گوره ترین پیکر و له مپر له نیوان په روه ردگار و مروځدا نه فسه.
 هر مروځی زیاتر نه فسی بناسی. زیاتر ده یخاته بهر سه رکوته و تانه و توانچ و
 سه رزه نشته وه.

یوسنی کوپی حه بیب ده لی: نه بوو داود له سله تی کوپی دینار و نه ویش له بقیه ی
 کوپی سه ه بان هه نانی گپراوییه ته وه که له دایکی باوه پداران عایشه (خوای لی پازی
 بیت) سه باره ت به واتای ثایه تی لای خواره وه پرسیار کرا: ﴿ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ
 اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذْنِ اللَّهِ ذَلِكَ
 هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ﴾ سووره تی فاتر ۳۲.

واته: پاشان که سانی کمان کرده خاوه و پاگه په نه ری نه م قورئانه که
 هه لمانبژاردوون له بهنده کانمان، جا هه یانه سته می له خو ی کردووه (چاکه ی که مه و
 گونا می زوره)، هه شیان مام ناوه ندیبه، هه شیان زور گهرم و گوپه له چاکه کاریدا
 به ویست و یارمه تی خوا، نا نه و هه لبژاردنه و نه و گهرم و گوپیبه له چاکه کاریدا، پیزو
 خه لاتیکی زور گهره یه.

خاتوو عایشه هه رموی: ((کوپه که م! نه وانه نه هلی به هه شتن!)) (ده ست
 پیشخه ران)) له خیر و چاکه دا که سانی بوون که له سه رده می پیغه مبر (صلی الله علیه
 وسلم) ده ژیان و پیغه مبر ی خوداش به به هه شتی بوون و به هره مه ند بوونیان له

به خششه کانی به هشت به لئنی داوه، به لام ((دهست پیوه گران)) واته ((مقتصدین))،
 نه و نه سحاب و هاوه لانه که تا کوتایی ته منیان په پره وییان له پڼگه و پښازی
 پیغه مبه و شه ریعتیان کردووه، به لام سته مکاران و دهست درژیکه ران بو سهر
 نه فسی خوځان خه لکانیکی وه کو من و ئیوه ن)).

تیبینی ئه وه ده که ن که حه زده تی عائیشه (خوای لی پازی بیت) خوئی به
 سته مکارانی نه فسی خوئی له قه له م داوه.

به لام نیام نه حمه د گپراویه ته وه که: عبدالرحمن له لای ئوم سه له مه بوو نه و وتی:
 له پیغه مبه ری خوام (صلی الله علیه وسلم) بیستووه که ده یفه رموو: ((هه ندی له م
 خه لکه دواى مردنم بو هه میشه یی نام بیننه وه)). عبدالرحمن به نیگه رانییه وه له لای نه و
 هاته دهره وه! دواى چند کاتژمیری جاریکی تر گه پایه وه و به ئوم سه له مه ی وت:
 سویندت ده دم به په روه ردگار بلئی: که ئایا من له وانه م که تو نامبینیه وه یان نا؟!
 ئوم سه له مه وتی: نه خیر، به لام جگه له تو ناتوانم هیچ که سیکی تر پزگار بکه م^۱).
 (لیره دا مه به ست له و وشه ی پزگار کردنه نه وه یه که ئیتر ناتوانم به که سی تر بلیم
 که ئایا دواى مردنم ده مبیننه وه یان نا، وهرگیچی کورد).

له ماموستا که مم بیست که ده یوت: ((مه به ستی ئوم سه له مه نه مه بووه که نه م
 دهرگایه به پووی خومدا ناکه مه وه و له باره ی هیچ که سیکه وه نیو بژیوانی ناکه م،
 مه به ستی نه م نه مه نه بووه که له نیوان نه سحاب و هاوه له کاندایه نیا عبدالرحمن
 به هه شتی بووه)).

۲. لومه و سه رزه نشت کردنی نه فس:

سه رزه نشت کردنی نه فس به هوئی که مته رخه می له به ندایه تی کردن و گوپرایه لی
 کردنی په روه ردگاردا کاری پاست بیژ و پاستگوئیانه، وه نه م کاره هه ندی جار زیاتر له
 کار و کرده وه و قسه ی چاکه، مروژ له په روه ردگار نزیک ده کاته وه.

ابن ابی دینار له مالکی کوپی دینار گټپړاویه ته وه که: ((ژماره یه ک له خه لکی به نی ئیسرائیل پوژئ جه ژن له یه کیک له په رستگاګانی خویندا بوون که گه نجی هات و له پال نه ودا وه ستاو وتی: گونجاو و شیاو نییه که که سیکی وه ک من بیته ناو ئیوه وه و تیکه ل به و قهره بالغییه بی! من مروفتیکی خراپم و فلان و فلان کاری خراپه و نارپه وام نه نجام داوه و به هه مان شیوه به خراپه باسی خوئی ده کرد.

تاوه کو په روگردگار په یام و ئیلهامی ناردۀ خواره وه بو پټغه مبه ره که یان و وتی: فلان گه نج له زومره ی پاستگوینانه)).

به لام نه حمده ده لیت: محمدی کوپی حه سنی کوپی نه نه س ده لی: مه نزه له وه هبه وه گټپړاویه تییه وه که: ((پیاوړیکی گه پوک و گه شتیار حه فتا سال په رستشی خوی کردبوو پوژئ له دیوانی په روگردگاردا په رستشه کانی خوئی به که م ده زانی، وه له دیوان و باره گای به ده سه لات و مه رانی په روگردگار داوی لی بوردن و لیخوش بوونی کرد! ده نگ و هاواری له لایه ن په روگردگاره وه هات که، نه م نزا و پارانه وه و قسانه ت له په رستشی حه فتا ساله ت، بو من شیرین تر و خوشه ویست تره!)).

هه روه ها ئیمام نه حمده گټپړاویه ته وه که: ((حزرتی عیسا (سه لامی خوی له سه ر بیت) فره مووی: من دل نه رم و خاوه ن به زه بیم (رقیق القلب) و نه فسی خوّم به لاواز ده زانم! ئیوه لیم بپرسن!)).

ئیمام نه حمده له عبدالله کوپی رباحی انصاری گټپړاوییه ته وه که: ((داود ده پویشته نیو گه وره ترین کوپوونه وه کانی خه لکی به نی ئیسرائیله وه و له نیویاندا داده نیشت و ده یوت: په روگردگار له گه ل منی هه ژار و بیتنه وادا له نیو نه م بیتنه وا و هه ژارانه دا به به زه یی و میهره بان به)).

له عیمرانی کوپی موسی القصیر هاتووه که وتوویه تی: ((حزرتی موسا (سه لامی خوی له سه ر بیت) پوژئ وتی: نه ی په روگردگار له کوئی به دواتا بگه پریم؟! په روگردگار

فهرمووی: له لای خه فته تبار و دلته نگه کاندې بډوږه روه! من هه موو پوږی توژیک لیان
نزیك ده بڼه وه، نه گهر نه مه نه بوایه له ناو ده چوون)).

له په رتوکی (الزهد) یمام نه حمده دا هاتوه: ((که سی له که سه کانی به نی
ئیسرائیل بو هینانه دی نیاز و داخواییه که ی شست سال په روه ردگاری په رستش
کردو ده په رست، به لام به نامانچ و مه به سستی خوئی نه گه یشت! پوږی به خوئی و:
نه گهر خیر و چاکه ت تیدا بوایه به مه به سستی و نامانچی خوئی ده گه یشتی! سه و که سی
هاته خوی و پپی و: نه و ساته ی که تیدا لومه و سه رزه نشتی نه فسی خوئی کرد
ده بڼی؟ نه و ساته له په رستش نه و شست ساله ی تو به نرختر و به بایه تر
بووه)).

۳. ناسینی په روه ردگار:

یه کی له سوو ده کانی مو حاسه به کردن و لپرسینه وه ی نه فس نه مه یه که له م
پڼه یه وه ده توانی شاره زا و ناشنای به رپر سیاریه تی خو مان بین له به رامبه ر
په روه ردگار دا. چونکه هه رکه سی ناگای له مافی په روه ردگار و به رپر سیاریه تی خوئی
نه بی، په رستش که ی سوو و قازانجیکی نه و تو له خو ناگری و کاریگری و
نیشانه کانی زور که م ده بی.

یمام نه حمده (خوای لی پازی بیت) گپړاوییه ته وه که: ((هزه تی موسا (سه لامی
خوای له سه ر بیت) دای به لای پیاوړکدا و بڼی خه ریکی نزا و پاپانه وه و لالانه وه یه و!
پڼه مبه ر موسا (سه لامی خوای له سه ر بیت) فهرمووی: په روه ردگار! بیخه ره به ر
ره حمه ت و میهره بانی و به زه یی خو ته وه! په روه ردگار ئیلهامی بو نارد که: نه گهر
شاره زا و ناشنای مافه کانی من و به رپر سیاریه تی و نه رکه کانی خوئی نه بی، نه گهر
نه ونده ش بپاړته وه که به هو یه وه ریخو له کانی پارچه پارچه بن، نزا و پاپانه وه که ی
لی قبول ناکه م)).

یه کي له گړنگترین و به سوود ترین کاروبار، پووتیکردن وچاودیریه به مافه کانی په روهردگار به سر به نده کانییه وه! چونکه نه مه ده بیته هوئی نه وهی که مروژ نه فسی خوئی بخاته بهر لیپرسینه وه و موحاسه به کردنه وه و کلوئی و لاوازی خوئی دیاری بکات و له خو به گوره زانین و شانازی کردن به کار و کرده وه کانی پاک بکاته وه، له لایه کی تره وه دهرگای خو به کهم زانین و کزی له بهرامبر په روهردگارا به پوویدا ده کاته وه، وه دهریازی ده بیته له خو به زل زانین، وه بهم نه نجامه بکات که ته نیا به هوئی لیپوردن و په حمهت و میهره بانی و به خششی په روهردگاره وه پزگاری ده بیته.

یه کي له مافه کانی په روهردگار به سر نه هلی نیمانه وه نه مه یه که، گوپراپه لی بکریته و نافه رمانی و سرپېچی نه کری بهرامبر به فرمانه کانی و یاد و ستایشی بکری و له بیر نه کری و شوکر و ستایشی بکری و له بی پزی و نا شوکری کردن بهرامبر به به خششه کانی دووره په ریزی بکریته و خوآمانی لی دوور بخه ینه وه.

هرکه سی ناشنا و شاره زای نه و مافه ی په روهردگار بیته که به سه رییه وه یه تی، به دلنیا ییه وه ده زانی که نه و مافی به ندایه تی کردنی په روهردگاری به جی نه هیئانه وه و ته نیا پزگه ی پزگاری و دهر باز بوون و به خته وه ری نه که سه ئومید و هیوا بوونه به په حمهت و میهره بانی و لیپورده یی په روهردگار و (جل جلاله) نه گهر پیوانه ی پزگار بوونی کرده وه کانی بیته، له ناو ده چی و ته فرو تونا ده بیته.

نه مه باروودوخی که سانیکه که په روهردگار و نه فسی خوآنیان ناسیوه و ناگادارن لی، نه مه ناسین و ناشنایه تییه، که نه وانی له باوه پ به خو بوون و پشت سوور بوون بهرامبر به خوآیان دوور ده خاته وه و ته وای ئومید و هیوای خوآیان ده به ستنه وه به لیپورده یی و په حمهت و به زه یی په روهردگاره وه.

نه گهر سه یری باروودوخی زوړبه ی خه لکی بکه یت و تی بفکری و لی ورد بیته وه، بوته دهرده که وئ و ده زانی که پیچه وانه ی نه مه ن و هه میشه له بیری حق و مافی خوآیان به سر په روهردگاره وه و سه بارهت به حق و مافی په روهردگاره

به سهریانه وه بیر ناکه نه وه ! لیره وه بوار و زه مینه ی پچراندنی په یوه ندی نه مان له گه ل
په روه ردگاردا فه راهم ده بی و له نیوان دلّه کانیاں و ناسین و خوشه ویستی و
تامه زړویی بینینی په رستراوه که ی و چیژ وهرگرتن له یادو ستایش کردنی
په روه ردگاردا، له مپه ر و بهر په ست دروست ده بیت و سهر ه لده دات. نه مه کوتایی
نه زانی و سهر لیشیواوی مروّقه به رامبه ر به خود و په روه ردگاریش.

موحاسه به و لپرسینه وه ی نه فس:

گرنگی و پټویستی پووتیکردن و چاودیری و بیرکردنه وه ی مروّقه، سهره تا سه باره ت
به ماف و حقی په روه ردگار به سهر خویه وه (واته به سهر خودی مروّقه وه). دوا ی
نه وه له م باره یه وه نه فسی خو ی موحاسه به بکات و لپی پرسیته وه که نایا نه و
شیوه یی که پټویست بووه کاری به بهرپرسیاریه تیبه کانی خو ی کردوه و به جپی
هیناون یان نا؟

چاکترین و بهر زترین پامان و بیرکردنه وه، بیرکردنه وه یه له م باره یه وه، چونکه دل
پاده کیښی به رو په رستراو و مه عبودی راستی و له دیوان و باره گای مه زن و گه وره ی
په روه ردگاردا ناچاری ده کات و هه لی دهنی بو نه وه ی ملکه چ و گوپراه ل بیت و به
ته واوی خو ی به داواکار و هه ژار له قه لّم ده دات، پټویستی و داخوازی که وه ک نا
پټویستی و سهر چامه ندن و سهر کزی که وه ک سهر به رزی وایه. به لام هه روه کو چوّن
مروّقه به هر نه اندازه یه ک کارو کرده وه یه کی باش که حه ز ده کات نه نجامی بدات، نه گه ر
موحاسه به و لپرسینه وه ی نه فسی خو ی له بیر بکات و پشت گوپی بخت، گه وره یی و
چاکه ی زوړ زیاتر له وه ی که نه نجامی داوه له ده ستی داوه.

نیمام نه حمه د ده فه رموویت: ابن قاسم له سألحی مهرئی و نه ویش له عمرانی
جهونی و نه ویش له نه بی جهلد گپراه یه ته وه که: ((په روه ردگار په یام و نیلهامی بو
پیغه مبه ر موسا (سه لامی خوا ی له سهر بیت) دابه زاند که، هه ر کاتی خه ریکی زیکرو
یاد و ستایش کردنی منی، نه ندامه کانت بله رزن و بکه ونه جوو له جوو ل و له کاتی یاد

کردندا ملکه چ و هیمن و ئاسووده به ! له کاتی ستایش کردندا زمانت بخه ره دواى دلته وه و له پشت دلندا جیگیری بکه !

(لێره دا مه به ست نه وه یه که کاتی ستایشی پهروه رو دگار ده کهیت نه و ستایشه ی که ده کهیت له دلته وه سه رچاوه بگرئ و هه لقولئ، نه که ته نیا زمان ئاگای لی بیته و دل لی بی ئاگا بیته، نه که ره له دلته وه هه لقولئ زمان و ته وای نه ندانه کانی تریش به ئاگان له و یاد کردن و ستایش کردنه، چونکه دل نیوه نه چ و سه رچاوه و فه رمانه وای ته وای شته کانه به سه ر نه ندانه کانی تره وه، وه به پیچه وانه شه وه، وه رگپزی کورد).

هه رکاتی هاتیه باره گا و دیوانی من وه کو به نده یه کی هه ژار و په ریشان و کلۆل وه ره ! نه فست که له خراپه گوتن و پاش مله دا له پیش تره وه بیخه ره به ر مو حاسه به کردن و لێ پرسینه وه وه ! وه هه رکاتی له گه لندا پا ز و نیازت ده کهیت به دل ئیکی په ریشان و نیگه ران و زمان ئیکی پاک و پاستگۆ وه بپا رێره وه و ده ست بکه به لاله وه و دا واکردن)).

یه کیکی تر له که لک و قازانجه کانی پووتی کردنی مرو ئی نه هلی ئیمان به حق و مافه کانی پهروه رو دگار به سه ره خو یه وه نه وه یه، پێگه ی پی نادات که وامتمانه به هه ر کارو کرده وه ی له کارو کرده وه کانی بکات و - هه ر شتی که بیته - پشتی پی بیهستی، چونکه هه ر که سی ته نیا متمان به کارو کرده وه کانی خو ی بکات و پشتیان پی بیهستی ناتوانی به ره و لای پهروه رو دگار به رز بیته وه و بپروات. (ئیمه ی مرو ئه هه رچه نده که گو یه پایه لی و په رستشی پهروه رو دگار بکه یین و کار و کرده وه ی چاکه نه نجام بده یین، که ره چی به نه ندازه ی که فی سه ر ده ریاکانیش بیته، نابی شانازی به خو مانه وه بکه یین، وه ده بی بپا رێینه وه و بل ئیین که: نه ی پهروه رو دگا را له پو ئی دوا یی دا و له ساحه ی مه حشه رد به کرده وه ی خو مان له گه لماندا نه جو و ل ئیته وه و له گه لمان نه کهیت و به چاوی په حم و میهره بانی خو ته وه مو حاسه به و لێ پرسینه وه مان له گه لدا بکهیت، چونکه که ره په حم و میهره بانی پهروه رو دگار نه بیته له و لێ پرسینه وه و مو حاسه به کردنه ی

خوداوه‌نددا دهربازمان نابیت، نه‌گەر چی چاکه‌ی گه‌لی زۆریشمان کردبیت و هه‌مان بی، وه‌رگێپی کورد).

هه‌روه‌ك چۆن ئیمام نه‌حمه‌د (خوای لی پازی بیت) له‌ به‌كی له‌ نه‌هلی ناسینی په‌روه‌ردگار (واته‌ نه‌و كه‌سانه‌ی كه‌ په‌روه‌ردگاریان به‌چاکی ناسیوه) گێپراویه‌ته‌وه‌ كه‌ پیاوی پیتی وتوه‌: ((من له‌ نوێژه‌كاندا نه‌وه‌نده‌ ده‌گرم و فرمیسك ده‌پێژم خه‌ریكه‌ به‌هوی فرمیسكه‌كانی چاومه‌وه‌ سه‌وزه‌لانی و گيا‌ بپوێ و شین ببی)). نه‌و نه‌هلی ناسین و زانایه‌ به‌و پیاوه‌ی وت: ((نه‌گەر به‌پاستی په‌روه‌ردگارت بناسیایه‌ و ناشنای بوویتایه‌ له‌وه‌ باشتر بوو كه‌ ده‌گریای و فرمیسك ده‌پشت و باست له‌ په‌رستش و كارو کرده‌وه‌ی خۆت ده‌کرد! چونكه‌ نوێژی خه‌لكانی كه‌ كارو کرده‌وه‌ی خویان باس ده‌كه‌ن و ده‌یده‌ن به‌ نێو چاوانی ئه‌م و نه‌ودا، له‌ سه‌ریان به‌رزتر نابیته‌وه‌)).

پیتی وت: ئامۆزگارییه‌كم بکه‌! وتی: ((سه‌باره‌ت به‌ دنیا پارێزگاری و چاوتێرو په‌زا به‌ به‌ش به‌ و له‌گه‌ل نه‌هلی دونیادا مشت و مپو به‌ر به‌ره‌گانی مه‌که‌! وه‌ وه‌كو میشه‌ هه‌نگ وابه‌! كه‌ له‌ پاکی ده‌خوات و پاکیش به‌ره‌م ده‌هێنیت، وه‌ نه‌گەر به‌ سه‌ر چل و پۆیه‌که‌وه‌ بنیشیته‌وه‌ زه‌ره‌ر و زیانی پی ناگه‌یه‌نیت!

پات ده‌سپێرم به‌وه‌ی كه‌ له‌ نه‌مه‌كداری و وه‌فاداری سه‌گ به‌رامبه‌ر به‌ خاوه‌نه‌كه‌ی په‌ند و ئامۆزگاری وه‌ربگره‌! چونكه‌ نه‌وان هه‌ندی جار نه‌و سه‌گه‌ به‌ برسپیه‌تی ده‌هێلنه‌وه‌ و هه‌ندی جاریش له‌خوێانی دوور ده‌خه‌نه‌وه‌ و پراوی ده‌نێن، به‌لام نه‌و كه‌مه‌رخه‌می ناكات له‌ مانه‌وه‌یان و پاسه‌وانی كردن له‌مال و سه‌روه‌تیان)).

به‌لام شاعیری له‌م وته‌یه‌ ئیلهامی وه‌رگرتوه‌ و نه‌م هۆنراوه‌یه‌ی وتوه‌ كه‌:

كن كالکلب يقصيه اهلہ ولا یاتل فی نصحه‌م مبتدلا

واته‌: ((وه‌ك نه‌و سه‌گه‌ وابه‌ كه‌ خاوه‌نه‌كه‌ی دووری ده‌خاته‌وه‌ و پراوی ده‌نی، به‌لام

تووڤه‌ نابی و له‌ خزمه‌ت كردن پێیان كه‌مه‌رخه‌می ناكات)).

به شی پینجه م

پاراستنی دلّ له به رانبهر
زالبوونو ده سه لّتی شهیتاندا

تہ وہری یہ کہم: چارہ سہری نہ خوشی زالبوونی شہیتان بہ سہر دلدا

بازنہی زال بوونی شہیتان بہ سہر مروؤدا:

پہرہ ردگار لہ سہر بناغہ و بنچینہی کارزانی و کارامہی خوی دوزمنیکی بہ ناگای لہ سہر پڙگہ کانی لہ ناو بردنی مروؤ و هوکار و ئامرازی ہینانہ دی خیر و چاکہ و بہ دبہ ختی و چہرہ سہری بو جیگیر کردوہ.

دوزمنیکی زانا و کارامہ و پابہند بوون و نوگر بوونی بہ سہر لیشتیواندنی مروؤ کہ بہ جوڑہا شیوہ و لہ تہ واوی ئان و ساتہ کاندہ بو زہبر و زہرہر و زیان گہ یاندن پیی تیدہ کوؤشی و ہول دہدات. وہ لہ ہیچ جوڑہ ہول و کوؤشی بو بہ دہست ہینان و گہ یشتن بہ یہ کی لہم شہش ئامانجہی خوارہ وہ کہ متہرخہ می ناکات:

یہ کہم: نہ وہی کہ بہ لایہ وہ گرنگہ و جیی بایہخ پیدانہ و کوتا ئامانجی نہ وہ، نہ مہیہ کہ نیوان مروؤ زانست و ئیمان مہ و دایہ کی قول درووست بکات و لہ گومرایی و نہ زانی و بی باوہ پی دا جیگیری بکات، نہ گہر لہم کارہ دا سہرکہ وتوو بیٹ نہ وا بہ تہ واوی بہ سہریدا سہرکہ وتوو دہی و بیر و هوؤشی لہ و مروؤفہ ئاسوودہ دہ بیٹ.

دوہم: نہ گہر شہیتان نہ یوانی بہ و ئامانج و مہ بہستہی خوی بکات، وہ نہ و مروؤفہ پوی کردہ ئیسلام و پٹنموونی و ہرگرت، ہول دہدات و تیدہ کوؤشی کہ ناچاری بکات بہ بہ دیہیتان (البدعة) — کہ پلہیہ کہ دوا بی باوہ پی — شہیتان زیاتر نہ و مروؤفانہی خوش دہوی کہ نہ ہلی بہ دیہیتان و تازہ گہرین، نہ کہ نہ وانہی کہ نہ ہلی سہر پیچی کردن و گوناح و تاوانن. چونکہ نہ ہلی سہر پیچی و گوناح و تاوان دہتوانی بگہ پتہ وہ و توبہ بکات، بہ لام نہ ہلی بہ دیہیتان و تازہ گہری (بدعة) بہ ہوئی نہ وہی کہ وا کارہ کہی خویان وہ پٹنمونوییہک و پٹنیشاندہری لہ قہ لہم دہدہن لہ بیری گہرانہ وہ و توبہ کردندا نین.

له هندی له فەرموده دا هاتووه که: شهیتان دهلی من مروځه کانم به هوځی گوناح و تاوانه وه تووشی گومپایی و سهر لیښیواندن کردووه، به لام نه وان به توبه کردن و داوای به خشش ولیبوردن له پوره دگار و دان پیدانان و په یوه ست بوون به یه خوا په رستی و تاك و ته نیایی پوره دگار له خواو هندی خواو هندی (الاهیه) دهستی منیان به ست و گرییان دا. کاتی به و جوړه بینیم که و پوځی هوا و ناره زوو په رستیم له نیوانیاندا په ره پیداو په و اجم دایه! چونکه نه هلی به دیهیتان (بدعة) و هوا و ناره زوو گوناح و تاوان ده که ن و توبه ناکن و ناگه پینه وه، چونکه نه وان و ه ست نه که ن که و خه ریکی نه نجامدانی کاریکی پاست و دروستن.!

نه گهر شهیتان له مه سه له ی تازه گهری و به دیهیتان و زیاد و که مکړندا (له بنچینه و بناغه کانی باوه پی په وشت و نه حکام) به سهر که سیځدا سهر که وتوو بیت، نه و ده کاته شوینکه و ته و سهریازی خوځی.

سپیه م: نه گهر شهیتان له وه دا سهر که وتوو نه بوو که و مروځه بخاته نیو گوځاوی تازه گهری و به دیهیتانه وه، نه و ه و له ده دات تووشی گوناح و تاوانی گهره ی بکات. چواره م: نه گهر هاتوو له وه دا سهر که وتوو نه بوو که و مروځه تووشی تاوانی گهره بکات، نه و تووشی له مه موو خلیسکان و ه له و تاوانی بچوکی ده کات.

پینجه م: گهر هاتوو مروځه به نه ندازه یه که له به رامبه ر شهیتان پاوه ستاو سه قامگیر بوو و ناماده ش نه بوو تاوانی بچووک نه نجام بدات، شهیتان سهر قالی کارووبار گه لیکی بی بایه خ و بی پله و پایه ی ده کات، تا وه کو ته مه ن و هیژ و توانای به بی که لک و قازانچ به فیرو بدات و دوری بخاته وه له کارو کرده وه ی باشت و گرنکتر.

شه شه م: هه روه ها گهر دیسان هاتوو شهیتان له م کاره ی دا بی توانا بوو و سهر که وتنی به ده ست نه هیئاو مروځه به ناگایی و نیمان و ویست و نیراده ی خوځی توانی خوځی له و داوه مه ترسیداره دهریاز بکات، شهیتان هه ر وازی لی ناهیتنی و ده ست بهرداری نابی، وه نه مجاره ده ست و پتوهند و یارمه تی دهران و ناریکارانی خوځی له

دږی ته و که سه به کار ده هیڼی و ده یا نخته جوو له، تاوه کو تووشی نه زییه و نازاری بکات و تاوان و درو ده له سه ی گه وره ی ده داته پال، تاوه کو تووشی خه م و خه فته و دلته نگی بکات، وه دووری بخاته وه له زانست، ئیمان، ویست و ئیراده و کارو کرده وه. که سی که ناگایی و شاره زایی له م بواره دا نییه و دوژمن و ناحه زی خو ی به درووستی ناناسی، له داو و ته له که بازی و فږو فیله کانی بی ناگایه، چونکه ده توانی خو ی لی بپاریزی و خو ی دوور بخاته وه؟!

چونکه ته نیا که سانی ده توان له پیلانی پیلانگیږان و که ین و بهینه کانی دوژمنان و ناحه زان له په نا و نه ماندا بن که، له ږیگه کانی چوونه ناوه و ږیباز و میتودی ده ست به کار بوونیان و یارمه تی دهران و ده ست و پیوه ند و سه ربازه کانیان و چوئییه تی ږو به ږو بوونه وه و نامراز و هوکاری به رامبه ر کی و چوئییه تی چاره سه رکړنی ته و زمانه ی که تووشیان دهن و کارووبار که لی که هیژ و توانایان پی ده به خشی بو ته م ږو به ږو بوونه وه یه، به جوانی ناگایی و شاره زاییان هه بی.

ته واوی ته و کارووبارانه له ږیگه ی زانست و ناگاییه وه له توانادا نابن. به لام مروقه نه زان و بی ناگاگان له م بابه ته زوژ گرنګ و هه ستیار و چاره نووس سازه له بی ناگاییدان و هیچ شاره زایی و ناگایه کیان نییه.

له بهر نه وه یه که وا به شیوه یه کی زوژ دوور و دريژ باس له و دوژمنی و ناحه ز و باروودوخه ی ته و و سه رباز و پیلان و فږو فیله کانی کراوه. چونکه خه لکی به توندی پیوستان به ناشنایه تی له که ل دوژمن و ږیگه کانی ږو به ږو بوونه وه و به رامبه ر گرتن هه یه. نه که زانست (به قورنن) ته م حه قیقه ت و راستییه ی نه دوژیایه ته وه هیچ که س له و دام و فږو فیله نه ی ته و دهریازی نه ده بوو له سه ر ته م بنچینه و بناغه یه که ده بی بوتری: ږزگار بوون و به خته وه ری و کامه رانی میوه ی دره ختی زانست و ناگاییه.

مه ترسی شهیتان له مه ترسی نه فس ترسناکتره:

نهم به شه له گرنگترین و به سوود ترین بابه ته کانی نهم په رتوکه ن، به لام دواکه وتوان و شوینکه وتوانی نه هلی په وشت و نه ریت، به و نه اندازه یی که باسیان له حه قیقه ت و پاستی نه فس و که م و کوپی و به لاگانی نه فس کردوه و به دور و دریژی باسیان کردوه، گرنگیان به م بابه ته نه داوه.

که سی له قورثانی پیروژ و فهرمووده کانی پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) ورد بیته وه و بیر بکاته وه، تیده گات که دواي لاکردنه وه و گرنگیدان به نه فس، گرنگی به مه سه له ی شهیتان و پووبه پوو بوونه وه ی نه و داوه.

نه فسی نه ماره له نایه تی: ﴿...إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ...﴾ سوورده تی یوسف ۵۳. واته: به پاستی نه فس نه گهر به نووری خواناسی ناوه دان نه بیث، زور فهرماند ره به گونا و هله و تاوان.

نه فسی له ووامه له نایه تی: ﴿وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ﴾ سوورده تی قیامه ۲. واته: سویند ده خوّم به ویزدانی زیندوو و نه فسی په خنه له خوگر که لوّمه له خوئی ده کات.

مه روه ها نه فسی که سن و ناپه سهند له نایه تی: ﴿...وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَى﴾ سوورده تی نازعات ۴۰.

واته: نه وه ی جلّه وی نه فسی گرتبیته وه له هه موو هه وا و هه وه س و ناره زوویه کی نادروست.

باسکراوه و وه بیرمانیانی هیناوه ته وه:

به لام له زوړبه ی نایه ته پیروژه کانی قورثاندا باس له شهیتان کراوه و سوورده تیک^{۲۰} تاییه ت کراوه به وه وه (شهیتان)، وه په روه ردگاری به ده سلات و مه زن پیش نه وه ی

۲۰ به رواله ت مه به ست له و به هه مان شیوه که حامد الفقی ده لی: سوورده تی (الفلق) ه.

ئەهلی ئیمان ئاگادار بکاتەوێ سەبارەت بە مەترسییەکانی نەفس، ئەوانی ئاگادار کردووەتەوێ سەبارەت بە داو و مەترسییەکانی شەیتان، حەقیقەتەکانی ئەمە، چونکە سەرھەڵدانی شەپ و خراپە و خراپەکاری نەفسیش لە دڵەپاوی و دەسووسەیی شەیتانەوێ سەرچاوە دەگرێ و نەفسیش وەک مۆرەکەبی شەیتان یاخود وەک زەویەکیەکی تۆویی خراپە و خراپەکاری تێدا دەچێت.

پەرەردگار داوی لە ئەهلی ئیمان کردووە و بانگیانی کردووە کەوا لەکاتی خۆیندنی قورئانی پێرۆز و کارو کردەوێکانی تردا پەنا بە پەرەردگاری مەزن بگرن لە شەپ و خراپەیی شەیتان. ئەمە بەهۆی ئەوێ کەوا پەنا بە پەرەردگار بگرن بۆ دوورکەوتنەوێمان لە شەپ و خراپە و بەدکاری شەیتان. بەلام پەرەردگاری مەزن و بەدەسلات تەنانەت لە یەک بواریشدا داوی لە ئەهلی ئیمان نەکردووە کەوا پەنا بۆ بگرن لە شەپ و خراپەیی نەفسی خۆیان، وە تەنیا لە ئامۆژگاری و نزایەکیە کەوا پەنا بۆ پەرەردگار براوێ بۆ دوورکەوتنەوێ لە شەپ و خراپەکاری نەفس، بە هەمان شێوە کە هاتووە: ((وَنَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُوْرٍ اَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتٍ اَعْمَالِنَا)).

واتە: پەنا دەگرین بە پەرەردگار لە خراپە و بەدکارییەکانی نەفس و کار و کردەوێ خراپەکانمان.

پێغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) هاوار و پەناگرتن بە خوا لە هەر خراپە و بەدکاری هەردوو – نەفس و شەیتان – لە فەرموودەیکدا کە لە ئەبوو ھورەیرەوێ گێڕدراوەتەوێ، لە پالێ یەکتەدا دایناون: ئیمامی ئەبویەکر (خوای لی پازی بیت) فەرمووی: ئەی پێغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم)! شتیکم فێر بکە کە لە دەستپێکی پۆژو و لە سەرەتای شەودا بێڵم! پێغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرمووی: ((قل اللهم عالم الغيب والشهادة فاطر السموات والأرض رب كل شيء وملكه، أشهد أن لا اله الا أنت أعوذ بك من شر نفسي وشر الشيطان وشره، وان

اقترب علی نفسی سوءاً او اجره علی مسلم. قله اذا أصبحت وإذا أمسیت وإذا اخذت مضجعك)).^{۲۱}

واته: بَلّی خوابه زانای نیهنی و ناشکرای، به دیهینه ری ناسمان و زهوی، په روه ردگارو پادشای هموو شتیک، شایه تی ددهم که هیچ په رستراویک نییه به حق جگه له تو په نا نه گرم پیت له خرابه ی نه قسم و له شه پ و خرابه و هاویه ش دانانی شه یتان. وه له وهی که نه قسم تووشی خرابه یه ک بکه م یان بیثالینم له موسلمانیکه وه. (نهمه یه کیکه له و زیکرانه ی که پیویسته موسلمان به یانیا و نیواران بیللی و له په رتووی قه لای موسلمان، له زیکره کانی پوژانه و شه وانه له قورنان و سوننه تدا، هاتوه، نهم نزیاه له کاتی به یانیا و نیواران و هرکاتی چوویته ناو جیگه ی نووستنه وه بیللی! دیاره هموو شتی کات و شوینی تایبه تی خوئی هیه، جا لیږده دا مه به ست له به یانیا، نه و دهمه یه که بانگیبژ بانگی به یانی دده تا نه و کاته ی که خوړ هه لږدی، وه مه به ست له نیوارانیش نه و دهمه یه که بانگیبژ بانگی عه سر ده فرموویت تاوه کو بانگی نیواره (مه غریب) دهوتری، بویه پیویسته نه و نزیاه له و دوو کاته دا بوتری باشته، خواش خوئی باشته ده زانی، وهرگیږی کورد).

له م فرمووده پیوژده دا په نا گیراوه به په روه ردگار له شه پ و خرابه و خرابه کاری و نامراز و هوکار و شوتهاته کان، چونکه ته واوی شه پ و خرابه و زهره و زیانه کان، یان له نه فسه وه سرچاوه ده گرن یاخود له شه یتانه وه و ناکام و شوته ما و شوتهاته کان، یان به زهره و زیانی نه نجامده و جی به جی که ره که یه تی، یاخود به زهره و زیانی موسلمانانی تره، که نهم فرمووده یه باسی له هه ردوو سرچاوه ی شه پ و خرابه و شوته ما و شوتهاته کانی به سر نه نجامده و خه لگانی تره وه کردووه و قسه ی له سر کردووه.

۲۱ اخرجه ابو داود (۵۰۶۷) والترمذی (۳۳۹۲)، واتای نهم فرمووده یه له قه لای موسلمانوه

په نا بردن بو په روه ردگار له کاتې خویندنی قورئاندا:

په روه ردگاری مه زن و به ده سه لات ده فهرموویت: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ (۹۸) لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ (۹۹) إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَكَّلُونَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ ﴿سوره تي نه حل ۹۸ - ۱۰۰.

واته: ئینجا کاتیک قورئانت خویند و ده ورت کرده وه، ئه وه په نا بگره به خوا له شه یتانی نه فرین لیکراو بیگومان شه یتان ده سه لاتی به سر ته وانه دا هه یه که پشتیان پی به ستووه و ملکه چ و فهرمانبه رداری ته و ده بن، هه روه ها ته وانه ش که ها وه لگرن (مشرك) بو په روه ردگار.

په روه ردگار داوای کردووه و فهرمانی فهرمووه که نه هلی ئیمان له کاتې خویندنی قورئانی پیروژدا، په نا به و بگرن و هاوار بو لای ته و ببه ن، نه مه به هوئی ئامراز و هوکار که لیکه که بریتین له:

۱. قورئانی پیروژ چاره سر و ده وا و ده رمانی نه خوشیبه ده روونیبه کان و له ناویه ری دوو دلی و دله پاوکی و په ریشانی و پاکیشان و خواسته نا په واکانی شه یتانه. قورئانی پیروژ ده وا و ده رمانی ته و ئازار و نا په حه تی و ئیش و سه ختیانه یه که شه یتان له نه فسی مروتدا درووستی کردوون، به هوئی نه مه وه یه که په روه ردگار فهرمانی فهرمووه که هوکاری نه خوشیبه که واته شه یتان دوور بخړیته وه و پاو بنری و دل له و هوکاری نه خوشیبه که شه یتانه پاک بکړیته وه، تاوه کو ده رمان و جیگه یه کی گونجاو و شیاو بو کاریگه ریبه کانی خوئی په یدا بکات. به هه مان شیوه که و تراوه:

أتانی هواها قبل أن أعرف الهوى فصادف قلبا خاليا فتمكنا

واته: پیش نه وه ی نه فس بناسین، هه وا و ئاره زووه که ی به دوامدا هات و پوویه پووی دلکی خالی بوویه وه و زال بوو به سهریدا.

ئەم دەوا و دەرمانە چارەسەرکەرەشی لە دلیکدا جیگیر دەبی که ئەو دڵە خالی کرابی لە ناحەز و نەیارەکانی، ئەوسا کاریگەری و شۆنەت و شۆنەمای خوێ بەجی دەهێلی و کاریگەری دەبی بەسەرییەوه.

۲. قورئانی پیرۆز سەرچاوەی پێنموونی و زانست و کەلک و قازانج و دەسکەوتە لە دڵدا. هەر وەک چۆن ژبانی پووەک و گژو گیاکان پەیوەستە بە بوونی ئاوەوه (واتە گەر ئاو نەبی ژبانی ئەو پووەک و گژو گیایانەش کۆتایی پێ دیت و بوونی نابێ، وەرگێڕی کورد). شەیتانیش هەر وەک ئاگر که تەواوی گژو گیاو درەختەکان دەسووتینی، هەرکاتی هەستی بەوه کرد و زانی کەوا نەمامیکی خێر و چاکە لە دڵدا نێژراوه و پوواوه، هەول دەدات و تێدەکوژی کەوا وشکی بکات و بیسووتینی و لەناوی بیات.

بەهۆی ئەمەوهیە کەوا فەرمان کراوه بە ئەهلی ئیمان و داوایان لی کراوه کە بەهۆی پێگە گرتن لە وشک بوونی نەمامی زانست، پێنموونی، ئیمان و کاروکردهوهی چاکە لەلایەن شەیتانەوه، پەنا بۆ پەروەردگار ببەن و دەستەو دامینی بن (واتە پەنا ببەن بەر پێنموونیەکان و ئامراز و هۆکاری گەشەکردنی زانست، پێنموونی و ئیمان و هاوکاری و ئاریکاری پەروەردگار). جیاوازی نێوان ئەم بابەتە و بابەتی پیشووتری، ئەمەیه کە لە شێوەی یەکەمدا پەنا بردن بۆ پەروەردگار لە شەپی خراپەیی شەیتان، بەهۆی گەیشتن و بەدەستەینانی کەلک و قازانجی قورئانی پیرۆزە. بەلام لەباری دووهمدا بۆ پاراستن، مانەوه و چەسپاندن و گەشەکردنی ئەو کەلک و قازانجانەیه.

وەک چۆن کەسێ بلی: پەنا بردن و داواکردن دواي قورئانیش بەم بابەتە راستی دەبەخشی.

ئەمە وتە و تێبینییەکی زۆر بەجی و جوانە، بەلام شەریعەت و شۆنەمای هاوەلان (اصحاب) پوونکەرەوهی داواکردن و پەنا بردنە بۆ پەروەردگار لە شەپ و خراپەیی

شه‌یتان بهر له خویندنه‌وه‌ی قورئانی پیروژدا. وه پړاو بوچوونی نژی‌یه‌ی زانایانی پیشینه (سلف) و دواینه (خلف) ی‌گه‌ل، بهرهمی ه‌ردوو بوچوونه‌که‌یه.

۳. مه‌لائیکه‌کان له قورئان خویننه‌کان نژیک ده‌بنه‌وه و گوئ له خویندنه‌وه‌که‌یان ده‌گرن.

به ه‌مان شیوه‌ که له ف‌رموده‌یه‌کدا له ئوسه‌یدی کوپی حوزه‌یره‌وه ه‌اتووه‌ که له‌کاتی خویندنه‌وه‌ی قورئانی پیروژدا ه‌الیکي دل‌رفیڼی بینیه‌ که تییدا چرا‌گه‌لئ داگیرسا بوون و پیکر‌ابوون. پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ف‌رموویان: نه‌وانه مه‌لائیکه‌کانن. به‌لام شه‌یتان درووست له به‌رامبه‌ر مه‌لائیکه‌کانه‌وه‌یه و له‌گه‌ل‌یاندان دوزمنی و ناحه‌زی و نا‌ته‌بایان ه‌یه، بو‌یه په‌روه‌ردگار داوای له نه‌ه‌لی قورئان کردووه‌ که بو‌ پاراستن و دوور‌که‌وتنه‌وه‌یان له شه‌ر و خراپه‌ی شه‌یتان، په‌نای بو‌ بیه‌ن ونزیکان و خوشه‌ویستان و فریشته‌کان لئی نژیک بینه‌وه. جوان خویندنه‌وه‌ی قورئانی پیروژ وه‌ک میوانیکي تاییه‌تی وایه‌ که فریشته‌کان و چاکه‌کان له‌گه‌ل شه‌یتانه‌کاندا له‌ویدا پیکه‌وه‌ کو‌ نابه‌نه‌وه و ناماده‌ نابن.

۴. شه‌یتان ته‌واوی توانا و یارمه‌تی ده‌رانی و ئاریکاران و ده‌ست و پیوه‌نده‌کانی خوئی بو‌ سه‌رقال‌ کردنی قورئان خوینان و گوئیگران له‌ نامانچ له‌ خویندنه‌وه، ته‌گبیر کردن و پړاوژ و تیگه‌یشتن و زانایی ویستراوی خاوه‌ن قورئان – واته‌ په‌روه‌ردگاری مه‌زن – ناماده‌ ده‌کات و لیډه‌بړئ وه‌ول‌ ده‌دات و تیډه‌کو‌شی، که دووریان بخاته‌وه له تیگه‌یشتن و کارکردن به‌ قورئانی پیروژ و به‌هره‌مند بوونیان له قورئان ته‌واو و کامل‌ نه‌بی. له‌ به‌ر نه‌وه‌یه‌ که په‌روه‌ردگار قورئان خوینانی پاسپاردووه‌ بو‌ پاراستن و پاریزگاری کردنی خویان به‌رامبه‌ر به‌ وه‌ول‌ و کو‌ششانه‌ی شه‌یتان په‌نا بو‌ په‌روه‌ردگار (جل جلاله) بیه‌ن و هاواری لی‌ بکه‌ن.

۵. خوینه‌ری قورئان له‌ کاتی خویندنه‌وه‌ی قورئاندا له‌ راستیدا سه‌رقالی وتوو‌ ویزو پارانه‌وه‌یه‌ له‌گه‌ل په‌روه‌ردگار داو له‌ گپ‌رانه‌وه‌یه‌کدا ه‌اتووه‌ که: په‌روه‌ردگار له‌ گو‌رانی

بیژان به دهنگی ناهنگ و ساز و دهوآلی خویشان به بیستنی خویندنه وی قورئان خوینان بو گویدانه ئاواز و چوئییه تی خویندنی شیرینی قورئان تامه زروتره.

له لایه که وه شهیتان له ئاواز و گورانی خراپ و لادهر تام و چیژ وهرده گری، بویه پهروهردگار قورئان خوینانی پاسپاردوه و وریاری کردونه ته وه که: له کاتی خویندنه وه قورئاندا په نا بگرن به پهروهردگار له شه پ و خراپه ی شهیتان.

۶. پهروهردگاری گه وه و به دهسه لات فهرموویانه: که وا هیچ نیردرار و پیغه مبه ری نه بووه که شهیتان دوو دلی نه خستبیته نیو هیوا و ئاره زووه کانیا نه وه، ته واوی زانایانی سه له ف له م باوه په دان که هه رکاتی قورئان خوینان قورئان ده خویننه وه شهیتان بو دروست کردن و هینانه کایه ی سه رقائی و دوور خستنه وه یان له قورئان، دهست به کار ده بی و تووشی دوو دلی و سه رقائی یان دهکات. کاتی که شهیتانی - نه فرین لیکراو - به م جوړه له گه ل پیغه مبه ران و نیردرارانی خواوه ند ه لئس و کهوت دهکات و ده جوو لیتنه وه، پوون و ئاشکرایه که دهیه ویی چو ن له گه ل خه لکانی تردا هه لئس و کهوت بکات.

له م په یوه ندیه دا هندی جار قورئان خوینه که تووشی هه له دهکات و هندی جاریش تووشی بی ئاگایی و زمانیشی تووشی گرفت دهکات (واته جاری واهیه وشه کانی بو نایه و زمانی ته ته له دهکات و کورد واته نی وشه کان وه ک خویشان نایه نه سه ر زاری، وه رگپی کورد)، هندی جاریش له ئاماده یی دل و تیگه یشتن دووری ده خاته وه. هه رکاتی شهیتان له کاتی خویندنی قورئاندا ئاماده ببی بی شک یه کی له و کارانه ئه نجام ده دات و هندی جاریش له وانه ته واوی ئه و کیش و گرفتانه بو قورئان خوینان و گوینگره کان دروست بکات و بیانیه نیتیه دی. بویه په نا گرتن به پهروهردگار له دوور که وتنه وه له شه پ و خراپه ی شهیتان یه کی که له کارو کرده وه چاکه و به نرخه کان.

۷. کاتې که ئینسانې ویست و ئیراده دهکات و دهیهوئ ههنگاو ههلبگرې بهروه کاریکی خیر و چاک، شهیتان تهواو نیگه ران ده بیټ و تهواوی ههول و کوششه کانی خوئ بو به ستنی پڼگه لیئ به کار ده هیئ. (واته نهوپه پي ههول و کوششی خوئ ده خاته گه پ بو نهوهی کاره که ی پي په ک بخت و سوود و قازانج و خیر تووشی نه و که سه نه بیټ، وه رگړې کورد).

له فرموده یه کی صه حیه وه که له پیغه مبهروه (صلی الله علیه وسلم) گتړدراوه ته وه هاتووه که: ((ان شیطاناً تفلّت علیّ البارحة فأراد ان یقطع علیّ صلاتی)).^{۲۲}

واته: ((دوینې شو شهیتانیک به ده ستمه وه پزگاری بوو ده ویست که وا نویژه که م بېړی)).

به هر نه ندازه ی نه وهنگاو نان و ده ست به کاربوونه بو مروؤ به سوودترو به که لک تربی و په روه ردگار زیاتر - نه و کاره ی - خوش بووئ، ههول و کوششی شهیتان بو دروستکردن و هیئانه کایه ی کیشه و گرفت تییدا زیاتره.

له مسندی ئیمام نه حمه ددا له فرموده یه کدا له سه بره ی کوپي نه بیلفاکيه هاتووه که له پیغه مبهری خوای (صلی الله علیه وسلم) بیستووه (ان الشیطان قعد لابن آدم باطرقه، فقعد له بطریق الاسلام، فقال اتسلم وتذر دینک و دین آبائک؟ فعصاه فأسلم، ثم قعد له بطریق الهجرة: فقال اتهاجر وتذر ارضک وسمائک؟ وانما مثل المهاجر کالفرس فی الطول، فعصاه وهاجر، ثم قعد له بطریق الجهاد - وهو جهاد النفس والمال فقال: تقاتل فتقتل، فتنکح المرأة ویقسم المال؟ قال فعصاه فجاهد ((شهیتان له سه ر تهواوی نه و پڼگایانه ی که مروؤ ده یان گریته بهر، بو سه و که مین داده نی، سه ر هتا له سه ر پڼگه ی موسلمان بوونی نه و داده نیشی و پیی ده لئ: ده تهوئ واز له ئایینی باب و باپیران بهیئ و بیته موسلمان؟!))

ئەگەر ئادەمیزاد واز لە فەرمانەكەى ئەو - شەیتان - بهێنى و سەرپێچى لى بکات و بە موسلمانى بمىنیتەوه و موسلمان بى، شەیتان سەبارەت بە کوچکردنى ئەو دیتە ناوێوه و هەنگاو هەلەگى و پێى دەلى: دەتوێ واز لە زەوى و ئاسمانى ولاتەكەت بهێنى و بەجى بهێلى و برۆیتە شوینىكى ترەوه؟! ... ئەگەر دژى فەرمانەكەى - شەیتان - جوولایەوه و سەرپێچى لى کرد و پێگەى كوچکردنى گرتە بەر، لەسەر پێگەى ویست و نیازى تىكووشانى (جیهاد)، واتە تىكووشانى گیانى و مالى بووسەو كەمین دادەنى و پێى دەلى: دەتوێ برۆى بو جیهاد و تىكووشان (مەیدانى جەنگ و جەنگ كردن لە پێناو پەرەردگاردا لەگەڵ سەتەمكاران و ملهوپان و بېباوه پاندا، وەرگێپى كورد). تاوێكو بكورژیت و خەلكانى تر ژەكەت بو خویان ماره بكن و مال و سامانەكەت لە نیوان خویاندا دابەش بكن؟! بەلام (مروڤى ئەهلى ئیمان و ویست و ئیرادە و زانست) سەرپێچى و نافەرمانى لى دەكەت و پێگەى تىكووشان (جیهاد) دەگرتە بەر).

شەیتان لە سەر تەواوى پێگەى كارە چاكەكانى مروڤ كەمین و بووسە دادەنى. مەنسور لە موحامیدەوه گێراوییه تەوه كە: ((هەركاتى كاروانى بو پوشتن بو مەكە بارى سەفەرى بېچیتەوه، شەیتانىش بە ئەندازەى ئەوان هیز و توانا و خەلك بو ئەو سەفەرە ئامادە و فەراھەم دەكەت)).^{۲۳}

شەیتان بەردەوام بەدواى دەرفەتێكەوهیە بو زەریه و زەنگ دان بە مروڤ، بە تاییهتى لەكاتى قورئان خویندندا. بۆیه پەرەردگار فەرمانى بە بەندەكەى داوه كە پەنا بگى بە پەرەردگار لە شەپ و خراپەى ئەو دوژمنەى كە دەیهوى لەمپەر و پێگەر لە سەر پێگەى دروست بکات! وە دواتر پێگەى خوى بگرتە بەر. هەر وەكو چوێ پێبوار و موسافیری كە ئەگەر لەمپەر و پێگى لەسەر پێگەى خویدا بیهنى لە سەر پێگەكەى لای دەبات و پاشان درێژە بە پێگەكەى دەدات.

۸. په نا گرتن پيش قورئان خویندن نیشانه و ناگاداریه که که و نه وهی که ده خویندریته وه قورئانی پیروژه. واته وتنی (اعوذ بالله من الشیطان الرجیم). پيشه کی و بیرهینانه وه یه که بو گوینگران که و خویندنی وتهی په روه ردگار - قورئانی پیروژ - خه ریکه ده ست پی ده کات و هه رکاتی گوینگر نه و په نا گرتنه ی بیست، خوئی ناماده ده کات بو بیستنی وته و که لامي په روه ردگار (جل جلاله). ته نانه ت نه گه ر قورئان خوین هر خویشی بیت و به ته نیا بیت، دووباره وتنی په ناگرتن (اعوذ بالله من الشیطان الرجیم) به هوئی بابته که لی که وترا، پیویسته.

نه وهی که باسکراو خرایه پوو هه ندیکه له که لک و قازانجه کانی په نا گرتن به خوا، نیمامی نه حمده له گیرانه وه یه کدا هیناوییه تی که پيش نویژ و کارووباره کانی تره وه په نا گرتن (اعوذ بالله من الشیطان الرجیم) ناوتری، مه گه ر نه و په ناگرتنه ی که په روه ردگاری به توانا و به ده سه لات له باره یانه وه فهرموویانه: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ سوورده تی نه حل ۹۸.

واته: ثینجا کاتیک قورئانت خویند و ده ورت کرده وه، نه وه په نا بگره به خوا له شه یسانی نه فرین لیکراو.

له گیرانه وهی ثین مه شیدا هاتوو که: ((هه رکاتی که قورئانی ده خوینده وه په نای به په روه ردگار ده گرت به وتنی (اعوذ بالله من الشیطان الرجیم))).

په ناگرتن له شه یتانه کانی جین و نینس:

په روه ردگاری مه زن و به ده سه لات ده فهرموویت: ﴿وَقُلْ رَبِّ اعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ (۹۷) وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ﴾ سوورده تی موئمینون ۹۷ - ۹۸.

واته: خو ت بسپیتره به خوا و بلی: په روه ردگارا من په نا ده گرم به تو له هه موو خه تهره و خه یال و وه سه وه سی شه یتانه کان، په نا ده گرم به تو نه ی په روه ردگار که شه یتانه کان به ده ورما کو ببه وه و سه رم لی بشیوینن.

همه زاتی (همزات) شه یاتین، دروستکردن و هیټانه دی دوو دلی و فریودانی نه وانه به سهر دلدا.

ئیبین عه بیاس و حه سهن وتوویانه: ((همه زاتی شه یتانه کان دروستکردنی دوو دلی و هه لڅه له تاندنه)).

سه بارهت به مه ی که وا په روه ردگار ده فهرمویت: ﴿وَأَعُوذُ بِكَ رَبُّ أَنْ يَحْضُرُونِ﴾. ئیبین زهید ده لی: ((واته په ناگرتن له وهی که واه کاروباری ژبانی مندا به شداری بکه ن)).

که لبیش ده لیت: ((واته بو نه وهی که واه کاتی خویندنه وهی قورئاندا ناماده نه بن و بوونیان نه بیت)).

عه کره مه ش ده لیت: ((واته له کاتی مردن و پوځ کیشان و پوځ ده رچووندا ناماده نه بن)).

په روه ردگار موسلمانانی به هه ردوو جوړی شه پ و خراپه ی شه یتان واته که وتنه ژیر کاریگری دوو دلپیه کانی و یاخود نزیك بوونه وه و ناماده بوونیان فهرمانی فهرمووه (داوه).

په روه ردگار نه و نایه ته ی دوا ی نه م نایه ته باس فهرمووه که: ﴿ادْفَعْ بِأَلْتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ﴾ سوورده تی موئمینون ۹۶.

واته: هه ول بده به چاکترین و جوانترین شپوه پال به هه له و نارپکی ناحه زانه وه بنییت و خه مت نه بیت ئیمه چاک ناگادارین له گوفتار و قسه ی ناپره وایان.

فهرمانی پیکردوه که به جوانترین و چاکترین پڼکه پوویه پووی خراپه کاری و قسه خراپه کانی خه لکی بیت هه و له پڼکه ی په نا بردن بو په روه ردگار و په ناگرتن به و شه پو خراپه ی شه یتانه دیار و نادیاره کان، یاخود جنوکه و مروځ، له خو ی دور بخاته وه. چه شنی نه مه ش له سوورده تی نه عرفدا فهرموویه تی که: ﴿خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ﴾ سوورده تی نه عرف ۱۹۹.

واته: کاری ناسان له خه لکی داوا بکه و چاوپوښی له هه له و که م و کوږیبه کانیان بکه و فرمان بده به چاکه و کرده وه یه ک که په سندی شرعه، پووش وه رگپړه و پشت بکه له نه فام و تی نه گه یشتوان.

په روه ردگار فرمانی به مروغه کان کردوه که له پښه ی پشت کردن و پوو هه لچه رځاندن له نه زان و نه فامه کان خوږان له شه پ و خراپه ی نه وان دوور بخه نه وه و بپاریزن. دواتر فرمانی پیکردون که وا له پښه ی په ناگرتن به په روه ردگار خوږان له شه پ و خراپه ی شه یتان دوور بخه نه وه و خوږان بپاریزن: ﴿وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ سوورده تی نه عراف ۲۰۰.

واته: نه گره وه سوه سه یه کت له لایه ن شه یتانه وه بو پښهات و ویستی له خشته ت به ری و تووښی هه له ت بکات، جا نه وه تو په نا بگره به خوا و پشت به و ببه سته، چونکه به راستی نه و بیسه ر و زانایه.

وته یه کی تری هاوچه شنی نه مه ی له سوورده تی (فوصیله تدا) فه رموه که: ﴿وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ﴾ سوورده تی فوصیله ت ۳۴.

واته: بیگومان چاکه و خراپه وه ک یه ک نیین، (تو نه ی برودار) به جوانترین و چاکترین شیوه به رهنکاری خراپه و نادروستی بکه، نه و کاته نیتر ده بینیت نه وه ی که له نیوان تو و نه ودا دوژمنایه تی و ساردیبه ک هیه، ده بیته دوستی کی دل سوژ و گیانی به گیانی.

نه مه بو دوورکه و تنه وه و په نا گرتنه له شه پ و خراپه ی شه یتانه نینسییه کان، به لام دوا ی نه وه ش ده فه رموویت: ﴿وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ سوورده تی فوصیله ت ۳۶.

واته: ئەي ئيماندار، ئەگەر لە لايەن شەيتانەوه خەتەرە و خەيالي نادرووست لە دل و دەروونتدا درووست بوو ئەوه تو داواي يارمەتي لە خوا بکە و پەناي پي بگرە، چونکە بەپاستي ئەو بيسەر و زانايە.

پەيوەندى نىوان خوراپى و پەناگرتن:

قورئانى پيروز ئەهلى ئيمانى بە سادەترين شيۆه ي پويەپوو بوونەوه لە گەل ئەو دوو دوژمن و ناحەزەدا - واتە نەفس و شەيتان - پيئەمووني کردووه، شيۆه گەل وەك: پەناگرتن لە شەيتان و پوو هەلچەرخان و پشت تێکردن لە نەزان و نەفامەکان و دوور کردنەوه و لابردنى خراپە و شەپى خەلگيش ئەويش بە چاکەکردن. وە ئەم بابەتەي وە بير خستووينا تەوه کە هەر کەس ي ئەو جوړه پيگەيە بگريته بەر لە بەش و پشکي گەرە و مەزن بەهرەمەند دەبي و نەك ئەوهي کەوا لە شەپ و خراپەي دوژمن و ناحەز پزگاري دەبيت، بەلکو وەکو هاوپييه کي دلسۆز و ميهرەباني ليدەکات، وە دەبيته هو ي بەدەست هيناني خوشەويستی و دوستايەتي و پي هەلئان و باسکردنى خەلکي و لەناو بردنى پاکيشانەکانيان و تەندروستی و تەواوي دل لە پق و کينه، وە تەنانەت ناحەز و دوژمنەکانيش بە هاوپييه تي لە گەلیدا هەست بە ئارامی و ئاسوودەي دەکەن.

ئەوهي وترا، بەرژەوهندی گەليکە، زياده لەسەر پيز و پاداشت و پەزنامەندی پەروەردگار، ئەمە ئامانج و مەبەستی کوئاي و ماوه دريژي هەر مروفيکي ئەهلى ئيمان و ئەندیشهيه.

چونکە شتيکي وەك ئەمە جگە لە پيگەي خوراپييه وە شياو و مومکين نييه، چونکە پەروەردگار فرمويەتي: ﴿وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ﴾ سوورەتي فوصيلەت ۳۵.

واته: جا کەس يش ناتواني ت بە و پەفتارە هەلسيت جگە لەوانەي کە ئاراميان گرتووه، هەر وەها کە سيش ناتواني ت هەلويسي و بنوييت جگە لە کەسيك نەبيت کە خاوهني بەهرەيه کي گەرە بيت.

چونکه مروّقی شیت و نه فام، په له کەر، هه ستیار و خوړانه گر، توانای پووبه پوو
بوونه وهی نییه له گه لّ شهیتانه جنوکه و ئینسییه کان (شیاطین الجن والإنس).

له بهر ئه وهی تووپه یی ئامرازیکه له خزمهت شهیتاندا، نه فسی تووپه و شهیتان
هه ردوکیان دژ به نه فسی موتمه ئینه که مروّ بانگ دهکات بوّ پوو به پوو بوونه وهی
هه رچ باشت له گه لّ خراپه ی خه لکی دا یه ک دهگرن، به لّام داوا له مروّ کراوه و
فه رمانی پیکراوه که وا بوّ که شه کردن و به هیژکردنی نه فسی موتمه ئینه هانا بوّ
په ناگرتن به ریت. چونکه په ناگرتن توانای مروّ به هیژ دهکات بوّ پووبه پوو بوونه وهی
سوپاکانی نه فسی تووپه و فیتن ئاوی و پشتیوان و لایه نگرانی گه وره و مه زنی وهک:
(خوړاگری و ئیمان و پشت به ستن) به هانای نه فسی (موتمه ئینه وه) دین و هاوکاری
دهکهن و دلّ و ویست و ئیراده له زالّ بوون و دهسه لاتی شهیتان پرکار دهکهن و
به سه ریداو سه رکه وتوو دهبن، چونکه: ﴿لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُونَ﴾ سوورده تی نه حل ۹۹.

واته: بیگومان شهیتان دهسه لاتی به سه ر ئه وانه دا هه یه که پشتیان پیّ به ستووه و
ملکه چ و فه رمانبه رداری ئه و دهبن.

شهیتان دهسه لاتی به سه ر ئه هلی ئیماندا نییه، یانی چی؟

موجاهید و عه کره مه و پافه که رانی تری قورئان ده لّین: ((واته شهیتان هیچ به لگه و
بیانووی نییه به سه ر ئه هلی ئیماندا)). به لّام درووست تر ئه مه یه که وا بوترئ: شهیتان
پینگه یه کی نییه تاوه کو زالّ ببیّ به سه ر ئه هلی ئیماندا، نه له پووانگه ی به لگه و
بیانووه وه و نه له پووانگه ی هیژ و تواناوه. چونکه سولتان و پاشا هیژ و توانایشی
هه یه، له و پووه وه به بیانو و به لگه دهوترئ سولتان و پاشا، چونکه له پینگه ی ئه وه وه
خاوه نی سولتان وه کو خاوه نی هیژ و توانا به ته وای زالّ ده بیّ به سه ر لایه نی
به رامبه ریدا و دهسه لاتی به سه ردا پهیدا دهکات.

په روه ردگاری مه زن و به دهسه لات ئماژده ی به م بابه ته کردووه که دوژمن و
ناحه زیکي وهک شهیتان هیچ هیژ و توانایه کی نییه به سه ر به نده دلّپاک و ئه هلی پشت
به ستنه کاند (توکل).

له سوورده تی حجردا ده فەرمووئیت: ﴿قَالَ رَبُّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ (۳۹) إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ (۴۰) قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ (۴۱) إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَايِبِينَ﴾ سوورده تی حجه ر ۴۲-۳۹.

واته: ئیبلیس به بوغزو کینه و حه سادته وه وتی: په روه ردگارم، ماده م به هوئی نه م ئینسانه وه منت سهر لیشتیواو کرد، شهرت بیت له زه ویدا هه موو گونا ه ولادان و تاوانیکیان لا جوان و شیرین بکه م و هه ر هه موویان سهر لیشتیواو و سهر گهر دان بکه م، بیجگه له بهنده پوخته و دلسوزه کانی خوئ نه بیت، چونکه دلیان به باوه ر به تو و یادی تو ئاوه دانه، هه ول و کوششی من بو وئل کردنیان ناکامه، خوای گه وره فەرمووی: ئایا نه وه پئگه و پزیزیکی راست و درووسته هه ر بو لای من دیت و هه ر من چاودیتری ده که م، به پاستی بهنده چاک و پاکه کانی من به تو فریو نادرین و تو هیچ ده سه لاتیکت نییه به سه ریاند، جگه له وانه ی که شوینت که وتوون له سه رکه ش و یاخی و سه رگه ردانه کان.

هه روه ها ده فەرمووئیت: ﴿لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ (۹۹) إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَكَّلُوهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ﴾ سوورده تی نه حل ۹۹ - ۱۰۰.

واته: بیگومان شه یتان ده سه لاتی به سه ر نه وانه دا هه یه که پشتیان پی به ستووه و ملکه چ و فره مانبه رداری نه و ده بن، هه روه ها نه وانه ش که هاوه لگهرن بو په روه ردگار. نه م ئایه ته دوو بابته له خو ده گرئیت:

یه که م: لابر دن و لادانی زالبوون و ده سه لاتی شه یتان به سه ر نه هلی یه کخوابه رستیدا (توحید)، یه ک دلی و یه ک ئیمانی.

دووهم: سه له اندنی زالبوون و ده سه لات و فره مانپه وایی (حاکمیه ت) شه یتان به سه ر نه هلی هاوه ل بو خوا دانه ران (شرک)، بی باوه ر و پوویاز و که سانی که سه رپه رشتیان (الولاية) هه لبردارووه و په سه ندیان کردووه.

کاتی که نه و دوژمن و ناحه زه ی ئایینی په روه ردگار ه - شه یتان - زانی که وا په روه ردگار پئگه نادات که زال ببی به سه ر نه هلی یه کخوابه رستی و پاک دلاندا (توحید

اخلاص): ﴿قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغَوِّيَهُمْ أَجْمَعِينَ (۸۲) إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ﴾ سوره تي ص ۸۲ - ۸۳.

واته: ئينجا شهيتان وتي: سويند به دهسه لاتي بي سنورت شهرت بيت هر هه مويان گومپا و سرگردان بکه م، جگه له بهنده و عېده دلسوزه کانت که هه لېزارده ي خوتن (دهسه لاتي نه وانم نيه).

شهيتان زاني به وه ي که وا هر که سي به ناگايانه و شاره زايانه و دلپاکانه، هوکري ناييني په روه ردگار (جل جلاله) بي و دهستي پيوه بگري و پشتي پي ببهستي، نه وه - شهيتان - ناتواني گومپاي بکات و هه لي بخه له تيني و له ريگه ي پاست لاي بدات، به لکو ته نيا به سر نه و که سانه دا ده تواني زال بي و دهسه لاتي هه بي به سرياندا که وا خوشه ويستي و سر په رشتياري نه و قبول بکه ن و هاوه ل و شريك بو په روه ردگار برپار بدن. نه وانه خزمه تکار و شويکه و تواني شهيتان و ته نيا به سر نه واندا زال ده بي و دهسه لاتي هه يه.

نه گه ر بوتري و هکو چو په روه ردگار ليږده دا زال بوون و دهسه لاتي نه وي به سر سر په رشت و سر په رشتياريه کاندا (وه لي) ديارى کردوه و سه لماندوويه تي، چو له م نايه ته ي خواره وهيدا په دي ده داته وه: ﴿وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (۲۰) وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا لَنَعْلَمَ مَنْ يُوْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيزٌ﴾ سوره تي سه به ۲۰ - ۲۱.

واته: له پاستي دا گوماني شهيتان به پاست ده رچوو به رامبه ر نه و جوړه که سانه (که) پوو به په روه ردگار کاتي خو ي و تېووي: ده بينيت زوږه ي خه لکي سوپاسگوزار (نابن)، که چي خه لکي بي په روا هر شويني که وتن، جگه له دهسته يه که له برواداران. جا وه نه بيت ئيبليس هيچ دهسه لاتي که به سرياندا بيت، به لکو ئيمه ويستوومانه پوون بيت و دهريکه وي، کي باوه پي به قيامت و پوړي دوايي هه يه و کيش له شک و

گوماندایه (دَلنیا به نُهی پیغه مبه) که په روه ردگاری تو ناگادار و چاودیر به سر
هموو شتی کدا و هیچ شتی کی لی بزر نابیت.

له وه لاما ده بی بوتری که: نه گره نهو جیناوه له نایه تی: ﴿وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ
سُلْطَانٍ﴾ بو موسلمانان و باوه رداران بگه پیته وه، له بنچینه دا شوینی یا خود جیگه ی بو
نهم پرسیاره بوونی نابی، چونکه جیاوازی و جودا کردنه وه (جودا کردنه وه و
جیاوازی به کی پساو و براوه به)، واته: به لام نه و انمان له ریگه ی شهیتانه وه تاقیکرده وه و
هلمان سه نگاندن تاوه کو بزاین که وا چ که سی بروای به دوا پوژ هیه و چ که سی کش
له گومان و دوو دلیدایه سه باره ت به پوژ دوا یی.

به لام نه گره بو نهم فهرمووده و نایه ته پیروژه ی په روه ردگار بگه پیته وه که
ده فهرموویت: ﴿وَلَقَدْ صَلَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ سوورده تی
سه به ۲۰.

واته: له راستی دا گومانی شهیتان به راست دهرچوو به رامبه رنه و جوړه که سانه
(که پوو به په روه ردگار کاتی خو ی وتبووی: ده بینیت زوړ به ی خه لکی سوپاسگوزار
نابن)، که چی خه لکی بی په روا هره شوینی که وتن، جگه له ده سته یه که له برواداران.
که به پوواله ت نه مه دروسته. تاوه کو جیاوازی و جودا کردنه وه ی په کلاکه روه وه،
به هو ی هه لکه وتنی به وه له دوا ی لابر دن و دوورخستنه وه ی راست بیت و نهم و اتایه
بگه یه نی که وا: ((شهیتانمان به سه ریاند ا زال نه کردووه و توانامان پی نه به خشيوه،
مه گره به هو ی نه وه ی که وا بزاین که چ که سی به راستی بروای به پوژ دوا یی هیه و
لیی دوو دل نیی)).

نابین قوته یی به ده لیت: ((کاتی که شهیتان داوا ی دهر فته و موله تی کرد له
په روه ردگار، په روه ردگاریش موله ت و ماوه ی پیدا و دواتر شهیتانی نه فرین لیکراو
وتی: نه وان تووشی گومرایی و هه لکه تاندن ده که م و فهرمانیان پی ده که م به فلا نه
کار و کرده وه و له نیوان به نده کانتدا به دلنیا یی به که سانی بو خوم هه لده بزیرم و

دهست نيشان دهكهم، كاتيك كه شهيټان وه‌های دهوت: دلنیا نه‌بوو نه‌وهی كه له‌به‌ر چاوی گرتووه بئ شك دټته دی، به‌لكو نه‌وهی كه دهیوت له‌سهر بنچینه و بناغهی گومان و دوو دلئ بوو)). به‌لام دواتر كه بیني و بوئی دهركوت كه‌وا ژماره و پټزه‌یه‌ك شوینی كه‌وتوون و په‌پړه‌وی لئ ده‌كهن، گومان و دوو‌دلییه‌كه‌ی گوږا و بوو به‌پاستی (یه‌قین). دواتر په‌روه‌ردگار (جل جلاله) فهرمووی: زال بوون و ده‌سه‌لات په‌یدا كړدنې شهيټان به‌سهریاندا به‌هوئی شاره‌زایی و ناگاییه له‌سروشتی نه‌هلی ئیمان و نه‌هلی گومان و دوو دلئ بووه، واته له‌باروودوڅیكي كړده‌یی و پاسته‌قینه‌دا (عملي و واقعی) بیان بینین تاوه‌كو به‌لټنه‌كه‌مان به‌سهریاندا بچه‌سپئ و بیتته‌دی و شیاوی پاداشت و سزادان و توله‌بن.

له‌سهر نه‌م نه‌ساس و بنچینه‌یه‌دا شهيټان به‌سهر نه‌و كه‌سانه‌دا زال ده‌بئ و ده‌ست ده‌گړیت به‌سهریاندا كه‌وا بړوایان به‌پوڅی لیپرسینه‌وه - پوڅی دوايي - نییه و سه‌باره‌ت به‌و پوڅه له‌گومان و دوو دلیدان، نه‌وانه هه‌مان نه‌و كه‌سانه‌ن كه‌ سه‌په‌رشتی و سه‌په‌رستی شهيټانیا ن هه‌لېژاردووه و كړدوویانه‌ته شه‌ريك و هاوه‌لئ په‌روه‌ردگار! به‌م جوړه ده‌سه‌لات و توانای شهيټان به‌سهریاندا ده‌چه‌سپئ و ده‌سه‌لمیټرئ و نكولئ لئ ناكړیت و نه‌م ئایه‌ته له‌گه‌ل ئایه‌ته‌كانی تردا هاوپئ و هاوده‌نگ ده‌بئ.

نه‌گه‌ر بیت و پرسیار بكریت سه‌باره‌ت به‌وهی كه‌وا ئایه‌تی سووره‌تی ئیبراهیم چون‌ رافه ده‌كهن و لیكي ده‌ده‌نه‌وه كه‌ ده‌فهرموویت: ﴿وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلْمُزُونِي وَلَوْ مَوْءَا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سووره‌تی ئیبراهیم ۲۲.

واته: کاتيڪ هه موو شتيڪ ته واو ده بيٽ به هه شتيهه کان ده چنه به هه شته وه و
 دوزه خيهه کان ده خرينه دوزه خه وه، شه يتان به فه رمانى خوا ديته قسه و پوو به
 په پره وانى ده ليٽ: به پاستى خوا به ليٽنى پاست و دروستى پي گه ياندهوون منيش
 به ليٽنى دروونا دروستم پيدان و جا توانيم گومراتان بكم و له پيپان پاست و ليٽان
 بكم، وه نه بيٽ من هيچ زور و ده سه لاتيكم به سر ئيوه ده هه بويٽ، جگه له وهى به
 وه سه وه وه خه تهره و خه يال بانگم كردن (بو خوا نه ناسى و تاوان) ئيوه ش
 به ده ممه وه هاتن و به قسه تان كردم، ئه مپو من ناتوانم به هانا و هاوارى ئيوه وه بيم،
 ئيوه ش ناتوانن به هانا و هاوارى منه وه بين، بيگومان من باوه پم نه بو به وهى كه
 كاتى خوئى منتان كردبو به شهريك و هاوبه ش له پيشدا، به پاستى ئه مپو سته مكاران
 سزاي زور به ئيش ده درين.

ئه گه ر چى له بنچينه ده ئه مه وتهى شه يتانه، به لام په روه ردگار - نه وتهيهى -
 هيناوه و بوئى گيٽراوه ته وه و بريارى بوئى داوه، نه كه ئه وهى كه وا نكولى لي بكات. ئه مه
 پوونكه ره وهى ئه وهيه كه بابته كه به هه مان شيوهيه.

ده بي بوتري: ئه م پرسپاره پرسپاريكى چاك و جوانه و وه لامه كه يشى ئه مهيه كه
 مه به ست له ده سه لات و تواناي دوورخراوه (نفى) له م بارهيه وه زال بوونه به هوئى
 به لگه و نيشانه وه. واته من به سر ئيوه ده به لگه و نيشانهيه كه له دڙى ئيوه به لگه يان
 پي بهيٽمه وه نيمه.

به هه مان شيوه كه ئيبين عه بباس ده فه رمويٽ: واته من خاوهنى نه و به لگه و
 نيشانهيه نيم كه له دڙى ئيوه ده به كاري بهيٽم، هيچ به لگه و پي نيشانده ريكم پي
 پانه گه ياندهوون و پيشانم نه داون. من - شه يتان - ته نيا ئيوه م بانگ كردوه بو لاي بي
 باوه پي و هاوه ل برياردان بو په روه ردگار و (شرك)، گومپاي و سر لي شيواوى و
 ئيوه ش قبولتاتان كردوه و هرتان گرت و. باوه پتان به قسه كه م هيناو به بي هيچ جوړه
 به لگه و نيشانهيه كه كه وتنه دوام و شوينم كه وتن و په پره ويتان لي كردم.

به لَام سه لماندن و چه سپاندنی دهسه لات و توانای شهیتان لهم ئایه ته دا که ده فەرموویت: ﴿إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ...﴾ سوورده تی نه حل ۱۰۰.

واته: به پاستی ته نها دهسه لاتی به سەر ئه وانه دا هه یه که پشتیان پی به ستوه و ملکه چ و فرمانبهرداری ئه و ده بن.

زَال بون و دهسه لاتی ئه و به سهریاند له پێگهی فِر و فیل و گومپاکردن و دهسته موکوردنیان به جوریکه که و بانگیان دهکات بو بی باوه پی و هاوهل بریار دان (کفر و شرک) و ابهسته یان دهکات به خو به وه و وازیان لی ناهینی و پێگه نادات که و واز له بی باوه پی و هاوهل بریار دان بهین. به هه مان شیوه که په روه ردگاری مه زن و به دهسه لات ده فەرموویت: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَوَّزُّهُمْ أَزًّا﴾ سوورده تی مه ریه م ۸۳.

واته: ئایا نابینیت به پاستی ئیمه چون شهیتانه کان ده نیرینه سەر خوانه ناسان، به گهرمی هانیان ده ده ن بو تاوان و گوناوه خراپه.

ئیبین عه بیاس ده لیت: ﴿تَوَّزُّهُمْ أَزًّا﴾ واته: به توندی و به سه ختی ئه وان هه لده خه له تینی. له گێرانه وه یه کدا هاتوه که: ئه وان تووشی شه له ل و ئیفلیجی و بی توانایی و لاوازی دهکات. له لیکدانه وه یه کی تر دا: واته ئه وان هان ده دات و ناچار یان دهکات بو تاوان و سه رپێچی کردن.

به لَام حه قیقه ت و راستیی ته باب ته که ئه مه یه که: وشه ی "ازا" به واتای جوولان و هه لئان و بزواندن دیت. بو یه به کولاندنی مه نجه ل و قازان ده لێن "ازیز" چونکه ئاو له ناویدا به توندی جووله و کولانی هه یه.

به هه ر جوړی بی وشه ی "ازا" هه لگری دوو واتایه:

یه که م: بزواندن و به جووله ده رهیتان.

دووه م: داگیرسان و پۆشنگردن.

هردوو واتاکه پیکه وه په یوه نډیه کی نږیکیان هیه، چونکه جوړه و بزواندن دوځنکی تایه تیه که ده بیته هوۍ کولان و ه لگړساندن. نه مه به شیکه له هه مان ده سلات و هیژ و توانای شهیتان به سهر شوینکه و توانی خوۍ و نه هلی هاو له بریاره راندا (شرک)، به لام بو نه و پاشایه تی و هیژ و ده سلاتی خوۍ خاوه نی هیچ جوړه به لگه و نیشانه ی نییه و نه وان ته نیا خوۍان داو ته ده ست بانگ هیشت و بانگ کردنه فر و فیل کاریه کانی شهیتان و به بی داو کردنی به لگه و نیشانه له شهیتان شوینی - شهیتان - که و توون و خوۍان داو ته ده ست نه و چونکه بانگ هیشت و بانگ کردنه کانی شهیتان له گه له هوا و ناره زوو و پاکیشانه نه فسییه کانی نه واندا سازگاری هیه و هاو دهنکه له گه لیدا. نه وانه بواری زال بوون و ده سلاتی دوژمنیان به سهر خوۍاندا فه راهم کردووه و هاوکاری و ناریکاریان کردووه، چونکه نه ویان له گه له خواست و نامانجه ناره واکانی خوۍدا هاو هه نگاو له قه له م داوه. کاتیک که به ویستی خوۍان گوره یی و سهر کردایه تی کردنی شهیتان یان قبول کرد و خوۍان کرد به دیلی، وه ک توله سندنه وه و سزایه شهیتانی به سهریاندا زال کردووه.

لیره دایه که وا واتای نه م فه رموده یی په روه ردگار "جل جلاله" زیاتر ناشکرا و پوون ده بیته وه که ده فه رموویت: ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ بِكُمُ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحْوَذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعُكُمُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا﴾ سوورده تی نیسا ۱۴۱.

واته: نه وانه ی که خوۍان بو نیوه مه لاس داوه چاوه پووانی به سهره اتان ده کهن، نه گه ر سهرکه و تنیکتان له لایه ن خواوه ده ست بکه ویت ده لاین: نه ی نیمه له گه لتاندا نه بووین؟! خو نه گه ر کافره کان به شیکیان بییت له سهرکه وتن، دوو پوهه کان ده لاین: نایا نیمه له سهر نیوه مان نه ده کرده وه و نه مان هیشت نیمانداران زیانتان پی

بگه یه نن، ئینجا خوا له پوژی دوا پیدا داوه ری ده کات له نیوانتاند (ئه ی بی باوه پ و دوو پوه کان) دلتیان هه رگیز خوا نایه لیت بی باوه پان به سه ر ئیمانداراندا ده ست پویشتوو بن و پیشه که نیان بکه ن.

ئایه ته که به سه ر بناغه و بنچینه ی هه مان پوواله ت و گشتگیریه وه جیگیره، ئه وه باوه پدارانن که وا به تووش بوون به گوناح و سه رپیچی و نافه رمانی په روه ردگار، که له گه ل ئیمان که یاندا دژایه تی ده کات و له به ر به ره کانیدایه، بوو ده په ر خستین بو چونه وه پیش و زال بوونی بی باوه پان، به گویره ی ئه و سه رپیچی و تاوانه ی که تووشیان بووه و ئه نجامیان داوه، (واته مروڤ چه نده تووشی گوناح و تاوان و نافه رمانی بیت له به رامبه ر په روه ردگاردا، به هه مان ئه ندازه خو ی پگه خوشکه ره بو ئه وه ی شه ی تان زال ببی به سه ریدا و ده سه لاتی هه بی به سه ریدا، وه رگپری کورد).

ئه وه خودی خو یان بوون که وا ئامراز و هوکاری ئه و ده سه لات و چونه پیشه وه و زال بوونه یان - زال بوونی شه ی تان به سه ر خو یاندا - هیناوه ته دی و فه راهه میان کردوه. (وه ک کورد واته نی ده لی: به ده ستی خو م چیم کرد به خو م، وه رگپری کورد). وه ک ئه و نافه رمانیه ی که وا موسلمانان کردیان به رامبه ر به فه رمانه که ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) له جهنگی ئو خوددا که بووه هو ی سه رکه وتنی موشریکه کان به سه ر موسلماناندا.

په روه ردگار خو ی شه ی تانی زال نه کردوه به سه ر ئه هلی ئیماندا و ده سه لاتی پی نه به خشیوه، مه گه ر کاتی که وا ئه وان - ئیمانداران - به هو ی په پره وی کردن و شوینکه وتنی شه ی تان و به هاوه ل دانانی شه ی تان بو په روه ردگار (واته شه ی تانیان کردوه ته هاوه ل و شه ریکی په روه ردگار)، بواری زال بوونی شه ی تانیان به سه ر خو یاندا

فەراھەم کردووه، لەم ئان و ساتەدايە کەوا پەرورەدگار (جل جلاله) شەیتانی زال کردووه بەسەر ئەو جوۆرە کەسانەدا و سەری خستووه.

هەرکەسێ گەیشته ئەو بەختەوهری و کامەرانییهی کەوا پەرورەدگار پێنموونی پێ ببەخشی و بیخاته سەر پێگەی پاست، ئەوا با سوپاس و ستایشی پەرورەدگار بکات و هەر کەسیکیش لە پێگەی گومرایی و نەزانیدا هەنگاوی هەلگرت با جگە لە خۆی لۆمە و سەرکۆنەئە کەس نەکات.

((بەخواپەرستی، پشت بەستن و نیهت پاکێ و یەك دلی)) دەبنە پێگرو لەمپەری ئە بەردەم زال بوونی شەیتاندا، بەلام هاوێڵ پیراردان بە هەموو جوۆر چەشنەکانییەو، بوار دەپەرەخسێنێ بو زال بوونی شەیتان و تێکپرای ئەوانە لەسەر بناغە و بنچینەئە نەریتی تاکە کەسیکە کە هەوسار و لەغاوی تەواوی کاروبارەکان بە دەست ئەو و لەژێر دەسەلاتی ئەودایە و سەرچەم کارو کردەوکان بو لای ئەو دەگەپێنەو و کوتایی بەلگە و بیانوو لای ئەو و بو ئەو دەبێت. - واتە پەرورەدگار - نەگەر ئەو ویستی لەسەر بووایە و بیویستایە دەیتوانی تەواوی خەلکی بکاتە گەلێکی یەکیارچە. بەلام کارزانی و تەگبیر کردنی بەو جوۆرەئە ویستووه. ﴿فَلِلّٰهِ الْحَمْدُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (۳۶) وَكُلُّ الْكِبْرِيَاءِ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴿ سوورەتی جاسیە ۳۶ - ۳۷.

واتە: جا هەر لە بو خواپە سوپاس و ستایش، کە پەرورەدگاری ئاسمانەکانە، پەرورەدگاری زەویشە، پەرورەدگاری هەموو جیهانیانە، هەرچی گەورەیی و شکۆمەندی هەیه لە ئاسمانەکان و زەویدا هەر هەمووی شایستەئە ئەو، بە راستی ئەو زاتە بالادەست و دانایە.

ته وهری دووهم: ئامرازه کانی پووبه پوو بوونه وه له گهل شهیتاندا:

ئین قهیم (خوای لی پازی بیت) ده فرمویت: ئیسته چهند بنامه یه کی سوودمه ند باس ده که ین که به دلناییه وه به که لک وه رگرتن لیان و به کارهیتانیان، مروّ ده توانی له گهل شهیتاندا پووبه پوو بیته وه و له شه پ و خراپه ی پاریزاو بیت و دووره په ریژی لی بکات.

ئه وانه بنه ما، ئامراز و هوکار و سه نگر و پاریزگه لیکی ده لایانه ن که بریتین له:

سه نگر و پاریزگه ی به که م: په ناگرتن و په نابردن بوّ په روه ردگار: ۲۴

سه نگره ی دووهم: خویندنه وه ی هه ردو سووره ته ی "فلق" و "ناس": چونکه خویندنه وه، تیگه یشتن و کارکردن به و دوو سووره ته بوّ لابرده ن و دوورخستنه وه ی خراپه و شه پی شهیتان و پاریزاویمان له لومه و بیانوه کانی شهیتان زور کاریگه ر و سوودمه ندن. بوّیه پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فرمویه تی: ((ما تعوذ المتعوزون بمثلها)).^{۲۵}

واته: ((هیچ شتی هینده ی ئه و دوو سووره ته بوّ ئه وانه ی په نا ده گرن له شه پ و خراپه ی شهیتان کاریگه ر و سوودمه ندر نین)). ((پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هه موو شه ویک له کاتی خه و تندا ئه و دوو سووره ته ی (الفلق و الناس) ده خویند^{۲۶}، وه فرمووی به عوقبه که: دوا ی هه موو نویره کانیش بیانخوینی)).^{۲۷} (دیاره لیژده دا مه به ستی له نویره فره زه کان بووه نه ک سوننه ته کان، خواش باشتی ده زانی، وه رگپری کورد).

۲۴ ئهم بابته پیشتر به دوور و دریزی باسکراوه و خراوه ته پوو.

۲۵ رواه النسائي والدارمی.

۲۶ رواه البخاری عن حدیث عائشة.

۲۷ رواه ابو داود والترمذی والنسائي.

ههروه ها فهرموویه تی:

((هه ره که سیک نه و دوو سووره ته له گهل سووره تی "إخلاص" دا سیجار له کاتی ئیواراندا و سی جار له کاتی به ره به یاندا (به یانیان) بخوینیته وه، نه وهی به سه بو هه موو شتی)).

((ههروه ها له جیگه یه کی تر دا پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموویت: نه گهر چوو نه ناو جیگه ی نوو سن دهستی بدات له یه ک و پاشان فووی پیدای بکات و سووره تی "إخلاص" و "فلق" و "ناس" ی پیدای بخوینیت، پاشان دهستی بهینیت به سه ره نه و شوینیت دا نه توانیت له له شی، وه سه ری و له گهل دهم و چاوی و له پی شه وهی له شیه وه ده ست پیت بکات وه نه مه سی باره بکاته وه)).^{۲۸}

سه نگه ری سییه م: خویندنیت "أیه الكرسي"، چونکه له فهرمووده سه حیه کاندای له موحه مبه دی کوپی سه رین و نه ویش له نه بوو هوره یه وه هاتوو که وتوویه تی: ((پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فهرمانی پیکردم به پاریزگاری کردن له سه رفیتره و زه کاتی مانگی پیروزی په مه زان، که سی هاتوو و ده یویست به بیت پرس هه ندیکیت لی هه لگری و بییات گرتم و پیم وت: ده ته مه لای پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) نه و نه و فهرمووده یه ی گیراوه ته وه و دواتر وتی: هه رکاتیت چوویته ناو جیگه ی نوو سنه وه، "أیه الكرسي" بخوینته ره وه! چونکه نه م کاره ی ده بیته هویت نه وهی که وا په روه ردگار هه میشه پاسه وان و چاودیتری تو بیت و تا کو به ره به یان شه یان لیت نزیک نه بیته وه)).

۲۸ البخاری مع الفتح ۶۲/۹ و مسلم ۱۷۲۳، چونکه پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ناوای ده کرد، نه مه له قه لای موسلمان ه وه ره گیراوه، له به شی زیکره کانی به یانیان و ئیواراندا، ل ۳۴، چاپی سی و یه که م، وه رگیریت کورد.

پښه مبهري خوا (صلی الله علیه وسلم) فرمووی: ((ئو له گه ل تودا پاستی وتووه، به لام شہیتان ته واو دروژنه)).^{۲۹}

سہنگری چوارم: خویندنه وه و تیگہ یشتن و کارکردن به سوورہ تی "به قہرہ": چونکہ له فرموده یه کی صہ حیدا له سہلی کوپی عبدالله و ئویش له ئه بوو هورہ یروہ گنډاویہ ته وه که پښه مبهري خوا (صلی الله علیه وسلم) فرموویہ تی: ((لاتجعلوا بیوتکم قبورا وان البیت الذی تقرأ فیہ البقرۃ لا یدخله الشیطان)).^{۳۰}

واته: ((مالہ کانتان مہکنه گوږستان، به پاستی شہیتان ناچیتہ ئو مالانہ وه که سوورہ تی "به قہرہ" ی تیدا ده خوینریتہ وه)).

سہنگری پینجہم: دوو نایہ تی کوتای سوورہ تی به قہرہ: چونکہ له فرموده یه کی صہ حیدا له ئه بوو موسای ئه نصارییہ وه هاتووه که: پښه مبهري خوا (صلی الله علیه وسلم) فرموویہ تی: ((هہرکه سی شہوی هہر دوو نایہ تی کوتای سوورہ تی به قہرہ بخوینریتہ وه، بو ئه وکه سه به سه)).^{۳۱}

له صہ حیجی ترمزیدا له نيعمانی کوپی به شیرہ وه هاتووه که پښه مبهري خوا (صلی الله علیه وسلم) فرموویہ تی: ((په روہ ردگار دوو هہزار سال پيش به دیهیتان و خولقاندنی بوونه وه ره کان کتیبیکي نووسی که کوتاییه که ی به دوو نایہ تی کوتای سوورہ تی به قہرہ کوتای ده هات، نه گه ر ئه و دوو نایہ ته سی شہولہ مالیکدا بخوینریتہ وه، شہیتان له و مالہ نزیک نابیتہ وه)).^{۳۲}

۲۹ رواہ البخاری معلقا (۲۳۱۱).

۳۰ رواہ مسلم (۷۸۰).

۳۱ رواہ البخاری و مسلم.

۳۲ رواہ الترمذی (۲۸۸۲) والدارمی (۳۳۸۷).

سەنگەری شەشەم: ئایەتەکانی سەرەتای سوورەتی "حم" تا "الیە المصیر" لەگەڵ
 "ایە الکرسی" دا:

لە صەحیحی ترمزی دا لە عبدالرحمن کوپی ئەبووبەکرەو هاتوووە کە پێغەمبەر
 (صلی اللہ علیہ وسلم) فرمویەتی:

((من قرأ حم المؤمن الی (الیە المصیر) وآیە الکرسی حین یصبح حفظ بهما حتی
 یمسی، ومن قرأهما حین یمسی حفظ بهما حتی یصبح)).^{۳۳}

واتە: هەرکەسێ سوورەتی حم (مؤمنین) تا (الیە المصیر) لەگەڵ ئایەتۆل کورسی لە
 بەیانی دا بخوێنێتەو تا ئێوارە ی لێ دەبیتهو پارێزراو دەبیّت، و هەر کەسیکیش
 ئێوارە بیان خوێنێت تا بەیانی لێ دەبیتهو پارێزراو دەبیّت.

سەنگەری حەوتەم: وتن، تێگەشتن و کارکردن بە واتای:

((لا اله الا الله وحده لا شریک له، له الملك وله الحمد، وهو علی کل شیء قدير)).

چونکە لە صەحیحەیندا فرمودەیک لە ئەبوو هورەیرەو هاتوووە کە پێغەمبەرێ خوا
 (صلی اللہ علیہ وسلم) فرمویەتی: ((من قال: لا اله الا الله وحده لا شریک له، له الملك
 وله الحمد، وهو علی کل شیء قدير، فی يوم مئة مرة، کانت له عدل عشر رقاب، وکتبت
 له مائة حسنة ومحيت عنه مائة سيئة وكانت له حرزا من الشيطان يومه ذلك حتی یمسی
 ولم یأت احد یافضل مما جاء به الا رجل عمل اکثر من ذلك)).^{۳۴}

واتە: هەر کەسێک سەد جار بڵێ: هیچ پەرستراویک نییە بە هەق جگە لە (اللہ)، تەنهاو
 بێ هاوتایە، مۆلک و سوپاس و ستایش هەر بۆ ئەو و بەسەر هەموو شتێکدا بە
 توانایە، بە ئەندازەی ئازادکردنی (۱۰) کۆیلە پاداشت و چاکە ی بۆ هەیە، (۱۰۰) چاکە ی
 بۆ دەنووسرێ و (۱۰۰) گوناح و تاوانی لەسەر لادەبرێ، ئەو شەو تا کو بەیانی (کە

^{۳۳} رواه الترمذی (۲۸۷۹) والدارمی (۳۳۸۶).

^{۳۴} متفق علیہ.

پوٲی لی ده بیٲه وه) له شه پ و خراپه ی شه یتان پارٲزراو ده بیٲ و هیچ که س له و ده سهاٲ و سه رمایه یه کی چاکی نییه مه گه ر که سی زیاتر و چاکتر له می وتبی. س ه نگه ری هه شته م: زوٲر یاد کردنی په روه ردگار، که له بابته کانی تر زیاتر جیگه ی گرنگی پیدانه.

له صه حیجی تورموزیدا فهرموده یه ک له حارسی نه شعهرییه وه هاتووه که پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: ((په روه ردگار فهرمانی کرد به یه حیای کوپی زه که ریا بو جی به جی کردنی پینج پرسته و پیی فهرموو که، به به نی ئیسرائیلیش بلٲت که وا کرده وه یان پی بکه ن، به لام یه حیا له باره ی گه یان دنیان به گه لی به نی ئیسرائیل توژی دره نگ که وت و دواکه وت. عیسا (سه لامی خوا ی له سه ر بیٲ) وتی: په روه ردگار تو ی پاسپاردووه به به جیٲه یتانی پینج بابته و فهرموویه تی که وا به به نی ئیسرائیل بلٲت که وا جیٲه جیٲان بکه ن و کرده وه یان پی بکه ن، یا تو – یه حیا – پیٲان پابه گه یه نه یا خود من – عیسا – پیٲان ده لٲم.

یه حیا وتی: له وه ده ترسم که وا نه گه ر تو – عیسا – پیٲش من – یه حیا – پایان بگه یه نی، زه وی من هه ل لوشی و له ناو خویدا نو قمم بکات، یا خود تووشی سزایه ک بم! خه لکی بانگه ٲشت کرد بو (بیت المقدس) و خه لکیکی زوٲر له ویدا کو بوونه وه و گوٲی بیستی وته کانی بوون و گوٲیان لی پاگرت.

یه حیا وتی: په روه ردگار فهرمانی کرد پیم به به جیٲه یتانی پینج ته وهر (بابته) و فهرمانیشی پی کردووم به ئیوه یشی پابه گه یه نم.

یه که م: نه مه ی که وا ته نیا په روه ردگار بپه رستن و هاوه ل و شه ریکی بو بریار نه دن و په روه ردگار فهرمانی پی کردوون به چاکه و چاکه کردن. کاری مروٲی چاکه کار وه ک نه وه وایه که که سی ک دوژمنیکی نه وی – دوژمنی مروٲه چاکه کاره که – به دیل گرتبی و ده ست و پیی به سٲبیٲه وه و ناماده ی کردبی بو نه وه ی له ملی بدات و

بیکوژیت، به لَام نه و مروّقه چاکه کاره هه لَسیتته وه و بَلّیت: من هه رچی مال و سامان و داراییم هه یه ده یدهم به تو به مهرجی که وا نه یکوژی و له مردن پزگاری بکات. هه روه ها په روه ردگار فره رمانی پی کردوون که وا: یاد و ستایشی په روه ردگار بکه ن. یاد کردنی په روه ردگار وه که نه وه وایه که وا دوژمن بکه ویتته شوین که سیّک و نه ویش به خیرایی خوئی بکه یه نیتته قه لاو سایه و په نایه کی پاریزاو و به هیز و خوئی له نه وان بشاریتته وه و بپاریزیت. مروّقیش به م جوړه یه و ته نیا به یاد و ستایشی په روه ردگار، که وا ده توانی نه فسی خوئی بپاریزی له به رامبه ر شه یتاندا و پاریزگاری لی بکات)).

پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فره موویه تی: ((...وَأَنَا أَمْرُكُمْ. بخمس، الله امرنی بهن، السمع، والطاعة، والجهاد والهجرة والجماعة فان من فارق الجماعة قید شبر فقد خلع ربة الإسلام من عنقه الا ان یراجع ومن ادعی دعوی الجاهلیة فانه من جثا جهنم)).

فقال رجل: یا رسول الله. وإن صلی وصام.

قال: ((وان صلی وصام، فادعوا بدعوی الله الذي سماکم المسلمین المؤمنین عباد الله)).

واته: ((من فره رمانتان پی ده که م به پینچ شت که په روه ردگار فره رمانی پی کردووم: بیستن، په پره وی کردن، تیکوژشان (جیهاد)، کوچکردن و بوونمان له گه ل کوّمه لدا. چونکه هه رکه سی به نه ندازه ی بستی له کوّمه ل (جماعت) دوور بکه ویتته وه نیشانه ی نیسلامی له ملی خویدا دهره یناوه و لایبردووه، مه گه ر نه وه ی که جاریکی تر بکه ریتته وه ناویان و هه رکه سی بانگه شه و بیروباوه په کانی نه هلی نه قام و نه زانه کان زیندوو بکاته وه، له زومره ی جهه ننه مییه کانه (واته نه هلی دوژه خه)).

پیاوئی وتی: نه ی پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) نه گه ر چی نوژییش بکات و پوژوویش بگریت؟

پینگه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فرمودی: ((نه گهر چی نویژ بکات و پوژوویش بگری، دروشم و بانگه شه خوابیه کانیش تهرج بکن، په روه ردگاری که ئیوه ی به موسلمان و نه هلی ئیمان و بنده ی خوئی زانیوه)).^{۳۵}

پینگه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له م فرموده یه دا نه هلی ئیمانی ناگادار کردوه ته وه و پیی فرمون که، مروژ ته نیا له ریگه ی یاد و ستایشی په روه ردگار وه ده توانی خوئی له فیل و ته له که و خراپه ی شه یتان بپاریژی و خوئی دور بخاته وه و نه مه همان نه وشته یه که سوورده تی "ناس" باسی ده کات.

په روه ردگار له م سوورده ته دا شه یتانی به "خناس" پیناسه کردوه و ناوی هیناوه، خه نناس که سیکه که هر کاتی مروژ یاد و ستایشی خوا بکات و بیپه رستی و په پره وی لی بکات، تووړه و نادیار و شاراو ده بیټ. به لام هر کاتی بی ناگا بیټ له په روه ردگار، شه یتان دلی بچوک ده کاته وه و دوو دلی و دله راوکیکانی خوئی که ریگه خوشکری ته واوی خراپه و تیاچوونه کانه هلی ده خه له تینی، به لام هیچ شتی وه ک یاد و ستایش کردنی په روه ردگار ناتوانی مروژ دور بخاته وه له دوو دلی و دله راوکی و فیل و نه له که کانی شه یتان وپاریزگاری لی بکات، (واته مروژ ته نیا له ریگه ی یادو ستایش کردنی په روه ردگار وه ده توانی خوئی له شه پ و خراپه و دوو دلپیه کانی شه یتان بپاریژی و خوئی لی دور بخاته وه، وه رگپری کورد).

سه نگه ری نویه م: ده ست نویژ و نویژ کردن، که له گرنگترین و بنچینه ترین قه لا و سایه و په نا گه لیکن، که ده توانین خوامنی تیدا بپاریزین و خومان دور بخه ینه وه له دوو دلی و دله راوکیکانی شه یتان. به تایبه ت کاتیک که تووړه یی و هوا و ناره زو و ده ناگر له ناخی مروژدا بلپسه بسینی، هیچ ریگه یه کی تر وه ک ده ست نویژ و نویژ کرد ناتوانی نه وانه بکوژیننه وه و له ناویان بیات.

له صەحیحی تورموزیدا له ئەبووسەعیدی خدریبەو، له پێغه مەبری خوداوه (صلی الله علیه وسلم) هاتووە که فەرمووێتی: ((ألا وإن الغضب جمرة من قلب ابن آدم، أما رأيتم إلى حمرة عينيه و انتفاخ اوداجه، فمن احسّ بشيء من ذلك فليلصق الأرض)).^{۳۶}

واتە: بزانی که توو پەیی ئاگرێکە^{۳۷} له دای ئەمیزاددا پەیدا دەبێت، مەگەر سووری چاوه کانی و هەلئاوسان و باکردنی دەمارەکانی نابینن؟ هەرکاتی کەسی تووشی ئەم باروودۆخە هات دانیشی و هیچ کاری ئەنجام نەدات.

(سەبارەت بەو دۆخە ی که مروۆ توو پە دەبێت، پێغه مەبر (صلی الله علیه وسلم) دەفەرمووێت: گەر توو پە بوون و لەو کاتەشدا بە پێو بەوون ئەوا دا بنیشن، وە ئەگەر لەکاتی توو پە بووندا دانیشتبوون ئەوا پابکیشترین، وەرگێری کورد).

له فەرموودە یەکی تردا هاتووە که: ((شەیتان له ئاگر درووست کراوه و ئاگریش به ئاو دەکوژێتەو)).^{۳۸} هیچ شتی به ئەندازە ی دەست نوێژ و نوێژ کردن ناتوانیت زāl ببیت بە سەر ئاگری تەو پەیی و هەوا و ئارەزوو کانی. چونکە ئاوی دەست نوێژ جەستە ی گەرم و ئاگر ئاسا و هەلگیسراوی مروۆی توو پە سارد دەکاتەو و ئەگەر نوێژ بە ملکه چی و زەلیلی و دڵپاکیەو بە جی بهێنری، ئارامی و ئاسوودە ی دەبەخشیتە پۆخ و دەروونی هەلگیسراو و نا ئارامی ئەو. ئەمە پاستییە که تاقیکردنەو و ئەزمونی مروۆ له هێنانەو ی بە لگ و نیشانە یی نیاز دەکات.

سەنگەری دە یەم: دوو پەریزی له زیادە پۆی له قسە کردن، تەماشاکردن، خواردن و خواردنەو و تێکە لاوی کردنی نا پێویست له گەل خەلکی دا، چونکە شەیتان لەم پێگە یانەو یە که دەتوانی زەفەر به مروۆ بیات و بجێتە نیو دڵ و پۆخی مروۆ ئەو و هیلانە ی تیدا درووست بکات و زāl بیت بە سەریدا و دەستی بە سەردا بگرت.

^{۳۶} رواه الترمذی (۲۱۹۱) وابن ماجه (۴۰۰۰).

^{۳۷} (جمره) به وانای ورده بەر دیش هاتوو

^{۳۸} شیخی ئەلبانی ئەم فەرموودە یە به لاواز دادەنی.

به کورتی:

هر مروفتیکی ژیر و عاقل و تیگه یشتوو ده زانی که شهیتان ته نیا له سی لاه ده توانی زال بی به سهریدا:

یه که م: زیاده پویی و خه سارکردن و نه می که وا له هر شتی کدا زیاد له پیویست ههنگاو بنی، نه م زیاده پویییه زه مینه و بواریکه بو چوونه ناوه وهی شهیتان بو ناو دل و پیکه ی پووبه پوو بوونه وه له گه لیدا - له گه ل شهیتان دا - ده رفه ت نه دانه به نه فس بو به ده ست هیتانی نه و خه ز و ناره زوو زور و له پاده به ده رانه بو خه وتن و خواردن و تام و چیژ، هرکاتی نه م ده رگایه ی داخست به پویی نه فسی خویدا، له راستی دا ده رگای به سهر سه رسه خترین و ترسناک ترین دوزمنی خویدا به ستووه.

دووه م: نا ناگایی و که مته رخه می، چونکه نه هلی زیکر و یاد و ستایش کردن، له پال قه لایه کی پولایینی یادکردندا جیگیرن، به لام هرکاتی تووشی نا ناگایی و که مته رخه می بینه وه، ده رگا کانی نه و قه لا و په ناگایه ده کرینه وه و دوزمن ده چیته نه و ناو قه لایه و له م کاته دا پاونان و ده رکردنی شهیتان بو نه وان ته واو قورس و گران ده بیت.

سییه م: پووتیکردن و که لک وه رگرتن و به کرده یی کردنی کار و قسه کان و شت گه لیک بی به ها و هیچ و پووج، که هاوکاری و کو مه کی نه و ناکات بو گه شه کردنی زانست و نیمان و کاری خیر و چاکه و به رژه وهندی خو ی و خه لکانی تر.

(له کوتایی نه م ته وه ره دا ده لیم: نه م بابه تانه ی له م ته وه ره دا باسکراون و خراونه ته پوو وه ک نامرازیک بو به رگری کردن و پووبه پوو بوونه وهی شهیتان، بابه ت و فه رمووده گه لیک پیروژ و به سوودن، به لام وا به باشتر ده زانم که وا به خوینه رانی به پزیش بلیم بو وه ده ست خستنی نامراز و فه رمووده ی زیاتر و به سوودتر سه باره ت به م باسه، سهردانی نامیلکه ی "قه لای موسلمان له زیکره کانی به یانیا ن و نیواراندا" بکه ن، به تاییه تی به شی "زیکره کانی به یانیا ن و نیوارانی" نه و نامیلکه به سوود و به که لکه، وه رگرتی کورد).

بہشی شہشہم

**کاریگہری ئاژاوه و تاوانہکان
بہسہر دلّہوہ**

ته وهری یه که م: پووتیکردنی به لا و تاوانه کان بو سهر دل:

حوزه یفه ی کورې به مان (خوای لی پازی بیت) ده لیت: پیغمبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: ((تعرض الفتن علی القلوب کعرض الحصر عوداً عوداً، فأی قلب أشربها نکتت فیه نکتة سوداء وای قلب انکرها نکتت منه نکتة بیضاء حتی تعود القلوب علی قلبین: قلب اسود مریاداً کالکوز مجضیا لایعرف معروفا ولا منکراً الا اشرب من هواه. وقلب أبيض لاتضره فتنة مادامت السموات والأرض)).^{۳۹}

واته: ((گوښه ند (فتنه) و تاوان و سهرپیچییه کان وه کو (چنینی حه سیر) دانه دانه له به رامبه ر دلّه کانه وه ریژه^{۴۰} ده پوڼ. هه ر دلّی که بکه ویته ژیر کاریگه ری نه وانه وه، خالیکی ره شی به سهر وه په یدا ده بیت، به لام هه ر دلّی که وا پشت بکاته نه وان و پوویان لی هه لجه رختنی، خالیکی سپی به سهر وه په یدا ده بیت، تاوه کو نه مه ی که وا دل له شیوه ی یه کی له م دوو گروویه دلانه ی خواره وه ی لی دیت:

دلّیکی ره ش و تاریک وه کو گوژه یه کی ئاوه ژوو و هه لگه پاره، که چاکه ناناسی و پشت ناکاته خراپه و تاوان و پووی لی هه لئاجه رختنی و ته نیا په پیره وی له هه وا و ناره زوی خو ی ده کات.

نه وی تریان دلّیکی سپی و (پاک) ه، که تاوه کو ئاسمانه کان و زه وی بوونیان هه بیت، گوښه ند و تاوان و سهرپیچی کردن، زهره ر و زیانیکی پی ناگه یه نی)).

پیغمبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) پوو هیټان و پوو تیگردنی که م که می گوښه ندو ئاژاوه کانی (فتنه) بو سهر دلّه کان، چواندوه به چین و پیکخستنی حه سیر

۳۹ أخرج مسلم برقم (۱۴۴).

۴۰ ریژه واته نه وه ی که وا تاقمیک یاخود گروویټک له به رامبه ر که سیکی گه ورده ا به رټک و پیکی

ده چن به ریټوه وه ریټی کورد.

له دانه دانه ی قامیشه کان. وه نهو دلانه ی که دهکونه بهر هیترش وه هلمه تی
گو به نده کانه وه دابه شی کردوون بو سهر دوو جوړ:

یه که م: دلّیکه کاتیک که گو به ند و فیتنه کان پووی تیده که ن، به هه مان شیوه که
نیسفنچ ناو هه لده مژی، نهو گو به ند و (فتنه) و نازاوانه له خویدا کوئی ده کاته وه و
به هوئی هه ر تاوان و سهر پیچی و گو به ندیکه وه خالّیکی ره شی له سهر په یدا ده بیّت. نهو
دلّه هه روه ها به نامیز و باوه شیکی کراوه وه و به پوویه کی خوش پیشوازی له و تاوان و
سهر پیچیانه ده کات، تاوه کو به ته وای پدهش ده بیّت و پووناکی و پوشنایی خوئی
له ده ست ده دات و ژیره و ژور ئاو یزان ده بیّت، دوونه خوشی ته و او مه ترسیدار پوو
ده کاته نهو دلّه و به ره و مردن و له ناوچوونی مه عنه وی ده بات و له کاری ده خات.

یه که م: لیّ تیکچوون و که وتنه هه لده وه به رامبه ر به ره و (معروف) و ناره و (منکر)،
واته چاکه و خراپه و خیر و شر به لایه وه جیاوازی نییه و هه ر یه کی له وانه واتای
خوئیانه له ده ست ده دن. ته نانه ت له وانه شه نه م نه خوشییه به جوړی ره گ و پیشه ی
خوئی دابکوئی که واره و پیکه پیدراو به ناره و و پیکه پینه دراو (معروف، منکر) و
ناره و به ره و و به دیه پنهان (بدعت) به شریعت و شریعت به به دیه پنهان (سونهت و،
بیدعت) و حق به هیچ و پوچ و هیچ و پوچی به حق له قه لّم بدات.

دووه م: به حاکم و فرمانره و زانینی هه و و ناره زووه کانی خوئی به سهر نهو
شتانه ی که واره پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هیئاوییه تی. (واته هه و و
ناره زووه کانی خوئی ده کاته حاکم و فرمانره وای خوئی و په پره ویان لیّ ده کات و پشت
ده کاته نهو په یامه و نهو شریعت ته ی که پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) هیئاوییه تی،
خوا په نامان بدات، وهر گیزی کورد).

دووه م: دلّیکی سپی و پاک: که هه تاوی نیمان له و دلّه دا هه لّه اتووه و پر له نوور و
پوشنایی کردووه، نه م جوړه دلّه هه رکاتی بکه ویت بهر هیترش و هلمه تی گو به ند و
تاوانه کانه وه، پوویه پوویان ده بیته وه و له خوئیانه دور ده خاته وه و لایان ده بات. نه مه
ده بیته هوئی نه وه ی که واره پووناکی و پوشنایی و هیژ و توانایی نهو دلّه زیاد بکات.

نډو گوښه ند و تڼکده رانه ی (فتنه) پوو ده که نه دله کان و ده بڼه هو ی نه خو ش ی و په ک که وتنی مه عنه وی دل، بریتین له:

- گوښه ندی هه وا و ناره زوو.
- گوښه ندی دوو دلی و دله پاوکي کان .
- گوښه ندی خراپه و له ناو بردن و گومرایی
- تاوان و سه رپیچی و تازه گه رپییه کان.
- سته م و زوردارپییه کان .
- نه زانی و نه فامپییه کان .

گوښه ندی یه که م، ده بیته هو ی له ناو بردن و خراپی ویست و نیاز. دووه میښ ده بیته هو ی خراپه و له ناو چوونی زانست و بیرو باوه پ و نیمان. هه ندی له هاوه لان (اصحاب) دله کان یان دابه ش کردووه بو سهر چوار به ش. هه روه ها هاتووه که وا حوزه یفه ی یه مانی (خوای لی پازی بیت) فه رموویه تی: ((دله کان چوار جوړن:

یه که م: دلکی پاک و بی خه وش که تیدا چرایه کی پووناک و پوشن داگیرساوه و نډو دله ش دلی مروقی نه هلی نیمانه.

دووه م: دلکی بی تیشک و نا پوشن و شاراوه، که دلی مروقی بی باوه په. سییه م: دلکی هه لگه پراوه و سهر لیښیواو که دلی مروقی دوو پووه (منافق). دلک که خیر و چاکه ده ناسی، به لام پووی لی هه لده رخی نی و پشتی تی ده کات، وه حق و راستی ده بی نی به لام خو ی له ناستی دا هه له ده کات و خو ی به کویر له که له م ده دات، به واتای نه وه ی که نه و حق و راستییه نابینی!

چواره م: دلی که هه ر دوو هیزی - هیزی نیمان و هیزی دوو پووی _ هه ر یه کیکیان به ره و لای خو ی راپده کی شی، وه له کوتایی دا ده بیته شوینکه وته و ژیر ده سته ی نه و هیزه ی که وا زیاتر به سهریدا زال ده بیت.

مه به سستی ئه و له (دلی ته نیا و سه لَت) دلێکه که خالی بێت له ته وای
 کاروباره کانی تر جگه له کاروباره کانی پهروه ردگاری مه زن و پیغه مبه ری ئازیز و
 حق و راستی. مه به سستی ئه و له و چرایه ی که له و دله دا جیگیره و بوونی هیه، چرای
 ئیمانه و ته نیایی و سه لَت بوونی ئه و به واتای سه لامه تی و ته ندروستییه تی له دوو
 دلی و هه و و ئاره زووه نا په و و گومرا که و بوونی چرای پووناک و پووشن تییدا به
 واتای پووشن و پووناکی بوونی ئه و دله یه به هوئی کارو کرده وه و ئیمانه وه.

مه به سستی ئه و له دلی شاراهه، دلی بی باوه په کانه، چونکه له ناخ و دهروونییدا،
 کالان و بهرگ و سیپالی شارراهه ته وه و تیشکی زانست و ئیمانی پی ناگات. به هه مان
 شیوه که پهروه ردگار له باره ی یه هوده وه ده فره موویت: ﴿وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ...﴾
 سووره تی به قهره ۸۸.

واته: ((ههروه ها جووله که کانی سه رده می پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) وتیان:
 دله کانمان داخراوه (له گوفتاری تو تی ناگه ین!)).

پهروه ردگاری گه و ره و به ده سه لات ده فره موویت: ﴿وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ
 يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذُكِّرْتُ بِرُكٍّ فِي الْقُرْآنِ وَخَذَهُ وَكُوا عَلَى أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا﴾
 سووره تی ئه سرا ۴۵ - ۴۶.

واته: ((کاتیک که قورئان ده خوینیت ئیمه به ره سستی نادیارو شاراهه، ده خه یه
 نیوان توو ئه وانه ی باوه په پوژی دوا یی ناهینن، (چونکه سوودی لی وهرناگرن)، چونکه
 مه به ستیان نییه تی بگه ن، ئیمه ش په رده ده هینن به سه ر دلایندا تا هه ر تی نی نه گه ن،
 گویشیان سه نگین ده که ین تا نه بیستن، جا کاتیک له قورئاندا ته نها ناوی
 پهروه ردگارت ده به یت (باسی بت و بهرنامه یان نا که یت)، ئه وه پشت هه لده که ن و پوو
 وهرده گپن و بیزاری ده رده بپن و ده پوئن)).

هه رکاتی بو خواوه نانی ئه و دلانه، باسی یه کخوا په رستی پاک و په رستش و په یره وی
 کردن و شوینکه وتنی راستگو یانه بکریت و قسه ی لی بکری، به شیوه یه کی هه راسانی و
 تووپه ییه وه پشتی تی ده که ن و پوو هه لده جه رخنن. به هه مان شیوه که وتمان:
 مه به سستی ئه و له دلی له کالان و قه ولگ بوون و هه لگه پاوه و ژیره وه و ژوور دلی

ئینسانی دوو پووه وهك چۆن په روه ردگاری مه زن و به ده سه لات ده فه رموویت: ﴿فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهُ أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا أَتُرِيدُونَ أَنْ تَهْتُوا مِنْ أَضَلِّ اللَّهِ وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا﴾ سوورته تی نیسا ۸۸.

واته: جا نه وه چیتانه (تهی ئیمانداران) ده باره ی دوو پووه کان بوون به دوو ده سته وه؟ له کاتیکدا خوا (سه رشوپی کردوون) و هری گپراونه ته وه بو بی باوه پی و به هو ی نه و کرده وانه ی که کردوویانه، ئایا ده تانه ویت (دلی) که سیك هیدایهت و پینموونی بکه ن که خوا گومرای کردوه؟! (به هو ی باوه پی دانه مه زراو و دل و دهروونی نه خوشیبه وه)، بیگومان نه وه ی خوا گومرای بکات (به هو ی کارو کرده وه ی ناپه سه ندیبه وه) نه وه هرگیز پیکه یه کت ده ست ناکه ویت بو پینموونی کردی.

واته نه وانی له حق دوور خستوه ته وه و ده یان گه پینیتته وه بو نه و ناپه وا و هیچ و پوچیبه ی که زیاتر تیدا بوون و پیوه ی خه ریک بوون، نه مه ش به هو ی ناهه رمانی و تاوان و سه ریچیبه کانیا نه وه یه.

نه مه خراپترین و پیسترین دلّه کانه، چونکه نه م جوړه دلّه حق به ناحق و ناحق به حق له قه له م ده دات و ده بیته هاوکار و هاوپی نه هلی ناحق و ناپه وا و له گه ل نه هلی حق و په وادا ده که ویتته بهر به ره کانی و دوژمنایه تیبه وه.

مه به سستی نه و له و دلّه ی که که وتوته نیوان دوو هیزه وه و له و نیوه ننده دا جیکیر بووه و له هر یه کیکیان به شیکی هیه، دلّیکه که، پایه و بنه ماکانی ئینسانی تیدا پایه دار نه بوون و چراکه ی – چرای ئیمان – تیدا دانه گیرساوه و پوښن نه بووه. چونکه هیشتاکو خو ی پاک و خاوین نه کردوه و خو ی ناماده نه کردوه بو قبول کردن و په سه ندکردنی حه قیقهت و راستیبه تی په یامه که ی پیغه مه به ری خوا (صلی الله علیه وسلم). تیشکیکی لاواز له ئیمانی تیدا پوښنه و تاریکی و تارمایی بی باوه پی و نه زانیش تیدا جیکه و شوینی بو خو ی فه راهم کردوه. هه ندیک جار نزیک ده بیته وه له کوفر و بی باوه پی و هه ندی جاریش زیاتر پوو ده کاته ئیمان، وه فه رمان و برپار بو نه وه یانه که زیاتر زال ده بی به سه ریدا و ده ست ده گری به سه ریدا.

تهوهری دووهم: نیشانه و ناسه‌واره‌کانی تاوان به سهر دله‌وه:

گوناح و تاوان شوته‌ما گه‌لیکی زور خراپی به‌دواوه‌یه بو جه‌سته و دلی مروّ هه‌م له دونیا و هه‌میش له دوا پوژدا (قیامت) و ته‌نیا په‌روه‌ردگار به‌درووستی ناگایان لیئانه، که ده‌توانی ئماژه بکری به‌م باب‌تانه‌ی لای خواره‌وه:

هه‌ست نه‌کردن به‌گه‌وره‌یی و شکومه‌ندی په‌روه‌ردگار:

یه‌کی له شوته‌ما و نیشانه‌کانی تاوان و سه‌رپیچی کردن نه‌وه‌یه که، هه‌ست کردن به‌گه‌وره‌یی و شکومه‌ندی په‌روه‌ردگار له دلی تاوانباردا لاواز ده‌بیّت و بی‌هوی و نه‌یه‌وی، سالاری و ترس و گه‌وره‌یی و شکومه‌ندی په‌روه‌ردگار له‌دلیدا هه‌موو پوژی لاواز و لاوازتر ده‌بیّت. چونکه نه‌گه‌ر له دلی دا توانایی و گه‌وره‌یی و شکومه‌ندی په‌روه‌ردگار جیگیر بوویه، به‌هیچ جوړی نازایه‌تی نه‌وه‌ی نه‌ده‌کرد و نه‌وه‌نده ئازا و چاونه‌ترس نه‌ده‌بوو تا وه‌کو تووشی گوناح و تاوان بیّت و سه‌رپیچی و نافه‌رمانی له په‌روه‌ردگار بکات.

له‌وانه‌یه هه‌ندی جار مروّتیکی نه‌زان و هه‌لخه‌له‌تینراو به‌گومانی خوئی بلیّت: نه‌مه هیوا و ئومیدی منه به‌لیبوردن و به‌زه‌یی په‌روه‌ردگار که تووشی تاوان و نافه‌رمانی ده‌بم، نه‌که نه‌وه‌ی که‌وا پله و پایه و گه‌وره‌یی و مه‌زنایه‌تی په‌روه‌ردگار له دلمدا که‌م و لاواز بووبیته‌وه. (زور جار ئیمه‌ی مروّ که تاوان ده‌که‌ین به‌کسه‌ر ده‌لین کوره خوا به‌په‌رحم و میهره‌بانه، لیمان خوش نه‌بیّت، به‌لام نابیّت به‌و بیان‌ووه‌وه که په‌روه‌ردگار به‌په‌رحم و میهره‌بانه ده‌ست بکه‌ین به‌نافه‌رمانی و تاوان کردن، چونکه زور جار به‌هوئی تاوانی بچوکه‌وه و به‌رده‌وامیمان له‌سهری، تووشی تاوان و گوناحی گه‌وره‌تر ده‌بین و به‌خومان نازانین و دواتر یا هه‌ر هه‌ست به‌گه‌وره‌یی و شکومه‌ندی په‌روه‌ردگار ناکه‌ین له دلماندا، یاخود گه‌ر بیشی که‌ین نه‌وه‌نده که‌مه که نابیته له‌مپه‌ر و پیگر له به‌رده‌م نه‌وه‌ی که‌وا ده‌ست له‌و تاوانانه هه‌ل بگرین، بو‌یه ده‌بی زور وریا و به‌ناگا بین و نه‌وه‌ش بزنانین که په‌روه‌ردگار له هه‌موو که‌سیکی تر تووپه و توله‌سینه‌ر و سزاده‌رتره، وه‌رگپ‌پی کورد).

نهم گومان و خو هه لکيشانه جوړيکه له خو هه لڅه له تاندن، چونکه له پاستي دا ده بې بووني گه وره يي و شکومهندي و ترسي په روه ردگار له دلي مړوځدا بېيته هوئ نه وه ي کهوا سنووري شريعتي خداوهند په چاو بکريت و بپاريزيت و له مېر و پيگر دروست بکات له نيوان نه و - خودي مړوځه کهدا - تاوان و سه رپيچي کردندا.

به لام نه وانه ي کهوا له نافه رمانی و سه رپيچي کردني په روه ردگار ناترسين و سل ناکه نه وه، به پاستي پله و پايه و گه وره يي په روه دگاريان نه ناسيوه، چونکه له که سيکدا که به ناساني نه مرو نه هييه کاني په روه ردگار په چاو ناکات، ده توانين قبولي بکين که به پاستي گه وره يي و پله و پايه ي خداوهندي په چاو کردوه و دان به گه وره يي و شکومهندي نه ودا دهنې؟!

نهمه له نه گونجاو تريني گونجاوه کان و هيچ و پوچ تريني هيچ و پوچه کانه و هر نهم سزادانانه بو مړوځي تاوانبار به سه، که شکومهندي و پايه به رزي په روه ردگار له دلېدا نه ميئي و بسرپيته وه و سالاري و مه رزي و گرنگي و بهابووني سنووري شريعتي مافي په روه ردگار به که م سهر بکات و به سوک له قه له مي بدات.

يه کي له توله و سزا کاني نه و جوړه که سانه نهمه يه که، په روه ردگار پله و پايه و سامي نه و له دلي خه لکاني تر دا لا ده بات و به هه مان شيوه که نه و نافه رمانی و سه رپيچي کردني په روه ردگاري به که م زاني، خه لکيش نه و به سوک و بچوک له قه له م ده دهن. خه لکي به هه مان نه اندازه خوشيان، ده وي که نه و په روه ردگاري خوش ده وي و به هه مان پيژه و نه اندازه ش پيژ و گه وره يي نه ويان له دلدايه که، نه و ترس و شکومهندي په روه ردگاري له دلدايه. (واته نه و که سه تا چ نه اندازه يه ک پيژ و گه وره يي و ترسي په روه ردگاري له دلدايه و تا چ نه اندازه يه ک ليي ده ترسي و پيژي ده گري، خه لکيش به هه مان نه اندازه وه که سيکي گه وره و شکومهند سه يري ده که ن و پيژي لي ده گرن. گه ر بو نه مه بگونجي، وه ک چوڼ کورد واته ني ده لي: ((چي بچيني نه وه ش ده دورپته وه)). وهرگيږي کورد).

که سي که سنووري پيژ و قه دري (حورمه ت) په روه ردگاري بشکيني، ده بيت چوڼ چاوه پي نه وه بيت کهوا خه لکي پيژ و قه دري نه و بگرن و بپاريزن؟! چوڼ نه و مافه

به خوئی دَه دات له کاتیکدا که ئه و حه ق و مافی په روه ردگاری پِیشیل کردوه و خستویه تیه ژیر پی، خه لکی حه ق و مافی ئه و په چاو بکه ن و چوَن نا فه رمانی و سه رپیچی کردنی په روه ردگار به سووک و به هیچ ده زانی و له هه مان کاتیشدا چاوه پووانی ئه وه ده کات که وا خه لکی به چاو یکی سووک سه یری ئه و نه که ن و به سووک ته ماشای نه که ن. (وه ک فارس ده لیت: ((تاکنی به دیگران، یا به خودت یا به سران)). واته: ((ئه وه ی که ده یکه ی به رامبه ر به خه لکی، دواتر یا به خوئی ده که نه وه یا خود به نه وه کانت)). جا بو که سی که حورمه ت و پِیزی په روه ردگار نه گری، په روه ردگاریش پِیز و حورمه تی ئه و ناگری و پِیسوا و زه لیلی ده کات، وه رگیپی کرد).

په روه ردگار له قورئانی پیروژدا باسی له سزادانه کانی ئه هلی تاوان و سه رپیچی کردوه و ئه م بابه ته ی خستوه ته پوو که به هو و کاریگه ری تاوانه کانی خو یانه وه گومرا بوون و له سه ر دلیان په رده یه ک جیگیر بووه و وه ک چوَن په روه ردگاریان له یاد کردوه و فه راموشیان کردوه، خوداوه ندیش ئه وانی له بیر کردوه و پشت گوئی خستوون، وه ک چوَن سووکا یه تیان به ئایینه که ی کردوه په روه ردگاریش ئه وانی بچووک و سووک کردوه، وه ئه وانی به هه مان شیوه که بپیاره که ی په روه ردگاریان پشت گوئی خست، خوداوه ندیش ئه وانی پِیسوا کرد و پشت گوئی خستن: ﴿...وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ﴾ سوورده تی ۱۸ حه ج .

واته: جا ئه و که سه ی که خوا قه در و پِیزی بشکینیت و پِیسوای بکات ئه وه هیچ پِیز لینه ریکی نییه .

ئه وانه که کپنوش بردن و مل دانه واندن و ملکه چی له به رامبه ر په روه ردگاریان به سووک و به تال له قه لَم دا و له ئاست گه وره یی و شکو مه ندی خوداوه ندا کپنوشیان نه برد، هیچ کاتی هیچ که س پِیز و ئیحه ترامی ئه و که سانه ناگریت و جیگه ی پِیز و ئیحه ترام نیین! چوَن که سی که په روه ردگار زه لیل و بچووک بکاته وه خه لکی ده توانی پِیزی لی بگرن و که سیکیش که په روه ردگار پِیزی لی بنی خه لکی ده توانی بی پِیزی به رامبه ر بنوینی و به بچووک بزانن؟!

— پهيدا بوون و بهديار کهوتنی سام و ترس له دلدا :

یه کښکی تر له نیشانه کانی تاوان و سه ریچی کردن، سام و ترس ټکه که په روه ردگار له دلی تاوانباردا په يدای دهکات وه دهیخته دلپیه وه. له راستی دا ده توانین همیشه نه و که سه له باروودوڅیکی ترسناک و نیگه راناویدا ببینین.

چونکه په پړه وی کردن له په روه ردگار قه لا و پاریزگه یه که که هر که سی بجپته ناوییه وه پاریززاو ده بیت له سزا و گرفته کانی دونیاو هر که سی لپی بپته دهره وه و دوور بکه وپته وه، سام و ترس له هم موو لایه که وه دهره ی ددات. به لام هر که سی پښگی په پړه وی کردن و شوپنکه وتنی په روه ردگار بگریته بهر و لپی دوور نه که وپته وه، ته وای ترس و توقانه کانی ده بنه نارامش و ناسووده یی و هر که سی کیش نافه رمانی و سه ریچی لی بکات، هیمنی و ناسایش و ناسووده یی ده گوپردی به سام و ترس.

هیچ مروڅنکی تاوانبار و خه ساروهمند نییه، که و دلی وه که نه وه ی که له نیوان دوو بالی په له وه ریکدا جیگیر بووی، به رده وام له دوخی ترس و له رزدا نه بی، هر کاتی ه و ا په نجه ره یه که یاخود دهر گایه که پابوه شیننی و ته کانی بدات، ده له زری و گومان دهکات که کاری ته و اوه و به وای نه ودا هاتوون و هر دهنگی ده بیستی دلی ده که وی و ده له زری و و ا ده زانی ده یانه وی سزای بدن، به لام هر ناده میزادی که و ا ترس و سامی په روه ردگاری له دلدا بیت، خداوه ند له هر شه پ و خرابه و ناله بارییه که ده پیاریزی، به لام هر که سی ترسی خودای له دلدا نه بیت، په روه ردگار کاریکی وای به سر دیننی و وای لی دهکات که و ا له هم موو شتی بترسی. (دووری بو مه پو که نه و که سه له سیبه ری خوشی بترسی، وه رگیچی کورد).

په روه ردگار له و کاته وه ی که بوونه وه ره کانی به دیپناوه و خولقاندوونی، نه م بنه ماو بناغه یه ی له نیوانیاندا جیگیر کردوه و دایناوه، که تاوان و سزا پتویست و پیداویستی یه کترن.

یه کی تر له سزا کانی دلی سه رکیش و تاوانبار، نه مه یه که و ا تووشی سام و ترس ټکی وای دهکات که وه سف ناکریت، نه و همیشه هه ست دهکات که و ا له باروودوخی ترس و

نیکه رانیدایه. چونکه وه ک چوَن جودایی و ترس که وتووه ته نیوان خوئی و دروستکه ره که ی که په روه ردگار، له گهل خوئی و دروستکراوه کانیشدا هه ست به نامویی و غریبی دهکات و به تیپه پوونی زه من ترسه که ی زیاتر و زیاتر ده بیّت، به پاستی نه هلی ترس له خراپترین جوئی ژياندان و له به رامبه ردا نه هلی هاوپازی و هاوده می له گهل پیغه مبه ردا (صلی الله علیه وسلم) له چاکترین و باشترین و به تام ترین ژياندا به سهر ده به ن.

نه گهر مروئی ژیر و عاقل ورد بیته وه و ته ماشا بکات و له نیوان تام و چيژی زوو له ده ست چووی تاوان و گوناخدا و سزا و سام و ترسی که له ویوه – له تاوان و گوناخه وه – سهرچاوه ده گری هه لسه ننگاندن و به راوردی بکات، زیاتر هه ست به شله ژاوی و ناسازگاری و ناپه حتی باروودوخ و زیان و زهره ره کانی دهکات. چونکه نه و نه و نارامی و هیمنیبه ی که له په پره وی کردن و شیرینی نارامی و ئاسووده ییه وه سهرچاوه ده گری گوپاویه تیه وه به و نا نارامی و ترسه ی که له تاوان و گوناخه وه سهرچاوه ی گرتووه.

إذا كنت قد اوحشتك الذنوب فدعها اذا شئت واستأنس

واته: وه ک چوَن تاوان توئی خستوته نیو سام و ترسه وه، نه گهر ئاره زوو و مه یلت هه یه وازیان لی بهیته و لییان دوور بکه وهره وه، تا به ئاسووده یی و نارامی بگه یث. پاز و نهینی بابه ته که له مه دایه که په رستش و په پره وی کردن، مروؤ نزیك ده که نه وه له په روه ردگار و به هه ر نه اندازه ی که نزیکیه که زیاتر بیّت، هاوده می و پیکه وه بوون و نزیکی زیاتر ده بیّت.

به لام تاوان و سهرکیشی ده بیته هوئی دوور که وتنه وه و به هه ر نه اندازه ی نه و دووریبه زیاد بکات، پیژه و نه اندازه ی ترسیش زیاد دهکات و پیژه که ی هه لده کشی و به رز ده بیته وه... بویه مروؤ به هوئی نه و جیاوازییه ی که له نیوان نه و و دوژمنه که یدا په یدا بووه و دروست بووه، هه میسه ترسی نه وی له دلدايه، هه رچه ندیش له پالیدا بیّت. به لام له به رامبه ردا نه گهر له گهل خوشه ویست و یاره که یدا چه ند دوور بیّت هه ست به هاوده می و پیکه وه بوون دهکات. (لیره دا مه به ست نه وه یه که مروؤ

هرچنده نزيكى دوژمنه كې بېټ كه يه كې له وانه شه يتانه، هر هه ست به ترس ده كات، چونكه متمانه ي پي نيه و قه د متمانه به دوژمن ناكړي جا ليوه ي نزيك بي ياخود نا، به لام له به رامبه ردا هه رچنده له يار و خوشه ويسته كه يه وه دوور بېټ. نه وسا زياتر هه ست به نارامي و ناسايش ده كات، وه رگپي كورد).

سام و ترس، شونه ما و ناكامي پووپوش و له مپه به هر نه اندازه و پيژه يه كه سه رپوش و پووپوش نه ستوور تر و گوره تر بي، سام و ترسش زياتر ده بېټ. (ليژده دا مه به ست نه وه يه كه وا هه تاكو زياتر ملكه چي فه رمانه كاني په روه ردگار بين و په پره وي له برپاره كاني خوداوه ند و شه ريعه ته كه ي بكه ين، نه وا شه يتاني نه فرين ليكراو زياتر و زياتر ده بېټه له مپه و پيگر له به رده مماندا و هه ول ده دات به ره و سارد بوونه وه و پاشگه ز بوونه وه مان ببات، په روه ردگار خوشي باشت ر شاره زايه، وه رگپي كورد).

نا ناگايي و بي خه به ري ترس به دي ده هيني و خراپتر له وه ترس له تاوان و گوناخ و خراپتر له وه ش ترس له هاوه ل برپار دان و بي باوه پيه وه سه رچاوه ده گري. هيچ كه سي نابيني و پهيدا نابيت كه له گه ل يه كې له م كارووبارانه دا هاوپي و سازگار بېټ، مه گه ر نه وه ي كه وا ترس به سه ختي به سه ريدا زال ده بېټ و سام و ترس پوو و دلي نه و داده گري و داگيري ده كات و ده بېټه كه سيكي ترسناك و خو پانه گر.

له ده ست داني سه لامه تي و ته ندروستي دل:

يه كيكي تر له شونه ما و نيشانه كاني تاوان نه مه يه كه، ساغي و سه لامه تي دل له ناو ده بات و تووشي نه خوشي و لاداني ده كات و نه خوشي و كوله واري نه و دريژه ي ده بېټ و له و خواردنه مه عنه و پيانه ي كه زيان و خيتر و به رژه وه ندي نه و وابه سته ن پييه وه به هره مه ند نابي.

چونكه كاريگه ري و نيشانه ي تاوان به سه ر دل وه وه ك كاريگه ري و شونه ماي نه خوشييه كانه به سه ر جه سته وه، له پاستيدا تاوان و سه رپيچييه كان، نه خوشييه كاني دلن و ته نيا ريگه چاره ي نه وانه دوور كه وتنه وه و وازه ميانه له گوناخ و تاوان و توبه كردن و په شيمان بوونه وه.

ته‌واوی پښتواری پښه‌ی په‌روه‌ردگار له‌م باره‌یه‌وه کوک و یه‌ک ده‌نگن که‌وا دل ته‌نیا کاتی به‌ناره‌زووی خوئی ده‌گات که به‌گه‌وره و په‌رستراوی پاسته‌قینه‌ی خوئی بگات و ته‌نیا کاتی‌ک به‌گه‌وره و په‌رستراو و خوشه‌ویستی خوئی ده‌گات که له‌ساغی و ته‌ندروستی به‌هره‌مند بیت و ته‌نیا کاتی‌کیش له‌سه‌لامه‌تی و ته‌ندروستی به‌هره‌مند ده‌بی، که دهر د و نازاری نه‌و چاره‌سهر و دهرمان بکریټ و شتیکی وه‌ک نه‌مه‌ش پوو نادات و نایه‌ته پی‌شه‌وه مه‌گه‌ر نه‌وه‌ی که‌وا پوویه‌پووی پاک‌یشان و ه‌وا و ناره‌زووه‌کانی بیت‌وه و به‌ربه‌ره‌کانیشی له‌گه‌لدا بکات. نه‌وه‌وا و ناره‌زووانه‌ی که وه‌ک نازار و نه‌خوشیه‌کانیه‌تی و چاره‌سهرکردنی له‌دزایه‌تی کردن له‌گه‌لیاندا شاراه‌و نادیاره.

به‌لام نه‌گه‌ر نه‌خوشیه‌که په‌گ و پشه‌ی تی‌دا دابکوتی و تووشی مردنی مه‌عنه‌وی ده‌بیت‌وه یاخود ته‌واو لی‌ی نزیک ده‌بیت‌وه. به‌همان شیوه که نه‌گه‌ر که‌سی نه‌فسی خوئی له‌ه‌وا و ناره‌زووه نه‌فسیه‌کان دوور بخاته‌وه به‌هشت جی‌گه و مه‌زل‌گه‌ی نه‌وه، له‌پیش به‌هشتی دواپوژ دا نه‌وه له‌م دونیا‌یه‌دا له‌به‌هشتی‌کی کاتی به‌هره‌مند ده‌بی که به‌خشش و تام و چیژه‌کانی نه‌وه له‌گه‌ل خوئی و تام و چیژه‌کانی ژیا‌نی هیچ که‌سی‌کی تر‌دا شایه‌نی به‌راورد کردن و ه‌له‌سه‌نگاندن نیی، ته‌نانه‌ت جیاوازی نی‌وان نه‌و دوو ژیا‌ن و به‌خششانه‌ی وه‌ک جیاوازی نی‌وان به‌خششه دونیا‌یه‌کان و به‌خششه دواپوژه‌کانه.

نه‌مه حه‌قیقه‌ت و پاستیه‌که که ته‌نیا نه‌وه که‌سانه بپوای پی‌ ده‌که‌ن و به‌پاستی ده‌زانن که دلی نه‌وان نه‌مه‌ی یاخود هاوشی‌وه‌ی نه‌مه‌ی ه‌ست پیکردبی. نابی دوو دل بین که نه‌م فه‌رموده‌یه‌ی په‌روه‌ردگار: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ (۱۳) وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ﴾ سوورته‌ی ئینفطار ۱۳ - ۱۴.

واته: (سهرنه‌نجام) به‌پاستی چاکان، خواناسان له‌ناو ناز و نیعمه‌تدا ژیا‌نی پر له شادی و خوئی ده‌به‌نه سهر، بی‌گومان تاوانبار و تاوانکاره‌کانیش له‌ناو دوژه‌خدا ژیا‌نی پر له ئیش و نازار ده‌به‌نه سهر.

به بهخشه‌کانی ژیاڼی پاش مردن سنووردار ده‌بیټ و کوټایی دیت، ته‌نانه ت بهیوه‌ست و تایبته نییه به یه‌کی له مال و سه‌راکانی دونیا، به‌رزخ یاخود دواپوژ، نه‌وانه له بهخشش و نه‌مان له سزا و توله‌دا جیگیرن، مه‌گر بهخشش و تام و چیز و خوشی، هه‌مان تام و چیز و خوشی و بهخششی دل و سزاش هه‌مان سزای دل نییه؟

چ سزایه‌ک ئازارای تروناخوشتیه له سزای ترس و خه‌م و په‌ژاره، دل مردوویی و پاشگه‌ز بوونه‌وه‌ی دل له په‌روه‌ردگار و ژیاڼی پاش مردن و وابسته بوون به غه‌یره خودا و دور که‌وتنه‌وه و جودابوونه‌وه له په‌روه‌ردگار، له هر کات و شوینیکدا به‌یوه‌ندی به هر شتی‌که‌وه هه‌بی و نه‌وانی به پیچه‌وانه‌ی په‌زامه‌ندی په‌روه‌ردگار خوش بوویت، ئه‌م جوژه باروودوخه مروژ تووشی خراپترین سزا ده‌کات.

هر که‌سی جگه له په‌روه‌ردگار به هر که‌س و شتی‌کی تر پشت به‌ستی و پووی تی بکات و به‌یوه‌ندی و خوشه‌ویستی له‌گه‌لی دا هه‌بی، (مه‌به‌ست له به‌یوه‌ندی و خوشه‌ویستی، واته جگه له په‌روه‌ردگار که‌سی‌کی تری خوش بوویت و به‌یوه‌ندی بی له‌گه‌لی دا، نه‌لبه‌ته ئه‌م به‌یوه‌ندی و خوشه‌ویستی به لی‌ره‌دا ئاماژه‌ی پیکراوه و په‌وانییه بو غه‌یری خوا بو که‌سی تر هه‌بی، به‌یوه‌سته به په‌رستش و به‌ندایه‌تی کردنه‌وه، خوداش باشت ده‌زانی، وه‌رگێپی کورد). له‌م دونیا به‌دا تووشی سی جوژ سزاو گرفت ده‌بیته‌وه:

- پیش نه‌وه‌ی به‌ده‌ستی به‌ینی و پی بکات، له په‌نج و سزادا ده‌بیټ.

- هر کاتی پی‌گه‌یشت و به‌ده‌ستی هینا، له ترسی نه‌وه‌ی که مه‌بادا له‌ده‌ستی بدات له په‌نج و سزادا ده‌بیټ.

- هر کاتی له ده‌ستی بدات، تووشی خراپترین سزا ده‌بیټ.

ئه‌م سی سزا و ئازار و به‌لایانه ته‌نیا له‌م جیهانه‌دا بو‌ی په‌یدا ده‌بیټ. به‌لام له به‌رزخ‌خدا، به په‌نج و سزای دوری و داپران جودابوونه‌وه، که هیچ هیوا و ئومیدی نییه بو که‌پانه‌وه‌ی و په‌نج و ئازاری له‌ده‌ست دانی به‌خشش که‌لی که به هو‌ی وابسته بوون به‌خوشه‌ویسته ناپاسته‌قینه و دروینه له‌ده‌ست چووه و ئازار و سزای

سهرپوش له نټوان نه وان و پروهردگاردا و پهنج و نازاری داخ و پهروشی که جگهری نه و پارچه پارچه دهکات. تووش دهیټ.

نهم بهخشش و تام و چټزه دروینه و ناراسته قینانه له کوی و بهخشش گه لی که دلی مړوڅ به هوئی هاوډه می و نژیکی پروهردگارده و یاد و پرستش و ویست و خوښه ویستی له ناسووده یی همه لایه نه و خوښی و شادومانی و هسف نه کړاو جیگیره، له کوی؟!.

ته نانه ته ندی له و که سانه ی که له و جوړه باروودوخدا جیگیر بوون و ناماده ن، له کاتی مردندا به هوئی له ده ست دانی نه و خوښی و تام و چټزانه په شیمانی نیشان دده ن و خه م و خه فته ده خو ن و که سی و توو یه تی: ((نه گهر نه هلی به هه شتیش له م جوړه خوښی و بهخششانه دا به شدارن و به هره مه نندن، به پاستی له ژیانیکي شادی به خشدا به سر ده به ن)).

یه کیکی تر له و به هه شتیاننه ی سهر زه وی و توو یه تی: ((بیچاره و دامای و که ساسی بو د دنیا په رستان، که به بی که لک و هرگرتن و سووډمه ند بوون له چاکترین و به تام و چټزترین بهخششی دنیا، که بهخشش و نعمه تی خوښی زیکر و یادکردن و پرستش و په پره وی کردنی پروهردگار. نهم دنیا یه به جی ده هیلن)).

یه کیکی تریان و توو یه تی: ((نه گهر پاشا و فرمانپه واکان ده یانزانی که نیمه له چ بهخشش و ناسووده یی که دا، بو و هرگرتنی نه و بهخشش و ناسووده یی لیمان شمشیریان له کیلاندا به پووماندا دهرده کردو به رز ده کرده وه)).

هروه ها یه کیکی تر له وانه که تام و خوښی به هه شتی دنیا ییان له یاد و زیکر و پرستش و په پره وی کردنی پروهردگاردا دوزیوه ته وه و په یدوژی بوون، ده لیټ: ((له م دنیا یه دا به هه شتیک ه یه که نه گهر که سی نه چټه نیوییه وه، نه وای بی به ش ده بی له به هه شتی دواړوژ و ناچټه نیوییه وه)).

نه ی نه و که سه ی که پشک و به شی به نرخ و به به های خوتت به به هایه کی که م فروشتووه و له م کپین و فروشتنه شدا به خرابترین شیوه ه لځه له تاوی و زیانت

بینیوه و خویش لئی به ئاگاییت! نه گهر خوټ له نرخ و به های کالای به نرخ و نه رزشمه ندی خوټ به ئاگا نیت، پرسپار له شاره زایان و پسپوژان و به ئاگایان بکه!
 چه په سان و سه رسوپمان بو نه و کالاً و شمه که ی که په روه ردگار کړپار و کړپنه ری نه وه و نرخ و به ها که شی به هه شته و نه و نوینه ری په روه ردگار که کړپن و فروشته که له پښه ی نه وه وه گریدراوه و به ستراوه، نرخ و به های نه و - که به هه شته - بو موشته ری و کړپاره که ی له نه ستو گرتووه، پیغه مبه ری که وره و مه زنی ئیسلامه (صلی الله علیه وسلم).

له ده ستدانی بینین و بینایی "دل":

یه کیکی تر له نیشانه و شوته ماکانی تاوان و نا فره مانی و سه رپیچی کردنی په روه ردگار (جل جلاله) نه مه یه که، بینایی و بینینی دل له ناو ده بات، تیشک و پووناکیه که ی له ناو ده بات و ده یکوژینیت ته وه، پښه ی زانستی لی ده به ستی و له نیوان دل و پښموونیدا له مپه ر و پښگریه کی که وره دروست ده کات.

ئیمامی مالیک له دیدار و چاوپښکه وتښکیدا له گه ل ئیمامی شافعی دا، دوی سه رنجدان و وردبوونه وه له توانا زانستی و ئیمانییه کانی نه و وتی: ((من هه ست نه که م که په روه ردگار تیشک و پووناکیه کی له دلی تودا پر شوق و پووناک کردووه ته وه، نه و نوور و پووناکیه به تاریکی و زولمه تی تاوان و سه رپیچی کردن له ناو مه به و خاموشی مه که)).

به هه رپژده و نه ندازه ی که وا تاریکی و زولمه تی تاوان و گوناح زیاتر بیت پووناکی و شه وقی دل که م و که متر ده بی، تا نه و شوپنه ی که دل وه که شه ویککی تاریکی بی شوق و پووناکی و پووشنایی لی دیت، به هو ی بی به ش بوونی له شوق و پووناکی،

۴۱ لیره دا مه به ست له و بینین و بینایی نه وه یه که، چای دل ده بینینی و نه و چاوه ش چای ناخه، نه گهر بینایی نه و چاوه پووناک و روشن و جوان بیت نه و ته وای جهسته ئاسوده و ئارام ده بیت و سودی لی ده بینینی، وه رگپری کورد.

وهكو ئادهميزادىكى كوئىر و نابينا كه له شه ويكى تاريك و له شوينىكى پر له ليژگه و خزگه دا دهكه ويته نيو هر چال و قورتىكه وه.

له م ريگه يه دا يا دهبيت به گوپرايه لى كردن و په رستش كردن داواى سه لامه تى و ته ندروستى بكه ين، ياخود به هوى سه ريپچى و نافه رمانى كردن و تاوان كردنه وه دهكه وينه نيو گووم و گيژاوى سه ر ليشيواوى و گومپايى.

تاريكى دل به هوى كاريگه رى تاوانه كانه وه ده گوازى ته وه بو پهل و نه دنامه كان و به هوى هيز و لاوازيه وه كاره كانى نه وان - پهل و نه دنامه كان - تووشى شله ژاوى و تيكچوون دهكات.

هركاتى مردنى هاته پيشه وه و له مردن نزيك بوويه وه و به ره و دونياى به رزه خ ههنگاو هه لېگري، تاريكى گوپ نه و داده گري، وهك چوون پيغه مبه رى خوا (صلى الله عليه وسلم) فه رمويه تى: ((ان هذه القبور ممتلئة على اهلها ظلمة وان الله ينورها بصلاتي عليهم))^{۴۲}.

واته: ((نه م گوپانه بو خاوه نه كانيان هه مووى تاريكييه، په روه ردگار به هوى دروودو سه لاوات ناردنى نه وان بو من - موحه ممه د - بويان دهكات به شه وق و پووناكى)).

كاتيكيش كه پوژى برياردراو و واده دراو (پوژى دوايى) ديته پيشه وه و ته واوى به نده كان كو ده كاته وه، تاريكى دلى مروقه كانى نه هلى بى باوه پى و هاوه ل بپيار دهران (شريك)، تاوان و گوناخ به سه ر نيو چاوانياندا به دهرده كه ويته و وهك تاريكى و دووكل هه موويان نه وه ده بينن.

چ سزادانى له مه خراپتر، سزادانى كه ته واوى تام و چيژ و خوشييه كان و به خششه كانى دونيا له سه ره تاوه تا كو تايبى له كه ليدا شايه نى به راورد كردن و هه لسه نگاندى نيه ! وپراى باروودوخى مروقه نوqm بووه كان له تاوان و سه ريپچى كردن و پشت تيكردن و پوو هه لچه رخاندى له حق و راستى و پووناكى و پووشنايى.

ته وهره ی سییه م: په رده ی نیوان دِل و خوی گه وره:

خوی گه وره ده فهرمویت (کلا بل ران علی قلوبهم ما کانوا یکسبون) سوورده تی نه لموته ففین، نایه تی ۱۴، ئیبنو عه باس و چهند موفه سیریکی دیکه ش بۆچوونیان وایه مه به ست له وشه ی (ران) له م نایه ته نه و تاوانه یه ک له دوی یه که یه، که ده بیته په رده یه ک دِل داده پوښت، نه و په رده یه ش که دِل داده پوښن ده جوړن:-

۱- په رده ی له کارخستن، و نکوئی کردن له ناوو سیفاتی خوی گه وره، نه م جوړه یان له داپوښینه کانی تر نه ستوورتن، چونکه خاوه نه که ی هرگیز ناتوانیت خوا بناسیت و نایگاتی هره وه کو به رد ناتوانیت خوی به ره و سه ره وه بروت.

۲- په رده ی شیرک و هاوه ل بریاردان بۆ خوی گه وره، مه به ستیش لئی دلی خوی بۆ غیری خوا ته رخان و ملکه چ بکات.

۳- په رده ی بیدعه ی گوفتاری، وه که داپوښینی ئاره زووبازان و ته و قسه ی نابه جی و خراپ به هه موو جوړه کانییه وه.

۴- په رده ی بیدعه ی کرداری، وه کو داپوښینی په رستش و ویردو زیکره داهینراوه کان.

۵- په رده ی نه نجامده ی تاوانه گه وره کان به په نهانی، وه کو په رده ی مله وپ و لووت به رزو پیا بزه کان و سه سوودی و شانازی و خو به زلزانه کان.

۶- په رده ی نه نجامده ی تاوانه گه وره کان به ئاشکرا، په رده کانیشیان له په رده ی نه نجامده ی تاوانه گه وره کان به په نهانی ته نکتره، هه رچه نده نه نجامده رانی تاوانه گه وره کان به په نهانی زیاتر په رستش و کوشش ده کن، به لام نه نجامده ی تاوانه گه وره کان به ئاشکرا نزیکترن له ته و به و گه رانه وه بۆ لای خوی گه وره، و دله کانیشیان سه لامه ت تره له دلی نه نجامده رانی تاوانه گه وره کان به په نهانی و دله کانیشیان باشتره.

۷- په رده ی نه نجامده ی تاوانه بچوکه کان.

۸- پەردەى زیادە پويىكەران و دەستبلاوكەران لە شتە حەللاكرارهكان.

۹- پەردەى بى ئاگيان لەوەى بۆى خولقینراون و ئەوەى لىيان داواكراره، بى ئاگيان لە مافى پەروەردگار لەسەريان، لە پەرسش و يادكرنەوەى و سوپاسگوزارى و بەندايەتیی.

۱۰- پەردەى كۆششكارى گورچ و خیرا لە پەرسش كە لەمەبەست لايداوە.

ئەمانەى باسمانكردن دە پەردەن كە دەكەونە نىوان دل و خواى پەروەردگارەو، ئەم پەردانەش لە چوار توخم درووست دەبن، ئەوانەش دەروون و شەيتان و دنيا و ئارەزوو، ئەم پەردانەش ھەرگىز ھەلئامالزىن بە بى پشەكشكردى پەگەكانيان لە دلدا.

ئەو چوار توخمەى باسمانكردن، گوشتارو كردارو مەبەست و پىگا تىكەدەن، بە پىى زال بوون و دەسەلاتيان، پىگای گوشتارو كردارو مەبەست دەكرن بۆ ئەوەى نەگەنە دل، ئەوەشى بگاتە دل پىگای ئەوەى لى دەكرن كە نەگاتە پەروەردگار.

نىوانى گوشتارو كردار و نىوانى دل پىگایەك ھەيە، بەندە لەم پىگایەو كۆچ بۆلای دلى خۆى دەكات، بۆ ئەوەى شتە سەيرەكانى نىو دلى خۆى ببينىت، ئەو پىگرانەى باسمانكردن لە سەر ئەم پىگایەن، ئەگەر لە دژيان جەنگىت و بە دلسۆزى بەرەو لای دلى كۆچ بكات ئەو دەيگاتى و بە نىویشيدا دەسووپتەو، ولەویشەو ئوقرە ناگرىت تا ئەو كاتەى دەگاتە پەروەردگارى، (وان الى ريك المنتهى) النجم نايەتى ۴۲، خواى گەورەش بە گەيشتنى ئەو پاداشتى زىدە ئيمان و يەقىن و زانست و ژيرى پىدەبەخشىت، بۆ ئەوەى پووخسارو ناوەوەى پى جوان بكات، بەمەش پىنمايى دەكات بۆ جوانترين ئاكارو باشترين كردەو، و ھەموو كردەو و پەوشتىكى خراپىشى لى دور دەخاتەو، خواى گەورە بە ھەو زانستەى كە پى بەخشيوە سەربازانىكى بۆ فەراھەم دىنى كە دزى پىگرەكان جەنگى، بۆ ئەوەى بگاتە پەروەردگارى.

به دنياهه ویستی و دهرهینانی خوشه ویستی دنیا له دلیدا دژی دنیا دهجهنگی، به شیوهیهك ئەگەر دنیا هاته سەر دهستی یان بۆ نێو ماله که ی زیانی پێناگه یه نیت و له برپای به تینی به ئاخیرهت، که م ناکاته وه.

له دژی شهیتان دهجهنگیت به وهی گوێپرايه لی ههواو ئارهزوو نابیت چونکه شهیتان له ئارهزووبازی جودا نابیته وه.

به جیبه جیکردنی فهرمانهکانی پهروهردگار دژی ههوه سبازی دهجهنگیت، به شیوهیهك جگه له فرمان و حوكمی خوا، هیچ دهسهلاتیک بۆ ههواو ههوهس نامینیته وه.

به هیزی دلسۆزی بۆ پهروهردگار دژی نهفس دهجهنگیت.

ئهوانه ی باسمانکردن، کاتیک دینه دی ئەگەر کرده وه کان پێیهکیان دۆزیه وه له دله وه بۆ لای پهروهردگار، ئەگەر بێتو کرده وه کان پێیهك نه دۆزنه وه و نهفس زāl بوو به سه ریدا، ئه وه دهکریت به به ندایه تی و خواپه رستی و دنیا نه ویست ببینیت، به لām له راستیدا دووره له خوا، به لکو ئه نجامده رانی تاوانه گه وره کان نزیکترین له خوا تا ئه مانه، دلسۆزتر و نزیکترین له پزگاریبون.

سه یری سه ججادی خواناس و دنیا نه ویست بکه، که شوینه واری کړنووش به نێوچه وانیدا دیاربوو، چۆن زیاده پۆیی کرده وه کان ی وای لیکرد به رانه به به پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم قسه ی کرد، رق وکینه شی خسته نێو دلی هاوه له کان ی تاکو وایان لی هات خوینی موسلمانان یان به حه لāl زانی.

سه یری ئه و مه یخۆره سه رخۆشه ش بکه، که زۆر جار ان ده یانه پێنايه لای پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم، و له سه ر مه یخواردنه وه حه ددی لی ده دا، به لām برپای به تینی و خوشه ویستی بۆ خواو پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم، بۆیه پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم نه هی کرد نه فره تی لی بکریت.

به مه بۆمان ده رکه وت زāl بوونی تاوان زیانی که مته ره له زāl بوونی گوێپرايه لی.

به‌شی‌ه‌وته‌م

دلی‌زیندوو و پایه‌دار

ته وهری یه که م: ژيانی دل، بناغه و بنه‌مای ته‌واوی خیر و به‌رژه‌وه‌ندییه‌کان

__ ژيان و پووناکی دل، سه‌رچاوه‌ی خوشبه‌ختی :

بناغه و بنچینه‌ی ته‌واوی خیر و به‌رژه‌وه‌ندییه‌کان و خوشبه‌ختی تیک‌پای
موسلمانان و ته‌نانه‌ت هه‌موو مروّقه‌کانیش، گه‌یشتنه به که‌مالی و ته‌واوی ژيان و
به‌ده‌ست هیئانی پووناکی و پوشنایی ژيان، چونکه ((ژيان و پووناکی)) سه‌رچاوه‌ی
ته‌واوی خیر و به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانه. په‌روه‌ردگاری گه‌وره و به‌ده‌سه‌لات فه‌رموویه‌تی:
﴿أَوْمَنَ كَانَ مِيتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَن مَّثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ
بِخَارِجٍ مِنْهَا﴾ سووره‌تی نه‌نعام ۱۲۲.

واته: ئایا نه‌و که‌سه‌ی که مردوو بوو (به‌هوئی بی‌باوه‌پیه‌وه) نینجا (به‌هوئی
ئیمان‌وه) زیندوو مان کرده‌وه و نوور و پووناکییه‌کمان بو ساز کرد له ژیانیدا (که
قورئانه) له‌ناو خه‌لکیدا پیتی ده‌پوات و هه‌لس و که‌وتی پی ده‌کات (هاند‌ه‌ریتی بو
هه‌موو چاکه‌یه‌ک و ده‌یگێریت‌وه له هه‌موو خراپه‌یه‌ک، ئایا نه‌و که‌سه) وه‌کو نه‌وه وایه
که له‌ناو تاریکییه‌کاندا گیرى خواردوو و لێی ده‌رناچیت؟.

په‌روه‌ردگاری مه‌زن و به‌ده‌سه‌لات له‌م ئایه‌ته په‌یروژده‌ها هه‌ردوو بناغه و بنه‌مای
(ژيان و پووناکی) له پال یه‌کترا باس کردوو. چونکه هیز و توانایی، بیستن،
شه‌رم و خاوتنی، دلیری و چاو نه‌ترسی، پشوو‌دریزی و ئه‌رزش و به‌ها نه‌خلاقى و
په‌وشته‌کانی ترو حه‌ز لیک‌کردن و خوش‌ویستنی چاکه‌کان و نه‌فه‌رت کردن له خراپه‌کان،
به‌هوئی ژيان و پوخته‌وه گونجاو و مومکینه. به‌هه‌ر نه‌ندازه و پێژه‌ی که ژيان و پوخی
ئاده‌می گه‌شه بکات و به‌هیز بیت نه‌و تاییه‌تمه‌ندیانه‌ش - ژيان و پووناکی - تئیدا
گه‌شه ده‌که‌ن و به‌هه‌ر نه‌ندازه‌یه‌کیش که ژيان و پوخی نه‌و لاواز بیت، نه‌و
تاییه‌تمه‌ندیانه‌ش له مروّفا لاواز ده‌بن. شه‌رم و حه‌یا له ده‌ست پیکردنی ناشیرینی و

ناپه سهندی به پڙه‌ی ژيان و سه قامگیری و پایه داری پوځی مړوځه وه وابه سته یه . هرکاتې خراپه و ناپه سهندی پوو بکه نه دلټکی سالم و تهن دروست و خاوه ن ژيانه وه ، سروشتی نه و دلّه به جوړیکه که نه فره تیان لی ده کات و دووره په ریژیان لی ده کات و دوور ده که ویته وه لیان . به لām دلی مردوو دلټی که تووشی مردنی مه عنه وی بووه ، (واته له ناووه خودی دلّه که مردوو و گهر تاوان بکات هست به په شیمانی و دلته نگی ناکات ، وهرگیږی کورد) . چاکه و خراپه ، حق و ناحق ، دیار و نادیار ، به لایه وه فرق و جیاوازی نیه . وه ک چوڼ عبداللهی کوپی مه سعود ده لیت : ((که سیک که خاوه نی دلټکی تامه زړو به دیار و (معروف) و هراسان و پاکردو له نادیار و خراپه (منکی) به هره مه ند بی ، ده مری و له ناو ده چی)) .

دلی نه خوش ، دلټی که تووشی نه خوشی به دواکه وتن و به دواچوونی پاکیشانه نارپه و او ریگه پینه دراوه کان بووه ، سروشت و مه یلی به جوړ و شیوازی که ، وپړای نه خوشی و لاوازی و بی هیزی خوځی ، خوځی ده داته ده ست پیسی و ناپه سهندیه کانه وه .

هه روه ها هرکاتې پووناکی و پووشنایی دل زیاتر بیت ، پوواله تی زانیاریه کان و چیه تی و جه وه ری شته کانی به و جوړه ی که هیه به لایه وه پوون و به دیار ده که ویت و ناشکرا ده بیت ، زه ریفی و جوانیه کان و چاکه کانی به لاوه ناشکرا و به دیار ده که ون و له ریگه ی ژيان و سه قامگیری و پایه داری خوځه وه نه وه لده بژیری و خراپه و ناپه سهندیه کانیش به لایه وه ناشکرا و به دیار ده که ون و لیان دوور ده که ویته وه .

په روه ردگاری مه زن و به توانا له چهند بابیه تیکی جیاوازا نه م دوو بناغه و بنه مایه ی – ژيان و پووناکی – له قورنانی پیروژدا باس کردوو و له وانه ده فره موویت : ﴿وَكَذَلِكَ اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ رُوحًا مِنْ اَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْاِيْمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُوْرًا نَهْدِي بِهٖ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا﴾ سووره تی شوورا ۵۲ .

واته : نه ی موحه ممد (صلی الله علیه وسلم) نا به و شیوه یه ی که وتمان نیمه قورناتمان بو په وانه کردیت له لایه ن خوځمانه وه (که ژيان به خشه به پوځ و گیان و

عهقل)، تو نه تده زانی ئیمان چیه و قورئان چیه، به لام ئیمه ئه م قورئانه مان کرده پووناکی و نوریک که هیدایهت و پینموونی هرکس که بمانه ویت له بهنده کانمانی پی ده که ی، (ئه وانه ی دلی بو ده که نه وه و به چاکی گوئی بو ده گرن).

له م ئایه ته پیروژه دا پوچ که (ژیان) له پښگی ئه وه وه ده سته بهر ده بیته و (نور) که پووناکی و بریسکه له وه وه بهرهم دیت، له پال یه کتردا هیناوییه تی و ئه م بابته ی وه بیر خستووینه ته وه که ئه و په رتووکه ی که و ناردوو یه تی بو پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) هه ردوو بنه ما و بنچینه که ی - ژیان و پووناکی - له خو گرتووه، چونکه قورئانی پیروژ (پوچیکه) که دله کان به هوئی ئه وه وه ژیانی پاسته قینه ده دۆزنه وه و (پووناکییه که) که پووشنایی و ئاورنگ و بریسکه ده به خشی.

به هه مان شیوه که په روه ردگاری گه رده و به ده سله لات (جل جلاله) ده فه رموویت:

﴿أَمِنْ كَانَ مِيتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ سووره تی نه نعم ۱۲۲.

واته: ئایا ئه و که سه ی که مردوو بوو (به هوئی بی باوه پییه وه)، ئینجا (به هوئی ئیمان وه) زیندوو مان کرده وه و نور و پووناکییه کمان بو ساز کرد له ژیانیدا (که قورئانه) له ناو خه لکیدا پیی ده پوات و هه لئس و که وتی پی ده کات (هاندهریتی بو هه موو چا که یه ک و ده یگ پښته وه له هه موو خراپه یه ک، ئایا ئه و که سه) وه کو ئه وه وایه که له ناو تاریکییه کاندایه گی ری خواردوو وه لئی ده رناچیت، هه روه ها ئا به و شیوه یه که ده بینریت ئه و کارو کرده وه ی که ده یکه ن بو یان پارێنرا وه ته وه.

واته که سه ی که بی باوه پ بووه و دلی تووشی مردنی مه عنه وی بووه و - واته له ناخه وه ئه و دله مردوو وه هه ست به تاوان و گوناخ ناکات - به تاریکی و نه زانی و نه قامیدا تقوم بوو بوو به لام ئیمه پینموونیمان کرد بو سه ر پښگی گه شه کردن و ئیمان و دلمان زیندوو کرده وه و پووناکی و ئاورنگمان پی به خشییه وه.

بیّ باوه پ به هوی پشت تیگردن و پوو هه لچه رخاندن له گوپراه لی و نه زانی و نه قامی به رامبه ر به ناسین و به کخوایه رستی و نایین و شریعت و بیّ ناگایی و گرنگی نه دان به به دهست هیئانی پشک و به شی خوئی له په زامه ندی په روه ردگار و هه ولّ و کوشش و هه نگاو نانی بوّ دهرباز بوون و به خته وه ری و خوشبه ختی خوئی، وه ک مردوویه ک ته ماشا دهکات، که هیچ کاتیّک سود و قازانجیکی بوّ خوئی فه راهم نه کردووه و زهره رو زیانیکی له خوئی دوور نه خستووه ته وه و لای نه بردووه، به لام په روه ردگار نه ویی پینمونی کردووه بوّ نیسلام و به هوی وه پوخیکی تر تییدا سه ری هه لداوه، که له پیگهی نه و پوچه وه به دروستی به رژه وه ندییه کانی ده دوزیته وه و دیاری دهکات و بوّ دهرباز بوون و پزگار بوونی له تووپه یی په روه ردگار و سزادانه کانی، هه ولّ ده دات و تییده کوّشی.

نه و دوی به دهست هیئانی ژیانیکی تازه و دووباره، حق و پاستییه ک که چاوی بینینیانی نه بوو هه ست پیّ دهکات و ده یانبینی و به نه زانی و نه قامی خوئی هه ستیان پیّ دهکات و دوی نه وه ی که پشتی کردبووه حق و پاستی و پووی لیّ هه لچه رخاندبوون پیگهی حق و پاستی گرته به ر و پووناکی و پوشنایی بوّ په یدا بوو که به که لک وه رگرتن لیّ له نیو خه لکیدا ده ژیت و ژیان ده باته سه ر، وه به پیچه وانه ی بیّ باوه په کانه وه که له تاریکی و تاواندا جیگیرن و قه راریان گرتووه. نه و له پوشنایی و پووناکی و پینمونی دا هه نگاو هه لده گری و هه نگاو ده هاوی.

لیلی بوجهک مشرق وظلامه فی الناس ساری
الناس فی سدف الظلام ونحن فی ضوء النهار

واته: شه وی من، به پوشنایی و پووناکی پوو و پووخساری تووه پوشنه، به لام تاریکی شه و خه لکی داپویشیوه، خه لکی له تاریکی زوّل و بیزاریدا جیگیرن، به لام نیمه له پووناکی و پوشنایی پوژدا هه نگاو هه لده گرین و هه نگاو ده هاوین.

— نمونه یه كه له ناو و ناگر:

په روهردگار له په یوه ندی له گه ل (په یامی ناسمانی و بنده کانیډا) نمونه و یتنه له ناو و ناگر ده یتنه وه:

سه باره ت به نمونه ی به که م دهفه رمو یت: ﴿أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلُهُ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ﴾ سوورده تی په عد ۱۷.

واته: هر ټو له ناسمانه وه بارانی باراندووه، به ټه ندازه ی ټو ډول و شیوه به هو ی ټو بارانه پر دهن (ټینجا لافاو یت دروست نه بیت) ټو لافاوه که ف و کولی به رز ه لگرتووه، (ټه مه نمونه ی به که می حق و ناحقه، بو نمونه ی دووه م دهفه رمو یت) ه روه ها له سهر پووی ټو کانزایانه ی که ناگری تی به ر ده دن و ده یتو یتنه وه به ناگر بو دروست کردنی خشل وه کو (ټالټوون و زیو) یاخود بو پیو یت تر (وه کو ناسن و مس و قورقوشم) که ف و کول دروست نه بیت وه کو که ف و کولی سهر ټاوه که، ټا به و شیوه یه خوا نمونه ده یتنه وه بو حق و ناحق، بو راست و ناراست، جا ټه وه ی که ف و کول و بی سوود و بی که لکه ده پوات و ده پو و کیتنه وه، به لام ټه وه ی که سوود به خش و به که لکه بو خه لکی، له سهر زه وی دا هر ټه وه ده یتنه وه، ټا به و شیوه یه خوا نمونه جوړا و جوړه کان ده یتنه وه، (دیاره که به تال و ناحقه ی که ف و کول و ته مه ن کوتان، حق و راستیش ټاوه پاکه که یه و کانزا به سووده کائن ده یتنه وه هه میسه له زه و یتیدان.

په روهردگار (په یام و وهی) خو ی چواندووه به ناو که ژیان و ژیان به سهر بردنی لی په یدا ده بیت، ه روه ها چواندوویه تی به ناگریش که پووناکي و پو شنایی لی فه راهه م ده کړیت و به ده ست دیت.

په روه دگار ناماژه ی به م بابه ته کردوه که هر دهشت و شیو و دولی به نه ندازه ی خوئی ناو و لافاو له خوئی تیده په پینن و پیددا ده پوات، شیو و دولی گه وره تر ناوی زیاتر و دول و شیوی بچو و کتر ناوی که متر، دل کانش هاوشیوه ی نه و شیو و دولانه، دل گه وره و مه زنه کان جیگه و شوینی زانست و ناسینی زیاتریان هیه و دل بچو که کانش به نه ندازه ی خوین لیان به هره مند ده بن. هه روه ها گومان و هه وا و ناره زوو گه لی که هندی له دل کان له خویندا کوین ده که نه وه و به هوئی بوونی پووناکی و پوشنایی په یام و وهی له و دلانه دا، نه وانی له به کتر جیا کردوه ته وه و چواندوویه تی به ته وای نه و شتانه ی که لافاو ده کان له گه لی خویندا ده گوازیته وه.

هه روه ها له ناوچوونی نه و گومان و ناره زوو و هه وایانه ی به هوئی کاریگری بوونی زانستی به که لک و به سوود و ناسین و ناشنایه تی و یستراو و ناره زوو کراو چواندوویه تی به له ناو بردنی که فی سهر ناو و مانه وه ی نه و شته ی که بو خه لکی به سوود و به که لکه.

به لام سه بارت به نمونه ی دووهم، واته چواندنن په یام و وهی به ناگر که ناپاکی و پیسیبه کان له ماده کاتزاییه کان جودا ده کاته وه و پاکی و خاوینیان پی ده به خشی، ده فهرموویت: ﴿مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ﴾ (۱۷) صَمُّ بَكْمٌ عُمِّي فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿سوورده تی به قهره ۱۷ - ۱۸.

واته: نمونه و وینه ی نه وانه وه که سیک وایه: ناگریک دابگریسینیت (بو سوودی خوئی و هاوړیکانی) که چی کاتیک هه لگرساو ده وروویه ری خوئی پوناک کرده وه، خوا پووناکییه که یان لی بکوژینیت ته وه و له چه نده ها تاریکی دا جییان به یلیت و هیچ ترووسکاییه ک نابین و پی دهرناکه ن، نه وانه که پ و لال و کویرن (له ناستی حق و راستی دا) و ناشگه پینه وه (بو سهر هیدایه ت).

پاشان په روه ردگار ده فهرمویت: ﴿أَوْ كَصَيِّبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَنُقُورٌ
يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حَرَّتِ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ﴾ سوورده تی
به قهره ۱۹.

واته: یاخود وینه یان وه که سانیك وایه به ده ست بارانیکی لیزمه وه گیریان
خوار دبیت، که په له هوری تاریک و هوره تریشقه و برووسکه ی هه بیت، له تاو ده نگی
برووسکه که په نجه یان ده ناخن به گوچکه یاندا له ترسی مردن، خوایش گه ماروی
کافرانى داوه (بارانه که قورثانه و برووسکه کان، ترساندنې دوپوهه کانه که حه ز به
بیستنی ناکه ن)!

نیمه له په رتوکه کانی (المعالم) و (الوابل الصیب) دا به دور و دریژی له باره ی
فلسفه جیگیره کان له م دوو نمونه و نه نیا نه قسه مان کردوه.^{۴۳}

__ درووستکردن و چاکسازی کردنی دل مه رجداره به دوو بڼه ماکه؟

مه به ست نه مه یه که به رژه وه ندی و به خته وه ی و خوشبه ختی دل، له پال
هینانه دی و ده سته به رکردنی نه و دوو بڼه ماو بنچینانه دایه.

په روه ردگار ده فهرمویت: ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ (۶۹) لِيُنْذِرَ مَنِ كَانَ حَيًّا وَيَحِقُّ
الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ سوورده تی یس ۶۹ - ۷۰.

واته: نه وه ی که فیرمان کردوه ته نها یاد خه ره وه و قورثانیکی ئاشکرا و پوهه،
نه م قورثانه بو نه وه یه نه و که سانه بیدار بکاته وه که زیندوون (دل و عقلیان زیندوون و
هو شیاره) تا بریاری خوا له سهر کافران جی به جی بکریت (بریاری سهرگه ردانی دنیا و
سزای قیامت، نه گه ر باوه پی پی نه که ن).

ناماژه ی به م راستییه کردوه که به ئاگابوون و که لک وه رگرتن له قورثانی پیروژ،
ته نیا بو نه و که سانه فراهه م ده بیت که خاوه نی دلکی زیندوون و هو شیار بن. وه که

چون له جیگه یه کی تر دا ده فره مویت: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَى لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ﴾ سووره تی ق ۳۷.

واته: به پاستی نا له و به سه رها تانه دا یاده و هری هیه بو که سیک دلیکی زیندوی هه بیت، یا خود گوی بو قورئان پادیریت، له کاتیکدا ئاماده بیت بو فره مانبه رداری و کردنی هه موو کاریکی دروست.

هه روه ها فره مویه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ سووره تی نه نغال ۲۴.

واته: ئه ی نه و که سانه ی باوه پتان هیئاوه، به دهم بانگه وازی خوا و پیغه مبه ره وه بچن کاتیک بانگتان ده کات بو به رنامه و پربازیک که ده تانزینیته وه و زیان به خشه، چاک بزنان به پاستی خوا (زور به ناسانی) ده توانیت ده سه لاتی بکه ویته نیوان ئاده میزاد و (ئاواته کانی) دلییه وه (به گوڤینیان)، بیرتان نه چیت به پاستی هه ر بو لای نه ویش کو ده کرینه وه.

له م نایه ته پیروژه دا په روه ردگاری مه زن و به ده سه لات (جلّ جلاله) پیمان ده فره مویت: ژبانی پاسته قینه ی ئیمه ته نیا له ریگه ی هه ول و کوشش بو به ده ست هیئانی (زانست و ئیمان) ده سه ته به ر ده بی و دیته دی. که واته به دیار ده که ویت که بی به ش بوون له ناسین و ئیمان، ده بیته هو ی مردن و له ناو بردنی دل.

په روه ردگار به و که سانه ی که وه لایمکی ئیجایی ئاده نه وه به بانگه پشست و بانگ کردنی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)، چوواندونی به مردوه به خاک سپیردراوه کان، نه م چوواندنه، چوواندنیک زور جوان و په وایه، چونکه جهسته و لاشه ی نه و که سانه ی که دلایان تووشی مردنی مه عنه وی بووه، - نه و جهسته و لاشه یه - بووه ته گوڤستانی دلّه کانیان، دلّه کانیان مردوون و له گوڤستانی جهسته یاندا نیژدراون و به خاک سپیردراون!

په روه ردگاری زانا و به ده سولات ده فهرموویت: ﴿وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ وَمَا أَنتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ﴾ سوورده تی فاتر ۲۲.

واته: زیندووان و مردووانیش هاوتای به ک نین بیگومان خوا پاستی دهدات به گوئی هه ر که سیکدا بیه ویت، به لام تو نه ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ناتوانیت په یامه که ت بگه یه نیت به و که سانه ی که له ناو گوژدان (مه به ست کافرانه که وه ک مردووانیستن و نه گه ر بشیستن سوودی لی وهرناگرن)!

شاعیریک هوژراوه یه کی سه رنج پاکیشی هوژیوه ته وه و ده لی:

وفي الجهل، قبل الموت، موت لأهلهم واجسامهم قبل القبور، قبور
وارواحهم فی وحشة من جسامهم وليس لهم حتی النشور نشور

واته: ((نه زانی و نه فامی پیش مردن، مردنی نه زانان و نه فامانه، وه جهسته کانیان پیش گوژ، گوژی نه وانه. پووجه کانیان له گه ل جهسته کانیاندا له مه ترسی و سام و ترسدان، به لام نه وانه تا کاتی دیاری کراویان به خه به ر نایه)).

له بهر نه مه یه که په روه ردگار له وه حی و په یامی که ناردوویه تی بو پیغه مبه ران (سه لامی خویان له سه ربیت) به (پوچ) ناوی دهبات. به هه مان شیوه که ده فهرموویت: ﴿رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْزِلَ يَوْمَ التَّلَاقِ﴾ سوورده تی غافر ۱۵.

واته: نه و په روه ردگار په له و پایه ی زور بلنده، خاوه نی ته ختی فه رمان په وایی تاییه تی خویه تی، نه و زاته وه حی و نیگا به فه رمانی خوی ده نیژیت بو هه ر کام له به نده کانی که خوی بیه ویت، (قورئان پوچه، چونکه ژیان به خشه به عه قل و دل و دهررون)، بو نه وه ی خه لکی بترسیژیت له پوژی به یه ک گه یشتنه وه (گه یشتنه وه ی پوچ به جهسته، گه یشتنه وه ی ناده میزاد به کرده وه کانی).

وه فه رموویه تی: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا.....﴾ سوورده تی شورا ۵۲.

واته: نه ی موحه ممد (صلی الله علیه وسلم) نا به و شیوه یه کی که وتمان ئیمه قورئانمان بو په وانه کردیت له لایه ن خوئانه وه (که ژیان به خشه به پوچ و گیان و عه قل).

چونکه ژيانی حەقیقی و پاسته‌قینه‌ی پوچ و دلەکان په‌یوه‌سته به ناسین و ناشنایه‌تی و په‌پره‌وی کردن له وه‌حی و په‌یامی ئاسمانی. ئەمه هه‌مان ئەو ژيانه خوش و جیّ په‌زامه‌ندییه‌یه که په‌روه‌ردگار که‌سانی که له وه‌حی و په‌یامی ئاسمانی ئاگادار و شارەزا بن و په‌پره‌وی ئی بکه‌ن، به‌هره‌مند ده‌کات.

په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ سوورده‌تی نه‌حل ۹۷.

واته: ئەوه‌ی کاروکرده‌وه‌ی چاکه‌ی کردبیت، پیاو بیت یان ئافه‌رت بیت، له کاتی‌کدا برپادار بیت، سویند به‌خوا به‌ژيانیکی کامه‌ران و ئاسووده له دونیادا ده‌یژینن، له قیامه‌تیشدا پاداشتیان به‌جوانتر ده‌ده‌ینه‌وه له‌وه‌ی که ئەوان ده‌یان کرد. په‌روه‌ردگاری زانا، دانا و کاربه‌جی ته‌نیا ئەوانی له به‌هره‌مند بوونیان له ژيانیکی خوش و پاک له دنیا و دوا‌پوژدا تایبه‌ت کردوه.

هه‌روه‌ها فه‌رموویت: ﴿وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ....﴾ سوورده‌تی هود ۳.

واته: هه‌روه‌ها خه‌لکینه! داوای ئی خوشبوون له په‌روه‌ردگارتان بکه‌ن، له‌وه و دوا بگه‌رینه‌وه بولای، ئەو کاته به‌چاکه‌ی ده‌تان ژینیت، به‌ژيانیکی چاک، تا کاتیکی دیاری کراو هه‌روه‌ها پاداشتی هه‌موو خاوه‌ن چاکه‌یه‌ک به‌زیاده‌وه ده‌داته‌وه، خو ئەگه‌ر ئیوه پشت هه‌لکه‌ن و گوێپایه‌لی فه‌رمانی خوا نه‌بن، ئەوه به‌پاستی من – مه‌به‌ست له پیغه‌مبه‌ری خوشه‌ویسته – ده‌ترسم که سزای پوژیکی گه‌وره و سه‌خت یه‌خه‌تان پێ بگریت (که پوژی قیامه‌ته، یان ئەو پوژه‌ی خوای گه‌وره له ناوتان ده‌بات).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿...لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ﴾ سوورده‌تی نه‌حل ۳۰.

واته: بۆ ئەو که‌سانه‌ی که له‌م جیهانه‌دا چاکه‌یان کردوه، چاکه‌ دیته‌وه پێیان، بێگومان جیگه و پێگه‌ی ئەو جیهانه خوشتر و چاکتر و سازگارتر و پر له ناز و نیعمه‌ت

تره (بهراورد ناکریت له گه ل دنیادا) ئای که چهنده جیگه و پښگه و کوشک و ته لاری خواناس و پاریزکاران سازگار و خوش و جوان و پازاوه یه .

په روه ردگاری مه زن و به ده سلات ناماژه ی به م بابه ته کردووه که، که سه پاک و چاکه کان و پاریزکارانی به هو ی پاک ی و پاریزکاری کردنیان - له تاوان و سه ریچی - له دنیا و دواپوژدا سه به رز و به خته و هریان ده کات و که سه پیس و خراپکاره کان و له خوا نه ترسه کانیش به هو ی ناپاکیه کان و خو نه پاریزیه کانیا ن له دنیا و دواپوژدا بچوک و به دبخت و چاره په شیان ده کات.

په روه ردگاری مه زن و به ده سلات ده فهرمویت: ﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرُّجُسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ سوورده تی نه نعم ۱۲۵.

واته: جا نه و که سه ی (خیری تیدا بیت) و خوا بیه ویت هیدایه تی بدات، نه وه سینه ی ساف و پاک و ناماده ده کات بو ئایینی ئیسلام، نه و که سه یش خوا بیه ویت گومرای بکات، نه وه دل ی ده گوشت و سنگی توند ده کات و هه ناسه ی سوار ده بیت، هه ر وه نه وه ی به ره و ئاسمان به رز بیت هه (چون تووشی ته نگه نه فسه ی و دل ته پی و خوین بهر بوون ده بیت)، ئا به و شیوه یه خوا گومرای و پیسی هاوه لگه ری له سه ر دل ی نه وانه داده نیت که باوه پ ناهینن.

نه هلی پینموونی و ئیمان له کرانه وه و فهرانه ی سنگ و به رینی و به رفراوانی دل به هره مه ندن، به لام نه هلی تاوان و بی باوه پان، له دلته نگ ی و نا فراوانی سنگ و دل په قی، په نچ و نازار ده کیشن.

په روه ردگاری که وده و به ده سلات ده فهرمویت: ﴿أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّنْ رَبِّهِ...﴾ سوورده تی زومه ر ۲۲.

واته: جا ئايا نه و كه سهى كه خواى ميهره بان سنگى گوشاد كردوه بو ئيسلام و له
سه ر پټبازى نوور و پووناكى په روه ردگارييه تى، وهك نه و كه سه وايه كه
پيچه وانه يه...؟!

نه هلى ئيمان له پووناكى و پووشنايى و بهر فروانيدان، به لام نه هلى بى باوه پى و
گومرايى له تاريكى و دلږه قى و لاوازي دلدا به سه ر ده به ن.
له به شى تاييه ت به پاكي و خاوينكردنه وهى دلدا له م باره يوه زياتر قسه ده كه ين و
ده دويين: مه به ست نه وه يه كه ژيان و پووناكى و پرشنگدارى و ئاورنگى دل،
سه رچاوه ي ته واوى چاكه و به خته وه رى و خوشبه ختبييه كانه و مردن و تاريكى دل
هوكارى ته واوى خراپه و به دبختى و چه رمه سه رييه كانه.

ته وه رى دووهم: ژيانى دل له پال تيگه يشتن و فيربوونى حه ق دا

__ دوو هيڙى زانست و ويست (العلم والارادة):

له ويژه كه دل له دوو جوړه هيڙ به هره مه ند و بهر خورداره:

- هيڙى زانست و جيا كردنه وه.

- هيڙى ويست و چه ز لى كردن.

ژيرى و (كمالى)، خير و چاكه ي نه و له پال به كارهيڼان و كه لك وهرگرتن له م دوو
هيڙه به ئاراسته ي هيڼانه دى خير و بهرژه وهندييه كان و هيڼانه دى چاكه و
به خته وه رى و كامه رانى نه وه.

ژيرى و ماقولى (كمال)، گه شه كردنى كه مال و ژيرى له به كارهيڼانى هيڙى زانست له
درك كردن و تيگه يشتن و ناسينى حه ق و پاستى و به چاكرت زانين و بهر ز نرخاندنى
نه وه به سه ر ناحه ق و باتلدا.

- هه ركه سى حه ق و پاستى نه ناسى، له گومرايى دا هه نكاو هه لده گري و سه ر
ليشيو او و په ريښان ده بيت.

– هرکس حق و پاستی ناسی و هیچ و پوچی (باتل) به باشر زانی، ده که ویته بهر توو پیهی په روه ردگار.

به لام هرکس حق و پاستی بناسی و په پره وی لی بکات، نه هلی به خشش و کامه رانی و خوشبه ختیبه.

په روه ردگاری مه زن داوی لی کردوین که له نویزه کانماندا داوی لی بکهین پینمونیمان بکات بو سر پیگی نه وانه ی که له به خششه کانی په روه ردگار به هره مenden، نه ک پیگی نه و که سانه ی که که وتوونه ته بهر قین و توو پیهی خوداوه ندو یاخود له پیگی گومپایی دا هه نگاویان هه لگرتووه.

بویه به هوئی فره خودایی له نه زانی و نه قامی و جاهلییه تدان، نزیکترن له گومپایی و تاریکییه وه، به لام یه هود که گه لیکه نه هلی پقه بهری و قبول نه کردنی حق و پاستی، نزیکترن له و گه له ی که که وتوونه ته بهر پق و توو پیهی خودا.

به لام نه هلی پینمونی، نیمان، یه کخو په رستی و دادگه ریه که نه هلی به خشش و "منعم علیهم" ن.

له م باره یه وه سفیانی کوپی عویهینه (خوای لی پازی بیټ) وتوویه تی: ((هر یه کی له موسلمانان که تووشی تاوان و سه ریچی بیټ، وه که نه صرانیه کان لی دیت و هریه کی له زانایان که تووشی خراپه و تاوان بن، وه که یه هودییه کانیاں لی دیت و هاوشیوه ی نه وانن، چونکه خاچ په رسته کان به بی زانست و له پووی نه زانییه وه په رستش نه نجام نه دهن، به لام جووله که کان (یه هودییه کان) حق و پاستی ده ناسن و ده یزانن به لام په پره وی لی ناکه ن و به پیچه وانه ی نه و حق و پاستیه کار ده که ن و پیگی بی باوه پی و پکا به رییاں گرتووه ته بهر)).

له مسندی ئیمام نه حمده و سننی ترمزیدا له (عدی کوپی حاتم) هوه (خوایان لی پازی بیت) هاتووه که پیغه مبه (صلی الله علیه وسلم) فرمویه تی: ((اليهود مغضوب عليهم، والنصارى ضالون))^{۴۴}.

واته: ((جووله که کان (یهودییه کان) ئوممهت و گه لیکن که که وتوونه ته به رپی و تووپی پی په روه ردگار هوه (جلّ جلاله) و گاورد و خاچ په رسته کانیش خه لکانیک و که سانیکن که وا پیگه یان ون کردووه)).

__ ناسین و پهیره وی کردن له حقه و راستی:

په روه ردگار (جلّ جلاله) له زوریک له نایه ته جوانه کان قورئاندا ئه م دوو بنه ما و بنچینه یه ی - ناسینی حقه و راستی پهیره وی کردن لی - له پال یه کتردا باسکردووه و باسیانی فرمووه: ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾ سوورده تی به قهره ۱۸۶.

واته: ((نه ی موحه ممه (صلی الله علیه وسلم) نه گه به نده کانم پرسپارت لی بکه ن ده باره ی من، نه وه من نزیکم لیپانه وه، به هاناو هاواری دوعا که یانه وه ده چم هر کاتیک لیم بپارینه وه و نزا بکه ن، ده با نه وانیش به دم بانگه وازی منه وه بین و باوه پی دامه زراو به من بهیننن بو نه وه ی پیگای هوئشیاری و ناگایی بگرنه بهر (بو به ده ست هینانی سه به رزی و سه رفرازی هه ردو جیهان)).

له م نایه ته پیروزه دا په روه ردگار وه لام دانه وه و قبول کردن حقه و ئیمانی به خودی خویه وه پیکه وه هیناوه.

هه روه ها ده فرمویت: ﴿...فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ سوورده تی نه عرف ۱۵۷.

واته: ((جا ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان به پیغه‌مبه‌ر هیئاوه و پشتیوانیان لی کردووه و پشتگیریان کردووه و شوینی ئه‌و نووره که وتوون (که قورئانه) و هاوپی له‌گه‌لی دا په‌وانه کراوه، هه‌ر ئه‌وانه سه‌ر فراز و پزگارن)).

وه هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿الْم (۱) ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ (۲) الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ (۳) وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ (۴) أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ سووره‌تی به‌قه‌ره ۱ - ۵.

واته: ((به (ئه‌لیف، لام، میم) ده‌خوینرینه‌وه، هه‌ر خوا خو‌ی زانایه به نه‌یتی ئه‌و پیتانه، ئه‌و قورئانه کتیییکه هیچ گومانیکێ تیدا نییه، (که له‌لایه‌ن خوا‌ی په‌روه‌ردگاروه په‌وانه کراوه به جیره‌ئیلدا بو‌ پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) که مایه‌ی پێنموونی و سه‌رچاوه‌ی هیدایه‌ته بو‌ خواناسان و پارێزکاران (که ئه‌وانه‌ن فه‌زه‌کان جی‌ به‌جی ده‌کن و له‌ حه‌رام خو‌یان ده‌پاریزن، له‌ پووی بیروباوه‌پ و کردارو گوفتاره‌وه). ئه‌وانه‌ی باوه‌پ به نه‌بینراوه‌کان ده‌هینن (وه‌ک خوا و فریشه و ئه‌وانه‌ی خوا باسی کردوون و ئیمه‌ نایان بینن)، هه‌روه‌ها نوێژه‌کانیش به چاک‌ی ئه‌نجام ئه‌ده‌ن و له‌ و پزق و پوژییه (حه‌لاله‌) ی پیمان به‌خشیون، ده‌به‌خشن. (له‌ هه‌مان کاتدا) ئه‌وانه باوه‌پ ده‌هینن به‌و (په‌یامه‌ی) که بو‌ تو‌ (ئه‌ی موحه‌ممه‌د) دابه‌زینراوه و به‌و په‌یامانه‌ش که بو‌ (پیغه‌مبه‌ران) ی پیش تو‌ دابه‌زینراوه، دلنیاش ده‌بن که پوژی دوایی پیش دیت و قیامه‌ت هه‌ر به‌رپا ده‌بییت. ئا ئه‌وانه له‌ سه‌ر شا پێگه‌ی هیدایه‌تی په‌روه‌ردگاریان و هه‌ر ئه‌وانیش سه‌ر فراز و سه‌رکه‌وتوو (ئه‌مانه‌ بنه‌ما سه‌ره‌کییه‌کانی نیمان و نیسلامن)).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿...وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَىٰ حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ...﴾ سووره‌تی به‌قه‌ره ۱۷۷.

واته: ((کرداری چاک و کاری باش بریتیه له وهی که ئاده میزاد باوه پی هینا بیئت به خوا و به پوژی دواپی و به فریشته کان و به کتیبه کان و به پیغه مبه ران، هه روه ها مال و سامانی به خشی بیئت - له گه ل خوشه ویستی دا بوئی - به خزمان و هه تیوان و هه ژاران و پیوواران و داواکاران و له پیناوی ئازاد کردنی به نده کاند، هه روه ها نوژی به چاکی نه نجام دابیئت و زه کاتیشی له مال و سامانی ده رکربییئت)).

وه هه روه ها ده فهرموویت: ﴿وَالْعَصْرِ (۱) إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ (۲) إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالْحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ﴾ سوورتهی عه صر ۱ - ۳.

واته: ((سویند به زه مانه، سویند به کاتی عه صر، به پاستی ئاده میزاد له زهره رهنندی و خه ساره تمه نیدیایه، بیجگه له وانهی که باوه پریان هیناوه و کار و کرده وهی چاکیان نه نجام داوه و ئاموژگاری به کتریشیان کردوه که هه میشه پابه نندی حه ق بن (پابه نندی حه قیش پیویستی به خوگری هه یه)، له بهر ئه وه به رده وام ئاموژگاری به کتریان کردوه تا هه میشه و به رده وام، خوگر و ئارامگریش بن)).

په روه ردگار (جلّ جلاله) به زه مان و کات که هه ل و ده رفته بو هه نگاهه لگرتن و هه نگاهه نان بو کار و کرده وهی چاکه و کامه ران به خشی و یاخود خراپه و زیان بار و به دبختی و چاره پرهش، سویندی خواردوه که ته وای مروفه کان جگه نه وانهی که توانای زانستی و ئیمانی و کاری چاکه ی خویانیان له پیگه ی په پره وی کردن له په روه ردگار به هیز کردوه، له تیاچوون و زهره ر و زیاندان و ته وای که مالی نه فسی نه وان له م ناسین و ئیمان و کاره چاکه دا شاراوه یه.

دواپی ئه وه خه لکانی تر به ره و لای ئیمان و کار و کرده وهی چاکه بانگ بکات و نه وان له پیگه ی گه شه کردن و گه وره بوون و کاملی و ته وایدا جیگیر بکات و دایان بنی، مه رجی ئه وهش خوڤاگری و پشوو دریییه له به رامبه ر کیشه و گرفته کان و به رامبه ر پیگر و له مه ره کاند.

ئەهلی ئیمانی که به هۆی زانست و ئیمان و کارو کرده وهی چاکه، نه فسی خوئیانیان له پێگهی گهروهوون و گهشه کردن و به ره و پیشه وه چووندا جێگیر کردوه و به هۆی فێرکردن و پهروه ده کردن و ئاراسته کردنی خه لگانی تریشه وه پێگهی پێنموونیان پێ به خشیبی و پیشانیان دابی و خوڤاگری و پشوو درێژی بکه نه بنه ما و بناغهی کاری خوئیان.

له بهر ئهمهیه که ئیمامی شافعی فرمویه تی: ((ئەگەر خه لگی بیریان له سوورده تی (عه ص) ده کرده وه و لیتی تێپا ده مان و کرده وه یان به ناوه پۆکه که ی بکرده یه، به سیان بو)).

له بابته گه لیکێ زۆر، قورئانی پیروژ ئامازه ی به م بابته کردوه و پهروه ردگار ته وای مروفه کانی له م حه قیقه ت و راستیه ئاگادار کردوه ته وه که ئەهلی به خته وه ری و کامه رانی ته نیا نه وه که سانه ن که راستی و حه قیقه تیان ناسیوه و په یڕه وییان ئی کردبی و ئەهلی چاره ره شی و به دب ختیش نه وانه ن که وێپای ناسین و ئاشنا بوونیان به حه قیقه ت و راستیه کان قبوولی ناکه ن وه ری ناگرن و دژایه تییان ده که ن - دژایه تی نه وه حه ق و راستیه - پێگهی پووج و هیچ ده گرنه به ر.

ده بی بزانی که نه وه دوو هیزه - ناسین و په یڕه وی کردن - هیچ کاتی له دلدا له ناو ناچن، به لام نه گه ر توانایی و لیهاتوویی زانستی نه وه له پێگهی ناسینی حه ق و درک کردن و تێگه یشتنی نه وه به کار نه یه ت، به دلنیا ییه وه له پێگهی نه زانی و نه فامی و کارووباری هیچ و پووجدا هاوته راز و وه ک نه وه له گه لیدا به کار ده هیئری.

مه روه ها نه گه ر هیزی ویست و ئاره زوو به شیوه یه کی کرده یی له ئاراسته ی کارکردن به حه ق و راستی به کار نه هیئری، بی گومان له پێگهی پووج و نه زانی و نه فامیدا نه وه به کار دینن.

مروّث به شیوه‌یه‌کی سروشتی پاسه‌وانتیکه خاوه‌نی ویست و مه‌ردایه‌تی و پیاوه‌تی، به هه‌مان شیوه که پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فرمویه‌تی: ((أصدق الأسماء: حارث همام))^{۴۵}.

واته: ((گونجاوترین و شیاوترین ناو بو مروّث (حارث) به‌ده‌سته‌هینه‌ر و سه‌ودا گه‌ر (همام) خاوه‌نی ویست و ئیراده)).

نه‌فسی مروّث به هوّی ویست و ئیراده‌وه ده‌جووّلّی و جووّلّی سروشتی و خوڤسکی به‌شیکه له‌پێویستییه‌ خوئی و ده‌روونییه‌کانی مروّث.

پێویست بوونی ویست و ئاره‌زووش ئەمه‌یه که خاوه‌نی ئامانج و نیازێکی شایه‌نی هه‌ینانه پێش چاو و ئاشکراکردن و جیاوازییه. ئەگه‌ر نه‌توانی حه‌ق و پاستی ببینی و هه‌ستی پێ بکات و به‌دوای به‌ده‌ست هه‌ینانییه‌وه نه‌بی، ئەوا ناحه‌ق و نا‌په‌وا ده‌دۆزێته‌وه و ئەوه به‌ده‌ست ده‌هینی، جگه‌ له‌ دیاری کردن و هه‌لبژاردنی یه‌کی له‌م دوو پێگایانه، زانست و ویست و ئاره‌زوو ته‌گبیر و چاره‌یه‌کی تری نییه. له‌ به‌شی دواتردا ئەم باب‌ه‌ته زیاتر ده‌خړیته‌ پوو و باسی لیوه ده‌کړیت.

به شی هه شته م

دهوا و ده رمانی نه خوشییه کانی
دل

تهوهری یه که م: دیاریکردنی دهرمانه کانی نه خوشیییه کانی دِل

نه خوشیییه کانی دِل دوو جوړن:

جوړی یه که م: جوړیکه له نه خوشی و ناساغی، که مروځ خیرا و به زوویی هه ست به و نه خوشیییه ناکات، نه م نه خوشیییه نه ش بریتین له: ((نه زانی و نه قامی، دوو دلی و گومان و هه و هه وه س)) که زیاتر قسه مان له سر کردوون و باس مان کردوون.

نه م جوړه نه خوشیییه زهره و زیانه کانی و شوته ما و نیشانه کانی له جوړه کانی تری به گوږه ی پله خرابتر و مه ترسیدارتره، به لام نه خوشه که به هوئی خرابی و پیسی دلییه وه هه ستیان پی ناکات، چونکه سرگه ردانی و له هوئ چوونی به هوئی نه زانی و نه قامی و په پره وی کردن له هه و و نارزه ووه نه فسییه کانی، ده بیتته له مېر و پرگر له به رده م نه وده که نه توانی پهنج و نازار و کاریگه رییه کانی دهرک پی بکات و لییان تی بکات، له کاتیکدا که ناکام و کاریگه رییه کانی نه و نه خوشیییه به ته وای له گه لیدایه و هاورپیته تی، به لام به هوئی سه رقالییه وه به و کارووبارانه ی که به دلی خوئیته و به لایه وه خوشن، له و کاریگه ری و نیشانه و زهره و زیانانه ی نه و نه خوشیییه بی ناگایه و ناگای لییان نییه.

به هه مان شیوه که و ترا: نه م یه کیکه له خرابترین و قورس ترین جوړه کانی نه خوشیییه دهروونییه کان. ته نیا پیغه مېر ان و شوینکه و ته کانیا به هوئی نه وه ی که پسپوړی چاره سه رکردنی نه و نه خوشیییه نه، ده توان چاره سه رییا بکه ن و دهرمانیا بکه ن.

جوړی دووهم: جوړیکه له نه خوشی دِل و دهروون، که له هه مان کاتدا مروځ تووشی ئیش و نازار و پهنج و دهرده سه ری ده کات، وه ک: خه م و خه فت و په ژاره و قین و تووپی و پق...

ئەم جوړه نه خوشییانه به د هوا و دەرمان گەلێکی وەك دەستە بەرکردنی ھۆکار و نامرازەكان، یاخود فەراھەم کردنی کاروباریی كە لە بەرامبەر یاندا جیگین و لە کاتی ھینانە دی و دەست خستنی ھۆکارەکانیان ئەوا چارەسەریان دەکړی و لەناو دەبرین.

ئەمە وەك دِل وایه كە به ھۆی ئیش و نازارەکانی جەستە و نا پەسەندی و نا ھەموارییەکانییە و توشی پەنج و نازار و خراپە دەبێتە وە جەستەش بەم شیوہیە دەکەوێت ژیر کاریگەری نه خوشییە جەستەییەکانە وە لە بێ ئوقرەیی و ناارامی ئەوانە ئەویش توشی نا ئارامی و بێ ئوقرەیی دەبێ و ئارامی و ئاسودەیی لێ دەبێت.

نەخوشییە دیار و ئاشکراکانی دِل كە به ھۆی پێگە چارە سڕوشتی و باوەکانە و چارەسەر دەکړن و دەرمان دەکړن، بەشێکن لە نەخوشییە جەستەییەکان و ئەمە به تەنیا نابێتە ھۆی نەگەتی و بەدبەختی و سزای دواى مردن.

بەلام ئەو نەخوشییە دەروونییەکانی دِلن – كە تەنیا بە ھۆی دەرمان و دەرمانە ئیمانییە پێگە پێدراوەکانە وە لەلایەن خاوەنی پەيامە وە (پەيامی ئاسمانی) شایەنی چارەسەرن – كە دەبنە ھۆی بەدبەختی و چارەپەشی و سزای سەخت و بە نازار، لە دونیا و دواپوژدا، مەگەر ئەوێ كەوا بە ھۆی دەرمان و دەرمان گەلێکی گونجاو وە دەست بکړی بە چارەسەرکردن و ھەنگاویان بۆ ھەل بگێردی بە مەبەستی دەرمان و چارەسەرکردن.

چونکە ئەگەر لە و دەرمان و پێگە چارەنە کەك وەر بگێردی، بێ گومان نەخوشییە کە چارەسەر دەکړی و پزگاری و چاک بوونە وە بە دەست دیت و فەراھەم دەبێت.

پەروەردگاری مەزن و بە دەسلەلات دەفرمووێت: ﴿قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِيهِمْ وَيُنْصِرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ (١٤) وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ سوورەتی تەوہ ١٤ - ١٥.

واته: ((ئەي ئيمانداران بجهنگن دژی بئى باوه پان، ئەوه خوايه كه به دهستی ئیوه سزایان دەدات و سەرشوۆ و خەجالەتیان دەکات و ئیوه به سەریاندا سەردەخات سینەى گروى ئيماندارانیش گوشاد و ئاسووده دەکات و دل و دەروونیان سارپژ دەکات (چونکه کاتى خوێ کافره کانی مه ککه زۆر ئازار و ئەشکه نجهى ئيماندارانیان دەدا و بئى به زه بیا نه هه نديکیان لى شه هید کردن)، هه رچى ئازار و کینه ش هه یه له دلى ئيمانداراندا لای ببات و نه بهیلتیت، خوای گه وره تهویه و په شیمانی له و که سه وهرده گریت که خوێ دهیه ویت و (شایسته یه)، خوای گه وره زانا و دانایه)).

په روهردگار داوای له ئەهلی ئیسلام کردوه که پووبه پووی دوژمنان بینه وه و بیران دینیته وه که له و پووبه پوو بوونه وه دا - جهنگ و بهر بهر کانی - شهش که لک و قازانج بوونی هه یه، که بریتین له:

۱. په روهردگار ئەو دوژمنانه سزا دەدات.
۲. ئەو دوژمنانه بچووک و پيسوا و کهساس دەکات.
۳. ئەهلی ئیمان سەردەخات به سەریاندا - به سەردوژمنه کاندا - .
۴. ئەوان - ئەهلی ئیمان - شادومان و کهیف خوش و خوشحال دەکات.
۵. تووپه یی دلایان له ناو دهبات و چاره سه ری دهکات.
۶. توبه و گه پانه وه ی هه رکه سی که ویستی له سه ربی و بیهوی، قبول دهکات و وه ری ده گری.

پق و کینه و تووپه یی، دل تووشی ئیش و ئازار دهکات و چاره سه ره که ی له دهسته بهر کردن و هینانه دی هوکاره کانی ئەو تووپه ییه دا جیگیره، ئەگه ر به راستی ئامرازه کانی دهسته بهر بکرین و وه دهست بخرین، ده رمان و چاره سه ر فه راهم ده بیّت، به لام ئەگه ر که سی به ناحه ق و نا په وا و سته م بیهوی پق و تووپه یی خوێ

که م بکاته وه و دایبه زینئ، وهک ئه و که سه وایه که بیهوئ ئیش و ئازاری نه خوشی
 ئه وین و حه ز لیگردنه که ی خوئ له پئگه ی داوین پیسی و خراپکارییه وه له گه ل یار و
 خوشه و یسته که یدا، که م بکاته وه، له کاتیکدا ئه م جوړه کاره نه خوشییه که ی ئه و زیاد
 ده کات و ئه و به نه خوشی گه لیکی جهستی یی و دهروونی زوړ خراپتر و مه ترسیدارتر
 له نه خوشییه کانی دِلداری و حه ز لیگردن تووش ده کات. خه م و خه فته و په ژاره ش
 به شیکن له نه خوشییه کانی دِل و ته نیا به فه راهم کردنی کارووباره کانی به رامبه ریان
 وهک کارووباره خوشی ئاوه ر و شادکه ره کان ده توانی چاره سه ریان بکری و ده رمان
 بکری.

ئه گه ر ئه م کاره به درووستی ئه نجام بدری، دِل پزگاری ده بیټ و به ره و چاک
 بوونه وه ده پوات و نه خوشییه که ی چاره سه ر ده کریټ، به لام ئه گه ر بو چاره سه ر کردنیان
 له پئگه ی نادر ووست و ناحق که لک وه ربگیری، ده شاردرینه وه و گوم ده بن، به لام
 چاره سه ر ناکریټ و له ناو ناچن و له هه مان کاتیشدا نه خوشی گه لیکی خراپتر و
 مه ترسیدار تری به دواوه ده بیټ. نه فامی و نه زانیش به هه مان شیوه نه خوشییه کی
 مه ترسیداره که به سه ختی دلی مروټ ئازار ده دات. به لام هه ندی له مروټه کان
 ده یانه وئ له پئگه ی زانستی بی سوود و بی که لکه وه چاره سه ری بکه ن و وا ده زانن
 که به هوی ئه و زانسته وه ده توانن زال ببن به سه ر نه خوشییه نه زانی و
 نه فامییه که یانداو دهستی به سه ردا بگرن، به لام له پاستی دا به و کاره یان نه خوشییه که
 زیاد ده که ن و په ره ی پی ده دهن.

به لام دِل به هوی سه رقال بوونی به و زانسته بی که لک و بی سووده وه و بی ئاگایی و
 نه شاره زاییان له زانستی به سوود و به که لک، هه ست به نه خوشییه کی مه ترسیدار

ناکهن له دهروونی خویندا، له کاتیکدا ته نیا پڼگه چاره ی نه خوښی نه زانی و نه فامی به ده ست هیڼانی زانست و ناسینی به سوود و به که لکه.

پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) سه باره ت به و که سانه ی که له پووی نه زانی و بی ټاگاییه وه فه توا ده دهن و فه توا که یان ده بیته هو ی مردنی پرسیار که ره که، ده فه رموویت: ((قتلوه، قتلهم الله. ! ألا سألوه اذا لم يعلموا..؟ فإنما شفاء العی السؤل))^{۴۶}.

واته: ((نه ویان کوشت. ! خوا بیان کوژی. ! کاتی که نازانن، بو پرسیار ناکهن و ناپرسن؟ ته نیا پڼگه ی بووژانه وه و ده رباز بوون له نه خوښی نه فامی و نه زانی پرسیار کردنه)).

پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) نه زانی و نه فامی به نه خوښی له قه له م داوه و چاره سه رو ده رباز بوون له و نه خوشیبه ش به پرسیار کردن له نه هلی زانست باس کردوه.

هه روه ها که سی که له باره ی شتی که وه گومان و دوودلی هیه، تا کاتی که له باره یه وه به زانست و دلنیا یی و دلقایمی نه گه یشتوه، دل و پوخی له نه زییه ت و نازاردان و به هو ی نه وه ی که ئیش و نازار و ناپه حه تی و گهرما و داخییه کی هیه، هه رکاتی زانست و دلنیا یی پی گه یشت، وه که نه وه وایه که ئاو یکی ساردیان پیداکرد بی.

دلش به هو ی نه زانی و تاریکی و نه فامی سه باره ت به پڼگه ی که شه کردن و گه وره بوونی خویدا تووخی په نج و ناپه حه تی ده بیت و ته نیا به زانست و پڼمونی له و په نج و ئیش و نازار و ناپه حه تیبه ده ربازی ده بیت و لی پزگار ده بیت.

پہرہ ردگاری مہزنو بہ دہسہ لات دہفہ رموویت: ﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ
لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ
الرَّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ سوورہ تی نہنعام ۱۲۵.

واتہ: ((جا ئو کہسہی (خیری تیدا بیت) و خوا بیہویت ہدایہ تی بدات، ئوہ
سینہی ساف و پاک و نامادہ دہکات بو ئایینی ئیسلام، ئو کہسہیش خوا بیہویت
گومپای بکات، ئوہ دلی دہگوشیت و سنگی توند دہکات و ہناسہی سوار دہبیت،
ہر وہک ئوہی بہرہو ئاسمان بہرز بیتہوہ (چون تووشی تہنگہ نہفہسی و دلہ تہپی
دہبیت)، ئا بہو شیوہیہ خوا گومپای و پیسی ہاوہ لگہری لہسہر دلی ئوانہ دادہنیت
کہ باوہر ناہین))۔

لہ بہشہکانی دواتردا، سہبارت بہ ئامراز و ہوکارہکانی دلتنگی و بی تاقہتی و
خو نہگرتن و پیگہ چارہکانیان بہئومیدی پہرہ ردگار قسہ دہکہین۔
مہبہست و ئامانچ ئہمہیہ کہ:

– ہندی لہ نہخوشیہکانی دل بہہوی دہوا و دہرمان گہلیکی سروشتی
گونجاوہوہ چارہسہر دہکرتن و لہناو دہبرین۔

– ہندیکی تریان تہنیا بہہوی دہوا و دہرمان گہلیکی شہری و ئیمانییہوہ
چارہسہر دہکرتن و لہناو دہبرین۔

– دل گہلیکی زیندوو و ساغ و سہلامت و دل گہلیکی مردوو و یاخود نہخوش و
ناساغ بوونیان ہہیہ۔

زانباری و بہ ئاگایی و شارہزایی لہبارہی کاروباری پہیوہندیدار بہ نہخوشیہ
دہرونیہکانہوہ بہگویرہی پلہ و پایہی گرگیان لہ نہخوشیہ جہستہی و
نہخوشیہ پووالہتی و ئاشکراکانی دل، زیاتر و چارہنوس سازترہ۔

ته وهری دووهم: قورئان هه لگری دهرمان و چاره سه رگه لیکی دهروونییه

_ قورئان و چاره سه رکردنی نه خوشیه دوودلی و گوماناییه کان:

په روهردگاری مه زن و به توانا ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ سووره تی یونس ۵۷.

واته: ((نه ی خه لکینه، به پاستی ئیوه ئاموزگارییه کی گه وره و گرنگتان له لایه ن په روهردگارتانه وه بو هاتووه که (قورئانه)، شیف و چاره سه ریشه بو نه خوشی دل و دهروونه کان و پئی نیشاندهر و په حمه تیشه بو ئیمانداران)).

هه روه ها ده فهرمویت: ﴿وَتُنَزَّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ...﴾ سووره تی نه سرا ۸۲.

واته: ((ئیمه له قورئان ئایه ت و سووره تانیک داده به زینین، که ببیته هو ی شیف و چاره سه ر بو نه خوشیه دهروونی و جهسته ییه کان، هه روه ها په حمه ت و میهره بانیش بو ئیمانداران)).

زیاتر ئاماژه مان بو ئه م بابه ته کرد که: گومان و دوو دلییه کان سه رچاوه ی ته واوی نه خوشیه کانی دلن.

به لام قورئانی پیروژ هه لگری پینگه چاره گه لیکی زانایانه یه بو چاره سه رکردنی نه و دوو نه خوشیه - گومان و دوو دلی -.

له ناویدا به لگه و پئی پیشاندهری دیار و دوور له نکولی و بی به قایی بوونیان هه یه که حق له ناحق جودا ده کاته وه و نه خوشیه کانی گومان و دوودلی که زانست و زانایی و تیگه یشتن و ده رک ده خاته بهر هیرش و په لاماردانه وه له ناو ده به ن و کاروویاره کانیش وه که نه وه ی که هه ن ده بینئ.

له ژیر ئاسماندا کتیبیکي تر وهك قورئانی پیروژ بوونی نییه که هه لگر و خاوهنی به لگه و نیشانه گه لی بی سه بارهت به ئه زرش و به ها گه لیکی گه وره و مه زنی وهك: یه کخوایه رستی، سه لماندنی خه سلّات و نیشانه کان، سه لماندنی په یامبه ری و پوژی قیامهت و لابردن و به تال کردنه وهی بیر و باوه په خراپ و چه وته کان و بیر و بوچونه هیچ و پوچه کان بی.

قورئانی پیروژ به شیوه یه کی زور نایاب و ته واو و به میتودیکي زور نزیک به عه قل و زانایی و به جوانترین ده ربین ته واوی ئه و به لگه و نیشانه نی له خویدا جیگیر کردوه و بوونیان هیه.

__ قورئان چاره سه رکهری راسته قینه:

به راستی قورئانی پیروژ چاره سه رکهر و ساپیژکه ری نه خوشییه کانی گومان و دوو دلّیه، به لام ئه م چاره سه رکهره مهرجه و به ستراره ته وه به تیگه یشتن و مه به سته که ی. په روه ردگار هه رکه س به هره مه ند بکات له م ناسین و ناشنایه تی و تیگه یشتن و زاناییه، به بینینی دلّی خوئی حه ق و ناحه ق وهك بینینی شه و و پوژ ده بینیی و تی ده گات و ده زانی که په رتوکه کان و بیر و بوچونه کان و ئه ندیشه و بیروپاکانی خه لکانی تر:۔

– یا زانست گه لیکن که ناتوانین متمانه یان پی بکه یین، یا له راستی دا بیر و بوچوون گه لیکن که لاسایی که ره وهی خه لکانی ترن.

– وه یا کاروبار و دۆز گه لیکی پّیک و دروستن که دلّ به ناسین و ناشنایه تی له گه لیاندا سوود و که لکیکی لی وه رناگری و لّیی سوودمه ند نابیی.

– هه روه ها زانست و فره نگ گه لیکن که بو به ده ست هیئانیان تووشی ره نج و ئازاریکی زور بووه و له کاتی که م بوونه وهی قازانجه کانیاندا، سه بارهت به سه لماندنی دروستیان به دریزی قسه مان کردوه، ئه و جوړه زانسته وهك: ((گۆشتی حوشتریکی

له پ و لاوازه که له سهر شاخیکې بهر دایان نابی، که ناتوانین به ئاسانی پیی بگهین))^{۴۷}.

__ پوو لیټان و سهخت و دژوار کردنی کارووبارهکان، له لایه ن قسه که رو زاناکانه وه:

چاکترین و دروستترین بیر و بوچوونه کانی زانایان و غهیری نه وانیش، هه مان نه و کیش و گرفتانه که به شیوه یه کی زوړ ورد و جوان له قورئانی پیروژدا باسکراون، ته نیا شتی که له هه گبه ی نه هلی قسه که ران و بیژه راندا هیه پوو لیټان و دریژ کردنه وه و ئالوژی و دژواری و یا به واتایه کی ترکاری بی هووده و دوور و دریژ کردنه وه و دریژه دان و قورس کردنی کیش و گرفته سووک و ئاسانه کانه.

به هه مان شیوه که وتراوه:

لولا التنافس فی الدنيا لما وضعت
کتب التناظر لا (المغني) ولا (العمد)
یحللون بزعم منهم عقدا
وبالذی وضعوه زاعت العقد

واته: ((نه گه به هوئی به ربه ره کانی و پکه به رایه تی له سهر کارووباری دنیا نه ده بوو په رتوک و کتیبهایه کی مونازه ره کردن (مغني) و (العمد) نه ده نووسران، وا ده زانن که وا گریکانیان کردووه ته وه، به لام به و کاره ی که کردوویانه، گری کویره کان فراوانتر و سهختی و قورسییه کانیش سهخت تر و گه وره تر بوون)).

نه هلی که لام وا ده زانن که به هوئی نه وه ی که وتوویانه، گومان و دوو دلییه کانیان په واندووه ته وه و چاره سهریان کردوون، به لام نه هلی زانست و لیکولینه وه و به دوا دچوون به دروستی زانیویانه که به و قسه ته م و مژو قورسانه ی نه وان - نه هلی که لام - قورسی و ته م مژاوی گومان و دوو دله کان زیادی کردووه.

ئەستەمە كەوا چارەسەر و پېنموونی و زانست و دلتیایی لە پەرتووكی پەرەردگادا و - قورئانی پیروژ - قسەى پیغەمبەرەکانی دا پەیدا نەبى و نەدۆزیتەو، بەلام لە پەرتووك و کتیبەکانی ئەو مەروئە سەرگەردان، سەر لیشیوا و كەسانى دوو دل و گومانای زۆر پەیدا دەبن و دەبینرن. خەلکانى كە كەسیكى ئەهلى لیكۆلینەو و بەداداچوون كە بە ئاکام و ئەنجامی هەنگاو هەلگرتن و دەست بە کاربوون و نیازی ئەوانى زانیو،^{۴۸} لە بارەیانەو و تەوێهەتی:

نهاية اقدام العقول عقال	واکثر سعی العالمین ضلال
وارواحنا من وحشة من جسمنا	وحاصل دنیانا اذی و وبال
ولم نستفد من بحثنا طول عمرنا	سوی ان جمعنا فيه قيل وقالوا

واتە: ((ئەنجام و ئاکامی هەولێ ئەندیشه‌کان و بیروپراکان بەکوژا گەشت و زۆری هەول و کۆششی کۆشش کەران، گومرا کردن و سەر لیشیانندن، پووحەکانمان لە نێو جەستەکانماندا تووشی دووری و ترس بوون و دەسپات و دەسکەوتەکانی ئێمە لەدنیادا هەمووی لە پەنج و ئیش و ئازاردا خۆی دەبینیتەو، لەوانە و باسەکانی خۆمان بەدریژایی تەمەن جگە لە کوژدەنەوێ هەرا و مەزات، کەلک و قازانجیکمان دەست نەکەوتوو و بە قسەتمان نەبوو.

من - ئێبەن قەیبمی جەوزی - لە قوتابخانە کەلامی و فەلسەفییەکاندا لیكۆلینەو و بەدواداچوونی زۆرم کردووە، بەلام شتیكم تیاياندا دەست نەکەوتوو و نەدۆزیتەو کە دەرد و ئازاری دەرمان و چارەسەر بکات تینوێک تیرئاو بکات بەسەر ئاگرادا و گەشتووینەتە ئەم ئاکام و دەرنەجامە کە کورت ترین پێگە بو گەشتن بە حق و راستی و سەر بەرزی و بەختەوێ و کامەرانی، قورئانی پیروژه.

سه بارهت به (سه لماندن) واته (اسبات) بخویننه وه!

﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ سوورده تی ته ها ۵.

واته: ((خوای میهره بان به سهر ته ختی فه رمانره وایه تی خویه وه وه ستاوه (عرشی نه وه له سهر و حوت چین ئاسمانه وهیه و له ویه سهر په رشتی هه موو به دیه پئراوه کان ده کات)).

﴿...إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ...﴾ سوورده تی فاتر ۱۰.

واته: گوفتاری چلك و جوان و به جی بۆ لای نه وه - خودا - به رز ده بیته وه.

وه له باره ی نه هیشتن و لابردنه وه، واته (نفی) بخویننه وه!

﴿...لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ...﴾ شوورا ۱۱.

واته: هیچ شتیك نییه له وینه ی نه وه - خودا -، هیچ شتیك له و ناچیت.

﴿...وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا﴾ سوورده تی تاها ۱۱۰.

واته: ناتوان ئاگاداری زانست و زانیاری بی سنووری نه وه - خودا - بن.

هه ركه سی ئه م نه زمونه ی من تا قی بكاته وه و بیئا زمونی، به و ئه نجام و ئاكامه ده گات كه من پئی گه یشتووم - مه به ست خودی دانه ره -.

نه وه و ئه رانه ئیمام فه خری پازی له كوئایی په رتو كه كانی خویدا ده ینووسی، كه سایه تییه ك كه له زانستی كه لام و فه لسه فه دا ماموستانییه کی په های سه رده می خوئی بووه.

هاوشیوه كانی نه وه له م جوړه قسانه یان زوړ باسكردووه، وه ئیمه نه وه و ته و قسانه مان له كتیبی ((الصواعق المرسله)) دا هیئاوه.

بیروبووچوونی هه ندی له شاره زایان له بیروبووچوونه كانی ئه هلی كه لاممان هیئاوه، له وانه ش:

((آخر أمر المتكلمين، وآخر أمر المتصوفين الشطح)).

واته: ((كورت و ده ستهات و كاری ئه هلی كه لام زیاد كړنی گومان و دوو دلیه و كوتا ده سته و تی كاری ئه هلی سو فیکه ری هه لیت و په لیت و قسه ی به لاشه)).

به لَام قورئانی پیروژ سه بارهت به بیروپا دروسته کان، په وشتی به رز و کاروکرده وهی چاکه که گه وره ترین ئامانجی مروځه کانه، مروځ ده گه په نیته حق و پاستی و دلنیا یی، وه په روه ردگار قورئانی بو ئه م مه به ست و ئامانجه نارووه ته خواره وه و کردوویه تیه چاره سهری هه موو ئه و شتانه ی که له دلدان و کردوویه تیه هوکاري پښمونی و به به زه یی و میهره بانی ئه هلی ئیمانیش.

__ قورئان چاره سهری نه خوشی هه و اوئاره زووه کانه :

قورئانی پیروژ له پښگه ی پښمونی زانایانه و ئاموژگاری و ئاموژیاری ژیرانه و هاندرانه و ترسینه رانه و هاندان بۆلابردنی ئاره زووه دونیا ییه کان و وابسته بوون به دواړوژ و نمونه و داستان گه لږ که هه لگري په ندو ئاموژگارین، ده ست ده کات به چاره سهرکردن و درمان کردنی نه خوشییه هه واهه وه سییه کانی دل و خاوه نانی دلّه ساغ و ته ندروسته کان که بینایی و خوئیانیان دۆزیوه ته وه هان ددهات و گهرمیان ده کات که، بو به ده ست هینانی ته وایي ئه و شتانه ی که بو پښو سییه کانی ژیان و پوژي دوا ییان سوو دمه ند و به که لکن هه ولّ بدن و تی بکوشن بو یان و ئه و شتانه ی که بو دنیا و دواړوژیان زهره ر و زیانی هه یه و بی زهره رمه ند ده بن دووره په ریژی بکه ن و خوئیانی لږ به دوور بگرن، تا له کو تاییدا دلّه کانیان بینه لایه نگر و دوستی گه شه کردن و به ره و پښه وه چون و دوور بکه ونه وه له تاوان و گومرایی.

قورئانی پیروژ چاره سهرکه ری نه خوشی گه لږ که که ده بنه هو ی نیاز پیسی و ویستی خراب، قورئانی پیروژ چاکسازی دلّ ده کات تاوه کو خواست و ویستی مروځ دروست بکریّت و چاکسازی تیدا بکریّت و بگه پښته وه بو ئه و سروشت و فیتره ته ی که له سهر ئه و بناغه و بنچینه یه په یدا بووه و سهری هه لداوه و به هه مان شیوه که جهسته دوا ی چاک بوونه وه و بووژانه وه ی له نه خوشی، سه لامه تی و ته ندروستی خو ی به ده ست دینیته وه و ده گه پښته وه بو دۆخی سروشتی و ئاسایی خو ی.

دلّ له دوځی ته ندروستی و سهلامه تی دا جگه له حق و پاستی هیچ شتیکی تر قبول ناکات، هر وهك چوڼ منالیکې تازه له دایك بوو كه له تهمه نی مندالی دا جگه له شیر هیچ شتیکی تر ناخوات.

وعادا الفتی كالطفل، لیس بقابل سوی المحض شیئا واستراحت عواذله

واته: ((نه و جوامیر و دلیر، دووباره وهك مندالیکې لی دیت كه جگه له شیري پاك و خاوین قبول كړی هیچ شتیکی تر نییه و سهركوته كړانی نهو، ناسوده و نارام بوون)).

دلّ نه وهی كه ده بیته هوئی خوړاك و گه شه كردن، پاك كردنه وه و خاوین كردنه وه و كه یف خوځشی و شادی و شادومانی و فرمانپړه وایی دلّ ده چه سپینې، ته نیا ده توانی له قورناني پیرۆز كه لك وهریگری، وهك چوڼ نه وهی كه ده بیته هوئی گه شه كردن و به هیز كردنی جهسته، له خوړاك و خواردنه كانه وه وهری ده گری، دلّ و جهسته هردووكیان بو گه یشتن به كه مائی و ته وایی، چاكسازي و سهلامه تی، پیوستان به گه شه كردن و گه وړه بوونه، به هه مان شیوه كه جهسته بو گه شه كردن و گه وړه بوون و به ده ست هیناني هیز و خوړاكی گونجاو پیوستان به پشنگیری كردن و ناگا لیبوون هیه له بهرامبر كارووباره زهره و زیانده ره كانه وه، جگه له پڼگه ی فراهه م كردنی نه وهی كه بوئی سوو دمه نده و دوورخستنه وه و لا بردنی نه وهی كه بوئی خراپه و زهره ری هیه، گه شه ناكات و سه رناكه ویت و هیچ پڼگه یه كیش بو هینانه دی و دهسته به ركردنی نه م نامانجه بوونی نییه جگه له وهی كه ده بیت بگه پڼنه وه بولای قورناني پیرۆز. نه گه ر بیت و جگه له قورناني شتیکی تر له م پڼگه یه دا بدو زینه وه و په یدا بکه ی، جگه له كارووباریکی زوړ كه م كه هیچ كاتی نه و ناگه یه ننه ته وایی نامانجه كه ی خوئی، بوونی نابی و نییه.

داهات و دهغلّ ودانی کشت و کالیش بهم شیویه و بههینانه بهرهم و هینانه دی
 نه و دوو بابه تهیه (به دهست هینانی قازانچ و لابریدن و دوورخستنه وهی زهره و زیان)
 که: گه شه دهکات و ته واو ده بیّت و ده که ویته سهرباری خوئی.
 ته نیا له پیگه ی چاک کردن و پاک کردن وه وهیه که، دلّ به ژیان و به خشش و
 کامه رانی و خوش به ختی دهگات، پیگه چاره یه ک جگه له چوونه ناو باس و مه سه له ی
 ((خاویّن کردن و پاک کردن وه)) ی دلّ بوونی نییه.

به‌شی نوّیه‌م

**خاوین کردنه‌وه‌ی دلّ له
ناپاکیه‌کان**

ته وهری یه که م: پاکی دل و جهسته:

__ نایه تی: ﴿وَتِيَابَكَ فَطَهِّرْ﴾

په روه ردگاری مه زن و به ده سولات فه رموویه تی:

﴿وَتِيَابَكَ فَطَهِّرْ﴾ سووره تی موده سر ۴.

واته: ((پوشاکت (دل و دهر وونت، په فتارت، هر هه مووی) خاوین بکه (خوت و شوینکه وتوانت)).

نه گهر چی نه م به شه له گهل به شی پیشو تر دا بی په یوه ندی نییه و زیاتر وتمان که: ((خاوین کردنه وه)) واته (تزیکه) به بی (پاکیه تی) واته (الطهارة) و شیکردنه وه (تحلیل) به بی به تالکردن و چولکردن (تحلیل) گونجاو نییه، به لام به شیوه یه کی سه ربه خو نه وه ده خینه به ر لیکولینه وه و تویرینه وه و تا وه کو زیاتر واتای پاکیه تی (الطهارة) پوون بکه یه وه و گرنگیه که ی بزاین، له بهر نه مه ناراسته کردن و پینموونیه کانی قورشان و سوننه ت له باره ی پاکیه تییه وه باس ده که ی و لیکو ده ده یه وه.

په روه ردگاری مه زن و به توانا ده فه رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ (۱) قُمْ فَأَنْذِرْ (۲) وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ (۳) وَتِيَابَكَ فَطَهِّرْ﴾ سووره تی موده سر ۱ - ۴.

واته: ((نه ی نه و که سه ی خوت پیچاوه ته وه، نه ی موحه مه د (صلی الله علیه وسلم)، هه سته و خه لکی بیدار بکه ره وه (راستییه کان پوون بکه ره وه)، په روه ردگارت به گهره ناو ببه (الله اکبر، با درو شمت بیت، مه زنی نه و پوون بکه ره وه)، واته: پوشاکت (دل و دهر وونت، په فتارت، هر هه مووی) خاوین بکه (خوت و شوینکه وتوانت)).

هه روه ها ده فه رموویت: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَطَهِّرْ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ سووره تی مانیده ۴۱.

واته: ((نا نه وانه نه و که سانه ن خوا نه یو یستوه دلیان پاک بکاته وه (چونکه خویشیان مه به ستیان نه بووه) نه وانه له دونیادا سه رشوپی و شه رمه زاری به شیبانه، له قیامه تیشدا سزای سه خت و گهره چاوه پینانه)).

__ مەبەست لە وشەى "ثياب" :

نۆزىيەى ڕافەكەرانى پيشين و هاوچەرخ لەم باوەرەدان كە مەبەست لە وشەى (ثياب) لە ئايەتى ﴿وَيَا بَاكَ فَطْهُرٌ﴾ دَلە و مەبەست لە پاكييهتى، چاكکردنى ئەخلاق و ڕەوشت و كار و کردەويه.

واحدى دەلّيت: ((رافەكەرانى قورئان لەبارەى واتا و مەبەست لە وشەيه لەم ئايەتەدا ڕاو بوچوونى جياوازيان هەيه))، عەتا لە ئين عەبباسەوه گيرايوتيبه وه كە: واتە پاك کردنه وهى خود لە گوناح و تاوان و ئەوهى كە جاهلييت ڕيگەى پيداوه ! ڕاوبوچوونى قەتئاده و موحاهديش بەم جوړهيه، ئەوان وتوويانە: ((واتە پاك کردنه وهى نەفسى خود لە پيسى و خراپەى تاوان و گوناح)).

شعبى، ئيبراھيم، زوحاك و زوھديش ئەم ڕاو بوچوونەيان هەيه. لەسەر ئەم بناغە و بنەمايه مەبەست لە (ثياب) ليرەدا نەفسى ئادەمیزادە، وه خەلکى عەرەب ئەم وشەيهيان بەکينايە بو نەفسى خويان بەکار دەھيئا، عەنتەرەش دەلّيت:

فشکت بالرمح الاصم ثيابہ ليس الکريم على القنى بمحرّم

واتە: ((بە ڕميکى بەرز جل و بەرگەکەيم دراند، بەلام ئادەمیزادەکانى ئەهلى کەوردەيى و مەزنى بى بەهرە نين لە شەرم و حەيادا)).

حەسەنیش دەلّيت: ﴿وَيَا بَاكَ فَطْهُرٌ﴾ واتە: ((ئەخلاق و ڕەوشتى خۆت چاک بکە)). قورتوبيش هەر هەمان بوچوونى هەيه.

کەواتە (ثياب) بە واتای ئاکار و ڕەوشت ديت، چونکە ئاکار و ڕەوشتى مروفيش بە هەمان شيوە کە جل و بەرگ جەستە و لاشەى دادەپوشتى، باروودوخی ئەو لە خو دەگرى و داگيرى دەکات.

عەوفيش لە ئين عەبباسەوه لەبارەى ئەم ئايەتەوه دەگيرتتەوه کە: ((واتە ئەو جل و پوشتاکەى کە دەپوشتى و لەبەرى دەکەيت لە داھاتىکى ناپاک و حەرام ئامادە

نه کرابیت و به دهست نه هاتی و ههول بده و تی بکوشه که له مال و سهروه تی دهست به سهر داگیراو و ناپهوا و نا شهرعی که لک وهر نه گریت و به کاری نه هیتی!!)).
له سه عدی کوپی جوبهیره وه هاتووه که: ﴿وَيَا بَكَ فَطَهَّرْ﴾ واته: ((دل و نیاز و مه بهستی خود پاک کردنه وه)).

ابو العاص ده لیت: (ثیاب) واته: جل و بهرگ و بو دلش به کار دیت، بو نمونه دهوتریت:
((فسلی ثیابی من ثیابک تنسلی)).

واته: ((نارامی و ناسوده یی پهیدا بکه، چونکه دلی من له دلی تو ناسوده یی پهیدا ده کات)).

__ واتای دیارو ناشکرای نایه ته که :

هه ندی له پافه که ران نایه ته که یان به گویره ی پوواله ته که ی، نایه ته که یان پافه کردووه و لیکیان داوه ته وه و وتوویانه: پهروه ردگار فره مانی کردووه به پاک کردنه وه ی جل و بهرگه کانمان له و پیسی و ناپاکییه ی که به بوونیان نویژ کردن پهوا و پینگه پیدراو نییه، نه مه وته ی ثیبن سیرین و ثیبن زهیده.
نه بوو إسحاق وتویه تی: ﴿وَيَا بَكَ فَطَهَّرْ﴾ واته: ((جل و بهرگه کات کورت بکه ره وه تا وه کو نه خشی به سهر زهوی دا و پیس نه بیت)). طاووسیش هه را ده لیت.

__ بوچوونیکی تر:

هه ندیکی تر له پافه که رانی قورثانی پیروژ له وانه ش ابن عرفة ده لیت: ﴿وَيَا بَكَ فَطَهَّرْ﴾ واته: ((هاوسه ره کانی خوتان پاک بکه نه وه چونکه نه و وشه یه و جل و بهرگ وه ک کینایه بو ژنان به کار دیت)).

پهروه ردگاری مه زن و به دهسه لات ده فره مویت: ﴿أَحِلُّ لَكُمْ لَيْلَةُ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ﴾ سووره تی به قهره ۱۸۷.

واته: ((له شه وگاری پښه زاندا ټټکه ل ټوونتان له گه ل ټاوسه رانټاندا حه لال کراوه،
نه وان پوټاکن بو ټټوه و ټټوه ش پوټاکن بو نه وان)).

__ ټوچوونی ټټمه (ټټبن قه ییمی جه وزی):

من له و ټاوه پښه دام که نه و ټایه ته ته واری نه و ټابه تانه ی که و تراوه نه گه ر چی
به پوواله ت وشه که به م جوړه نه بیټ، به لام له پټگی سهرنج دان و پټویستییه وه
له خو ی ده گری. چونکه نه وه ی که به پاکییته تی فرمان کراوه هرچه نده دل، به لام
پاکییته تی و حه لالی جل و بهرگ و داهات و ده سټکه و ټیش ته واکه ری پاکییته تی دلن.

__ روټی پوټاک و خواردن له چییته تی و جه وهه ری دلدا:

جل و بهرگ و خواردن که له حرام په یدا بکری و یاخود پیس بن، باروودوخیکی
ناپه سه ند بو دل به دیی ده هیټی.

له بهر نه مه یه که پوټین و له بهر کردنی پیستی پلنگ و درنده کانی تریش له سه ر
زاری پیغه مبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) له چه ند فرموده یه کی صه حیحا
به بی نه وه ی فرموده ی تر ه بی دزی نه و فرمودانه ی، حرام کراوه، چونکه بو ار
ده رپه خسیټی و زه مینه ساز ده کات بو نه وه ی که دلی مروټ خو و سروشتی نه و
ټازه لانه په یدا بکات، چونکه پوټین و جل و بهرگی پوواله تی به ټیپه ر بوونی زه من
کار ده کاته سه ر ناخ و ده روونی مروټ.

هه روه ها له بهر نه مه یه که و له بهر کردن و پوټینی جل و بهرگی ټاوریشمی و
که لک و هرگرتن و به کاره ټنانی زیږ و زیو و ټالټوون بو پیاوان حرام و پټگه پیټنه دراوه،
چونکه به کاره ټنانی نه و له لایه ن پیاوانه وه ده بیټه هو ی نه وه ی که به ټیپه ر بوونی
زه من سروشتی ژنان و هه ندی جار مروټ گه لی نه هلی خراپه کار و داوین پیس ټیااندا
په یدا بیی و سه ر ه لټدات.

کورته ی قسه که نه مه یه که: پاکی و حه لالی جل و بهرگ و خواردن به شیکه له
گه وره یی و ته واری پاکییته تی دل.

نه گهر نه وهی که فهرمانی پیکراوه، پاکی و حه لالی جل و بهرگ بیت، له راستی دا هوکاریکه و نامانج شتیکی تره، وه نه وهی که نامانج و مه بهسته، په چاو کردنی پتساو یاسا کانییه تی له نه وله و بییه تدا.

به لام نه گهر نه وهی که فهرمانی پیکراوه پاکیه تی دل و خاوینکردنه وهی نه فس بیت، به بی پاکی و حه لالی پوشاک و خواردن دهسته بهر نابی و نایه ته دی، که واته دیار و ناشکرایه که قورنانی پیروژ پیداکری له سهر هردوکیان ده کات.

ته وهری دووهم: کاریگه ری گویگرتنی نارهوا به سهر دله وه:

— گویگرتن له شتی نارهوا، ده بیته هو ی لاواز کردنی حه ق و راستی:

په روه ردکاری مه زن ده فهرموویت: ﴿...أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرْ قُلُوبَهُمْ...﴾
سوره تی مائیده ۴۱.

واته: ((نا نه وانه نه و که سانه ن که خوا نه یو یستوه دلان پاک و خاوین بکاته وه)).
هه روه ها ده فهرموویت: ﴿...سَمَاعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَاعُونَ لِقَوْمٍ آخِرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يَحْرُفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ...﴾ سوره تی مائیده ۴۱.

واته: ((گویی بو درو هه لده خه ن و کاری پی ده که ن، گویی بو که سانیکي تری جاسوس و خوانه ناس ده گرن که: هیمان نه هاتونه ته لای تو وهك جووله که کانی خه بیهر و فدهك، له باتی نه وه که گویی بو تو بگرن، که چی گویان بو خه لکی تر ده گرت و به برپاری نه وان په فتاریان ده کرد و قسه ی تویشیان ده برده لای نه وان، وشه و برپاره کانی خوا له جیگه ی خویدا ده گوین، نه وه بوو به رده بارانی زینا کارانیان به قامچی لیدان گوپی!)).

نهم بابه ته په ونکه ره وهی نهم حه قیقه ت و راستی به که، به هر نه ندازه به که مروف گویی له قسه ی بی مانا و نارپه و بگریت و خوویان پیوه بگریت و یاخود قبولیان بکات، به هه مان نه ندازه حه ق له جیگه و شوینی خویدا لا ده دات و له ناوی ده بات.

چونكه كاتيڪ كه ناحق قبول بڪات و پټى پازى بټت، هر كاتى حقى كه له بهرامبه ريدا جيگيره و تهرج بكرټت، قبولى ناكات و له ناست نه و ناحق قيبه ي كه قبولى كردوه لاي ديدات و ده يگوږي. (واته مروڦ به هر نه اندازه يه كه هه نكاو به ره و شتى ناره و و ناحق هه ل بنى و به ره و پيريه وه بروت و نه نجامى بدات، به هه مان نه اندازه له چاكه و كارى باشه ي خوى كه م ده كاته وه و ده بټته له مپر و پټگر له به رده م نه وه ريدا كه به ناسانى نه توانى كاروكرده وه ي چاكه نه نجام بدات و هه نكاوى بو هه لټگرى، (وه رگټپى كورد).

دروست هه مان ميتود كه "جهميه" سه بارهت به ثابتهت و فهرموده كانى په يوه ست به سيفاتى په روه ردگار وه كاربان كردوه. نه وان نه و ثابتهت و فهرمودانه يان به شټوه يه كى ته و او نا سازگار و نه گونجاو له كه ل پاستيه كانياندا لټك داوه ته وه و پافه يان كردوون، چونكه فهرموده ي په يوه نديدار به سيفه ته كانى په روه ردگار وه فهرموده كه لټكى تاكن و له بوارى ناسينى په روه ردگار و ناو و سيفه ته كانى خودا، به هوكار كه لټكى پايه دار و شايه نى متمانه له قه ل م نادرين.

نه وانه و هاورټيكانيشيان له و كه سانه ن كه په روه ردگار ويست و نيراده ي له سه ر نه بووه كه دٲيان پاك و خاوټن بټته وه، چونكه نه گه ر دٲيان پاك ببوايه ته وه، ناحق و ناره و ايان نه ده خسته جيگه و شوټنى و ته ي په روه ردگار و پټفه مبه ره كه ي و له برى نه و دايان نه ده نا.

به هه مان شټوه ي نه و گومراغه لانه ي كه پټنموونى نه كراون، دواى نه وه ي كه دٲيان پاك و خاوټن نه بووه ته وه. گوټگرتن له شه يتانيان به باشتر زانيوه له گوټگرتن له قورناني پيروږا!

عوسمانى كوپى عه فغان (خواى لى پازى بټت) ده فهرمووټ: ((نه گه ر دٲه كانمان پاك بوونايه هيچ كاتى له ناسينى كه لامى په روه ردگار تيړ نه ده بوون)).

دلی پاک - به هوئی چاکی ژيان و پووناکی و پوښنایی نهو و پزگار بوونی له پیسی و ناپاکیه کان - له بیستنی که لامی په روهردگار تیر نابیت و تهنیا به هوئی حقیقت و راستیه کانییه وه تیر دهخوات و به دهوا و دهرمانی نایه ته کانی چاره سر ده کری.

به لام دلی که په روهردگار - به هوئی هلس و کهوت و په وشتی خاوه نه که به وه پاکی نه کردووه ته وه - له خواردن گه لیکی هاوته راز له گه ل ناپاکیه که ی خویدا خوړاک دهخوات، چونکه دلی پیس و ناپاک وه کو جهستی نه خوش وایه و خواردنهایه کی هاوته راز له گه ل جهستی مروغه سالم و تهنروسته کاند، بو نه خوشه کان وهک یهک نییه و هاو ته راز نییه.

نهو نایه ته پوونکه ره وهی نه م راستیه به که (پاک کردنه وه و خاوین کردنه وه) ی دل به ستراره و په یوه سته، به ویست و ئیراده ی په روهردگار (نه ریت و یاسا کانی نه وه وه)، له ویدا که نه یو یستووه دلی شوینکه و توانی ناحق و ناپهوا پاک بکاته وه، نهو پاکیه ته یان بو ده سته بهر نه کراوه و نه هاتووه ته دی.

لیره دا لیکدانه وه و شیکردنه وهی ویست و ئیراده به ویستی هه میشه یی، لیکدانه وه یه کی دروست نییه، چونکه په روهردگار له پاکی و خاوینکردنه وهی له پڼگی فرمان کردن پئی و خوش ویستنی - بو نه وانی ئیراده فهرمووه و نه وانی ناچار نه کردووه به وهی که وا پشته تی بکه ن و پووی لی هه لچه رختن، به لکو داوای لی کردوون و به وه فرمانی پئی کردوون، به لام نه وان خوین به هوئی بیرویاوه و هلس و کهوت و نامانچ و مه به سته خراپ و لاره کانی خوینانه وه، به ربه ست گه لیکیان له نیوان خود و پاک کردنه وهی دل و نه فسی خوین دروست کرد و هینایانه دی. وه ویست و ئیراده ی په روهردگار له پڼگی سوننه ت و یاسا و نه ریته بریار دراو و نه گوږه کانی خوینه وه بووه و نیمه له په رتووی "شفاء العلیل" دا به دوور و دریزی باسما ن لی کردووه و له سر دواوین.

__ ږيگه نادهن خراپه کاران بچنه بهه شته وه! :

نه و نايه ته ی که پيشتر هيترا، پوونکه ره وهی نه م پاستييه که هرکه سی په روه ردگار دلی پاک نه کاته وه، هيچ ږيگه ی جگه له پووبه پوو بوونه وهی له گه له هه ژاری و که ساسی دونیا و سزا و جه زړه بهی دواړو له به رده میدا نییه و نه مه شوته ماو نیشانه ی سروشتی پیس بوون و دلړه شی و ناپاکي دلبيیه تی.

له بهر نه م هوپیه که په روه ردگاری مه زن و به ده سولات پویشن به ره و بهه شتی به سر نه و که سانه ی که خاوه نی دلتيکی پیس و پش هه لگه پاوه حرام کردوه و ته نیا دواي پالفته کردن و خاوين کردن وه وه یه تی، که ږيگه ده دری بجيته نیو بهه شته وه. (واته تا دلی خو ی پالفته نه کات و له گوناخ و خراپه کاری پاکی نه کاته وه و هه ول نه دات کاری چاکه و چاکه کاری نه جام بدات و پشت به پرهم و به زه یی خوا نه به ستي ناچيته نیو بهه شته وه. (وه رگيږي کورد). چونکه بهه شت جيگه و شوي نی چاکه کاران و پاکان و پاريزکارانه، بوپه به بهه شتيه کان ده وتریت: ﴿...طَبِّتُمْ فَأَدْخُلُوهَا خَالِدِينَ﴾ سوورده تی زومه ر ۷۳.

واته: ((فرمون بچنه ناو بهه شته وه، هاوپي له گه له ژيانی هه ميشه یی و نه برپاوه دا)).

وه ته نیا نه وانن - چاکه کاران و پاريزکاران - که له کاتي مردنياندا مزگينيان ده دری تی. به هه مان شيوه که په روه ردگاری گه وره و به توانا ده فرموي ت: ﴿الَّذِينَ تَتَرَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ اَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ سوورده تی نه حل ۳۲.

واته: ((نه وانه ی که له سره مه رگدا فريشته کان دين بو لايان له کاتيکدا گيانی پاک و پيروزيان ده کيشن (که دووره له بی باوه ږي) و پييان ده لئين: سلواتان لی بيت (ئيتر پزگارتان بوو ئيتر ناخوشي نه ما) ده بچنه بهه شته وه، بهه وی نه و کاروکرده وانه وه که کاتي خو ی ده تان کرد)).

خراپه کاران و ناپاکان و نه وانه ی که پیسایه تی له دلایندا هه یه پښه یان پی نادهن بچنه به هه شته وه، هه رکه سی له م دونیا یه دا خو ی پاک بکاته وه و به دلپاک ی و پاکیه تی دل بچینه وه خزمه تی خوا، هیچ جوړه پښگر و له مپه ریک بوونی ناب ی له سه ر پښه ی پویشتنی بو به هه شت.

نه گه ر که سی له م دونیا یه دا پاک نه بیته وه و پیسی و ناپاک ی نه و قولل بیت، وه ک بی باوه په کان هیچ کاتی ناچینه نیو به هه شته وه.

به لام نه گه ر ئالوده بوون و پیس بوونی دل پووه کشی بیت، دوی پاک بوونه وه ی له و ناپاکیه ی، ده چینه به هه شته وه و دوی نه وه ش قه د له و به هه شته دا ده رناکری و ناکریته ده ره وه و بو هتا هتایی ده مینینه وه. ته نانه ت نه هلی نیمانی ش دوی تیپه ر بوونیان به سه ر پښه ی (سرات) دا، له خالیکدا له نیوان به هه شت و دوزه خدا پاده گیرین و ده وه ستینرین و له و پیسانه ی که لیان ماوه و بووه ته پښگر له به رده م چوونه ژووده وه ی پاسته و خو یان بو نیو به هه شت و هوکار نه بوون بو چوونیان بو ناو جه هه ننه م پاک ده کرینه وه و دوی پاک کردنه وه و خاوین کردنه وه یان پښه یان ده دری تی که وا بچنه نیو به هه شته وه.

— دوو جوړ پاک ی؛

په روه ردگاری مه زن له سه ر بنچینه ی لیزانین و حکمه تی خو ی که یشتن به خزمه تی خو ی مه رجدار و په یوه ست کردووه به پاک ی و خاوین کردنه وه، نو یژکه ر ته نیا دوی پاک ی و خاوین بوونه وه ی له (پووداوی گه وره و بچوک) ه که له ده رگا و ده روازه ی خوداوه ندا ده وه ستی و نو یژ به جی ده هی نی، به م شیوه یه پویشتن بو به هه شت و دیدار و چاوپیکه وتن له گه ل په روه ردگاری به به زه یی و میهره باندا په یوه نیداره به ساغی و سه لامه تی دل و پاک ی نه فسه وه، په روه ردگار ته نیا پښه به مروقه پاکه کان ده دات که وا بچنه نیو به هه شته وه.

که واته دوو جوړ پاکیه تی بوونیا ن هیه:

۱. پاک و خاوینی جهسته و جل و بهرگ.

۲. پاکي و سه لامه تی دل و نه فس.

له بهر نه مه یه که واده ست نویژ ه لگر دواي ده ست نویژه که ی ده لیت: ((أشهد أن لا اله الا الله وأشهد أن محمداً عبده ورسوله، اللهم اجعلني من التوابين واجعلني من المتطهرين)).^{۴۹}

واته: ((شایه تی ددهم که هیچ په رستراوی نییه به حق جگه له (الله)، وه شایه تیش ددهم که موجه ممد بهنده و نیردراوی خواجه. په روه ردگار داوات لی نه که م بمگړی له ته و به کاران و بمگړی له خو پاک که روه و کان)).
چونکه پاکیه تی دل، به هوئی ته و به کردنه وه یه.

وه پاکیه تی جهسته به هوئی ناوه وه، ده سته بهر ده بی و نه نجام ددری.
هرکاتی نه و دوو پاک بوونه وه یه بو که سی فره امم بوو ده سه لاتی گیشتن به خزمهت و دیداری په روه ردگار و راوه ستان و ستایش کردن له خزمه تیدا په یدا ده کات.

__ واتای نزای ((اللهم طهرنی...))!

له باره ی نه م نزای پیغه مبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) که فرموویه تی: ((اللهم طهرنی من خطیای بالماء والثلج والبرد)).^{۵۰}

واته: ((په روه ردگارا! به هوئی ناو و به فر و ته رزه وه، گوناح و تاوانه کانم پاک بکه روه)).

پرسیارم له شیخی نیسلام (نبین تهیمییه) کرد که تاوانه کانی مروژ چون به م شتانه پاک ده بڼه وه؟! تاییه ت کردنی پاک کردنه وه به و کارووباران وه چ سووډیکی هیه؟ له

^{۴۹} اخرجه مسلم وغيره.

^{۵۰} متفق علیه.

کاتیکدا ټاوی گهرم له ټاوی سارد چاکتر ده توانی پیسی و ناپاکیه کان پاک بکاته وه و لایان بیات؟!

فهرمووی: هه له و تاوانه کان ده بڼه هو ی پیدا کردنی گهرما، ناپاکی و لاوای له دلدا، بویه سست و لاواز و سپ و بی هیژ ده بیټ، ټاگری هه وا و هه وه س و ټاره زووی تیدا بلټسه ده سینئ و پشه و پیسی ده کات، به لام هه له و تاوانه کانیش وه ک چیلکه و داری ټه و ټاگرن و گپ و بلټسه که ی زیاتر ده کن.

له بهر ټه مه یه که به ټه ندازه ی هه له و تاوانه کان زیاتر بن، وه ک ټه وه وایه که وا چیلکه و داری زیاتر بخړیته سهر ټاگری هه وا و هه وه سه وه، به لام ټاو ټاگر خاموش ده کات و ناپاکی و پیسیه کانیش پاک ده کاته وه وه ک چوڼ که ټاوه که سارد تر بی، باشت و زووتر خاموشی ده کات و ده ی کوژینټه وه و جه سته ش به هیژتر ده کات و به ټه ندازه یه سارد تر بی، وه ک: به فرو ته رزه چاکتر و باشتر دلی گپرگو و و بلټسه سه ندوو ده گپرټه وه بو باروودوخی ټاسایی و سروشتی خو ی و جه سته به هیژتر ده کات و نیشانه و شوته ما و کاریگه ریه کانی هه له کانیش له ناو ده بات و لای ده بات. ټه مه مه به سستی قسه و گوته کانی ټیبن ته مییه بوو که پیویستیان به پوونکرده وه و خسته پووی زیاتر هه یه.

ده بی بزانی که لیږده دا چوار بابه ت بوونی هه یه:

– دوو بابه تیان پوواله تی و دیار و هه سټیکراون.

– دوو بابه ته که ی تریش جه وه ری و (مه غنه وی) نادیارن.

پیسی و ټاو که پاک که ره وه یه تی هه ردووکیان دیار و هه سټ پیکراون، هه له و تاوانه کان و نیشانه و شوته ما کانیان که به هو ی ته و به و په شیمان بوونه وه وه پاک ده بڼه وه، هه ردووکیان جه وه ری و نادیار و هه سټ پی نه کراون و چاکسازی و پاراستنی سه لاهه تی و دابین کردنی به خته وه ری و خوشبه ختی دل پیویستی به هه ردووکیان هه یه و به هه ردووکیان نیازه نده.

پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) له هردوو جوړه‌کریان به‌شیکي باس
کردووه که درخهر و نیشاندهری به‌شکه‌ی تره و نه و فهرموده‌یه‌ی پیغهمبهر
(صلی الله علیه وسلم) هر چواریانې به کورت ترین شیوه و جوانی دهرپرین و
باسکردن له خوگرتووه.

به هه‌مان شیوه که له نزا و پارانه‌وه‌ی دواي ده‌ست نویژ گرتن دهرموویت:
((اللهم اجعلنی من التوابین واجعلنی من المتطهرین)) که هر چوار جوړه‌کری له خو
گرتووه.

نهمه نمونه و وینه‌یه که له، که‌مالی پاروی و په‌وانی و حقیقت و پاستییه‌تی نه و
کارووباره که پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) هه‌والی پیداوین و ناگایی
کردووینه‌ته‌وه و فهرمانی فهرمووه و بابه‌تیکي جه‌وه‌ری له پیگه‌ی به نمونه هیناوه
به بابه‌تیکي دیار و هه‌ست پیکراو و ماددی، پوونی کردووه‌ته‌وه و خستویه‌تییه پوو.
نهم جوړه بابه‌تانه له فهرموده‌کانی پیغهمبهردا نوژن، وه‌ک چوژ به نیمامی‌علی
(خواي لی پازی بیټ) دهرموویت: ((سل الله الهدی والسداد، وانکر بالهدی هدايتک
الطریق وبالسداد سداد السهم)).^{۵۱}

واته: ((پینمونی و چاکسازی له په‌روه‌دگار داوا بکه و! به‌هوئی هه‌نگاو هه‌لگرتن
له پیگه‌ی درووستدا، پینمونی و هیدایه‌ت وه‌ک چوژ تیری ده‌هاوینژری بو‌ثامانچ و
نیشانه‌ی و به جوانی ده‌بیپکی، وه‌بیری خوژی بهینه‌وه)).

نهمه یه‌کي له گه‌وره‌ترین و نایاب ترین فهرموده‌ فیژکاری و په‌روه‌رده‌یه‌کانی
پیغهمبهری خوايه (صلی الله علیه وسلم). چونکه به نیمامی‌علی فهرمووه که‌وا
هه‌رکاتی له‌لایه‌ن په‌روه‌دگاروه پینمونی کردن بو‌ پیگه‌یه‌ک که به به‌ه‌شت و

په زامه ندي خوداوه ند کوتايي پي ديت، داواي کرد، خوئی وهك پيواريك كه پيگهي لي ون بووه و نازاني به ره و كوي بپوات و له ناكاو كه سيكي ليها توو و شاره زا به پيگه، پهيدا ببي و پيگهي پاستي پي نيشان بدات، پيگهي پيتمووني، به خته و هري و به هشتيش به م شيوه يه و ده توانين پيگهي ديار و ههست پيكر اوي به نمونه بو به پيښته وه.

نيهت و نيازي مروفي كه ده يه وي پيگهي پويشتن به ره و په روه دگار بگريته بهر، به پيتمووني و پي نيشانده ري نه و له پوي پله و پا يه وه له نيهت و نيازي پيواريك كه ده يه وي سه فهر بو شار و ناوه داننيهك بكات و له سه فهدا پيگه كه لي لي ون بووه و ليي بزد بووه، به پيتمووني كه ر و پي پيشانده ري كه پيگهي گه يشتن به و شار و ناوه داننيه ي پي نيشان بدات، له پوي پله و پا يه وه گرنگتر و زياتره.

((سداد)) يش كه به واتاي كاروكرده وه و قسه ي دروست و چاكه، وهك نه وه وايه كه كه سي بيه وي تيري به ره و نامانجي بهاويژي، نه گهر تيره كه بدات له و نامانجي كه نه و گرتويه تيبه پيش چاو و له لاي نه و مه به سته، شيوازي دروستي پيگهي بو پيكانی نيشانه كه گرتوه ته بهر و تيره كه لي له نامانجه كه ي داوه و نامانجه كه ي پيكاوه و كه سيكيش كه له كاروكرده وه و قسه كاني خويدا حق و چاكه لي له پيش چاو گرتوه، وهك نه و كه سه وايه كه تيره كه ي بهر نامانجه كه كه وتبي و نامانجه كه ي پيكايت.

له قورثاني پير و زيشدا له زوريك له بواره كاندا هردووكيان له پال به كتردا جيگين، بو نمونه په روه دگاري مه زن و به ده سه لات ده فهرمويت: ﴿...وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى...﴾ سوورته ي به قهره ۱۹۷.

واته: ((به رده وام هه ول بدن كه زه خيره و تويشو و بخه، بيگومان چاكترين زه خيره ش ته قوا و پاريزكاريه)).

له م نايه ته پيروزه دا پروهردگاري مه زن (جلّ جلاله) فرماني به حاجيان كړدوه كه تويشو و كولي خويان فراهم بكن و بهي تويشو بار و كولي سه فر نه پيچنه وه و دوا به دواي شه وهش بيري شه واني خستوه ته وه و وه بيرياني هيناوه نه ته وه به وهي كه وا، فراهم كردن و ناماده كړني تويشووي سه فري دواپوژ كه (ته قوا) و له خواترسان و پاريزگاري كړنه، شتيكي گرنه و پويسته.

به هه مان شيوه كه وا له م دنيايهش دا پيوار و موسافير بهي تويشو به نامانچ و مه رازي خوي ناگات، شه و كه سانهي كه ده يانه وي به دنياي دواي مردن و گه يشتن به ديداري پروهردگار و به ده ست هيناني به خته وري و كامه راني هه تا هه تايي و هه ميشه يي بگن، بهي تويشووي ته قوا و له خواترسان به م نامانجهي خويان ناگن، ده بينين كه پروهردگار (جلّ جلاله) هه ردو كياني له پال يه كتر دا جيگر كړدوه و دايناون.

هه روه ها پروهردگاري گوره و مه زن ده فرمويت: ﴿يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَكِّرِي سَوَاتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ﴾
سوره تي نه عرف ۲۶.

واته: ((شه نه وهي ناده م، نيمه به پاستي پوشاكي له بارمان بو فراهم هيناون، عه ورت و شه ي پيتان ناخوشه ده ريكه وييت داي شه پوشيت، هه روه ها جل و به رگي جوانيش كه خوتاني پي پرازيننه وه (به لام بيران نه چييت) كه پوشاكي ته قوا و خواناسي چاكتر و خيږدارتر و به فپتره، شه پوشاكه (ماددي و معنه ويانه) له نيشانه و به لگه كاني خوي گورن بو شه ي ياداوهر و به رگرن و (يادي به هشت بكن)).

پروهردگاري مه زن هه ردو جواني و خو پازاندنه وه، واته پازاندنه وهي جهسته به هو ي جل و به رگ و جوان كړني دل به هو ي (ته قوا)، واته جواني ناوه وه و دهره وهي پيكه وهي باس كړدوه و خستونيه تيبه پوو.

هه‌روه‌ها په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿...فَمَنِ اتَّبَعَ هُذَاهُ فَلَا يَظِلُّ وَلَا يَشْقَى﴾
سورده‌تی تاها ۱۲۳.

واته: ((ئه‌وه شوینی به‌رنامه‌که‌م بکه‌ویت، نه‌گومرا ده‌بیټ، نه‌ناخوشتی و
ناپه‌حه‌تی و ناسوژ دیته پټی)).

په‌روه‌ردگار، گومپایی که ده‌بیټه هوئی سزای دل و پوڅ، به‌دبه‌ختی و چاره‌په‌شایی
که ده‌بیټه هوئی سزا و جه‌زده‌به‌ی پوڅ و جه‌سته، له‌وانه‌ی که په‌په‌وه‌ی له پټنموونی
ئو ده‌که‌ن، په‌دی کردووه‌ته‌وه، له پاستی دا ئه‌وان له به‌خششه‌کانی دل، جه‌سته و
پوڅ، به‌هوئی پټنموونی و پزگار و ده‌رباز بوونه‌وه، به‌هره‌مند ده‌بن.

یه‌کیکی تر له‌و بابه‌تانه قسه و گوته‌ی هاوسه‌ری عه‌زیزی میسر له‌باره‌ی جه‌زده‌تی
یوسف (سه‌لامی خوی له‌سه‌ر بیټ) له وه‌لامی لوڅمه و توانج و سه‌رکوته‌ی ژنانی تردا
به‌هوئی خوښه‌ویستی و ئه‌وینبازی ئه‌و — هاوسه‌ری عه‌زیزی میسر — بو پټغه‌مبه‌ر
یوسفه.

﴿فَذَلِّكَ الَّذِي لُمْتُنِي فِيهِ﴾ سورده‌تی یوسف

واته: ((ئهی خانمه‌کان! ئه‌مه هه‌مان ئه‌و که‌سه‌یه که به‌هویه‌وه منتان سه‌رزه‌نشت
ده‌کرد و لوڅمه‌تان ده‌کردم)).

په‌روه‌ردگار جوانی جه‌زده‌تی یوسفی پټ نیشان دان و دواتر وتی: ﴿وَلَقَدْ رَاودْنَاهُ
عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ﴾ سورده‌تی یوسف

واته: "(ژنی عه‌زیزی میسر) دوودلئ ده‌خسته دلئ خویه‌وه که گویا له گه‌ل یوسفدا
په‌یوه‌ندی درووست بکات، به‌لام جه‌زده‌تی یوسف پټگه‌یه‌کی پاک و خاوینی گرته‌به‌ر".
له‌به‌ر ئه‌مه پاک داوینئ پټغه‌مبه‌ر یوسفیش — واته پاک و جوانی ناخ و ده‌روونی —
وه بیری ئه‌وان خراوه‌ته‌وه.

پیڼه مبهري خوا (صلی الله علیه وسلم) به م نزا و پارانه وهیه ی که فهرمووی: ((اللهم طهرنی من خطیای بالماء والثلج والبرد)).

نه هلی ئیمانی ناگادار کردووه ته وه و بیر خستوونه ته وه، به پیویستی و نیازی توندی جهسته و دلّ به وهی که نه و دووانه - دلّ و جهسته - پاک و به میزی و پووناکی و پویشنی و بینایی ده به خشی، له م نزیای پیڼه مبهردا هم نه مه و همیش نه و هاتووه شتی که له م بابه ته وه نزیکه، نه مه یه که پیڼه مبهري خوا (صلی الله علیه وسلم) له کاتی هاتنه دهر وهی له نه ده بخانه ده یه فهرموو: ((غفرانک)). ۵۲

واته: ((په روه دگارا! سووکی و ئاسانی کار و لیبوردن، له تو داوا ده که م)). له م که لام و فهرمووده ی پیڼه مبهردا پازیک شاراوویه و پوواله تی نه و پاز و نه یتیه نه مه یه که پاشماوه و پیسییه کان جهسته قورس ده که ن و نازاری ده دهن. تاوان و گوناچه کانیش له سهر دلّ قورسای دروست ده که ن و به کوپوونه وه یان نازاری دلّ ده دهن و ناپه حه تی نه که ن. که واته پاشماوه کانی جهسته و تاوان و گوناچه کان یه کیکیان به سهر جهسته وه و نه وی تریشیان به سهر دلّ وه کاریگه رییه کی خراپی هیه و بو نه و زهره رهنه ند و خراپن.

پیڼه مبهري خوا (صلی الله علیه وسلم) دوا ی هاتنه دهر وهی له نه ده بخانه (WC) و به هو ی پزگار بوونی له وهی که جهسته نازار ده دات و سووک بوون و پاچه تی و ئاسوده بوونی جهسته ی، سوپاس و ستایشی په روه دگاری کردووه، هره ها داوی لی کردووه که پزگاری بکات له و نازار دهری تر و دلی ئاسوده و سووک بکات. نه ینی و پازه کانی فهرمووده و نزا و پارانه وه کانی پیڼه مبهري (صلی الله علیه وسلم) به رزتر و گه وره تره له ته واوی نه و شتانه ی که به بیري ئیمه دا دین.

ته وهری سییه م: پوئی خراپی گوناح و تاوان، به سه ردله وه

_ پیسی و ناپاکی هاوول بریاردان، زینا و نیربازی:

په روهردگار ((هاوول بریاردان، زینا و نیربازی)) وهك كاروكرده وه و ههئس و كهوتیكى خراپ و پیس و _ به پیچه وانهی تاوان و گوناحی تر نه گهر چی نه م كارووبارانهش له خو ده گری _ ناوزه د کردوه و ناوی هیئان.

په روهردگاری مه زن و به ده سه لات له باره ی هاوول بریاردانانه وه ((شرك)) ده فهرموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ...﴾ سوورده تی ته وبه ۲۸. واته: ((نه ی نه و كه سانه ی باوه پتان هیئاوه چاك بزائن كه موشريك و هاوه لگه ران ناپوخت و پیسن!)).

وه سه باره ت به کاری نیربازیش ((لواط)) له قورئانی پیروژدا ده فهرموویت: ﴿وَلَوْطًا أَتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَتَجْنِيَاهُ مِنَ الْفُرْتَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبَائِثَ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمٌ سَوَاءٌ فَاسِقِينَ﴾ سوورده تی نه نبیا ۷۴.

واته: ((به (لوط) پیغه مبه ریش حیکمه ت و دانایی و زانیاریمان به خشی و پزگارمان کرد له و شاره ی کرده وه پیسه کانیا ن تیدا نه نجم دها، بیگومان نه وانه قه ومیکی نا له بار و خراپ و به دخوو تاوانکار بوون)).

مروقه کانی نه هلی نیربازی قه ومی لووتیش ده بیانوت: ﴿....أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ﴾ سوورده تی نه مل ۵۶.

واته: ((قه ومه که ی لوط و تیان (لوط) شوینکه وتوانی لوط له شاره که تاندا ده ریکه ن، چونکه به راستی نه وانه که سانیکن خو یان به پاک راده گرن!)).

نه وانه ویرای جیگیر بوونیان له شرك و هاوول بریار دان و بی باوه پیدا، به نقوم بوونی خو یان له نیو زه لکاو ی خراپه و پیسی و پاکی و پاریزگاری حه زده تی (لوط) و دار و ده سته کانی نه و دانیا ن دها به و کاره خراپ و نزم و پیسه دا.

پەرورددگاری مەزن و بەتوانا سەبارەت بەکاری زیناکردنیش دەفەرموویت:

﴿الْحَيَّاتُ لِلْحَيَّاتِ وَالْحَيَّاتُونَ لِلْحَيَّاتِ...﴾ سۆرەتی نور ۲۶.

واتە: ((ژنانی ناپاک بۆ پیاوانی ناپاک و پیاوانی نا پوخت بۆ ژنانی نا پوخت)).

— ھاوەلّ بۆ خوا دانان دوو جوړه خراپه و پیسی ههیه:

۱. پلە و پایەى سەخت، یاخود شرکی گەرە.

۲. پلە و پایەى سووک، یاخود شرکی بچوک.

شرکی گەرە خراپترین ھاوەلّ دانانە بۆ پەرورددگار کە خوداوەند ئەو ئەهەلە نابەخشی، چونکە پەرورددگار ھاوەلّ دانانی کەسێ یاخود شتی لەو کار و سیفەتەکانی کە تایبەتن بەخۆیەوه، لە موشریک و ھاوەلّ بپیار دەر خوش نابیت و لێی نابووێت.

شرکی بچوک و بچووکتر، وەک: پووبازی کەم (پیاپی)، پووالەت چاک کردن بۆ سەرنج پاکیشانی خەلکانی ترو سویند خواردن و هیوا و ترسی خیرا و ماوه کورت لە غەیری پەرورددگار. (واتە سویند خواردن و ئومێد بوون بە کەسێ و ترس لێی، ئەگەر بۆ ماوهیەکی کەمیش بیت، بە شرک دادەنرێ. وەرگێڕی کورد).

خراپی و پیسی ھاوەلّ دانان بۆ خوا ئاشکرا و دیارە، لەبەر ئەمەیه کە پەرورددگار شرکی بە پیس _ بە سەرەى جیم _ هیناوه و وشەى پیس (نجس) _ بەژێرەى (جیم) _ بەکار نەهیناوه بۆی.

چونکە ((نجس)) _ بە سەرەى جیم _ بۆ شتی دیار و ئاشکرا و چیهیەتی و جەوهەری و ((نجس)) _ بە ژێرەى (جیم) _ بۆ ئەو شتە بەکار دێ کە بەهۆی شتیکی ترهوه پیس بووه.

بۆ نموونە جل و بەرگی کە بەهۆی پاشماوه و مەى و شەرابهوه پیس بیت، پێی دەلێن (نجس) _ بە ژێرەى (جیم) _، بەلام خودی پاشماوه یاخود مەى و شەراب (نجس)ن _ بە سەرەى جیم _ . بە هەمان شێوه کە خراپترین گوناخ و تاوان نۆد و ستمە، خراپترین پیسیش ھاوەلّ بۆ خوا دانان و شرکە.

له پووی زمانه وانی و شه ریه ته وه پیسی، خراپی و پیسیکی به و جوړه یه که ده بی لئی دوور بکه وینه وه و خوځمانی لئ بپاریزین و له هه ست کردن و بوڼ کردن و بینینی نه و دووره په ریزي بکه یی، به لام له پیس بوونی جهسته و جل و بهرگ به هوپه وه به شپوه ی یه که م ده بیت دووره په ریزي و دووبی بگرین. به گشتی پیسی، شتی که که سروشت و فیتره ته پاکه کان نه فره تی لئ ده کن و به و نه اندازه ی که سروشتی مروځ سالم و ته ندروست بی و له ژیانیکې پاکی ماددی و مه عنوی به هره مه ند بی، دووره په ریزي و نه فره ت کردن له پیسی و خراپه زیاتر ده بیت.

به و نه اندازه ی که ناخیان (زات) پیس بیت، دل یا جهسته یا خود هردوکیان پیس ده کات. هه ندی جار به هو ی بوڼ کردنه وه و هه ندی جار له پیگه ی بهرکه وتنی نه و نه گه ر خاوه نی بوڼ و بهرامه یه کی پیس نه بی، ده بیت هه ی نه زییه ت و نازار و پیسیان.

__ کاریگه ری پیسی و خراپه به سهر دل و پوچه وه:

مه به ست نه مه یه که پیسی و خراپه هه ندی جار، دیار و هه ست پیکراو و هه ندی جاریش دهروونی و نادیار و هه ست پی نه کراوه و. خراپه و پیسی هه ندی جار به شپوه یه کی وه ها به سهر دل و پوچی مروځدا زال ده بیت که، خاوه نانی دل و پوچه هه ستیار و پاکه کان بو نی پیس و نازارایی له دل و پوچی مروځ گه لیکی تووش بوو و موشريك و هاوه ل بریارده ر بو خدا هه ست پی ده کن و. به هه مان شپوه که به هو ی بو نی عاره ق کردنی جهسته یان خه لکانی تر بیزار ده بن و. بو نیکی پیس و خراپ له جهسته یانه وه ده گاته لووتمان. به لام بو نی پیسی دل و پوچی مروځه کانی نه هلی شرك و بی باوه پی و دوو پووی زیاتر له وه ی که په یوه ندی به پوواله تییا نه وه هه بی، په یوه ندی به دهروون و ناخییا نه وه هه یه، نه گه رچی عه رق کردنی جهسته ش له دهروونی جهسته یانه وه سهرچاوه ده گری.

بوڀه جه سته و لاشه ى مروڤه ڀاك و له خواتر سه كان و ڀاريڙكاره كان، خاوه نى بوڼيكي خوشه و پڼغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) زياتر له هه مووان، عاره قى (ئاوى جه سته ى) جه سته ى بوڼ خوشتر بووه.

له كاتيځدا كه پڼغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) له ډال (ام سليم) له سره جيگه ى نووستن خوت بوو سه بارهت به بوڼى جه سته ى پرسىاري لى كرد - له ام سليم - ام سليم وتى: ((بوڼى هيچ شتيكي تر بوڼ خوشتر نيه له عهتر و بوڼى جه سته ى تو)).

مروڤه گه لى كه خاوه نى نه فسىكي پيسن، پيسى و ناپاكيه كانيان به سر جه سته شيانوه به دهرده كه ويټ، به لام كه سانى كه خاوه نى نه فسىكي ډاكن، ته نانهت له جل و بهرگ و جه سته شيانوه بوڼى خوش ديت، كه له سر زهوى هيچ بوڼيكي خوش وهك نه وه پيدا نابيت. به لام بوڼى جه سته و لاشه ى مروڤه پيس و ناپاكه كان به كيكه له خراپترين و ئازاروى ترين بوڼه كان، كه له سر زهوى دا بوونى هه به.

__ نيشانه و شونه ماكانى هاوهل ډرياردان (شرك):

مه به ست نه وه به كه به هو ى نه وه ى كه هاوهل ډرياردان بو خوا گه وره ترين زولم و سته مه و پيس ترين ناپاكي و خراپ ترينى خراپيه كانه، له لاي په روه ردگارش غه زه ب لى گيراوترين و ناپه سه ندرين كار و پيش هه موو شتى خوداوه ند پي تووپه ده بي و نه و سزا و جه زره بانه ى كه له دنيا و دواپوڙدا بو نه هلى شركى داناوه بو هيچ تاوانىكي ترى دانه ناوه.

په روه ردگارى گه وره و به دسه لات نه م بابه تانه ى وه بير هيناوينه ته وه كه:

- له نه هلى هاوهل ډرياردان خوش نابيت.

- موشرىكه كان پيس و ناپاكن.

- نه وانى بي به ش كردوه له وه ى كه وا نزيكى سنورى مه ككه ببنه وه.

– که لک وەرگرتن و به کارهیتانی گوشتی نه و ناژه لانهی که نه وان – موشریکه کان
 – سه ری ده بین حه رامی کردوه و نابیی له لایه ن موسلمانوه به کارییت.
 – ژن و ژن خوازی له گه لیاندا حه رام کردوه.
 – پیز و خوشه ویستی و په یمان به ستن له نیوان نه وان و نه هلی ئیماندا قه ده غه
 کردوه.

– موشریکه کانی به دوژمن و ناحه زی په روه ردگار، فریشته کان، پیغه مبه ران و
 نه هلی ئیمان ناو بردوه و باسیانی کردوه.
 – خستنه ژیر ده سه لاتی مال و سامانیان و به کارهیتانی ژن و منداله کانیان به
 مه به سستی کارکردن بو نه هلی ئیمان په وا کردوه و پیگه ی پیداوه.^{۵۳}
 نه مه هه مووی به هوئی نه وه یه که هاوه ل بریاردان بو په روه ردگار، له بهر چاو
 نه گرتنی ماف و حه قی په روه ردگارییه تی په روه ردگار و ((الوهیت))، که م کردنه وه ی
 پله و پایه و گه وره یی خوداوه ندی خودا و ((ربوبیت))، خراب بیرکردنه وه یه به رامبه ر به
 درووستکه ر و خولقیته ری جیهانیان.

به هه مان شیوه یه که خوا ی گه وره ده فه رموویت: ﴿وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ
 وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظَنُّ السُّوءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السُّوءِ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
 وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ سوورده تی فته ح ۶.

واته: له ولاشه وه ئازار و نه شکه نجه ی دوو پوو و موشریکه کان، چ پیاوانیان، چ
 ئافره تانیا ن بدات، نه وانه ی که تیکرا گومانی خراپیان ده ریاره ی خوا هه یه، نه و گومانه
 خراپه یان هه ر بو خویان ده گه ریته وه، نه وانه خوا نه فرینی لی کردوون و دوژه خی بو
 ئاماده کردوون، ئای که سه ره نجامیکی یه کجار سه خت و سامناکه.

۵۳ نهم حوکم و بریارانه نهو موشریکهانه ده گرتنه وه که له گه ل موسلماناندا له دوخی شهردان و له گه ل
 موسلماناندا ده جه نگین. وەرگیرى فارس.

ئو هه پشه و گورده شه و سزا و جه زه بانه ی که له لایه ن په روه ردگار وه دژی موشریکه کان ته رج کراوه و له بهر چاو گیراوه، له دژی غهیره موشریکه کان ته رج و له بهر چاو نه گیراوه، چونکه ئوان - موشریکه کان - بهرام بهر به په روه ردگار دوو دل و له ناسینی ئو دا به گومانن، بویه که سی یا شتیکیان کردووه ته هاوه ل و شریکی خوا، به لام له راستی دا ئه گه بهرام بهر به خودا گومانی باش و ناسینی باشیان هه بووایه، راستییته تی و حقیقه تی به کخو به رستی و به کخواناسی (توحید) په روه ردگاریان به درووستی قبول ده کردو خویان به ملکه چ و گوپرایه لی ئو له قه ل م ئه دا. له بهر ئه وه به که په روه ردگار سه باره ت به موشریکه کان له قورئاندا ده فهرمویت ٥٤: ((که ئوان به شیوه به کی گونجاو و شایسته پله و پایه و پیزی په روه ردگاریان له بهر چاو نه گرتووه و په چاوییان نه کردووه!)).

خه لکانی که که سی یا خود شتی ده که نه هاوده م و هاوه لی په روه ردگار و وه خوداوه ند خوشیان ده وی و وابسته بوون پیوه ی، لی دی ده ترسن، ئومید و هیوایان پی هیه، له بهرام بهر یاندا سه ری پیز و نه وازش داده نوینن، بو دریا ز بوونیان له خه شم و توو په بیان و به ده ست هینانی په زامه نندیان، به سه ره شتیکی تردا له پیشتری ده زانن و به باشتری ده زانن، چون گونجاو و شیاوه ئو جوړه که سانه پله و پایه و پیزی په روه ردگار له بهر چاو بگرن و په چاوی بکه ن؟! (لیره دا مه به ست ئه وه به که وا که سی که شریک و هاوه لی بو خودا دانابی، ئیدی چون ده توانی پله و پایه و گه وره یی خودا له بهر چاو بگری! چونکه گه ر بیزانیا و بیتوانیا هه ست به گه وره یی و مه زنی و شکومه ندی په روه ردگار بکات، ئه وا قه د هاوه ل و شریکی بو په روه ردگار دانه ده نا. وه رگیزی کورد).

په‌روه‌ردگاری گه‌وره و به‌ده‌سه‌لآت ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ...﴾ سووره‌تی به‌قه‌ره ۱۶۵.

واته: ((له‌گه‌ل نه‌وه‌موو به‌لگه‌ناشکرایانه‌دا، هه‌ندیک که‌س هه‌یه‌له‌جیاتنی نه‌وه‌ی خواپه‌رست بیت، شتانی تر‌داده‌تاشیت بو‌خوی و شوین پینموونییه‌کانی خوا ناکه‌ویت، وه‌خوشه‌ویستی و سوژ ده‌دات به‌وبت و به‌رنامولکه و تووله‌پیکه‌یانه و خوشی ده‌وین، وه‌ک چون‌نیمانداران خویان خوش ده‌ویت)).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ﴾ سووره‌تی نه‌نعام ۱.

واته: ((سوپاس و ستایش بو‌نه‌و خوییه‌ی که‌ناسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوه، تاریکی و پووناکی فه‌راهه‌م هیناوه (که‌چی له‌گه‌ل نه‌وه‌موو به‌لگه‌به‌هیز و سه‌رسام ناوه‌رانه‌دا) پاشان نه‌وانه‌ی بی‌باوه‌پوون به‌په‌روه‌ردگاریان یه‌کیک له‌درووستکراوه‌کانی خوا ده‌که‌نه‌هاوتای خودا)).

واته نه‌وان له‌په‌رستشدا پیزی گه‌وره‌یی و مه‌زنی که‌سی یا شتی ده‌ده‌نه‌پال په‌روه‌ردگار و ده‌یکه‌نه‌هاوه‌ل و هاویه‌شی په‌روه‌ردگار، نه‌مانه‌موشریکه‌کانن که‌که‌سی یا شتیکیان کردوه‌ته‌په‌رستراو و خوی خویان، هاوشان و هاوپیزی خوداوه‌ندیان لی کردوه و له‌نیو‌ناگری جه‌ه‌ننه‌مدان که‌هه‌ست به‌وه‌ده‌که‌ن و ده‌زانن که‌وا بیروباوه‌په‌کانیان هه‌چ و پوچ و ناحق بووه و نه‌وپیکایانه‌ی که‌پیناندا پویشتون و هه‌لیان بژاردوون کویره‌پیکه‌و لاپی بوون و به‌په‌رستراو و خوداکانیان که‌نه‌وانیش له‌دۆزه‌خدان ده‌لین: ﴿تَاللَّهِ إِن كُنَّا لَنفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ (۹۷) إِذْ نُسَوِّكُم مِّمَّنْ الْعَالَمِينَ﴾ شوعه‌را ۹۷ - ۹۸.

واته: ((سویند به‌خوا به‌پاستی نیمه‌له‌گومراییه‌کی ناشکرادا ده‌ژیاین، کاتیک که‌نیوه‌مان ده‌برده‌پیزی په‌روه‌ردگاری جیهانیانه‌وه و یه‌کسانمان ده‌کردن له‌گه‌لیدا)).

ئەم بابەتە پوون و ئاشکرایە کەوا، موشریکەکان ئەو شتانەى کەوا کردوویانەتە هاوەل و شەریکی پەرەردگار، ئەوانەیان لە زات و لە هەندى لە سیفەت و کارەکاندا لە گەل خوداوەندا کردووەتە شەریک و هاوەل و هیچ کاتى نەیان وتووە کەوا خوا و پەرستراوەکانى ئیمە ئاسمانەکان و زەوى دروست کردووە و بەدیهیان و مردن و ژيان بە دەست ئەوانەو، بەلکو ئەوانەیان - واتە ئەو شتانەى کەوا موشریکەکان کردوویان بە شەریک و هاوەلى خوا. وەرگى پى کورد. - لەخوش و یست، پزىگرتن، گەورەى و مەزنى بووندا، پەرستش و داوى یارمەتى لى کردن لىیان، کردوویان بە هاوشان و هاوەلى پەرەردگار، بە هەمان شىوێ کەوا لە نىو ئەهلى شەرك سەر بەم ئىسلامەدا ئەو دەبینن و هەستى پى دەکەین؟! (واتە: ئەو جوړە کارە خودا بەنامان بدات لە نىو کۆمەلگەى کوردەوارى خوشماندا هەر هەیه، بە تايبەتى لای باپیرە و داپیرەکانمان و لە برى ئەوێ هاوار و سکالا بو لای پەرەردگار بەرەن بو لای شىخىک یاخود پیاو چاکى دەبەن،؟! کە ئەمەش لە شەریعەتى ئىسلامدا پزىگە پینەدراوە و نابى هیچ کەس و هیچ شتى بکەین بە وەسەیلەى نىوان خویمان و پەرەردگار بەلکو دەبى راستەوخو لەخوداوەند بپارپینەو و تەنیا داوا لە ئەو بکەین. تەنانت نابى لە خوێشەوێستى کەسى خوداش کە پزىگەمبەرە (صلی اللہ علیہ وسلم) بپارپینەو و داوا بکەین! چونکە پەرەردگار خوێ فەرموویەتى)) (وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ...) واتە: ((ئەى بەندەکانم تەنیا داوا لە من بکەن و لە من بپارپینەو و من زۆر لىتانەو نزیکم و داوى هەر شتىکم لى بکەن بۆتانى جى بەجى دەکەم...)). وەرگى پى کورد.

بابەتى کە بە راستى جى سەرسوڕمانە ئەمەیه کەوا، موشریکەکان ئەهلى یەكخواپەرستى (توحید) بە کەمتەرخەم و لاوازکردنى پلە و پایەى پزىگەمبەرەن و پیاوچاکان و شىخ و مەشاىخ تاوانبار دەکەن! لە کاتىکدا کەوا تەنیا تاوانى یەكخوا پەرستەکان و موەحیدەکان ئەمەیه کە دەلێن: تەواوى ئەوانە بەندەى پەرەردگارن و

نه بو خویان و نه بو خه لکانی تریش خاوه نی سوود و قازانچ گه یاندن و لابردنی زهره رو زیان نیین، واته ناتوانن نه سوودی به خه لکی بگه یه نن و نه زهره ر و زیانیکیش له خه لکی دوور بخه نه وه، مردن و ژیان و زیندوو کردنه وهی دووباره به ده ست نه وان نییه و به هیچ جوړی داوای لیبوردن و به خشش و شه فاعه ت نا که ن له لای په روه ردگار بو نه و که سانه ی که و نه وانینان کردووه به په رستراو و هاوه لی خوا و بو نه هلی یه کخوا په رستانیش دوا ی پووخسه ت و پڼگه پیدانی په روه ردگار که ده توانن شه فاعه ت بکه ن. (واته: نه هلی یه کخوا په رستانیش که چاکه کاران و شه هیدان و...، ناتوانن شه فاعه ت بو که سی بکه ن تاوه کو په روه ردگار پووخسه ت و پڼگه یان پی نه دات، هر ئیجازه ی دان نه وسا شه فاعه ت ده که ن بو خه لک، وه که له فه رموده ی پیغه مبه ردا (صلی الله علیه وسلم) دا هاتووه که و مروقی شه هید ده توانی شه فاعه ت بو حه فتا و نه وه نده که س بکات، لیږده تا خودا ئیجازه نه دات نه و ناتوانی شه فاعه ت بکات، وه رگپری کورد).

هینانه دی و دروست کردن و فەرمان، به ده ست په روه ردگاری به دیهینه ر و دروستکه ره نه که نه وان، (واته نه و پیاو چاکانه ی که و خه لکی ده یانکه نه هاوه ل و شه ریکی خودا، ئیتر له پارانه وه دا بی یا خود له داواکردن و سکالا کردندا بی. وه رگپری کورد). ته وای شه فاعه ت و پیشپه وییه کان بو خودایه و هیچ یه کی له دروستکراوه کانی گه وره و شه فاعه ت ده ر نین جگه له خو ی - په روه ردگار -.

شرك و سهردانه واندن و ملکه چ بوون بو غیری په روه ردگار له سهر بناغه و بنه مای ناحالی بوون و به دگومانی به رامبه ر به خودا جیگیره و دروست ده بی، حه زه تی ئیبراهیم (سه لامی خوی له سهر بیت) به دوژمنه کانی خو ی ده فه رموو: ﴿أَنْفَكَ إِلَهَةٌ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ﴾ (۸۶) فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿سوره تی صافات ۸۶ - ۸۷.

واته: ((نایا شتی ده ست هه لبه ست ده که نه خوا و له جیاتی په روه ردگار ده تانه ویت بیپه رستن...؟ باشه ناخو ئیوه چ گومانیکتان هه یه له په روه ردگاری جیهانیان...!!)).

نه گهر چي واتای نه م ټايه ته نه وه په که و، سه بارت به هلس و که وتي په روه ردگار له گهل ټي وه دا و نه و سزا و جه زره بانه ي که به هو ي نه وه ي که غه يري په روه ردگار تان ده په رست و که سي يا شتيکتان له پزي نه و دا داده نا له چاوه پووانيدان، چو ن بير ده که نه وه؟! به لام له دوو تويي نه م هه په شه و گو په شانه دا، نه م مانايه ش شاروه و نادياره که چ گومان يکي خراپتان به رامبه ر به په روه ردگار هه بو که و که سي يا شتيکتان کر دبو به هاو پي و شريك و هاو ده مي په روه ردگار.؟!

که سي مو شريك و گومان ده کات که و په روه ردگار بو به پيوه بردي کاروباره کاني جيهان پيوستي به جيگر و ياريده دهر هه،! که نه م خراپترين جوړي که م کر دنه وه په له پله و پايه و که وره يي په روه ردگاري ده وله مند و بي نياز که هه موو شتي و هه موو که سي پيوستي به وه و نياز مندی نه وه.؟ يا خود و گومان ده بات که ته نيا دواي که لک و هر گرتن له هيژ و تواناي نه و شريك و هاو له بريار دهر په که و تواناي په روه ردگار ته و او کامل ده بي.؟! يا خود گومان ده بات که و په روه ردگار شت که لي نازاني يا خود نابيستي و ده بي له ريگه ي ناو جيکه ره وه ناگاداري بکه ينه وه.؟!

يا له وانه په گومان ببات که په روه ردگار ته نيا دواي دلسوزي و ميهره باني و ده ست تيوره دان و هيتانه ناو وه ي نه و ناو جيکه رانه وه په که نه و ان ده خاته به ر لي بورده يي و په حمه ت و ميهره باني خو يه وه.؟! يا خود په روه ردگار به نده کاني تيژ ناکات و نه وه ي که به نده کاني ده يانه وي ته نيا دواي هيتانه ناو وه ي ناو جيکه ره کانه که جي به جي ده کات و نه نجامي ده دات و وه شفاعت و هيتانه ناو وه ي مروقه کان به رامبه ر به په کتر، که هه ندي جار لايه ني سه رلي دراو (مراجعه) (نه و که سي که چووين بو لاي به مه به ستي نه نجام داني کاري بو مان. و هر گيري کورد)، به هو ي نه و نياز و پيوستي يه ي که به شفاعت که ره يه تي و له هاو پيه تي و په فيقا يه تي له گه لي دا قازانچ و سوو ديکي ده ست ده که وي ت و که م و کوپيه کاني قهره بوو ده کاته وه و سه رشوپيه کاني

دهكات به گوره یی و سهره رزی. شه فاعهات هاتنه ناوه وه و ناوجیکه ری نه و قبول دهكات.

یاخود گومان دهكات كه په روه ردگار وه لای نزا و داواکاری مروغه كان ناداته وه، مه گه ر نه وه ی كه وا ناوجیکه ره كان نه و نیاز و پتویستیانه لای نه وه - وهك ته رح کردنیان له خزمهت خاوهن دهسه لات و پله و پایه کانی دنیا - ته رح بکه ن و بیان خه نه پوو.؟! په گ و پیشه ی ته وای شرک و هاوه ل بریار دانه کانی مروغه كان لیږه دایه. یاخود نه مه ی كه وا گومان ده بن كه په روه ردگار به هو ی دوری و نزیك نه بوونییه وه، نزا و پارانه وه و داواکاریه کانی نه وان نابیستی و نه وه ناوجیکه ره كان كه وا نه و نزا و داواکاریه ی نه وان ده گه یه ننه لای په روه ردگار.؟!؟

یاخود وه ها بیر ده كه نه وه كه هه ندی له دروستكراوه كان له لای خوداوه ند خاوه نی حق و مافی تایبه تی خویانن و نه وانه سویند به په روه ردگار ده خون به حقه ی نه و كه سانه و له ریگه ی دروستكراوه وه به په روه ردگار ده گن و لی نزیك ده بنه وه، دروست وهك نه وه ی كه وا هه ندی له خه لكی له ریگه ی مروغه گه لیكی نزیك له خاوه نانی پله و پایه و دهسه لات، نزیك ده بنه وه و ده چنه لایان، كه قبول نه كړنی شه فاعه تی نه وان بویان سه خت یاخود نه گونجاوه. (واته قبول نه كړنی شه فاعه تی نه و كه سه نزیكانه به و كه سه ی كه له دنیا دا خاوه نی پله و پایه و دهسه لات نه گونجاوه و ئیلا قبولی دهكات بو هر كه سی بیت. وهر گتړی كورد).

ته وای نه و شتانه ی كه باسکران، ده بیته هو ی تیشكان و له ناو بردنی مه نزلگه ی په روه ردگاریه تی په روه ردگار و خوداوه ندی خودا ((الوهیت و ربوبیت))، وه له بهر چاو نه گرتنی حقه و مافی خوداوه ند به لای نه هلی شرکه وه.

نه گه ر له ناویاندا هیچ نه نگیی جگه له كه م و كوړی خوشه ویستی و ترس و پارانه وه و تكا كړدن له په روه ردگار و پشت به ستن و پووتی كړدن موشريك جگه له خوداوه ند بوونی نه ده بوو بو پیسی و ناپاكییه کانی به س بوو چونكه به هو ی دابه ش

بوونی دلی موشريك له نيوان په روه ردگار و نه و شته ی که کردويه تيبه هاوېل و شهريکی خداوند له هه سترکردن به گه وره یی و خوشه ويستی و ترس و پارانه وهی و تکا کردنی په روه ردگار له دلیدا به توندی که م ده بیته وه، یاخود به ته وای له ناو ده چیت.

__ تازه گهری^{۵۵} هاوشانی هاوېل بریاردانه بو خودا (البدعة قرينة الشك):

که م و کورتی و ناته وای گه وره یی و مه زنايه تی په روه ردگار له دل و ژيانی نه هلی شرکدا نيشانه و شونه مای سروشتی نه هلی شرکه، مروقی موشريك بيه ویت یاخود نه یه وئ، نه م شته بو نه و پوو دهادات و دیته پیښه وه.

بوېه پیوویستی سوپاس و ستایش و ته وای و که مالی خداوندی خودا (ربوبیت) نه مه یه که وا، له نه هلی شرک خوش نه بیت و بو هه میښه یی و هه تا هه تایی له نیو ناگری دوزه خدا سزا و جه زره به یان بدات، وه بیانکاته خراپترینی دروستکراوه کان.

هیچ که سیکی موشريك نیبه که له کاروکرده وه و گوشتار و بیروباوه پیدا که موکوپی و نا ته وای په روه ردگاریه تی په روه ردگار و خداوندی خداوند بوونی نه بی. نه گهر چی گومانیش بکات که به و شیوازه ی خوئی، بپوای به گه وره یی و مه زنايه تی په روه ردگار هه یه.

به م جوړه هر مروقیکی نه هلی داهینان و تازه گهری که و شتی زیاد ده کات به بنه ما و بنچینه کانی بیروباوه و پرستش، یاخود که م ده کاته وه، له کاروکرده وه دا، په یام و شه ریه تی پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به ناته و او و که م و کوپی له

۵۵ لیږدها مبه ست له تازه گهری، نه و تازه گهری و داهینانان که له نایینی نیسلامدا له لایه ن هندی کسی دل نه خوش و نا تیگه یشتوو و نه زان، له شه ریه تی نیسلامدا داده ییترین، که به داهینانی هر تازه گهریه ک له ناییندا سوننه تیک ده مرینن. خوا په نامان بدات و له و کاره قیژه ون و خراپه دورمان بختاوه و بمان پریرزی و نه که وینه نیو بازنه ی داهینه ران و بیدعه چیه کانه وه. امین. وهرگیږی کورد.

قه لاهم ددهات، چونکه کهسی داهینه، نه و کاره ی خوئی له شهریهت به چاکتر و دروست تر ده زانی.؟! به لام نه گره نه زان و لاسایی که ره وه و شوینکه وتوو بیت نه وه به شهریهت ده زانی و نه گره له پووی شاره زایی و ناگاییه وه ده ست بداته تازه گهری و داهینان، له راستی دا دژایه تی له گه ل په روه ردگار و پیغه مبه ردا (صلی الله علیه وسلم) ده کات.

نه وانه ی که به بیروباوه پ و په رچه کرداره کانیا ن (نه لوهییه ت و ره بووبیه ت) په روه ردگار به ناته واو و نا پیویست ده زان، نه هلی شرک و داهینان و تازه گهرین، که خودی نه وان له لای په روه ردگار و پیغه مبه ر و نه هلی یه کخواپه رستی و نیمان، مروؤ گه لیکی پی نه گه یشتوو و ناته واو و گومپان.

به تاییه تی نه وانه ی که ده لئین: که لامی په روه ردگار و پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) به لگه و نیشانه گه لیکی زاره کی و دلنیا نه که رن که به هیچ جوړی مروؤ له زانست و دلنیا یی بی نیاز ناکات.؟!

تو خودا چ شتی دیارخه ر و ناشکراتره له م داوا و هه لکیشانه ی نه مان سه باره ت به ناته واوی و که م و کوپی که لامی په روه ردگار و شهریه تی پیغه مبه ر که ی (صلی الله علیه وسلم).؟! هه روه ها که سی که سیقاتی ته واوی و که مائی به هوئی ترس و دوو دلی و گومانه وه له تووش بوون به (چوواندن و هه لسه نگاندن) له په روه ردگاری دوور ده خاته وه و دانی پیدا نانی و له راستی دا له ناراسته یه کی پیچه وانه ی نه وه ی که خوداوه ند خوئی پی و ه سف کردووه بپوای به ناته واوی و که م و کوپی مه نزله تی په روه ردگار هه یه .

مه به ست نه وه یه که وا نه و دوو تاقمه - نه هلی تازه گهری و نه هلی شرک - له راستیدا هه ردوکیان بپوایان به که م و کوپی و نا ته واوی و لاوازی پله و پایه و مه نزله تی په روه ردگار هه یه و ته نانه ت له خرابترین نه و که سانه ن که بپوایان پیی هه یه و پیی پازین، له کاتیکدا که شه ی تان نه وانی هه لڅه له تاندوه و تووشی فروفیل و

هەلّ خەلتاندنی کردوون و وەك هەمان بیروبواوەپی ناتەواوی و بە كەم و كوێ زانینی سیفاتی پەرەردگار بە هەمان شیوەش لە كەمائی و تەواوی خوداوەند دوو دِل و بە گومانن.

لەبەر ئەمەیه كەوا لە قورئانی پیرۆزدا تازەگەری و داھێنان ھاوشان و ھاوپیژی ھاوھلّ بپارێدانه بۆ خودا: ﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنْزَلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ سوورەتی ئەعراف ۳۳،

واتە: ((پێیان بڵێ بە پاستی پەرەردگارم هەرچی گوناح و خراپەیه حەرامی کردووه چ ئەوانەى ناشکران، چ ئەوانەى پەنھانن، هەرەھا هەموو گوناح و داخوای و دەست درێژییهکی بەناحەقی حەرام کردووه، شتێك بکەن بە شەریک و ھاوھلّ بۆ خوا کە هیچ دەسەلاتی پێ نەداوه، هەرەھا حەرامی کردووه لەخۆتانەوه بەناوی خواوه، دوور لە هەموو زانیاری و زانستێك شت بڵێن)).

دەبینین گوناح و تاوان و یاخیگەری و سەرکێشی ھاوشان و داھێنان و تازەگەری و شرکیش لە پال یەکترا جێگیرن.

__ جیاوازی لە نیوان پیسی و ناپاکی گوناح و پیسی و ناپاکی شرکدا:

بەلام پیسی و شۆتەمای تاوان و گوناحەکان بەجۆریکی تره و تووش بوونی گوناح هەمیشە بە مانای پازی بوون بە ناتەواوی پەبووبیەت و خراپ تێگەیشتن نییه بەرامبەر بە پەرەردگار، لەبەر ئەمەیه كەوا خوداوەند ئەو سزا و جەزەبانەى كە بۆ ئەھلى شرک و ھاوھلّ بپارێدانانی داناوه بۆ ئەوانی بپار نەداوه.

یەكێك لە بابەت و بواره باوەڕپێكراوهكان لە شەریعەتدا ئەمەیه كە پیسی و ناپاکی كەم وەك: مانەوێ ئەو پیس و ناپاکییەى كە لە دواى خۆ پاك كردنەوه بە بەرد یاخود بە خۆل و... دواى بە دەست گەیاندى ئاو (واتە خۆ بەتال كردنەوه لە پاشماوهكان) و

پيس و ناپاكييه كي كه م كه له ژير ((خوف))^{۵۶} و پيالوډا بوونيان هه بي و پيسي و پاشماوه ي مندالي شيره خوړه دهكه ونه بهر چاوپووشي و ليږورنه وه. نه و ليږورن و بهخششي كه له باره ي پيس و ناپاكييه كانى تره وه ته رح نيه و بهكار نايه.

به م پييه تاوانه بچووه كان - نه ك تاوانه گه وړه كان - بو نه و كه سانه ي كه نه هلى به كخواپه رستيه كي پاك و به هيچ جوړى تووشى شرك نه بوون، دهكه ونه بهر ليږورن و ليخوش بوونه وه. به لام بو نه و كه سانه ي كه نه هلى به كخواپه رستى و ته وحيد نين، نه م ليږورن و بهخششي له نارادا نيه و نابى.

((نه گه ر ئينسانى كي به كخواپه رست كه قهت كه سى ياخود شتى كي نه كړدووه ته هاوه ل و شريكى په روهر دگار، نه گه ر به كوښك تاوانه وه به نه اندازه ي گوځى زهوى بپواته باره گا و خزمه تى خوداوه ند، خواى گه وړه به ليږورن و چاوپووشي ك به نه اندازه ي گوځى زهوى له گه ل نه و كه سدا هلس و كهوت دهكات و دهجوولته وه))^{۵۷}.

به لام نه م جوړه شته بو نه و كه سى كه په كخواپه رستيه كي ناته واو و كه م و كورته و له گه ل چنه د جوړى شرك تيكه لى كړدووه، له نارادا نيه. چونكه هاوپى له گه ل نه و به كخواپه رستيه يدا كه شركى تيكه ل نه بووه، تاوانى به جى ناميئى. چونكه (به كخواپه رستى پاك و بيگه رد) ده بيته هوځى خوشه ويستى، پزىگرتن، گه وړه يى و مه زنى، ترس و داواكردن، ته نيا له په روهر دگار و نه مه ده بيته هوځى پاك كړنه وه و له ناو بردنى پيسي و ناپاكي گوناخ و تاوانه كان - نه گه ر چى به نه اندازه ي قورساى و كيئشى گوځى زهوى بن، چونكه پيسي تاوانه كان له مپه ر و پزىگريكن و هوكارى پاك بوونه وه لييان - به كخواپه رستيه كي ته واو به هيز و پاك و بيگه رده، كه تاوان و

۵۶ (خوف هاوشيوه ي گوځره وييه و مرؤفى موسلمان و نوځوكر دهتوانى مه سح به سه رنه و خوفانه دا

بكات و نوځوځى خوى به جى بهيئى.

۵۷ به شيكه له و فرموده يه ي كه موسليم به ژماره (۲۶۸۷) گيږاويه تيه وه و هيناويه تى.

گوناهه کان له پال نه ودا - په کخوابه رستیه کی پاک و بیگه ردا - توانای مانه وهی هه تا هه تایان نییه.

__ زینا ونیږبازی، پیستړین و خراپترین تاوانن:

به لَام پیسی و خراپی زینا و نیږبازی له پووی پله و پایه وه له پیسی و خراپی تاوانه کانی تر زیاتره، چونکه ده بڼه هو پیسی و ناپاکی دل و به توندی نیمان و په کخوابه رستی لاواز ده کهن.

بو په نه وانه ی که زیاتر تووشی نه و دوو گوناح و تاوانه ده بن، زیاتر له خه لگانی تر تووشی هاو له بریار دانان و شرک ده بن، وه به و نه دازه و پیژده یی که شرک تیا یاندا زیاد بکات و ته شه نه بسیږی، ئاره زووی تووش بوون به و کاره خراپانه له ناو نه و که سانه دا زیاد ده کات، به لَام به و نه دازه ی که پاکی و دلپاکی نه هلی په کخوابه رستی و نه هلی نیمان زیاتر بیت، زیاتر خو یان دوور ده خه نه وه له و کاره خراپ و پیسانه - زینا و نیږبازی - خو یان ده پارین.

به هه مان شیوه که خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿.....كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾ سوورده تی یوسف ۲۴.

واته: ((ثا به و شیوه یه مان کرد بو نه وهی هه رچی گونا و تاوان و خراپه یه لیی دوور ده خه یه وه و به راستی نه و له به نده هه لېژارده و پا که کانی نیمه یه)).

حه ز لی کردن و تامه زرو بوونی زور به فیلم و وینه هایه کی حرام و ناپه و، جوړیکه له په رستنیا و به جوړی له په رستنیا و له قه لَم ده درین، هه ندی جاریش ده گاته به رزترین پله و پایه ی به ندایه تی کردن. به تایبه تی نه و کاتانه ی که نه و حه ز و تامه زرو یی زال بی به سر دلدا و ده ست بگری به سهریدا و به و جوړه په گ و پیشه دابکو تی که و نه ویندار و حه ز لیکه ره که (عاشق) ده کاته به نده و به رده ست و گوئی دیری یار و خوشه ویسته که ی (مه عشوق)، یاد و ستایش کردن و له گه ل نه ودا بوون و

هول و تیکوښان بو به ده ست هینانی په زامه نندی نه و بدات به سهر خوشه ویستی و پزیزگرتنی په روهر دگار و هول تیکوښان بو به ده ست هینانی په زامه نندی په روهر دگار. هندی جار ئیمان و خوشه ویستی بو په روهر دگار به ته وای له دلی نه ودا لاده چی و نامینی و به ته وای مانا وابهسته و په یوه ست ده بی به یار و خوشه ویسته که یوه، نه و یار و خوشه ویسته ده بیته خودا و په رستراوی نه و په زامه نندی و خوشه ویستی و نیک که و تنه وه له و به باشتر ده زانی له په زامه نندی و خوشه ویستی و نیک بوونه وه له په روهر دگار وه. له پیناوی دا شت گه لی ده به خشی که ناماده نییه له پینا و خوادا و له بهر خاتری خوا بیان به خشی و له تووړه بوونی نه ودا به جوړی پاریز ده کات که به هه مان شیوه له ترسی په روهر دگار دووړه په ریزی ناکات و بهم پییه له پووی پزیز و خوشه ویستی و ملکه چی و بیستن و په یوه وی کردنه وه ده یخاته پیش په روهر دگاری کارزان و کار به جیوه و به شیاو تری ده زانی!

— په یوه نندی نیوان خوش ویستن و شرک:

به سهر نجانده نه وهی که باسکرا: خوش ویستن و خوشه ویستی بو غه یری په روهر دگار و هاو پر یاردان بو خودا، پیویست و پیډاویستی ((لازم و ملزوم)) یه کترین و. په روهر دگار له م په یوه نندییه دا و سه باره ت به م باس له هه وهس و ناره زووی گه لی لوت و نه وینداری و حه زی هاوسه ری عه زیزی میسر — نه و کاته ی که هیشتاکو باوه پریان نه هینا بوو — ده کات.

به هه مان شیوه که و ترا، به و نه اندازه یی که شرک و هاو هل بر یاردان بو خوا له دلدا زیاتر بیټ، نه و مروغه زیاتر پوو ده کاته حه ز لی کردن و خوشویستی وینه کان، به لام به و پزیزه و نه اندازه یی که ئیمان و یه کخوابه رستی نه و زیاتر بیټ، له و مه سه له دووړ ده که وینه وه.

کاری زینا و نیربازی ته وای خوشی و تام و چیژیان له حه ز لی کردن و نه وینداری لاپینانه و پزیزه پینه دراوه وه سه رچاوه ده گری و نه هلی نه و کارانه ش به دلنیا ییه وه به بی هیچ دوو دلی و گومانن نه هلی هه و هه وهس و ناره زووی پیسن، به لام به هوئی

به‌ره‌للاي و بئ جئ و پئى بوونيانه وه خوشه‌ويستی و وابه‌سته بوونيان به يهك مه‌سه‌له و دوو مه‌سه‌له سنووردار ناكري و نابيت، به‌لكو وابه‌سته و تامه‌نزوي چه‌ندين بابته و لايه‌ن ده‌بئ و هر كامئ له‌وانه‌ش به‌شيك له نولوه‌ييه‌تى نه و ده‌بات بو خوي.

له نئو تاوان و گوناچه‌كاندا هيچ تاوانئ به ئەندازه‌ي نئربازي و زينا نابنه هوئ پيسي و ناپاكي دل و ئايين^{۵۸}، له و تاييه‌تمه‌ندييانه‌ش به‌هرمه‌ندن كه ده‌بنه هوئ دوور خستنه‌وه و توړاندني دل له په‌روه‌ردگار، چونكه به‌شيك له خراپترين نزمي و پيسي و ناپاكييه‌كان و هركاتئ دل و بير تووشي نه و ناپاكييانه بن، له هه‌موو شتيكي پاك و خاوين دوور ده‌كه‌ونه‌وه و هه‌لدين و پاكي پويان تي ناكات و به هر ئەندازه‌يه‌كيش پيسي و چه‌په‌لي نه‌وانه له‌دلئكا كو بيتته‌وه، زياتر له په‌روه‌ردگار دوور ده‌كه‌ويتته‌وه و مه‌وداي نئوان نه و دل و خوا زياتر و زياتر ده‌بيت.

له‌به‌ر نه‌مه‌يه كه‌وا حه‌زهره‌تى عيسا (سه‌لامى خواي له سهر بيت) له گيړانه‌وه‌يه‌كدا له ئيمامى نه‌حمه‌ده‌وه له په‌رتووكي (الزهد) دا فه‌رموويه‌تى: مروّفه بئ كارو به‌تاله‌كان نابنه نه‌ه‌لى حيكه‌ت و ده‌وله‌مه‌ندي و سامان، وه پئگه به زيناكاران ناده‌ن كه‌وا بچه جيهاني ئاسمانه‌كان)).

له‌به‌ر نه‌م حال و باروودوخه‌ي نه‌ه‌لى زيناو نئربازانه، كه قورئاني پيروژ نه‌و كاره پيس و خراپه‌ي نه‌وان له شرك نزيك ده‌كات‌وه و ده‌فه‌رموويت: ﴿الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرَكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرْمٌ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ سوورده‌تى نور ۳.

واته: ((پياوي زيناكه‌ر ته‌نيا ئافره‌تى زيناكه‌ر ياخود موشريك ماره ده‌كات، ئافره‌تى زيناكه‌ريش ته‌نها پياوي زيناكه‌ر ياخود موشريك ماره‌ي ده‌كات، (هاوسه‌ريتي پياوان و ئافره‌تانئيك كه به‌رده‌وامن له‌سهر زينا)، نه‌وه له‌سهر ئيمانداران حه‌رام كراوه)).

۵۸ هه‌روه‌ها هاوكاري و هاو هه‌لوئستي و وابه‌سته بوون به دوژمنان و ناحه‌زاني دينه‌وه چ جووله‌كه و خاچ په‌رسته‌كان و نه‌واني تريش كه به‌دواي زال بوون و ده‌ست گرتن به‌سهر چاره‌نووسي موسلمانانه‌وه، له‌گه‌ل يه‌كه‌خواپه‌رستي دا ناكوك و پئچه‌وانه‌ي يه‌كترن، وه‌رگيړي فارس.

— پوټی زینا له دوورخستنه وهی دل له په روهردگار:

مه به ست نه وه په که وا په روهردگاری گه وره و مه زن ژنان و پیاوړی زیناکاری وه ک مړوځ گه لیکي پیس و ناپاک و خراب ناو بردووه و باسیانی کردووه، ته نانه ت دواي کاری سر جیې کردنی حه لال و پڼگه پیدراویش ژن و پیاو ده بی خویان بشون و خویان پاک بکه نه وه و که سی که کاری هاوسه ری (سهرجیې) نه نجام ددات له پووی شریعه ته وه پی دوتريت له ش پیسی (جنب)، چونکه ده بی پیش نه وهی خو ی بشوات له قورئان و نویژ کردن و پویشن بو مزگوت دووره په ریزي بکات، (واته که سی که له پڼگه ی شریعه ته وه له گه ل هاوسه ری خویدا کاری سهرجیې نه نجام ددات نابی نویژ بکات و ده ست به قورئانه وه بدات و به ره و مزگوتیش بپوات به مه به ستی په رستش، تا نه و کاته ی خو ی نه شوات و له ش پیسی خو ی دهر نه کات، نه م کاره نه و لاوانه ش ده گریته وه که وا تووشی (احتلام) دهن و هه روه ها نه وانه ش که به ده ستی خو یان هیژ و وزه ی سیکیسی خو یان به تال ده که نه وه که کورده واری خو مان پی دهلئت: (ده ست په پ)، خودای گه وره په نامان بدات. وهرگپری کورد).

به لام نه گه ر له پڼگه ی حه رام و ناپه واره نه نجام بدری — واته کاری سر جیې — نه و دل له دوور ده خاته وه له په روهردگار و ژیانی دواي مردن و له مپه ر و پڼگری دروست ده کات له نیوان که سی زیناکار و نیمانه که ی دا و ته نیا دواي پاک کردنه وه و خاوین کردنه وه دل به هو ی ته ویه و په شیمانیه وه و پاک کردنه وهی جه سته ش به هو ی خو شورینه وه په که وا نه و له مپه ر و پڼگرانه له ناو ده چی و نامینی.

نه و که لامه ی که گه لی لوت ده یان وت: ﴿...أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ﴾ سوره تی نه عرف ۸۲.

واته: ((نه وانه شار به دهر که ن چونکه نه وانه که سانیکن خو یان پاک پاده گرن (داوین پاکن و وه ک نیمه ناکه ن)).

هه روه ها نه م که لامه ی خواي په روهردگار سه باره ت به نه صاحبول نه خدود که ده فهرمویت: ﴿وَمَا نَقْمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ سوره تی بروج ۸.

واته: ((ئەم پق و داخەیان لە ئیمانداران تەنھا لەبەر ئەوەیە کە ئەوان باوەری بەتینیان دەهێنا بەخوای بالادەستی شایستەیی سوپاسگوزاری)).

هەروەها سەبارەت بەمە پەرەزدگاری مەزن دەفەرموویت: ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقُمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلُ وَأَنْ أَكْثَرُكُمْ فَاسِقُونَ﴾
سوورەتی مائیدە ۵۹.

واته: ((ئەو موحەممەد (صلی اللہ علیہ وسلم) پێیان بڵی: ئەو خاوەنانی کتیب ئەوە بە چی عەبیدار و لەکەدارمان دەکەن و لیمان تووڕە دەبن، جگە لەبەر ئەوە نەبێت کە ئێمە بپوای راست و پتەومان هێناوە بە خوا و بەو قورئانەیی کە دابەزیوەتە خواریوە بۆ سەر ئێمە و بەوەی کە پیشتر دابەزیوە، یان ئەوەیە کە زۆربەتان یاخی و سەرەڕۆ و تاوانبارن؟)).

موشریکیش بەدوای ئەوەوەیە کە لە ئەهلی یەكخواپەرستی بەهۆی نییەت پاک و بیروباوەری پاک و بێگەردییانەوە لە هەر جوړە هاویشیوەیەکی شرک توڵە بسینیتەو و ئەو مروڤەیی ئەهلی تازەگەری و دامێنانە دەیهوێ. لە گەڵ ئەوانەیی کە پابەندن بە شەریعەتی پیغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) بەهۆی پاک و بێگەردیان لە شوینکەوتن و تیکەڵی نەکردنی لەگەڵ هەر جوړە بیروبوچونیکێ تردا و ئەو کارووبارانەیی کە لەگەڵیدا ناکۆک و دژن، دوژمنایەتی و نەیاریی هەیە.

خوڤاگری و تاقەت و پشوو درێژی مروڤی یەكخواپەرست و ئەهلی شوینکەوتە شەریعەت و سوننەتی پیغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) لە بەرامبەر دوژمنایەتی و توڵە سەندنەوێکانی ئەهلی شرک و تازەگەری تەواو بە سوود و بەکەڵکن بۆی.

ان لم يك بد من الصبر فاصطبر على الحق ذاك الصبر محمد عقباه

واته: ((ئەگەر هیچ پێگەیه‌كتان جگە لە پێگەیی خوڤاگری لە بەردەما نییە، ئەوا لە پێگەیی حەقدا خوڤاگری بکەنە پیشە، چونکە ئەو خوڤاگرییە ناکام و چارەنووسیکی چاک و لەباری هەیە)).

بهشی دهیه م

گه شه سهندن و پاک کردنه وهی دل

ته وهری یه که م: گه شه سندن و خاوینکردنه وهی دل

_ واتای خاوین کردنه وه "تزکیه":

خاوین کردنه وه له په گ و پیشه ی "زکاة" و به واتای گه شه کردن و به ره و پیشه وه چون به مه بهستی ته واری و کامل بوونه.

په ره ردگاری مه زن ده فه رمویت: ﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا...﴾ سوورده تی ته وه ۱۰۳.

واته: ((له هندی مال و سامانی نه و نیماندارانه زه کات و خیر وه ریگره، چونکه ده بیته هو ی خاوین کردنه وهی مال که یان و پاک کردنه وهی دل و ده روونیان)).
په ره ردگار له م نایه ته پیروژه دا پاک ی و خاوینکردنه وه "الطهارة والتزكية" به هو ی نه وهی که پیویست و پیداویستی "لازم و ملزوم" یه کترین پیکه وه باسیانی کردوه.

_ خاوینکردنه وه دوای پاکیه تی:

نیشانه و شونه های پیسی و ناپاکیه کانی تاوان و سه ریچییه کان به سه ر دل وه، وه کو نیشانه و کاریگری میکروبه به سه ر جهسته وه و هه روه ها وه ک گژوگیا بی که لک و بیفه ره کانی نیو مه زرا و کیلگه کان و ناپاکیه کانی نیو زیو و زیو و ناسنه.

به هه مان شیوهیه و پیژه و نه ندازه ی که جهسته له میکرو ب و ناپاک ی و پیسییه کان پاک بیت، هیژ و توانای سروشتی جهسته زیاتر ده کات و سه لامه تی و ته ندروستی با شتر ده بیت، به بی هیچ له مپه ر و پیگری و گرفت ی کاری خو ی نه نجام ده دات و په ره به گه شه سندن و به ره و پیشه وه چوونی خو ی ده دات. دلش به هه مان شیوهیه، نه گه ر به هو ی ته وه و په شیمان بوونه وه له پیسی و خرابی تاوانه کان پاک بکریته وه، هیژ و توانای ده خریته گه ر و ویست و ئیراده ی دل له پیناو هه نگاو هه لگرتن به مه بهستی خیر و چاکه و چاکسازی زیاتر ده بیت و له دوای پاکیشانه له ناو به رو هوکاره ناره واکان

دەريازی دەبیت، گەشە دەکات و پەره دەسینى و بەهیز و بەتواناو پایەدار و سەقامگیر دەبى، هەوسار و لغاوى ولاتى جەستە دەگریتە دەست، کاروبارەکانى خۆى سەبارەت بە ژێر دەستەکانى ئەنجام دەدات و هەموویان پەپرهوى لى دەکەن.

کە واتە بو خاوين کردنه وه و کامل بوونی دللى مروڤ، جگه له پاکیهى و پاک کردنهوى دل هیچ پێگه چارهیهکی تر بوونی نییه.

بە هەمان شیوه کە پەرەردگاری گەرە و بە دەسلات دەفەرموویت: ﴿قُلْ لِّلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾ سوورەتى نور ۳۰.

واتە: ((ئەى پێغه مەبر (صلی اللہ علیہ وسلم) بە پیاوانى ئیماندار بلێ: چاویان بپاریزن (لە سەرئەندانی ئافەرەتانی نامەحرەم) هەرەها ناموس و عەرەتى خویان لە حەرەم بپاریزن، بێگومان ئەو پەخت و پەخت ترە بۆیان (بو دل و دەروون و پەوالەت و پوڤ و لەشیان) بە راستى خوا ئاگادارە بەو هەلس و کەوت و پەفتارەنى کە دەیکەن)).

تەبیینى دەکریت کە، خاوين کردنه وه "تزکیه" بە نیشانه و شوته مای چاو داخستن و دوور کەوتنه وه له لادانه پەوشتى و ئەخلاقییهکان جیگیر بووه.

سوودەکانى چاو داخستن بەرامبەر کاری حەرەم و ناپەرەوا:

بەم پێیه پوون و ئاشکرایه کە چاو داخستن بەرامبەر بە تاماشا کردنه ناپەرەواکان سى سوودی گەرە و بایە خدارى بەدواوهیه.

یهکەم: هەست کردن به تام و چێژى ئیمان، ئەو چێژ و بەخششەى کە بەهێچ جوړى شایانى هەلسەنگاندن و بەراورد کردن نییه لەگەڵ چێژى ئەو تەماشاکردنەیدا کە لە ئاستیدا چاومان داخستوه.

چونکە هەر کەسى بە مەبەستى پەزنامەندى پەرەردگار واز لە شتى بهینى و ئەنجامى نەدات، پەرەردگار لەو بەشتەر و چاکترى پى دەبەخشى. نەفسى مروڤ

تاهه زړوی ته ماشاگردنی دهم و چاو و پوومه ته جوانه کانه و چاوه کان نیردراوه کانی دَلن و رایان ده سپړی بو ناگاداکردنه وهی دَل له وهی که له دووره وه دیاره و ده بیینین.

هرکاتی دلیان ناگادار کرده وه به بوونی نیو چاو و نه دمايکی جوان، بو چیژ وهرگرتن له ته ماشاگردنی نه و لیو و چاو و نه دماه، مهیل و ثاره زوو نیشان ددات و هندی جار سه بارهت به مه هم خوئی - دَل - و همیش نیردراوه که ی - چاو - تووشی نارپه حتی و گرفت ده کات.

شاعریک له م بواره دا هو تراوه یه کی هیه و ده لی:

و کنت متی ارسلت طرفک رائداً لقلبک یوما أتعبتک المناظر
رأیت الذی لاکله انت قادر علیه ولا عن بعضه انت صابر

واته: ((هرکاتی چاوه کانتان وه ک دیده وهر و پیش قهره ولانی دلتان نازاد و سه ربه خو بکن و به ره لایان بکن، بینین و ته ماشاگردنه کانتان تووشی ماندوو بوون و گرفتار ده کهن، شت که لیکت بینیه که توانای به ده ست هیئانی هه موویانت نییه و له به رامبر هه ندیکیشیاندا پشودریژی نیشان نادهیت)).

به لام هرکاتی چاوه کان له ته ماشاگردن و سهیرکردنی نارپه واپرگه پینه دراو و ناپیویست دووره په ریژی بکن، دَل له کوئی هم و خه م و هول و داواکردن ناسوده ده بیت، به لام هرکه سی چاوه کانی بو ته ماشاگردنی هه رشتی نازاد و به ره لای بکات، تووشی سزا و جه زربه و به دبه ختی ده بیت. چونکه ته ماشا گردن خوش ویستنی به دواوه یه و دلش وابسته ی نه وه ده بی که چاو هه والی پیداوه و گوزارشتی لی کردوه و نه گهر نه و ته ماشاگردنه ی چاو و تاهه زړو بوونانه ی دلش به رده وام بیت، دَل به ته وای مانا سه رقالی ده بیت و نه وین و په یوه ندیه کی به هیژی تیدا دروست ده بیت و سه ره لده دات و هندی جار له وانه یه له پیتاو گیشتن به یاره که ی ته وای ده ستهاته ئیمانی و ئینسانیه کانی خوئی له ده ست بدات و هندی جاریش ده ست بداته تاوان و مروف کوژی خوا په نامان بدات. به شیوه یه کی کرده یی بیته بنده و

کوښلې خوشه ويسته کې و ياره کې، وه خوشه ويسته کې بېټه پـهـروهـردگار و
پهـرستراوې. به پاستي ته اوې نه و گېروگرفت و به لا و نيشانه و شونه ما ماددې و
مهـعنه ويانه ي نه م لادانه له تـهـماشـاو سهـيرکـردنه ناپړه واپړيگه پي نه دراوه کانه وه
سهـرچاوه دهـگرې.

له م باروودوخه دايه که قاچي نه قل و ژيري ده که ويته داوه وه و له پله و پايه ي
ده سه لانداری ده که وي و به ديل ده گيرې و زيندانی ده کړې و زمان به هوې چاوه وه
ده ست به سکالا و گله يي ده کات! به لام چاوه کان پي ده لښ که و نه يمه ته نيا
پاسپړاوو گوې به فرماني تو بووين و جگه له کار به ده ست و فرمان به رداری خو مان
کار يکی ترمان نه کردوه!

نه لېه ته نه م باروودوخه بو دلې پيش ديت که خالي بيت له خوشه ويستی خدا و
پاکي و بېگه ردې بيروباوه پ و کارو کرده وه، چونکه سروشتي دل به جوړيکه که بي
گومان ده بي وابهسته و په يوه سته بي به يار و خوشه ويستی که وه و نه گه په روه ردگار
خوشه ويست و په رستراو و يارمته ي ده ري که سي نه بي، پړيگه چاره يه ک بو دل نيه
جگه له وه ي که و که سي يا خود شتي بکاته خوشه ويست و په رستراوې خوي و
بيپه رستي، خوا په نامان بدات.

په روه ردگاري که وره له باره ي يوسف وه (سه لامي خوي له سر بيت) ده فـهـرمـويـت:
﴿...كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾ سوره تي يوسف
۲۴.

واته: ((نا به و شيوه يه مان کرد بو نه وه ي هر چي گونا ه و تاوان و خراپه يه لي ي
دور بخه ينه وه و به پاستي نه و له به نده ه لېژارده و پا که کاني نيمه يه)).
نه گه چي ژني عه زيزي ميسر موشريک بو و له ه مان کاتي شدا هاوسه ري ه بوو
قاچي که و تبويه ناو داوي هوا و ه وه سي پيس و ناپاكيه وه! به لام يوسف (سه لامي
خوي له سر بيت) به هوې نيمان و يه کخواپه رستي و نيه ت پاكي و وپړاي لاويه تي،
زگورتي، غريب و کويله بوون، له و داوه مه ترسيداره ده ريز و پزگاري بوو!

دووه م: بینایی و به صیره تی دل و ساغی و سه لاهه تی تیژ بیر و تیگه یشتوویی:
 باوکی شه جاعی کرمانی ده لیت: ((هرکه سی به هوئی شوینکه وتن و په پره وی کردن له
 شهریه ت پووخسارو پوواله تی خوئی ئاوه دان بکاته وه و به هوئی چاودی بی به رده وامه وه
 دهر وون و ناخی خوئی پاک بکاته وه، نه فسی خوئی له هه وا و هه وه س دوور بخاته وه و
 بیپاریژی، چاوه کانی له ئاست نامه حره م دا دابخات و خوو بگری به جل و به رگ و
 خواردنی حه لاله وه، بیر تیژی و زیره کی و وریایی ئه و به ره و هه له ناپوات)).

په روه ردگاری مه زن ئه و باروودوخه ی که گه لی حه زه تی لووتی (سه لامی خوی
 له سه ر بیت) تیدا بوو باس کردووه و دوی ئه وه فه رموو یه تی: ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
 لِّلْمُتَوَسِّمِينَ﴾ سووره تی حجر ۷۵.

واته: ((بیگومان ئا له و به سه ره اته دا به لگه و نیشانه ی زور هه یه بو که سانیک که
 په ند و ئاموژگاری وهرگرن)).

ئه وانه ئه هلی بیر تیژی و تیگه یشتنیکن که خو یان له ته ماشا کردن و کاروکرده وه ی
 پیس و ناپاک پاراستووه و دوور خستووه ته وه، په روه ردگاری مه زن دوی فه رمان دان
 به ئه هلی ئیمان بو دووری کردن له ته ماشا کردنه حه رام و کاروکرده وه خراپ و
 ناکو که کانی پاک داوینی و په وشته به رزی ده فه رموو یه تی: ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ...﴾ سووره تی نور ۳۵.

واته: ((خوا نوور و پووناکی ئاسمانه کان و زه ویه (نوور و پووناکی به خشه
 پیان)).

نهینی و پازی ئه م بابه ته له وه دایه که پاداشت له جوژی کاروکرده وه یه و هه ر
 که سی چاوی خوئی بنوقینی به رامبه ر ئه و شتانه ی که په روه ردگار ته ماشا کردنیانی
 حه رام و قه ده غه کردووه، خوی گه وره پاداشتیکی زور باشتی پی ده به خشی و به
 هه مان شیوه که پووناکی و بو شایی چاوه کانی له حه رامه کان پاراستووه، په روه ردگار
 پووناکی و پوشنایی بینایی و به صیره تی دلی ئه و دوو چه ندان ده کات و کارووبار و
 شت گه لی ده بیینی که ئه وانه ی سه یری نامه حره میان کردوه هیچ کاتی ئه وه نابین.

نہمہ راستیہ کہ مروتہ هستی پی دہکات، چونکہ دلی مروتہ وک ناوینہ و
 ہواو ہوہ سیش وک ژہنگی ناوینہ کہ وایہ، وک چون کہ ناوینہ یہک لہ ژہنگ و
 تہ پوتوز پاک بکریتہ وہ، نیو چاوانی راستہ قینہ بہ ہمان شیوہ کہ ہیہ تیایدا بہ دیار
 دہک ویت و وک خوئی دہبیری. بہ لام نہ گہر ناوینہ پیس و ژہنگاوی بیت، وینہ و
 دہموچاوی راستہ قینہ ی شتہ کان بہ پوونی تییدا نابینریں و دلئیکیش کہ بہ ہوئی
 تہ ماشا کردنہ ہوہس پیسہ کانہ وہ، تووشی ناپاکی و ژہنگاوی بوون ہاتبی، کہ لام و
 کردہ وہی سہرچا وہ گر لیئی گوماناوی و گوتہ دہبن.

سیہم: توانایی و بہرقہ راری و لیہاتوویی دل: بہ ہمان شیوہ کہ پەرہردگار بہ
 ہوئی پووناکی و پوشنایی خوئی دلی بہ بینین و بہ صیرت بہ ہرمہند کردوہ، لہ
 پیگہی گہ شہ پیدان و بہ ہیزکردنیشہ وہ لہ پلہ و پایہی سہرک وہ زیری و میرایہ تی کردنی
 ولاتی نادہمی جیگیر دہکات و لہ ہر دو ہیزہ کہ بہ ہرمہندی دہکات و لہم جوڑہ
 باروودوخہ دا شہیتانہ کان بہ توندی لیئی پا دہکن و دور دہک و نہ وہ، بہ ہمان
 شیوہ یہ کہ لہ گیرانہ وہ یہ کدا ہاتوہ: ((کہ سی کہ لہ گہل ہوا و ہوہس
 وٹارہ زوہ کانی خویدا دژاہ تی و بہ ربہرہ کانی بکات، شہیتان لہ سیبہر و گہ وری و
 شکوہندی نو دہلہ رزی)).

— پہستی و زہبوونی سہرپیچی کردن و سہرفرازی پہیرہوی کردن:

یہکی لہ یاسا ونہریتہ نہ گوڑہ کانی پەرہردگار نہ وہ یہ کہ، نہ ہلی تاوان و
 سہرپیچیکہر (پہست و زہبوون و کہ ساس) دہکات و نہ ہلی شوینک و توان و پہیرہوی
 کہ رانیش سہرفراز و سہربلند دہکات.

پەرہردگاری مہزن و بہدہسہلات دہفہرموویت: ﴿...وَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ
 وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ سورہتی منافیقون ۸.

واتہ: ((نہ و دوپووانہ نازان کہ: عزیزت و دہسہلات و پایہ داری ہر شایستہی
 خوا و پیغہ مہرہ کہی و ٹیماندارانہ)).

هه ورده ها فه رموو یه تی: ﴿وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾
سورده تی ئالی عیمران ۱۳۹.

واته: ((ئهی ئیمانداران کۆل مه دهن و سارد مه بنه وه و خه فته مه خوڤن، چونکه هه ر
ئیه وه سه ره به رز و سه رفراز و سه رکه وتوو ترن، ئه گه ر ئیمانداری چاک و پاست و دروست
بن)).

هه روه ها ده فه رموو یه تی: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا...﴾ سورده تی فاتر ۱۰.
واته: ((ئهو ی سه ره به رزی و پایه بلندی ده ی، با بزانیته که هه مو سه ره به رزی و
پایه بلندییه که هه ر بو خوایه)).

واته هه رکه سی به دوا ی سه رفرازی و سه ره به رزییه وه ی، با به په پره ی کردن له
په روه ردگار له پێگه ی که لامی دروست و کاری چاکه و باشه وه، به دوایدا بگه پێ و
په یه دۆزی بکات.

هه ندی له پێشینیه کان وتوو یانه: ((هه ندی له مرو فیه کان بو به ده ست هینانی
سه رفرازی و سه ره به رزی، له بری پوو کردن و پویشتن به ره و په پره ی کردن له
خودا وه ند، به هه له پوو ده که نه ده سه لاتداران و پاره داره کان و به دوا ی ئه واندا
ده گه پێن و شوینیان ده که ون؟!)).

ئیمامی حه سه ن (خوا ی لی پازی بیته) ده فه رموو یه تی: ((ئه گه ر تاوانباره کان سواری
هه سپی خوشبه ز و خوش پو ش بن و تاوی بده ن، په ستی و زه بوونی تاوان و سه رپێچی
هه ر به و چه شنه له دلایندا جێگیر ده بیته، چونکه ویستی په روه ردگار له سه ره ئه وه یه که
سه رکێش و تاوانباره کان په ست و بجووک بکاته وه و که سانی که گو پرا په لی
فه رمانه کانی ئه ون و په پره ی لی ده که ن، سه ره به رز و سه رفرازیان بکات، به هه مان
شیوه که له نزا و پاپانه وه ی (قنوت) دا ها تووه: ((انه لایذل من والیت ولا یعز من
عادیت)). واته: ((به پاستی ئه و که سه ی که تو سه ره به رشتی بکه ی په ست و زه بوون
نابی و هه ر که سیکیش که تو له گه لیدا دۆژمنی و نه یاری بکه یته به سه ره به رزی و
سه رفرازی ناگات)).

— پيش مهرجی خاوين کردنه وهی دل:

مه به ست نه وهیه که خاوين کردنه وهی "تزکیه" دل، مهرجداره به پاک کردنه وهی "تطهیر" دل، دروست به هه مان شیوه که گه شه کردنی جهسته ی مروء، مهرجداره به پاک بوونی جهسته ی له نه خوشی و که م و کورپیه کان.

په روه ردگاری گه وره و به ده سه لات ده فره موویت: ﴿...وَكُلُوا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ سوره تی نور ۲۱. واته: ((نه گه رفته زل و میهره بانی خوا نه بوویه له سهرتان، نه وه هه رگیز کهستان پاک و پوخته و پزگار نه ده بوون (له ده ست بوختان چیه کان، یاخود به تهویه پاک نه ده بوونه وه) به لام خوا هه رکه سیکی بوویت و شایسته بیت، پاک و پوخته ی ده کات و له گونا هه کانی ده بووریت، خوایش هه میسه بیسه ر و زانایه (به تهویه و په شیمانیتان و به نییه تی دل و ده روونتان)).

په روه ردگاری گه وره دوی باس کردنی حرام بوونی زینا و بوختانی نامووسی و شهره ف و هاوسه رگیری له گه ل زینا که ردا، نه و نایته ی باسکردوه و خستنه پووی نه م راستیه یه که خاوين کردنه وه له ږیگی دوور که وتنه وه له و جوړه کارووبارانه دیته دی.

هه روه ها په روه ردگاری مه زن سه باره ت به پتویستی موله ت خواستن له خاوه ن مال له کاتی چوونه ژووره وه دا فره موویه تی: ﴿...وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فَأَرْجِعُوا هُوَ أَزْكَى لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾ سوره تی نور ۲۸.

واته: ((مه چنه ژووره وه هه تا موله ت نه درین، نه گه ر پیتان و ترا بگه ږینه وه (کاتمان نییه، یا کارمان هه یه) بگه ږینه وه (به بی دلگرانی) نه وه چاکتره بوتان، چاکیش بزائن که خوا زانایه به هه موو نه و کاروکرده وانه ی که نه نجامی نه دن)).

چونکه که سانی که ده یانه وی بچنه نیو مالانی خه لکانی تره وه و نه گهر موآله تی
چوونه ژوره وه یان پی نه درا به هوئی دور که وتنه وه یان له بینینی نه وهی که بینینیان
بو نه وان ناپه وا و نادر وسته، گه پانه وه یان ده بیته هوئی پاک و گه ورهیی نه وان.
هه روه ها په روه ردگاری گه وره و به ده سه لات ده فه رموویت: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى
(۱۴) وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى﴾ سوورده تی نه علا ۱۴ - ۱۵.

واته: ((بیگومان نه و که سه سه رفرازه که ده روونی خوئی پاک پاگرتووه و ناوی
په روه ردگاری ده بات و نویژی بو ده کات و کپنوش و سوژدهی بو بردووه)).
په روه ردگار گوته و قسه که یی چه زرده تی موسا (سه لامی خوی له سه ربیت) که به
فیرعه ونی فه رمو و باسی فه رمووه که ده فه رموویت: ﴿فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَىٰ أَنْ تَزَكَّىٰ﴾
سوورده تی نازعات ۱۸.

واته: ((پیی بلی: باشه نه وه ناکریت دل و ده روون و کردار و په فطارت پاک و
جوان و پوخته بیت؟)).
هه روه ها ده فه رموویت: ﴿...وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ (۶) الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ...﴾ سوورده تی
فوصیله ت ۶ - ۷.

واته: ((چاک بزائن که، وهیل و سزای سه خت بو موشریک و هاوه لگه ران ناماده یه،
نه وانه یی که زه کات ناده ن)).

نۆزبه یی پافه که ران و نه وانه یی که دوی نه وانیش بوون، له سه ر نه م باوه پهن که:
مه به ست له "زکاة" له م ئایه ته دا یه کخوابه رستی و شایه تی دانه به (لا اله الا الله) و
ئیمان و باوه پیکه که ده بیته هوئی خاوین کردنه وهی دل، چونکه یه کخوابه رستی به
مانای دور که وتنه وه و لادانی دل و کرده وهی ئولو هییه تی غه یره په روه ردگار و
ته نیا به م شیوه پاکیه تی نه و دیته دی و ده سه به ر ده بی و ئولو هییه تی نه و به سه ر
دل و ژبانی خویدا پته و و پایه دار ده کات. نه مه بنچینه و بناغه و بنه مای هه ر جوړه
گه شه سه ندن و کامل بوونیکه.

"تزکیه" هر چنده له بنچینه دا به واتای زیاد کردن و گه شه کردن و زوږییه، به لام ته نها دواى له ناو بردنى به لا و له مپهره کانه وه به ده ست دیت. کورته ی قسه که ئه مه یه که یه کخوابه رستی "توحید"، بنچینه و بناغه ی ته واوی ئه و شتانه یه که ده بنه هو ی خاوین کردنه وه و گه وره کردنى دلی مروڤ.

— جیاوازی نیوان خاوین کردنه وه ی نه فس و خو به خاوین زانین:

تزکیه به واتای خاوین کردنه وه و پاک کردنه وه ی شتی دیت، ئه م پاک کردنه وه یه یا له خودی مروڤدا (دهروونی مروڤدا) دیته دی یا خود ته نیا له زانست و هه وال دانیدا، که له باره یه وه قسه دیته ناوه وه.

له سر ئه م ئه ساسه یه که خوا ی گه وره ده فه رموویت: ﴿...فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ...﴾ سوورته ی نه جم ۳۲.

واته: ((که واته خو تان به چاک مه زانن و خو تان به پالفته دامه نین)).
که مانای ئه وه جیاوازه له گه ل مانای ئه م نایه ته دا که ده فه رموویت: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا﴾ سوورته ی شه مس ۹.

واته: ((به راستی ئه و که سه سه رفرازه که نه فسی پاک و پوخته کردوه و ئیمان و ترسی خوا ی تیا دا پوواندوه)).

واته باس له پاکی و ناپاکی دل مه که ن له لای خه لکی! وه خو تان هه لمه کیشن که وا ئه هلی ته قوا و خاوینین! چونکه دوا ی ئه وه ده فه رموویت: ﴿...هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى﴾ سوورته ی نه جم ۳۲.

واته: ((هر خوا خو ی ده زانیت کی ته قوا ی هه یه و پاریزکاره)).
ناوی زه ی نه ب (هاوسه ری پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم) پیشتەر "بَرَّة" واته پاک و چاکه کار بوو پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه رموو ی: ئه م ناوه

گوزارشت له پاکی و چاکه کاری ئه و دهکات، بویه پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ناوی نا زهینه ب و فره مووی: ((الله اعلم باهل البر منکم))^۹.

واته: ((په روه ردگار خوئی باشر چاکان و پاکه کانتان ده ناسی)).

هه روه ها ئه م ئایه ته ی که ده فره موویت: ﴿الْمُ تَرِ اِلٰی الَّذِیْنَ یُزْکُوْنَ اَنْفُسَهُمْ...﴾
سوره ته نیسا ۴۹.

واته: ((ئایا نه تپووانیوه ته ئه و که سانه ی که خوئیان به چاک ده دهنه قه له م (ده لئین ئیمه هه لبارده ی خواین)؟!)).

واته باوه رپیان به خاوین بوونه وه و که شه کردنی نه فسی خوئیان هیه و بو خه لکانی تری باس ده که ن و هه روه ها که سانیکی تر که له باره یانه وه شایه تی بده ن خویشیان باسی خوئیان ده که ن و خوئیان هه لده کیشن.

دوای ئه وه په روه ردگاری مه زن ده فره موویت: ﴿...بَلِ اللّٰهُ یُزْکِی مَنْ یَّشَاءُ...﴾
سوره ته نیسا ۴۹.

واته: ((ئه وه وانیه، به لکو خوا (به نده کانی ده ناسیت) و هه ر که س شایسته بیّت په سهن دی ده کات)).

واته ئه وه په روه ردگاره که که سی له سه ر پیگه ی که شه کردن و که وده بووندا جیگیر ده کات و له باره یه وه قسه ده کات.

ئه و بابه ته له به رامبه ر ئه م فره مووده یه ی په روه ردگاردا جیگیر بوون که ده فره موویت: ﴿قَدْ اَفْلَحَ مَنْ زَكَاها﴾ سوره ته شه مس ۹.

واته: ((به راستی ئه و که سه سه رفرازه که نه فسی پاک و پوخته کردوه و ئیمان و ترسی خوای تیا دا پوواندوه)).

وه ئه مه ی که ده فره موویت: ﴿هَلْ لَّكَ اِلٰی اَنْ تَزْکٰی﴾ سوره ته نازعات ۱۸.

واته: ((پیی بلی: باشه ئه وه ناکریت دل و دهرهون و کردار و پرفتارت پاک و جوان و پوخته بیت؟)).

واته گوپراهلی و پهپرهوی له فرمانی پهروهردگار بکه، تاکو بههویه وه خاوین ببه وه. وه نایه تی: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾ سووره تی ئه علا ۱۴.

واته: ((بیگومان ئه و کهسه سهرفرازه که دهرهونی خوئی پاک پاگرتوه)). به م جوړه یه.

__ واتای نایه تی ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا﴾:

سه بارهت به جیناوی بکه ری نادیار له کاری "زکاهَا" بیروپای جیاواز مه یه هندی ده لئین: بو پهروهردگار ده که پیتته وه، واته نه فسی که خوداوه ند پاکی بکاته وه، به راستی پزگاری بووه و نه فسیکیش که خوداوه ند به حالی خوئی جیی بهیلى و پشت گوئی بخات و بیشاریتته وه، تیشکاو و دواپاو و بی هیوا ده بیت.

هنديکی تر ده لئین: بو جیناوی کاری "أفْلَحَ" که وشه ی "من" — ده که پیتته وه، فرق ناکات. مه وصول بی یاخود موصوف "ئاوه لئاو" چونکه نه گهر نه و جیناوه بو پهروهردگار بکه پراهه ته وه، ده یه رموو: ((قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا)).

خاوه نی بیروبوچوونی یه که م ده لئین: وشه ی "من" نه گهر چی دهرپرینه که نیرینه یه، به لام نه گهر بو می به کار هاتبا، ده توانی بو په چاوکردنی واتاکه ی جیناوی مینیه ی بو به کار بینین و یاخود بو په چاوکردنی دهرپرین ده توانین جیناوی نیرینه ی بو به کار بهینین و هردوکیان به کارهینانیا ن پیچه وانه ی زمان پاراوییه. له قورئانی پیروژدا هردوکیان واته که پانه وه ی جیناوه به مه بهستی دهرپرین و یاخود که پانه وه ی نه و به مه بهستی واتا هاتوه:

سه بارهت به دؤخی یه که م ئه م نایه ته هاتوه: ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ...﴾ سووره تی ئه نعام ۲۵.

واته: ((هنديکیش له و بی باوه پانه گویت بو ده گرن (له کاتی خویندنی قورئاندا))).

سه بارهت به دڅخې دوهم هاتووه که: ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ...﴾ سوورده تی یونس ۴۲.

واته: ((له و بئې باوه پانه که سانیڅ هیه گویت بو ه لده خات (کاتیڅ قورئان ده خوینیت))).

نوهانې که بوچوونی یه که م به باشتر ده زانن. بو سه لماندنې قسه که یان پشت ده به ستن به و فهرمووده یه که نه هلی سووننه له نیېن نه بی مه لیکه وه و نه ویش له دایکې موسلمانان وه خاتو عائیشه (خوای لی پازی بیت) گپړاویانه ته وه: عائیشه فهرموویه تی: ((شه ویک هاتمه وه مال وه، بیستم که و پیغه مبر (صلی الله علیه وسلم) له کاتی نزا و پارانه وه دایه و ده فهرموویت: ((رب اعط نفسي تقواها، وزکها، انت خير من زکها، انت ولیها ومولاها)).^{۶۰}

واته: ((په روهدگارا! خو پاراستن و پاریزگاری بیه خشه به نه قسم و خاوینی بکه وه! چونکه چاکترین پاک که ره وه و گه وره و سهرداری نه وی!)).

له پوانگه ی خاوه نانی بوچوونی یه که م: نه م فهرمووده یه پافه ی نه و نایه ته ی کردووه و نه مه خوايه که نه فسی خاوین ده کاته وه و له ناکامدا له ناراسته و ناسوی گه شه کردن و گه وره بووندا جیگیر ده بی. واته په روهدگار خاوین که ره وه و مروفیش خاوین کراوه یه. جیاوازی نیوان نه م دووه ش وه ک جیاوازی نیوان بکه ر "فاعل" و نیشانه و کاریگری کاره که یه "فعل".

نه وان ده لئین: نه وه ی که له قورئانی پیروژدا هاتووه و خاوین بوونه وه ی "تزکیه" داوه ته پال مروژ له سهر نه ساس و بڼه مای واتای دووه مه. نه ک یه که م. به هه مان شیوه که ده فهرموویت: ﴿قُلْ هَلْ لَكَ إِلَى أَنْ تَزَكَّى﴾ سوورده تی نازعات ۱۸.

واته: ((پیی بلئ: باشه نه وه ناکریت دل و دهر وون و کردار و پره فتارت پاک و جوان و پوخته بیت؟!)).

واته نایا پیگه ی خاوین بوونه وه له لایه ن خد او نه ده وه قبول ده که ن تا کو پاک ببڼه وه؟.

دهٲٲن: حهق و چاكه نه مه يه، چونكه ههركه سٲٲ په روه ردگارٲ خاوٲٲنٲ نه كاته وه، ده رباز و پزگارٲ نابٲٲ، نه مه بوٲچوونٲ ئٲٲٲ عه بباس و ٲافه كه ران و موفه سٲراني قورٲانه و له گٲٲرانه وه يه كدا له باوكٲ ته لحه و عه تاو كه لبٲٲه وه، ئٲٲٲ عه بباس دهٲٲت: ((كه سٲٲ پزگارٲ بووه كه وا په روه ردگار نه فسي نه وٲٲ ٲاك كر دٲٲته وه)).

ئٲٲٲ زهٲد و ئٲٲٲ جه رٲر دهٲٲن: ((كه سٲٲ پزگار و قوتاري ده بٲٲ، كه په روه ردگار نه فسي ٲاك بكاته وه و خاوٲٲنٲ كاته وه)).

نه وان دهٲٲن: نه م فه رموده يهٲ په روه ردگار له سه ره تاٲ سووره ته كه وه شاٲه تي له سه ر درووستٲ نه م بوٲچوونه ده دات كه ده فه رمووٲت: ﴿فَالْتَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا﴾ سووره تي شه مس ۸.

واته: ((جا تواناٲ خراٲه و چاكه و خوا نه ناسٲ و خواناسٲ تٲدا داٲٲٲ كر دووه)). هه روه ها په روه ردگار نه م ٲاسٲٲٲه يٲ كه درووستكه رٲ نه فس و سٲفه ته كاٲٲه تي، باس كر دووه و واتاٲ "تسوٲه" نه مه يه.

خاوه ناناٲ بوٲچوونه كهٲ تٲٲش دهٲٲن: ٲوواله تي ئاٲه ته كه و ٲٲك و ٲٲكٲ درووستٲ نه و ده ربٲٲ گه ٲانه وهٲ جٲٲناوٲ "زكاها" يه بوٲ وشه يٲ "من". واته كه سٲٲ پزگار و قوتاري ده بٲٲ كه نه فسي خوٲٲ خاوٲٲٲ و ٲاك بكاته وه. ماناٲه كٲٲر كه زوٲر به بٲردا دٲت و له وانه يه جكه له وه ش ماناٲه كٲ تر له ئاٲه ته كه به ده ست نه يه ت، نه مه يه. نه وان دهٲٲٲٲٲ "نفس" مٲٲٲنه يه، نه گه ر نه و جٲٲناوه يٲ كه له "زكاها" داٲه بوٲ يه زدان بگه ٲاٲه ته وه و ٲٲكه اته يٲ قسه كه (كه لامه كه) به م جوړه ده بوو كه ((قد اُفْلَحْتَ نَفْسَ مِنْ زَكَاهَا)).

واته: نه فسي كه سٲٲ كه خاوٲٲنٲ كر دٲٲته وه پزگار و قوتار بووه.

ٲاخود (اُفْلَحْتَ مِنْ زَكَاهَا)

واته: ((كه سٲٲ كه خاوٲٲنٲ بكاته وه، ده ربازٲ بووه)).

چونكه "من" بوٲ "نفس" ده گه ٲٲته وه.

مروّثی نه هلی خراپه و خراپه کاری (فسق و فجور)، مروّثی بیّ ناو و نیشان، خاوه‌نی که سایه‌تیه‌کی نادیار و شاراوه‌یه و هه‌میشه تووشی که ساسی و په‌ریشانی و سهردانه‌واندن ده‌بیّ. که‌سیّ که تووشی تاوان و گوناح ده‌بیّت، که سایه‌تی خوئی پیس و سست و له‌ناو ده‌بات.

به‌لام مروّثه پاک و خو پاریزه‌کان نه‌فسی خوئیان له ئاراسته‌ی گه‌شه‌کردن و گه‌وره بووندا جیگیر ده‌که‌ن و په‌ره به تواناکانیان ده‌ده‌ن و تواناکانیان ده‌رده‌خه‌ن. پیاوچاک و که‌له‌پیاوه‌کانی عه‌ره‌ب به‌سه‌ر به‌رزاییه‌کانه‌وه ماله‌کانیان دروست ده‌کرد، تاوه‌کو هه‌ژار و بیّ نه‌واکان ماله‌کانیان ببینن و بو چاره‌سه‌رکردنی کیشه و گرفته‌کانیان سهردانیان بکه‌ن، ته‌نانه‌ت به شه‌ویشدا بو پیتنمونی کردنی موسافیر و پیتواره‌کان له‌پال ماله‌کانی خوئیاندا ناگریان ده‌کرده‌وه؟!.

به‌لام مروّثه که‌ساس و سه‌رلیش‌تیاو و تاوانباره‌کان، شویتنه چه‌په‌ل و نادیار و قووله‌کانیان ده‌که‌پی، تا که‌سیّ ماله‌کانیان نه‌دوژیتنه‌وه و داوای شتیکیان لی نه‌کات. ئه‌وان – پیاوچاک و که‌له‌پیاوه‌کانی عه‌ره‌ب – نه‌فسی خوئیانیان پاک و به‌رز کردووه‌ته‌وه، به‌لام ئه‌مان – مروّثه که‌ساس و سه‌رلیش‌تیاو‌ه‌کان و تاوانباره‌کان – نه‌فسی خوئیانیان پیس کردووه و ده‌یشارنه‌وه. ! ئه‌وانه‌ی که باس کران و خراپه‌پوو دوو بو‌چوون و رافه و ته‌فسیری ناودار بوو له باره‌ی ئایه‌تی ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَاها﴾، به‌لام بو‌چوون و رافه‌ی سییه‌میش هه‌یه که ده‌لی: ((مانای ئایه‌ته‌که به‌م جوژه‌یه که هه‌رکه‌سیّ خوئی به پیاوچاک و چاکه‌کار له قه‌له‌م بدات و له‌وان نه‌بیّت، تووشی زه‌ره‌ر و زیان و بیّ هیوایی ده‌بیّت)).

واحدی ئه‌مه‌ی گپراوه‌ته‌وه و ده‌لی: ((واته ئه‌و له نیاوان چاکه‌کاران و صالحه‌کاندا خوئی شاردووه‌ته‌وه و ده‌یه‌وی خه‌لکی ئه‌ویش به پیاوچاک و پارێزکار و چاکه‌کار له قه‌له‌م بدات، له کاتی‌کدا که ئه‌و له و پێگه‌یه‌دا نییه که پیاوچاکان و که‌سه‌پاکه‌کانی تیدا جیگیره و هه‌نگاوی تیدا هه‌لده‌گرن)).

نه گهر چي نه م بڼوچوونه خوځي له خوځي دا پاست و دروست و حقه، به لام نه مه ي
 كه وا مه به ستي نايه ته كه نه وه بي، جيگهي مشته ومپو پابوچوونه، ته نيا له پيگهي
 گشتگيري نايه ته كه وه يه كه نه م جوړه و اتايه ش ديته ناو وه.
 چونكه كه سي كه نه فسي خوځي به خراپه كاري و گنده لكاري ده شارپته وه، هر
 كاتي له گهل نه هلي خير و چا كه دا هاوپي بيت و دابنيشيت، هول ددات كه وا له
 نيوانياندا جي و شويني خوځي بكاته وه. خوا په نامان بدات له و سيفه ته.

بەشى يازدەيەم

ھۆكارەكانى خوشبەختى دل

((دل ته نیا کاتی له خوشبهختی، تام و چپژ، بهخشش و خیر و چاکه بههره‌مند ده‌بی که، ته نیا په‌روەردگار به دروستکه، خولقینه، په‌ستر او و نامانجی و یستر او خوی له قه‌لم بدات و له هه‌موو شتی زیاتر ئه‌وی خوش بووی و خوشه‌یستی بوی هه‌بی)).

ته‌وه‌ری یه‌که‌م: خوشبهختی راسته‌قینه کامه‌یه؟

_ ده‌ستکه‌وتی گشتی له قازانچ و زهره‌ر:

ئهم بابته زۆر پوون و ناشکرایه، که ته‌واوی بوونه‌وه‌ر و دروستکراوه‌کان چ مه‌لائیکه و چ مروّ و چ جنوکه و چ ناژهل، پیو‌یستیان به به‌ده‌ست هیئانی سوود و قازانچ و لابردن و دوورخستنه‌وه‌ی زهره‌ر و زیان هه‌یه.

به‌لام ئهم کاتیک گونجاوه که ئه‌وانه هه‌ستکردنیکي گونجاویان سه‌بارته به سوود و زیان هه‌بیته، به وه‌بیر هیئانه‌وه‌ی ئهم خاله که‌وا سوود و به‌رژه‌وه‌ندی له جوړی خوشی و که‌یفخو‌شیه و تام و چپژ و زهره‌ر و زیانیش له جوړی ده‌رد و ئازاره، بو هه‌بوونی هه‌ستکردنیکي دروست له‌باره‌ی قازانچ و زهره‌ر و زیان، پوو‌کردن به‌ره‌و دوو بابته پیو‌یست و گرنه‌گه:

یه‌که‌م: ناسینی ئه‌و شته‌ی که و یستر او و خوشه‌یسته و قازانچ و که‌لکینیکي لی به‌ده‌ست دیت و ده‌رک کردن و ناسینی تام و چپژیکي به‌دواوه‌یه.

دووه‌م: ئامراز و هوکارگه‌لی که هاوکاری و ئاریکاری مروّ ده‌کات بو گه‌یشتن به‌و ناسین و ئاشنایه‌تییه.

له به‌رامبه‌ر ئه‌و دوو بابته‌شدا دوو بابته‌ی تر ته‌رح ده‌بن:

یه‌که‌م: کارووباری ناپه‌سه‌ند و زهره‌رده‌ر.

دووه‌م: ئامراز و هوکارگه‌لی که ده‌بنه‌ پێگر و له‌مبه‌ر له به‌رده‌م ناسینی به‌که‌لک و

زهره‌رده‌ر.

له نه نجامدا نيمه سه باره ت به مه پووبه پووی چوار بابته ده بینه وه:

یه که م: بابته تکی خوش، ویستراو و به سوود.

دووه م: بابته تکی ناپه سه ند و نه ویستراو و زهره رده ر.

سییه م: هوکاری گه یشتن به کارووباری دلپفین و ویستراو.

چواره م: نامراز و هوکاری چاره سه رکردنی کارووباری ناپه سه ند و نه ویستراو.

نم چوار بابته نه ته نیا بو مروفه کان، به لکو بو بوونه وهره کانی تریش زور پیویست و گرنگن و مایه ی ژیانن و بوون و به رژه وهندی نه وان به بی په چاوکردن و پووکړنه نه و کارووبارانه نه گه ری نییه.

— په یوه ندي نه م کارووبارانه به پهره مردگاروه:

کاتی که گرنگی نه و کارووبارانه به دیار که وت بو مان پوون ده بیته وه که، نامانجی ویستراو و مه به ستی کوتایی بو نه هلی نیمان، په رستش و نزيك بوونه وه و به ده ست هیټنانی په زامه ندي په روه ردگار و هر خوايشه که وا هاوکاری و ثاریکاری مروفه ده کات بو گه یشتن به م نامانجه.

به لام به ندایه تی کردن و نزيك که وتنه وه و هه ولدان بو به ده ست هیټنانی په زامه ندي جگه له په زامه ندي خوا، هه مان نه و مه سه له و بابته زهره رده ر و له ناو به ریه که له خالی به رامبه ریدا جیگیره و ناماده یه. په روه ردگار خویشی (له پڼگه ی پڼمونی و هاوکاری کردنه وه) مروفه بو دوورکه وتنه وه لپی هاوکاری و ثاریکاری ده کات. له به ر نه وه یه که په روه ردگاری مه زن کوکه روه وه و گردکه روه وه ته وای نه و کارووباره چوار لایه نانه یه و جگه له ویش به هیچ جوړی وه که نه مه نییه.

= په روه ردگار خوئی خوشه ویست، په رستراو و مراز و مه به سته.

= خوا هاوکاری و یارمه تی مروفه ده دات بو به جیټنانی نه رکی به ندایه تی و

به ده سته یټنانی په زامه ندي خوئی.

= ناپه‌وا و ناپه‌سند هه‌مان نه‌و شته‌یه که ویست و حکمه‌تی نه‌و ده‌بخوانی و ده‌یه‌وی.

= وه هه‌ر خوداوه‌ندیشه که له پښگه‌ی پښموونی کردن و حکمه‌تی و کارزانی خوځیه‌وه هاوکاری مروژ ده‌کات بو پوبه‌پوو بوونه‌وه له گه‌ل نه‌و کاروباره ناپه‌سندانه‌دا.

به هه‌مان شیوه که خواناسترین مروژ (موحه‌مه‌د = صلی الله علیه وسلم) به په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ((أعوذ برضاك من سخطك واعوذ بعافاتك من عقوبتك واعوذ بك منك)).^{۶۱}

واته: ((په‌روه‌ردگارا! له توو په‌بوونت به په‌زامه‌ندیت و له سزا و جه‌ز به‌کانت به لی‌بوردنت و له خوټ به خوټ په‌نا ده‌گرم و هاوارت لی ده‌که‌م)).

هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ((اللهم انی اسلمت نفسی الیک، ووجهت وجهی الیک وفوضت امری الیک، وألجأت ظهری الیک، رغبة ورهبة إلیک، لاملجأ ولا منجی منک الا الیک)).^{۶۲}

واته: ((په‌روه‌ردگارا! خوټ داوه‌ته ده‌ست تو و پووم کردووه‌ته تو کاروباره‌کانم سپاردووه به‌تو و به مه‌یل و ئاره‌زووی خوټ په‌نام بو تو هیناوه (بو قوتار بوون و ده‌رباز بوون له توو په‌یی و سزات) هیچ په‌ناکه و پښگه‌یه‌کی ده‌رباز بوون بوونی نییه جگه له پال تو‌دا نه‌بی)).

سایه و په‌ناو پزگار بوون له ته‌واوی خراپه و گوم‌پاییه‌کان ته‌نیا له (یه‌کخواپه‌رستی، پووتیک‌کردن، پشت به‌ستن و به‌ندایه‌تی کردن) په‌روه‌ردگار دایه و په‌نابردن و ته‌واوی نه‌و شتانه‌ی که به‌هو‌ی شه‌ر و خراپه‌یانه‌وه په‌نای بو ده‌بری، کاری (فعل) نه‌ون، یاخود درووستکراو گه‌لیکن که په‌روه‌ردگار به‌ویست و ئاره‌زووی خوټ درووستی کردوون و خولقاندوونی.

۶۱ اخ‌رجه مسلم.

۶۲ متفق علیه.

ته‌واوی ده‌ستور و فه‌رمانه‌کان و سه‌رجه‌می سوپاس و ستایش کردنه‌کان و تی‌کرای سه‌روهت و سامان و خیر و چاکه له ژیر ویست و ئیراده‌ی په‌روه‌ردگار دان، هیچ کامی له بنده‌کانی له نه‌ستوی یاد و ستایشی په‌روه‌ردگار به‌و جوړه‌ی که شایسته‌ی خودایه ده‌رنایه‌ن و ناتوانن به‌شیوه‌یه‌کی شیاو و گونجاو له نه‌ستوی ده‌ربین و نه‌و به‌همان شیوه‌یه که خوئی باسی خوئی ده‌کات، (واته جگه له په‌روه‌ردگار که توانای نه‌وه‌ی هه‌یه که‌وا به شیوه‌یه‌کی گونجاو باس و وه‌سفی خوئی بکات هیچ مروف‌تیکی تر ناتوانیت وه‌سف و ستایشی خوداوه‌ند بکات، وه‌رگړی کورد). گه‌وره‌تر و به‌رزتره له ته‌واوی نه‌و ستایش و وه‌سف کردنانه‌ی که بوونه‌وه‌ره‌کان ده‌یکه‌ن.

— ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ سه‌رچاوه‌ی خوشبه‌ختیه:

به‌م پټیه پوون و ناشکرایه که به‌رژه‌وه‌ندی و خوشبه‌ختی و کامه‌رانی مروف په‌یوه‌ست و مه‌رجداره به‌هینانه‌دی واتای: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ سووره‌تی فاتحه .۵

واته: ((خواه: ته‌نھا هه‌ر تو ده‌په‌رستین، هه‌ر له تو ش داوای یارمه‌تی و پشتیوانی ده‌که‌ین، (له‌کارووباری دین و دونیاماندا، به‌تایبه‌ت له‌و کارووباراندا به‌تو نه‌بیټ، به‌که‌سی تر له بنده‌کانت ناکریت)).

= چونکه به‌ندایه‌تی کردنی پاک و بی‌گه‌ردی په‌روه‌ردگار مه‌به‌ست و داخوازی دروستکه‌ری جنوکه و مروفه .

= وه یارمه‌تی دهر و هاوکاری که‌ری که‌سیکه که بو گه‌یشتن به ویست و خواستی، داوا له خوا ده‌کات.

یه‌که‌می: په‌یوه‌ندیداره به واتای ټولووه‌یه‌وه. وه دووه‌میش: په‌یوه‌ندیداره به واتای په‌بووبیه‌ته‌وه. چونکه "له" نه‌وه‌یه که دل‌ه‌کان له پووی خوشویستن، مه‌یل و

ناره‌زوو گه‌ورده‌یی، قه‌در گرتن و پیژگرتن، خشوع، خو به کهم زانین، ترس، داواکردن و پشت به‌ستن به‌خوداوه‌نده‌وه پوو ده‌که‌نه خواو خوشیان ده‌وئ.

به‌لام "رب" نه‌وه‌یه که درووستکراوه‌که‌ی ده‌خولقی‌ئی، په‌روه‌ده و گه‌ورده ده‌کات و پینمونی ده‌کات بو خیر و چاکه و به‌رژه‌وه‌ندی و ناشته‌وایی، که واته هیچ نیلاهی جگه له خوایه‌ک و هیچ خودای "رب" شرعی و پیگه پیدراو نییه.

به هه‌مان شیوه که جگه له په‌روه‌ردگارییه‌تی خوا "ربوبیه" هه‌رچیت‌ه‌یه له‌بی هووده‌ترینی بی هووده‌و بی خو‌کانه. جگه "الوهیه" خودا نه‌وانی تر له بی‌هووده‌ترین و گوم‌پا‌ترینه‌کانه.

__ نایه‌ته‌کانی یه‌کخوا په‌رستی (توحید):

په‌روه‌ردگاری مه‌زن له زۆږیک له نایه‌ته‌کانی قورئاندا (الوهیه و ربوبیه) ی له‌پال یه‌کتردا داناه، به هه‌مان شیوه که ده‌فه‌رموویت: ﴿وَلِلّٰهِ غَيْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَالْاَیَّهٖ یَرْجَعُ الْاَمْرُ کُلُّهٖ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَیْهِ وَمَا رُبُّکَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ﴾ سوورده‌تی هود ۱۲۳.

واته: ((هه‌ر بو خوایه نه‌ینی و نادیاره‌کانی ناسمانه‌کان و زه‌وی، هه‌موو کارو فه‌رمانیش هه‌ر بو لای نه‌و ده‌گه‌رپته‌وه، ده‌ی که‌وابوو نه‌و به‌رسته و ته‌نها پشت به‌و به‌سته، هه‌رگیز خوای په‌روه‌ردگارت بی ناگا نییه له‌وه‌ی که ئیوه ده‌یکه‌ن و نه‌نجامی ده‌ده‌ن)).

هه‌وره‌ها له‌سه‌ر زاری شوعه‌بییشه‌وه (سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بی‌ت) ده‌فه‌رموویت: ﴿...وَمَا اُرِیْدُ اَنْ اُخَالِفَکُمْ اِلٰی مَا اَنْتَہَاکُمْ عَنْهُ اِنْ اُرِیْدُ اِلَّا الْاِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِیْقِیْ اِلَّا بِاللّٰهِ عَلَیْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَیْهِ اُنِیْبُ﴾ سوورده‌تی هود ۸۸.

واته: ((شوعه‌یب وتی: منیش نامه‌وئیت قه‌ده‌غه‌ی شتیکتان لی بکه‌م، که‌چی خو‌م وه‌ک ئیوه نه‌که‌م (چی به‌ ئیوه بگه‌یه‌نم خو‌م له‌پیشدا نه‌نجامی ده‌ده‌م) من هیچم ناوئیت ته‌نها چاکسازی نه‌بی‌ت، به‌گویره‌ی توانام، پیک‌خستنی کارم به‌ده‌ستی که‌س نییه

به دهستی خوا نه بیّت، پشت و په نام هر به و به ستووه و هر بۆ لای نه ویش ده که پیمه وه)).

هه وره ها ده فەرموویت: ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَى بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا﴾ سوورده تی فورقان ۵۸.

واته: ((تۆ ئه ی موحه ممه د (صلی الله علیه وسلم) پشت ببه سته به و خوابه ی که هه میسه زیندوو و هه رگیز نامریت، به رده وام ته سبیحات و سوپاس و ستایشی بکه، نه وه نده به سه بۆ نه و که به هه موو گونا و تاوانه کانی به نده کانی ناگایه و (هیچی لی په نهان نییه)).

هه وره ها ده فەرموویت: ﴿...قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابُ﴾ سوورده تی په عد ۳۰.

واته: ((ئهی پتغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) تۆ بلی: نه و په روه ردگاری منه و بیجگه له و خوابه کی تر نییه، من هر پشتم به و به ستووه، که پانه وه شم هر بۆ لای نه وه)).

وه له سه ر زاری شویتکه و توانی ئیبراهیمه وه (سه لامی خوای له سه ر بیّت) ده فەرموویت: ﴿...رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ سوورده تی مومته حینه: ۴.

واته: ((ئینجا ئیبراهیم (سه لامی خوای له سه ر بیّت) وتی: په روه ردگارا هر پشتمان به تۆ به ستووه و هر بۆ لای تۆش که پراوینه ته وه، سه ره نجامیش هر بۆ لای تۆیه)).

(إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ) و ئه م جهوت ئایه ته، ده رخه ری ئه و دوو بنه ما کوکه ره وه یه بۆ یه کخوابه رستی (توحید)، که به بی هینانه دی نه وانه هیچ مروفتی تام و چیژی سه رکه وتن و سه ره رزی دنیا و به خته وه ری و خوشبه ختی دواپۆژ ناکات و ههستی پی ناکات.

ته وهری دووهم: خوش ویستنی دنیا و بینینی دواپوژ:

هوکاری دووهم که به خته وهری و کامه رانی مروژ دهسته بهر دهکات، باوهر و ئیمان به پاستیبیهی که وا په روهردگار بوونه وهره کانی به هوئی په رستش، ناسین، پووتیکردن، خوشه ویستی و پیزگرتن و نیهت و نیاز پاکي بوّ خوئی دروست کردووه و خولقاندوونی. په روهردگاری که دلّه کان به یادی شه ووه نارام ده گرن و نه فسه کان ناسووده ده بن. (وهک چوّن په روهردگار له م باره ووه ده فره موویت: = الا بذكر الله تطمئن القلوب = واته: به بیّ یادی خوا دلّه کان نارام ناگرن، وهرگپړی کورد).

وه به بینینی په روهردگاره له دواپوژدا که، دلّه کان ده گنه شه وپه پری شادومانی و که یف خوشی و پوشنایی و به ته وایی له به خته وهری و به خششه کان به هره مه ند ده بن و له دواپوژیشدا خوای گه وره هیچ به خشش و نعمه تیّ گه وره تر و به رزتر له به خششی بینینی خوداوه ند و بیستنی که لام و گفتوگوگوانی به بیّ واسیته و ناوجیکه ر، نابه خشیته شهلی سه عادهت و کامه رانی. له م دنیا یه شدا په روهردگار هیچ شتیکی تری چاکتر و باشتر و خوشه ویستر و خوشبه ختر له ئیمان، تامه زوویی بینین و هه زکردن به نزیك که وتنه وه و تام و چیژی یاد و په رستنیان پیّ نابه خشی.

پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له نزا و پارانه ویه کی دا که ئیمامی شه حمده و نه سائی و ئیبن حه بان گپړاویانه ته وه فره موویه تی: ((اللهم بعلمك الغیب وقدرتك علی الخلق، أحیني ما علمت الحیاة خیراً لی، وتوفني إذا كانت الوفاة خیراً لی واسألك خشیتك فی الغیب والشهادة، واسألك كلمة الحق فی الغضب والرضا واسألك القصد فی الفقر والغنی، واسألك نعیما لا ینفد، واسألك قرة عین لا تنقطع، واسألك الرضا بعد القضاء، واسألك برد العیش بعد الموت، واسألك الشوق الی لقائك، فی غیر ضراء مضرة ولا فنة مضلة، اللهم زینا بزینة الإیمان واجعلنا هداة مهتدین)).^{۶۳}

واته: ((په روه دگارا! به هوې ټاگايې و تواناييې ته وه به سر گه ردوون و دروستکراوه کانتدا تا ټو کاته ی که ده زانې ژيان به که لک و قازانجې منه بمړينه، ټه گه ر خيړم له مردنمدايه ټو ا بمړينه. وه داوات لي ټه که م که له کاتي توپه بوون و خوشحالي دا ته نيا وشه ی حق بخه ره سر زارم و! له کاتي ده وله مهندي و هه ژاري دا ميانه پوځ بم (وه له زياده پوځي و ناشوکري و نا سوپاسي دوره په ريږي بکه م و دور بکه ومه وه). په روه دگارا! به خشش و نيعمه ټيکي بي کوتام ليت ده وي و داوای خوشحالي و شادوماني و بهر چاو پوونيه کي بي کوتاشت لي ده که م و پازي بوون و ته سليم بوون له داوای قهزا و قه دهرت لي داوا ده که م و ده مه وي و داوای نارامي و ټاسوده يي و داوای مردنيشت لي ده که م. داوای ټه وين و هزي بينينت لي ټه که م به بي هيچ جوړه سهختي و گرفتکي زيانده پوځ به بي تاقيمکي گومپاکه ر. په روه دگارا! به جواني ټيمان بمانپارينه ره وه و بمانخه ره زومره ی ټه وانه ی که پښمونيت کردوون!)).

پيغه مبهري ټازيزي ټيسلامي (صلي الله عليه وسلم) له م نزا و پارانه وه پر به هايه دا داوای به رزترين و خوشه ويست ترين به خششي دونيا، واته هز و تامه زوې بينيني خداوه ند و چاکترين تام و چيژ و به خششي دواپوژ، واته بينيني خداوه ند له په رستراوه که ی = که په روه دگاره = ده کات.

له ويدا که گه وره يي شتيکي وه ټه م مه رجداره به پاريزاو بوون له زيان و زهره رکه کاني دونيا و به لا ټاينيه کان، پيغه مبهري خوا (صلي الله عليه وسلم) ده فهرمويت: ((جگه له زيان و زهره ر و بي به لاو گوښه ندو خراپه يه کي گومپاکه ر و سه رليشيواو که ر) و به هوې ټه وه ی که گه وره يي و ته واوای مروژ له ناسين و په يره وي کردن له حق و پښموني کردني خه لکانی تره وه بو ټه وه، فهرمويه تي: ((په روه دگارا! ټيمه بخه ره به ر ټه وانه ی که پښمونيت کردوون!)) وه به م ناراسته ی که، په زامه ندي و ته سليم بووني چاک و به که لک و به ده ست هيټاني ټامانچ په زامه ندي و

پازى بوونى دواى پووداو قهزاي ئىلاهييه، نهك پيش نهوه، چونكه پيش چاره نووسى (قهزا) ويست و نياز و برپاردان به پازى بوون و په زامه ندييه وه له دواى پوودانه كه ئيتړ جيگه يه ك نامينيته وه بو ويست و نياز و نه زمون و تاقى كړنه وه له ويوه دهست پس دهكات، له بهر نه وه پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) پازى بوون و په زامه ندى و ته سليم بوونى خوئى له دواى پوودانى قهزا و قهدهرى په روه ردگار دواى كړدوه.

چونكه سه بارهت به پر كيشى و توانايى، دوو مه سه له ترح كراوه:

يه كه م: دوا كړدن پيش پوودان.

دووه م: ته سليم بوون و پازى بوون له دواى پوودان.

كو كړدنه وهى نيوان نه م دوو نيشانه يه به خته وهى و خوشبه ختى مروقه. به هه مان شيوه كه له مسند و...، له پيغه مبهري خواوه (صلى الله عليه وسلم) هاتووه كه: ((ان من سعادة ابن آدم استخارة الله ورضاه بما قضى الله وان شقاوة ابن آدم ترك استخارة الله وسخطه بما قضى الله)).^{٦٤}

بوئيه ترس له په روه ردگار بناغه و نه ساسى ته واوى خير و چاكه و به رژه وه ندييه له دونيا و دواړوژيشتدا، پيغه مبهري نازيزو خوشه ويست = موحه ممد = (صلى الله عليه وسلم) له يه زدانى دوا كړدوه، كه وا ترس و خه وفى خوئى بخاته دلييه وه هه م له كاتى ديار و ناشكرادا و هه ميس له كاتى نهينى و نادياريدا ترسى خوداى له دلدا بى.

وه به م جوړه ي كه زور ك له خه لكى له باروودوخيكي ويستراو و جئى په زامه ندى باس له حق دهكهن، به لام ههركاتى كه وا نه و باروودوخه گوږدرا و به دلئى نه وان نه بوو ببيتته هوئى تووړه يى و ناړه ختى نه وان، پوو دهكه نه شتى ناحق و بئى به هاو هيچ و پوچ.

هه ندى جاريش باروودوخي ويستراو و ثاره زوو كراويز هانيان ده دات به ره و ناحق و ناړه واى بوون، پيغه مبهري نازيز (صلى الله عليه وسلم) له په روه ردگارى

داوا کردوه که هاوکاری و ئاریکاری بکات که وا بتوانی له کاتی تووپه بوون و له کاتی پازی بوونیشدا باس له حهق بکات.

له بهر ئه مه یه که وا هه ندی له پیشینان (پابردوه کان) و توویانه: ((له وانه مه بن که ئه گهر له باروودۆخیکی ویستراو و دلکراوه و په زامه ندی دا جیگیر بوون پوو ده که نه ناحهقی و خراپه کاری و ههر کاتیکیش له باروودۆخیکی نه خوازراو و ناخوشدا جیگیر بوون، تووپه یی و نیگه رانی هانیان ده دات به ره و ناحهقی و هیچ و پووچی و نا په وایی)).

به و پێیه که وا ده وله مه ندی و هه ژاری هه ردوکیان هوکاری تاقیکردنه وه و هه لسه نگاندن و په ره ردگار (جل جلاله) به هوپانه وه به نده کانی هه لده سه نگینی و تاقیان ده کاته وه. له کاتی بی نیازیدا ده سستی کراوه یه و له کاتی نه بوونی و نیازه ندیشدا ده سستی ده نووقیتی، بۆیه پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) داوای له خوا کردوه که له هه ردوو حاله ته کاندای (بی نیازی و نیازه ندی) له زیاده پویی، لادان و نا سوپاسی و نا ئومیدی بیپاریزی و هاوکاری و ئاریکاری بکات بو میانپویی و ده ست پێوه گرتن.

له بهر ئه وه یه که به خششه کان دوو جوړن:

یه که م: به خششه جه سته یی و مادییه کان.

دووه م: به خششه پوچی و مه عنه و ییه کان.

به هره مه ند بوون له به خششه پوچییه کان ده بیته هوئی به خته وه ری و کامه رانی و سه ره رزی و ته وای و کامل بوون، ئه وه ش په یوه سته به به رده وامیییه وه، بۆیه پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هه ردوکیانی له په ره ردگار داوا کردوه و فره موویه تی: ((په ره ردگارا! داوای به خششیکی هه میشه یی و به رده وام و شادمانی و که یف خوشیییه کی بی کوژات لی ده که م)).

له بهر ئه مه یه که دوو جوړ جوانی و خو پازاندنه وه بوونی هه یه:

یه که م: یه کیکیان جوانی و خو پازاندنه وهی مادیدی وجهه ستهیی.

دووه م: نه وی تریان جوانی و خو پازاندنه وهی دلی و مه عنه وی.

پازاندنه وه و جوانی دل گرنکتر و به بایه خ تره و هه رکاتی نه و جوانی و خو پازاندنه وهیهی بو ده سته بهر بکری، جوانی پووالهت به باشتین شیوه ده سته بهر ده بی و دینه دی. پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) هه ردوو جوانیه دیار و نادیاره کانی له په روره دگار داوا کردوو و فهرموویه تی: ((په روره دگارا! به جوانی ئیمان بمانراژینه ره وه!)).

به و پییهی که ژیان له م دنیا پر له ناپه حه تی و زه حمت و مهینه ته دا به دلی هیچ که س نییه و بو که سیش نییه، سه راپای هه ر نه زییهت و نازاری دیار و نادیاره. داوای له خوا کردوو: که له ئاسودهیی و ئارامی و کامه رانی پاش مردن به هره مه ندی بکات. مه به ست نه وهیه که پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) له و نزاو پارانه وهیدا داوای ته وای پاکیه کانی دنیا و دواپوژی له په روره دگار کردوو.

__ نایا یه کخوا په رستی رپوویییه ت به سه؟

نیازو پیوئیستی مروقه کان به ناسینی په روره دگارییه تی په روره دگارو په ره ستنی، وه کو پیوئیستی و نیازانه، به خولقاندن و پوژی و بزژیوی دان و ته ندروستی و شاردنه وه و داپوشینی نه پنییه کان و هیورکردنه وهی نیکه رانییه کانی نه وان له پښگه ی په روره دگار وه.

نیازو پیوئیستی مروقه کان به ئولو هییه ت، خوشه ویستی و به ندایه تی کردنی خوا به پاستی له سه رووی نه و کاروبارانه شه وهیه. چونکه ئامانج له دروست کردنی نه وان و خیر، به رژه وه ندی، تام و چیژ، به خته وهری و پزگار بوونیان له پال نه و به ندایه تی کردن و خوش ویستنه ی په روره دگاردا جیگیره و بوونی هیه.

له بهر نه وهیه که "لا اله الا الله" بناغه و بنه مای ته وای خیر و چاکه کان و کو له که ی سه ریه رزی دنیاو به خته وهری و کامه رانی دوا پوژه.

به لَام هم موسلمان و هميش بى باوهر دان به يه کخوابه رستى په بوييه تدا
 دهنيت و ويزهران و زانايان له په رتوکه کانياندا دانيان پيداناوله، به لَام هم دان پيدانان
 نه ک نه وهى که و بڼه وان به س نيه، به لکو به به لگه و بيانويه کى دژ به نه وان له
 قه لَام دهرى و ديتنه ژمار. راستى و حقيقته تى که په روه ردگار (جل جلاله) چه ندين
 جار له قورئانى پيروژدا باسى فهرمووه: به م پييه و له سر هم نه ساس و
 بناغيه، نه وه حق و مافى په روه ردگار به سر به نده کانييه وه که و تهنيا نه و
 بپرستن و په يره وى و گوپرايه لى تهنيا له و بکن و له پرستش و يارمتهى داندا
 که سى ياخود شتى نه که هاوبه ش و شريکى خداوه ند. به همان شيوه که له
 فهرموده يه کى صه حيدا له موعازى کوپى جه به له وه (خواى لى پازى بيت) هاتووه که
 پيغهمبرى خوا (صلى الله عليه وسلم) پيى فهرمووه: ((ده زانى حق و مافى
 په روه ردگار چييه به سر به نده کانييه وه؟))

وتم: خواو پيغهمبره کهى باشت ده زانن!

فهرمووى: ((حق و مافى په روه ردگار به سر مروغه کانه وه نه ميه که تهنيا نه و
 بپرستن و که سى ياخود شتى نه که نه هاوبه ش و شريکى!)).
 دواتر فهرمووى: ((ده زانى حق و مافى نه و که سانهى که تهنيا په روه ردگار
 ده په رستن به سر په روه ردگار وه چييه؟)).

وتم: خواو پيغهمبره کهى باشت ده زانن!

فهرمووى: ((حق و مافى نه مان نه وه يه که په روه ردگار (جل جلاله) سزايان
 نه دات)).^{۶۵}

له بهر نه وه يه که په روه ردگارى مه زن و به توانا به راستى به نده يه کخوابه رسته کاني
 خوش ده وى و له توپه کردن و په شيمان بوونه وه يان شادومان و که يفخوشه. نه مه

گه وره ترين و به رزترين تام و چيژ و خوشبختي و کامه رانييه که مړوځه
 به کڅواپه رسته کان لټي به هر مه نند ده بن. چونکه که سي له نيو ته وای بوونه وهر و
 کائيناته کاندا هيچ شت و هيچ که سي نادرزيتته وه که به ياد کردني، دلي پي نارام
 بگري جگه له په روه ردگار نه بي و به هوې خوش ويستن و هاوده مي له گه ليدا هه ست
 به خوشي بکات و خير و چاکه و خوشبختي له پووکردنه نه و بزاني. (وه ک چوڼ
 په روه ردگار له قورثاني پيروژدا فهرموويه تي: ﴿لَا يَذْكُرُ اللَّهُ تَطْمِئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ واته:
 دلّه کان ته نيا به يادي خوا نارام ده گرن. وهرگي پي کورد).

هر که سي جگه له په روه ردگار که سي کي تربيه رستي، جوړي له خوشي و
 به رژه و وندي ده ست ده که وي، خراپه و زهره روزيان و چاره په شي نه و چنه د
 به رامبه ره و کاره که ي وه ک خواردني چيشتي کي به تام و خوش به لام ژه هراوي وايه. ! به
 هه مان شيوه که نه گه له ناسمانه کان و زه ويدا جگه له په روه ردگار خودا که ليکي تر
 هه بووايه ن، پټک و پټکي و به پيوه بردنيان تيک ده چوو:

خوای گه وره ده فهرموويت: ﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا...﴾ نه نيا ۲۲.

واته: ((نه گه له هه ردووکياندا (له ناسمان و زه ويدا) چنه د خوايه کي تر هه بووايه
 غه يري (الله) نه وه کاول و ويران ده بوون و تيک ده چوون به سهر به کدا!)).

دلّيش وه ک ناسمانه کان و زه وي وايه، نه گه جگه له په روه ردگار، په رستراو و
 خوشه ويستي کي تري تيډا جيگير بي و ناماده بييت، تووشي له ناو چوون و نه خوشي و
 کلولي و ويران بوون ده بييت و ته نيا کاتيک چاره سهر ده کري که نه و خوشه ويست و
 په رستراوه له دلي خويدا دهر بکات و خوشه ويست و ياري نه و ته نيا په روه ردگاري زاناو
 کار به جي و ته وای هيوا و داواکردن و پارانه وه، پشت به ستن و پووتني کردني به ره و
 خوا بييت و به س!.

تهوهری سییہم: نیاز و پیویستی مروڦ به پهرستی پهرودگار:

هوڳاری سییہم بو دابین و دهسته بهر کردنی بهختهوهری مروڦ، ناسینی ئه م حقیقهت و راستیییه که نیازو پیویستی مروڦ به پهرودگار (جلّ جلاله) ئه مه یه که، ته نیا ئه و بهرستی و له پهرستش و به ندایه تی کردندا هیچ کهس و هیچ شتی نه کاته شهریک و هاوہ لی خودا. چونکه هیچ کهس و هیچ شتی هاوشیوهی پهرودگار (جلّ جلاله) نییه و نابیی و ناشبی.

ئهم نیازو پیویستییهی مروڦ له هندی پوهوه وهك نیازی ئه و به خواردن، خواردنه وه و هه ناسه دان وایه و ته نیا به وانه ده چوینری و ده شوبهی، ئه گهرچی جیاوازییه کی زور له نیوانیادا هه یه.

بهختهوهری و کامه رانی و بهرژه و هندی راسته قینهی مروڦ و چاکسازی دل و پوچ له پال ناسینی ئولوهیییه تدایه، پهرودگار و ئیلامی که جگه له و هیچ بهرستراو یارمه تی دهر و خوشه ویست و یاریکی راسته قینه بوونی نییه و شه رعیییه تی نییه.

پهرودگاری که دلّه کان ته نیا به یادی ئه و ئارام ده گرن و به ناسین و خوشه ویستی ئه و و وابسته بوون پییه وه ئاسوده ده بن.

خوداوه ندی که ئه هلی یه کخوابه رستی و ناسین که مته رخه می ناکه ن له پیناو به ده ست هیئانی په زامه ندی ئه ودا له دونیادا و بینین و گه یشتن پیی له دواپوژدا.

پهرودگاری که هیچ خیرو بهرژه و هندی جگه له یه کخوابه رستی، خوش ویستن، بهرستش و ئومید و هیوا و ترس له ئه و ئه گهری نییه و شیواو نییه.

ئه گه بهرژه و هندی و خوشی گه لی جگه له لایه نی خوداوه نده وه له لایکیتره وه دهسته به ریش بیت و به ده ست بیت، زور که م، پوواله تی و نا بهرده وامه، له جوژی بو جوژیکی تر و له کهسی بو کهسیکی تر ده گوازیته وه و له باروودوخیکدا پیی دلخوش و کهیف خوش ده بن و له دوخیکی تریشدا نیگه ران ده بن و له زوڤه ی بواره کاندئا ئه و به خشش و خوشیییه ده بیته خراپترین زهره روزیان و نا په حه تی.

به لَام له هِيچ ئان و ساتيک و له هِيچ باروودۆخیکدا مروؤ، له پهرستش و خوش ويستنی پهرهردگار بى نیاز نييه و ياد و ستايش کردنى ئه و خوشترين و چاکترين خواردن و هوئى به هيزى دل و پايه دارى و بهرده وامى ئيمان و ويست و ئيرادهى ئه وه و به شايه تى قورئان و سوننه ت و دل و فيتره ت، ئه وه ته نيا ئه هلى ئيمانن که له م جوړه به خشش و خوشبه ختييه به هره مه ند ده بن.

__ پهرستش کاريکى قورس نييه :

به و جوړه ي که خاوه ن پشکه که مه کانى زانست و عيرفان و بى به شان له به خت و پشکى چاکه و چاکه کارى ده لئى: پهره ستش و ياد و سوپاسگوزارى پهره ردگار کولئکى قورس و کاريکى سه خت و سه خله ته، به هِيچ جوړى درووست نييه.

__ هه نديکى تريش ده لئى: پهرستش و زيکرو يادکردنى پهره ردگار ته نيا له بو تاقيرکړنه وه و هه لسه نگانده و به س.

__ يا ته نيا له پيئاو به ده ست هينانى پاداشته له دواپوژ و پيويستيه کانى ژياندا.

__ يا پهره ستش ته نيا له پيئاو خو پاراستن و چاک کردنى نه فسى ئاده ميه، تاوه کو له پله ي ئازده ليه وه بگوازريته وه بو مه نزلت و شوينگه ي مروؤ.

ئهم قسانه قسه ي مايه پووچان و ئه وانان، که به هره ي که ميان بردووه له ناسينى پهره ردگارى به به زه بى و ئه وانان که بى به ش بوون له تام کردنى خوشى راستى ئيمان و ئه وانان شى که به پاشماوه ي بپرو بوچوون و زه بى خه لکانى تر که يفخوش و شادومانن.

به لَام له راستى دا په کخواپه رستى و پهرستنى خوداى تاک و ته نيا و ستايش کردنى خاوه نى به خششى سروشت و چوئيبه ت وه ک تام و چيژ، به خته وه رى، پيئموونى و به سيره ت وايه. گه وره ترين هوکاري ئاسوده يى پوچ و دل و خوشه ويست ترين و پايه به رز ترين به خششک، ئه وانان که شياو گونجاون لئى به هره مه ند بوون.

ده بى له م پيئاوه دا (پيگه يه دا) داواى يارمه تى و هاوکارى له خودا بکه ين و پشت به ئه و ببه ستين.

نامانج له پهرستنې خوا به پلې یه که م هیتانه کایه ی زه حمه ت و نارېحه تی و پهریشانی نییه و نه گهر توژی پهنج و نازار له پهرستشدا ه بی، شتیکی لاه کییه و نامرازیکی پیویست بوو ته هوکاری، چونکه ه ول و تیکو شان و بهرگه گرتنی نه زییه ت و نازار به شیکن له نامرازه کانی نه م جموجوله یه .

— پهرستن هوکاری سه لاهه تی، گه وره یی و خوشبه ختی:

فهرمانه کانی پهروردگاری مه زن و نه و نه رك و واجیباتانه ی که پیویستی کردون به سه ر به نده کانییه وه و نه و بریاره ثابینیا نه ی که له سه ر نه وانی بریار داوه، هه موویان هه وین و پایه و بناخه ی به خته وهری و ناسووده یی دل و پوحن و ته نیا له م ریگه وه یه که وا له دونیاو دواپوژدا ریگه ی که مال و گه شه کردنی خو ی ده گریته بهر. به پاستی هېچ جوړه که یفخو ش و شادومانی و تام و چیژ و به هر مه ند بوون له به خششه کان جگه له هه نگاو هاویشتن و هه نگاو نان له م ریگه یه دا گونجاو و شیاو نییه .

به هه مان شیوه که پهروردگاری مه زن ده فهرموویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّلُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ یونس ۵۷.

واته: ((نه ی خه لکینه! به پاستی ئیوه ناموژگارییه کی گهره و گرنگتان له لایه ن پهروردگار تانه وه بو هاتووه که (قورئانه)، شیفاو چاره سه ریشه بو نه خو ش و دل و دهروونه کان و پی نیشانده ر و په حمه تیشه بو ئیمانداران)).

نه بوو سه عیدی خوری ده فهرموویت: ((گه وره یی و مه زنی پهروردگار، واته: قورئان و میهره بان و دلوقانیشی نه مه یه که ئیوه ی کردووه ته نه هل و شوینکه وته ی قورئان)).

هه لالی کوپی یساف ده لیت: ((نه و ئیسلامه ی که خوداوه ند ئیوه ی پی پینموونی کردووه و قورئانی که ئیوه ی فیړ کردووه، نرخ و به های له ته وای مال و سه روه ت و زیړ و زیوی دنیا زوړتر و فراوانتره)).

هه ندی له پیشینان وتوویانه: ((مه زنی و گه وره یی خوداوه ند قورئان و میهره بانی و دلوقانیشی ئیسلامه)).

به لآم دواى لىكولئینه وه و به دوا د اچوون و توؤژینه وه ده گینه ئه م نه نجامه كه هم له قورئاندا و هميش له ئىسلامدا هه ردوو سيفه تى گه وړه يى و مېهره بانى و دلوفانى بوونيان هه يه، مه زنى و دلوفانيه كه كه په روه ردگار به هو يانه وه چا كه ي له گه ل پيغه مېره كه ي دا كړدوو و منه تبارى كړدوو و فرمويه تى: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ...﴾ شورا ۵۲.

واته: ((نه ي موحه ممد (صلى الله عليه وسلم) نا به و شيوه يه كه وتمان ئيمه قورئانمان بو په وانه كړدیت له لايه ن خو مانه وه (كه ژيان به خشه به پوچ و گيان و عه قل)، تو نه تده زانى قورئان چييه و ئيمان چييه)).

خودا وه ند به هو ي په رتوك و ئيمان وه يه كه، گه وړه يى و پله و پا يه ي به هه ند ي به خشيوه و هه نديكى ترى به هو ي پشت تى كړدن لي يان و پشت گوى خستنيان تووشى سهر لي شيواوى كه ساسى كړدوو.

__ وه لآم دانه وه ي پرسيارى:

نه گه ر كه سى بېرسى و پرسيار بكات، كه واته بوچى قورئانى پيرو ز فرمانه كانى په روره دگارى وه كه نه رك و پوولئنان ناو بردوو و باسى كړدوون: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا...﴾ به قهره ۲۸۶.

واته: ((خواى گه وړه نه رك ناخاته سهر هيچ كه سيك مه گه ر به قه دهر توانايى و ليها توويى خو ي نه بيت)).

﴿...لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا...﴾ نه نعام ۱۵۲.

واته: ((جا ئيمه داخوازى له كه س ناكه ين مه گه ر به گو يره ي تواناى خو ي نه بيت)). له وه لآمدا ده بى بو ترى: به هه مان شيوه كه له پوواله ت و ناوه وه ي ئه م دوو ثايه ته دا دياره، نه په روه ردگار پوولئنان (تكليف) و مه ينه ت و نازارى ئاين و فرمانه كانى په دكړدوو ته وه به لكو نه وانى به پوچ، پووناكى، چاره سهر، پيتموونى، به خشش و مېهره بانى و ژيان يكي پر له خوشبه ختى و په ند و ناموزگارى و هتد.... ناو بردوو.

ته وهری چوارهم: خوشی بینینی په روهردگار له دواړوژدا:

__ گه وره ترین خوشی و به خشخ

لایه نی چوارهم سه باره ت به خوشبهختی و کامه رانی مروځ، که گه وره ترین و به نڅ ترین به خششه له دواړوژدا، بینینی پړوی پړوژ و پازاوه ی په روهردگار و گویگرته له قسه و فهرموده کانی خوداوه ند.

به هه مان شیوه که له صه حیجی موسلیمدا هاتووه: ((إذا دخل اهل الجنة نادى مناد: يا أهل الجنة، إن لكم عند الله موعدا يريد أن ينجزكموه، فيقولون: ما هو؟ ألم يبيض وجوهنا ويثقل موازيننا ويدخلنا الجنة ويخرنا من النار؟ قال: فيكشف الحجاب فينظرون اليه، فما اعطاهم شيئا احب اليهم من النظر اليه)).^{۶۶}

واته: ((هرکاتى به هه شتييه کان چوونه ناو به هه شته وه، هاوارکه رى هاوار دهکات و ده لى: نه ی ته هلی به هه شت، په روهردگار به لى نیکی پيدا بوون و نیسته ش دهیه وى جى به جی بکات.

به هه شتييه کان ده لى ن: نه م به لى نه کامه یه.؟ مه گه ر نی م ی پړو سپی و سه رفراز نه کردوه و نه دازه و کیشی کرده وه کانی قورس نه کردوین و نه یخستووینه ته ناو به هه شته وه و دووری خستووینه ته وه له دوزه خ؟! نه و هاوارکه ره ده لى: په روهردگار پىگرو له مپه ره کان ده خاته لاه تاوه کو نیوه ببینن!.

خوداوه ند (جلّ جلاله) هیچ به خششى گه وره تر و خوشتر له ته ماشاگردنی پړوی پاک و پړوژى خو ی به نه وانی نه به خشيوه)).

وه له فهرموده یه کی ترده هاتووه: ((فلا يلتفتون الى شيء من النعيم ماداموا ينظرون اليه)).^{۶۷}

۶۶ اخرجه مسلم (۱۸۱).

۶۷ اخرجه ابن ماجه برقم (۱۸۴)، وضعفه الالباني.

واته: ((تا ئه و کاته ی که چاویان به پهروه ردگار ده که وی، پوو ناکه نه هیچ یه کی له به خششه کان)).

پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ئه م بابه ته ی باس کردووه که، به هه شتییه کان له کاتی به رخوداری و به هره مه ند بوونیان له به خششه کان و خوشبییه کانی به هه شت که پهروه ردگار له و په ری که مائی و ته واوییه وه ئه وانی لی به هره مه ند کردووه، هیچ کامی له وانه به ئه ندازه ی سه یر کردن و ته ماشا کردنی پووی پیروژ و پاکی و بی هاوتای خوداوه ند تام و چیژ وه رناگرن. چونکه که وره یی و تام و چیژی که به بینینی پهروه ردگار هه سستی پی ده که ن تام و چیژیکی پوچی و مه عنه وییه و به هیچ جوژی له که ل تام و چیژ و خوشی خواردن و خواردنه وه و بوون له که ل خوژییه کانی به هه شتدا شایه نی به راورد و هه لسه نگاندن نییه.

له بهر ئه وه یه که پهروه ردگار له باره ی بی باوه پانه وه ده فه رموویت: ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَخْجُوتُونَ﴾ (۱۵) ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿موته ففین ۱۵ - ۱۶.

واته: ((نه خیر، پزگار بوونیان نییه، چونکه به راستی ئه و پوژ به ربه ست هه یه له نیوان تاوانباران و پهروه ردگاریاندا و بی به ش ده بن له بینینی ئه و زاته. له وه و دوا بیگومان ده خرینه ناو ناگری دوژه خه وه!)).

پهروه ردگار ئه وانی تووشی هه ر دوو جوژه کانی سزا کردووه، سزا له نیوان ناگری دوژه خدا و سزای بی به ش بوون له بینینی خوی گه وره، به هه مان شیوه که ئه هلی یه کخواپه رستی، ئیمان، کرده وه ی چاکه و پیاوچاکان و پاریزکارانی، که ئه ولایا و پیاوچاکان و دوستانی ئه ون، له هه ردوو به خششی (به هه شت و بینین) به هره مه ندی کردوون.

پهروه ردگاری مه زن و به ده سه لات ئه و چوار جوژه ی - ئه هلی یه کخواپه رستی، ئیمان، چاکه کاران و پاریزگاران، وه رگیپی کورد - له سوورته ی موته ففیندا باسکردووه و له باره ی پیاوچاکان و سالحانه وه ده فه رموویت: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ﴾ (۲۲) عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ﴿موته ففین ۲۲ - ۲۳.

واته: ((به راستی چاکان، خواناسان له ناو نازو نیعمه تدا ژبانی خوشی و شادی ده بنه سه ر، له سه ر کورسی و قه نه فه پاراوه کان ته ماشای ده وروویه ری خویان ده که ن

(سهرنجی دیمه‌نی جوان و باخات و باخچه و گول و گولزار و تافگه و پوویار و ناز و نیعمه‌ته نه‌پراوه و بی‌شومارمه‌مان ده‌دهن)).

که‌سانی که ده‌لَین: مه‌به‌ست له‌وه‌ی که سه‌یر ده‌که‌ن و ته‌ماش‌ا ده‌که‌ن، ته‌ماش‌ای سزای دوژمنان، یاخود کوژشک و ته‌لار و باخه‌کانی خو‌یان، یا سه‌یری یه‌کتر ده‌که‌ن، له‌ واتای ئایه‌ته‌که دور که‌وتوونه‌ته‌وه و نه‌یان‌پیکاوه، چونکه مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه که ئه‌وان ته‌ماش‌ای پووی جوان و پیروزی په‌روه‌ردگار ده‌که‌ن.

به‌پیچه‌وانه‌ی ئه‌و بی‌ باوه‌پانه‌ی که له‌ بینینی په‌روه‌ردگاریان بی‌ به‌ش ده‌بن، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَّحُجُونَ﴾ (۱۵) ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿موت‌ه‌فین ۱۵ - ۱۶.﴾

واته: ((نه‌خیر، پزگار بوونیان نییه، چونکه به‌پاستی ئه‌و پوژده به‌ریه‌ست هه‌یه له‌ نئوان تاوانباران و په‌روه‌ردگاریاندا و بی‌ به‌ش ده‌بن له‌ بینینی ئه‌و زاته. له‌وه‌و دوا بی‌گومان ده‌خرینه ناو ئاگری دۆزه‌خه‌وه!!)).

سه‌بارت به‌وه‌ی که‌وا چو‌ن په‌روه‌ردگاری مه‌زن قسه و وته‌کانی بی‌ باوه‌پانی له‌ باره‌ی دوژمنه‌کانیا نه‌وه له‌ دنیادا - واته ئه‌هلی ئیمان - و گالته پی‌ کردنیان له‌ دواپوژدا به‌پیچه‌وانه‌وه هه‌لده‌سه‌نگینی، له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که‌وا هه‌رکاتی بی‌ باوه‌په‌کان له‌ دنیادا باوه‌پداره‌کانیان ببینیایه و چاویان پٔیان بکه‌وتایه گالته‌یان پی‌ ده‌کردن. (واته بی‌ باوه‌په‌کان له‌ کاتی بینینی باوه‌پداره‌کاندا ده‌ستیان ده‌کرد به‌ گالته و گه‌پ کردن پٔیان و ئیسته‌ش په‌روه‌ردگار تو‌له‌یان لی ده‌سینیت‌ه‌وه. وه‌رگی‌ری کورد).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُّونَ﴾ موت‌ه‌فین ۳۲.

واته: ((کاتیکیش ئیمانداران ده‌بیننه‌وه، ده‌لَین: به‌پاستی ئه‌وانه گومپان و له‌ ڕیگه‌ی باو و باپیران لایانداوه!!)).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ﴾ موت‌ه‌فین ۳۴.

واته: ((ئه‌م‌پو ئیتر نو‌ره‌ی ئیماندارانه، جا ئه‌م‌پو ئه‌وانه‌ی باوه‌پدار بوون به‌ کافران پی‌ ده‌که‌ن!!)).

دواتر دهفه رمویت: ﴿عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ﴾ موته ففین ۳۵.

واته: ((له سهر کورسی و قه نه فه پازاوه کان تماشاشا ده کهن، دۆزه خبییه کان ده بینن)).

په روهردگار به شیوه یه کی په ها باسی له تماشاکردن و سهیر کردنی نه وانی کردووه و ئوی به تماشاشا کردنیکې سنووردار باس نه فه رمووه، چونکه گه وره ترین و خوشترین خوشی، خوشی و حهزی بینینی پووی پاک و بیگهرد و پیروزی خوداوهنده (جل جلاله)، نه مه گه وره ترین پله ی به خشش و خوشبه ختییه و په روهردگار به وه پووبه پووی خو ه لکیشان و بی باوه پان ده بیته وه.

﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُونَ﴾ موته ففین ۳۲.

واته: ((به پاستی نه وانه گومپان و له پیگه ی باو و باپیران لایانداوه !)).

بی گومان، مه به ست له م دوو بینین و تماشاشا کردنه، بو پووی پیروزی په روهردگاره، یا به شیوه یه کی تاییه ت یاخود به شیوه یه کی گشتی و په ها، هرکه سی که بیر له پیکهاته ی نایه ته که بکاته وه تی ده گات و حالی ده بیته که نه و دووانه به شیوه یه کی تاییه ت یاخود گشتی درخهر و خستنه پووی واتایه ک نین جگه له مه.

__ خوشی بینین، شونه ما و شونه اتی ناسین:

به هه مان شیوه که هیچ تام و چیژ و خوشی و به خششی له به هه شتدا له گه ل خوشی و به خششی بینینی په روهردگار (جل جلاله) شایه نی به راورد و هه لسه نگاندن نییه، له دونیاشدا هیچ به خشش و خوشی له گه ل ناسین و زیکر و یادکردن و په رستن و تامه زرویی بینینی نه و ناتوانی شایه نی به راورد کردن و هه لسه نگاندن بیت.

ته نانه ت خوشی بینینی په روهردگار شوینکه وته ی ناسین و خوشه ویستی نه هلی ئیمان و یه کخواپه رستییه، چونکه تام و چیژ شونه ما و نه نجامی شعور و هه ست کردن به خوشه ویستی، به نه اندازه ی ناسینی نه ویندار (عاشق) له باره ی دلداره که یه وه (معشوق) زیاتر بیت، زیاتر خوشی ده ویت و به هاوده می کردن له گه لیدا و به یاد و بیرکردنی زیاتر هه ست به خوشی ده کات و تام و چیژی لی وهرده گری.

ته وهری پینجه م: رۆزی و سه رکه وتن و ویستی په روه ردگار:

یه کیکی تر له و بابۀ تانه ی که په یوه ندی به خوشبهختی مروځه وه هیه نه وه یه که، قازانچ و زهره ری پاسته قینه و به خشین و وهرگرتن، ته گبیر و گومپایی، تیشکان و سه رکه وتن، به رزی و نرمی، سه رشوپی و سه ربه رزی، له خزمهت هیچ یه کی له درووستکراوه کانی په روه ردگاردا نییه و خوداوه ند خوئی به ته نیا له هیز و توانا و ویستی ته واوی نه وانه به رخوردار و به هره مهنده و فهرمانږه وا و خاوه نی ته واوی کارووبار و شته کان ته نیا نه وه.

په روه ردگاری مه زن و به ده سه لات ده فهرموویت: ﴿مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ فاتر ۲.

واته: ((هر کاتیک خوا ده روازه ی په حمهت و به خششی خوئی له خه لکی بکاته وه، نه وه هیچ کهس و هیچ شتیک ناتوانیت به ری بگریت، هر کاتیکیش ده روازه ی په حمهتی بگریته وه و دای بخات، کهس ناتوانیت له دوی گرتنه وه ی خوا بیجکه له خوئی بیکاته وه، هر خویشی بالاده ست و دانایه)).

هر روه ها ده فهرموویت: ﴿وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ یونس ۱۰۶.

واته: ((هاناو هاواریش نه به یت بو که سیک یان شتیک له جیاتی خوا، که نه قازانجت پی ده گه یه نیت نه زیان (چونکه قازانچ و زیان هر به ده ست خوایه)، خو نه گهر کاری وا نه نجام بده یت، نه وه به راستی تو له سته مکارانیت!)).

هر روه ها ده فهرموویت: ﴿إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ثالی عیمران ۱۶۰.

واته: ((نه گهر خوا سه رکه وتنن پئی ببه خشیت نه وه هیچ کهس ناتوانیت سه رکه ویت به سه رتاندا، خو نه گهر پشتتان به ر بدات، نه وه کی هیه دوی نه و کومه کتان بکات و سه رتان بخات، ده با نه وانه ی ئیماندارن هر پشت به خوا ببه ستن)).

ههروه ها دهفه رموویت: ﴿أَتَاخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَّا تُغْنِي عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ﴾ یاسین ۲۳.

واته: ((ئایا په وایه له جیاتی خوا چهند په رستراوښکی تر بڼو خوم بریار بدهم که هیچیان به ده ست نییه خو نه گهر خواى میهره بان بیه ویت تووشی ناخوشییه کم بکات، تګاو پارانه وهی ئه و په رستراوانه هیچ سووډیکم پى ناگه یه نن و فریام ناکه ون و پزگارم ناکه ن)).

ههروه ها دهفه رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ﴾ فاتر ۳.

واته: ((ئهی خه لکینه بیر بکه نه وه له چاکه ی خوا به سهرتانه وه، ئایا دروستکار و به دیه پنه ریکی تر هیه جگه له خوا، له ئاسمان و زه وییه وه پزق و پوزیتان پى ببه خشیت؟! جگه له و خوایه کی تر نییه، جا ئه وه چوڼ له و بیروباوه په دروسته لاده درین...؟ (پوو ده که نه گومرایى)).

ههروه ها دهفه رموویت: ﴿أَمِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصَرُّكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنَّ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي غُرُورٍ (۲۰) أَمِنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ (۲۱) أَمَنْ يَمْنِي مَكِبًّا عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَى أَمَنْ يَمْنِي سَوِيًّا عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ مولک ۲۰-۲۱.

واته: ((ئایا کتیه ئه و که سه خو ی به سهریاز و به رگریکه ر له نئیه ده زانیت و وا ده نوینیت که ده توانیت به بی خواى میهره بان سهرتان بخت و پایه دارتان بکات...؟! نه خیر، کافران ته نها له خه له تاویدان و هیچی تر...؟! یاخود کتیه ئه وهی که پزق و پوزیتان پى ده به خشیت، نه گهر خوا لیتان بگریته وه...؟! نه خیر، به و تاقی کردنه وه یه ش بى باوه پان هر له گومرایى و سهر لیشیواوی و دووره په ریزی له به رنامه ی خوا پوچوون! جا ئایا ئه و که سه ی که ده مه و پوو که وتووه و به و حاله وه ده پوات، چاکتر ریگه ده زانیت؟ یان ئه و که سه ی که به سهر شه قامیکی راست و په واندان به پیک و پیکى ده پوات به پتوه؟!)).

په روه ردگاری مه زن پوزی و سهرکه وتنی پیکه وه باسکردووه، چونکه مروقه بو لبردن و دوورخستنه وهی شه پ و خراپه ی دوزمنه که ی و به ده ست هیثانی به رژه وه ندی

پوڙی و بڙیوی پښوښتی به یارمەتی و چاودږی که سڼک ههیه، واته به یارمەتی دهر و پوڙی دهریکی زانا و دانا و لیزان که به سهر ته وای کاروباره کاندای زانای و ناگاداری ههیه و نه مه ته نیا په روهردگاره که له هیژ و توانا، زانست، کارزانی و حکمەت و سهروه تی ته وای به رخوردار و به هره مه ند و توانای نه وهی ههیه که وای پوڙی و سهرکه و تنی پی ببه خشی.

نه مه نیشانه ی که مال و ته وای ناسین و بیرتیژی و هوښیاری مروڤه که، هر کاتی خوداوه ند نه وی تووښی به لاو موسیبه تی کرد، که سی یا شتی توانای چاره سهر کردنی نه وی نییه - جگه له پڼگه ی شه ریعت و فرمانه کانی خوداوه ند نه بی - وه هرکاتی به خششیکی پی ببه خشی: هیچ که سی ناتوانی لی زهوت بکات و لی بیسنینه وه.

په روهردگاری گه وره و به ده سولات له باره ی جادووگه ره کانه وه ده فهرموویت: ﴿...وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ...﴾ به قهره ۱۰۲. واته: ((هرچه ند نه و جادووگه رانه ناتوان هیچ زیانیک به که س بگه یه نن، مه گه ر یستی خوی له سهر بیت)).

نه وه ته نیا په روهردگاره که خوی به وه نه ستودار و ئوده داری پوڙی و سهرکه و تنی به ندنه کانی ده زانی (له پڼگه ی پښمونیه کان و شه ریعت ته کان و هندی جاریش به شیوه یه کی راسته وخ).

نیمام نه حمەد ده فهرموویت: عبدالرزاق له عیمرانه وه گڼپراویه تیبه وه که له وه هبی بیستوه که په روهردگار له یه کی له پهرتوکه ئاسمانیه کاندای^{۶۸} فهرموویه تی: ((سویند به گه وره یی و شکومه ندیم.!! گه ر که سی پوو بکاته من و په یوه ست بیت، پیمه وه، نه گه ر ئاسمانه کان و زهوی و نه وانه شی که له ناویاندایه دژ به نه و یه ک بگرن، من (په روهردگار) له نیوانیاندایه پڼگه چاره یه کی پیشان ده دم.

۶۸ دیاره مه به ست له ر پهرتوکه ئاسمانیه، قورنای پوږ و ته ورات و نینجیل و زه بوره، خودای گه وره خوښی باشت ده زانی، وهرگڼی کورد.

به لآم هر كه سى كه پوو نه كاته من و په يوه ست نه بى (به پښمونييه كانمه وه) نه وا له به رامبه رته واوى ئامرازه كانى ئاسمانه كان و زه ويدا بى به شى ده كه م و زه وى له ژير پيدا ده قلىشپښمه وه، له نيو هه وادا ئاويزانى ده كه م و دواتر به حالى خوئ به جى ديلم.

من خوم بنده كه م تير ده كه م به تايبه تى نه و كاته ي كه نه و گوپرايه لى من بكات. پيشتر نه وه شتى كه له من بويت و داوا بكات نه و شتى پى ده به خشم و پيش نزاو پارانه وه خواسته كه ي قبول ده كه م و جى به جى ده كه م، چونكه من به ناگاترم له و نیاز و خواستانه ي كه ئارامى و ئاسوده يى به نه و ده به خشن).

نه م بابه ته - واته بژيوى و سه ركه وتن و سه رشوپى و سه رفرازي - ته نيا له په روه ردگاريان ده زانى و له و بابه ته ي كه له به شى پيشوودا خرايه پوو باسى ليوه كرا - واته ناسينى په بووبيه ت و ټولويه تى خوداوه ند - له ژيانى ټيكرپاى خه لكى دا كاريگه رييه كانيان پوونتر و ديارتره، بوپه له م باره يوه له پيش بابه ته پيشووه كه ي تردا نه وان خراونه ته بهر بانگ كړدى قورئانى پيروزه وه و پيغه مبه ركه كان (سه لامى خوايان له سه ربى) پيش نه م بابه ته بو فير بوونى نه وان به بابه ته كه ي پيشووه وه هه ول و كوڅشيان كړدوه.

هركاتى كه سى به جوانى له قورئان تى بگات و تى بفكرى، بوى دهرده كه وى و ده زانى كه وا خوداوه ند له م مه سه له و بابه ته دا خه لكى بانگ ده كات بو فير بوونى بابه ته كه ي پيشو و پيويسى نه م مه سه له يه پشت به ستن، داواى يارمه تى كړدن، نزا و پارانه وه، داوا كړدن، خوښه ويستى و په رستننى ته نيا په روه ردگار و به س. چونكه ته واوى به خشش و نيعمه ت و چا كه كان هى خوداوه نده. هركاتى له م پيگه يوه نه ويان خوښ بوئ و بيه رستن و پشتى پى بيه ستن، به ئاراسته و په هه ندى يه كه م واته يه كخواپه رستى (ټولويه ت و پووبويه ت) ده گن. بو نمونه نه گه ر به لا و پيشهاتيكى كه وړه بو كه سى بيته پيشه وه، يا به توندى تووشى هه ژارى بيت، ياخود ترس و دله پاكى داييگرى، به لآم نه و له باره گا و ديوانى په روه ردگاردا ده ست به نزا و

پارانه‌وه بکات و بلائیت‌وه و بگریست (وه له پینمونییه‌کان و شه‌ریعه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگار بو لا بردنی و چاره‌سه‌رکردنی گرفته‌کانی که‌ک وهریگری) په‌روه‌ردگار تام و چیرزی موناجات و نزا و پارانه‌وه‌ی پیده‌به‌خشیت و گرفت و نیگه‌رانییه‌که‌ی چاره‌سه‌ر ده‌کات و لای ده‌بات.

ته‌وه‌ری شه‌شهم: زیانه‌کانی وابسته‌ بوون به غه‌یری خواوه:

یه‌کټکی تر له هوکاره په‌یوه‌ندیداره‌کان به خوشبه‌ختی و کامه‌رانی مروغه‌وه ناسینی نه‌م حه‌قیقه‌ت و راستییه‌یه‌ که، وابسته‌ بوون به غه‌یری خواوه - نه‌گه‌ر له پاده‌به‌ده‌ر و زیاد له پټ‌ژه‌ی پټویست و له ده‌ره‌وه‌ی سنووری شه‌ری بیټ - زیان که‌لیکی زوری بو مروغه‌ به‌دواوه ده‌بیټ و له پټ‌گه‌ی به‌ندایه‌تی کردنی په‌روه‌ردگارا تووشی گرفتی ده‌کات.

هه‌رکاتی ئینسانی زیاد له پټویست به‌خواردنه‌وه، پو‌شین و خه‌وتن له گه‌ل هاوسه‌ره‌که‌ی دا وابسته‌ بیټ و خوشی بووټ، نه‌و کاروکرده‌وانه له پټ‌گه‌ی گوټ‌پایه‌لی، په‌رستش، پاک کردنه‌وه و چاکسازی گرفت گه‌ل دینټه‌ پټشه‌وه.

مروغه‌ هه‌ر که‌س و هه‌ر شتیکی جگه له په‌روه‌ردگار خوش بووټ، ده‌بی پوژنی له پوژان وازی لی بهیننی یاخود له ده‌ستی بدات، هیچ چاره‌یه‌کی تری نییه. نه‌گه‌ر نه‌وی به‌پټچه‌وانه‌ی په‌زامه‌ندی خوداوه‌نده‌وه خوش ویستی، به‌دلنیا‌یه‌وه نه‌و خوشویستن و نه‌ویندارییه به زه‌ره‌ری نه‌و ده‌بیټ و هه‌مان نه‌و نه‌ویندار و خوشه‌ویسته له دنیا یا له دواپوژدا ده‌بیټه‌ مایه‌ی په‌نج و نازار و مه‌ینه‌تی نه‌و و به زوری له هه‌ردوو دنیا‌دا په‌نج و نازاری تووش ده‌بیټ.

په‌روه‌ردگاری مه‌زن و به‌ده‌سه‌لات ده‌فه‌رمووټ: ﴿...وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ (۳۴) يَوْمَ يُخْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فُتُكْرَىٰ

بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ﴿٣٤﴾ تهوبه ۳۴-۳۵.

واته: ((جا نه وانهی که ئالتون و زیو کوّ ده که نه وه و قایمی ده که ن و له پیناوی رپیزی خوادا و بوّ په زامه ندی نه و نایبه خشن و نه وه مژده ی سزایه کی پر ئیشیان بده ری...!! (نه و سزا سه خته) له پوژیکدا ده بیّت نه و پاره و سامانه ی کو یان کردوه ته وه، له دوزه خدا سوور ده کریته وه، ناو چاوان و لاته نیشت و پشتیانی پی داخ ده کریّت، ئینجا پییان ده وتریت: نه مه نه و سامانه یه که کوّتان ده کرده وه بوّ خوّتان، ده بچیزن سزای نه وه ی که بوّ خوّتان کوّ ده کرده وه)).

هه روه ها ده فهرموویت: ﴿فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ﴾ تهوبه ۵۵.

واته: ((نه ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)، نه ی ئیماندار! نه مال و سامان و نه نه وه یان سه ر سامت نه کات به باشیان بزانیّت، چونکه به راستی خوا ده یه ویت له ژیا نی دنیادا تووشی به لا و سزایان بکات له پتگه ی مال و سامان و نه وه یانه وه و گیانیان ده ربیت، له کاتی کدا که نه وان بی باوه پن)).

__ زهره ر و زیانه کانی دنیا ویستی (وابه سته بوون به دنیا وه):

دنیا ویسته کان به رده وام تووشی سی شت ده بن:

* سه رقال بوونی به رده وام.

* په نچ و ئازاری هه می شه یی.

* په روّشی و په شیمانی بی کوّتا.

نه مه له و پوه وه یه که خوّش ویستوانی دنیا به و نه ندازه یه ی که مال و سه روه ت کوّ بکه نه وه، چاویان له دوا ی به ده ست هیّانی مال و سه روه تی زیاتره و ته ماشای ده و له مه نده کانی سه رووی خو یان ده که ن. (ده توانین بلّین سروشتی مروّ به جوړیکه

که وا حەز بە زیاده دەکات لە مال و سەرودەدا و بەهیچ شتێ تێر نابێت، مەگەر خوڵ تیری بکات! . وەرگێڕی کورد)

بە هەمان شێوە کە لە فەرموودەیەکی سەحیحدا لە پێغەمبەری خواوە (صلی اللہ علیہ وسلم) هاتوو کە فەرموویەتی: ((لوکان لابن آدم وادیان من مال لا بتغی لهما ثالثاً)).^{۶۹}

واتە: ((ئەگەر مڕۆڤ هێندە ی دوو شیو (دوول) سەرودە و سامانی هەبێ، ئارەزوو دەکات کە خوژگە شیوێکی ترم هەبوایە، واتە داوای شیوی سییەمیش دەکات!!)).
ئێین ابی دنیا دەگێڕێتەو کە: حەسەنی بەصری (خوای لی پازی بیّت) بو ئەم مەبەستە نامەیەکی بو عومەری کوپی عەبدوالعەزیز (خوای لی پازی بیّت) نووسی: ((دوینا پێگەی سەفەرە، نەک شوینی مانەو، مڕۆڤ بو سزادان و تۆلە سەندنەو هاتوو تە ئەم دونیایەو. ! (دیارە مەبەست لەوێ کە مڕۆڤ بە مەبەستی تۆلە سەندنەو پەوانەی دنیا کراو. ! بو ئەو دەگەڕێتەو کە کاتی باوێ ئادەم و دایە حەوا دەکەوێ ژێر کاریگەری پیلان و فڕوفیللەکانی شەیتان و لەبەری داری دەخوێ و دواتر بە مەبەستی نا فرمانی کردن بەرامبەر بە فرمانەکانی خودا، پەرورەدگار بەو مەبەستەو پەوانەی سەر زەوی کردن. وەرگێڕی کورد).

ئەو سەرکردەی باوێرداران. ! چاکترین توێشووی دنیا واز هێنانە (لەخۆش ویستن و وابەستە بوون بە دونیایە)، بێ نیاز بوون لە دنیا و ئەو نیازمەند بوون وایە، دنیا هەر جارە و کەسێ دەکاتە قوربانی، ئەوێ کە دونیای خۆش دەوێ و دنیا ویستە، بچوکی دەکاتەو و ئەو کەسەیش کە بەدوای کوێکردنەوێ مال و سەرودەوێ (بەبێ گوێدانە هاوکیشە شەڕعییەکان لە ویست و نییەت و کڕین و فرۆشتنەکانیدا)، لە دواوژدا هەژار و بێ بەش دەبێت.

دونیای (که همووی بیټه مایه ی هم و خه م و وابهسته بوونی ئاده می و زیاده له پیویست دلی پی خوش کات) وهك ئوه وایه که یهکی له ئیمه ئاگایانه جامی ژهر بخواته وه و گیانی خوئی له دهست بدا!.

ئهی گهره ی باوه پداران! تو له دنیا دا وهك که سی وابه که برین و زامی خوئی چاره سهر دهکات و بو پاکردن و دهر بازبوونی له مهینه ت و ئازاری درێڅایه ن خو پاکرو پاره ستاو ده بی له به رامبه ر دهوا و دهرمانی تال به مه بهستی چاره سهر.

ئهی گهره ی باوه پداران! له م دنیا هه لڅه له تیڼه ره، پر له داو و ته له و خه یال و په ریشانی و که ساسیه یه به ئاگابه و وریابه. دنیا یه که به جوړه ها فریو فیل و که ساسی و په ریشانی خوئی پازاندووه ته وه و مروڤه کانی هه لڅه له تاندووه و به توندی تامه زوئی چاوپیکه وتن و بینینی خوازیاره کانیه تی و وهك کچیکی پازاوه وایه که چاوه کانی سهرسام و دله کانی گیروده ی خوئی کردووه و تهواوی خوازیڼه کانی تووشی شه پر و شو پر دهکات، نه که ر توژی مه جالی بینین و گه یشتن به ئه ویندار و عاشقی بدات، هه لی ده خه له تیڼی و تووشی له خو بایی بوون و سه ریخی بوونی دهکات و دواپوژی له بیر ده باته وه و دلی ئه و سه رقال دهکات به خو یه وه و به ره و پرڼگه ی گومپایی هانی ده دات و به ره و پیښه وه ی ده بات و له کو تاییدا په شیمانی و پرهنج و ئازاری به قورسایی شاخیک ده خاته سهر شانی و له ژیر نارپه حه تیبه کانی مردن و په شیمانییه کانی له دهست دانی هه موو شتی له ناوی ده بات و تیکی ده شکینی.

به لام ئه وینداری که پی نه گات و نه ییبنیت، ژیا نی خوئی له نیو غه م و په ژاره و نیگه رانی دا نفورم دهکات و تووشی تهواوی نارپه حه تیبه کانی ده بیته وه، به لام هیچ کات به ئامانجی خوئی ناگات و له کو تایی دا به بی تویشوو به جی ده هیلی و له قیامه تیشدا له شوینی و یستراو بی به ش ده بیته.

ئهی گهره ی باوه پداران! له بری چا وچنوکی و چلیسی بو به دهست هینانی دنیا، به توندی لی دوور بکه وه ره وه و دووره په ریژی لی بکه. چونکه هه ر کاتی که دنیا

په رستان ده‌کونه نڼو خوشی و که‌یف خوشیبه‌که‌وه، زوری پی ناچی که ده‌کونه نڼو چهرمه‌سهری و نارپه‌ه‌تی و نه‌زیی‌ه‌ت و ئازاره‌وه. ئالوده بوون و دل په‌نجان و ده‌وله‌مندی و هه‌ژاری له دنیا‌دا پی‌که‌وه گری دراون و له‌ناو چون تیدا له‌که‌ل مانه‌وه مه‌ودایه‌کی که‌میان هه‌یه و که‌یف‌خوشی و خه‌م و نارپه‌ه‌تی دنیا پی‌که‌وه تی‌که‌لی به‌کتر بوون.

ناره‌زووه‌کانی هه‌موویان درۆ و ده‌له‌سه‌ن و هیوا و ئومید بوون پی‌ی وه‌ک نا‌ئومیدی و بی هیوایی وابه، پاکیه‌تی نه‌وشتی نییه جگه له پیس بوون و زیان تیدا شتی نییه جگه له په‌نج و ئازار و ده‌ردی سهری نه‌بی.

نه‌گه‌ر په‌روه‌ردگاریش هه‌والی‌کی لی نه‌دابای و نمونه‌یه‌کی لی نه‌ده‌هینایه‌وه، نه‌وا فه‌وتای و نابودی خودی دنیا خوی، خه‌وتوه‌کانی له‌خه‌و پاده‌په‌راند و نه‌زان و بی ئاگاکانی‌شی هوشیار ده‌کرده‌وه، له‌کاتی‌که‌دا که‌ په‌روه‌ردگار (جلّ جلاله‌) سه‌بار‌ه‌ت به‌ په‌یوه‌ست بوون و سه‌رقال بوون (زیاد له‌ پتویست وه‌ک هوکاری له‌پیناو په‌رستشدا) ئاگاداری داوه (ئاگاداری کردوونه‌ته‌وه).

به‌لای په‌روه‌ردگاره‌وه دنیا‌ی (به‌ بی‌ ئیمان و باوه‌پ) هیچ نرخ و به‌هاو پله و پایه‌یه‌کی نییه و له‌وساته‌وه که‌ دروستی کردووه، به‌چاوی به‌به‌زه‌یی و میهره‌بانیه‌وه ته‌ماشای دنیا په‌رستانی، نه‌کردووه، (واته نه‌و که‌سانه‌ی که‌ دنیا ده‌په‌رستن و پشتیان کردووه ته‌ په‌روه‌ردگار و ناپه‌رستن و فه‌راموشیان کردووه، وه‌رگیزی کورد) کلیلی ته‌واوی سه‌روه‌ت و سامان و خه‌زینه‌کانی دنیا‌یان دایه‌ ده‌ست پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به‌لام ئاماده نه‌بوو که‌وا قبوولی بکات. ! چونکه نه‌یده‌ویست شتی‌کی خوش بوو‌یت که‌وا بی‌ته‌ هو‌ی که‌مکردنه‌وه‌ی خوش ویستنی خودا له‌ دلیدا. ! وه‌ بی‌خاته سه‌رتر له‌و شوینه‌ی خوداوه‌ند دایناوه‌. !

بو‌یه نه‌وه‌ی - خوش ویستنی سه‌روه‌ت و سامان له‌ پاده‌به‌ده‌ر - له‌ چاکه‌کاران و پارێزکاران و که‌سه‌ پاکه‌کان دور خستوه‌ته‌وه، به‌لام بو‌ه‌له‌خه‌له‌تاندنی دوزمن و

ناحه زه کانی بواړی پیداون و هه څه له تینراوه کان، نه وانه ی که سهرودت و سامانیان به ده ست هیڼاوه، هه ست ده کهن و گومان ده بن که په روه ردگار به هو ی ده و له مه ندییانه وه پړزی گرتوون و پله و پایه یانی به رز کردووه ته وه و له بیریان چووه ته وه که: پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هه ندی جار له تاو برسپیه تی دا به ردیگی ده به ست به سنگی خو یه وه!!).

حه سهنی به صری له شوینکی تر دا فهرموویه تی: ((که سانی که دونیا یان زیاد له پیویست و به شیوه یه کی له راده به دهر خوش بوویت، نه و د دنیا به دارا هه لیانده واسی و له ناویان ده بات. ! دنیا به هیچ و پوچ و بچوک بزائن، چونکه ناسووده ترین و نارامترین باروودوختان بو ده سته به ر ده کات و فراهه م ده کات)).

قسه له سهر دنیا و سزا و تولی دنیا په رستان و شوینکه وتوانی دنیا (که ته وای هه م و خه میان کوکړدنه وه ی سهرودت و سامانه و به س) زور فراوان و گه لی زوره .

گه وره ترین خه م و په ریشانی نه و که سانه ی که باوه رپیان به دنیای پاش مردن و بینینی په روه ردگار نییه، نه وه یه که و به هه مان نه ندازه ی که له هه ول و کوشش دابوون بو کوکړدنه وه ی مال و سهرودت له دنیادا، نه و به هه مان نه ندازه ش تووشی په شیمانی و خه م و خه فته ده بن.

گه ر ده ته ویت ناگات له و په نج و نازار و نا په حه تیبه بیت که دنیا په رستان تووشی ده بن، نه و باروودوخی نه و انیش وه ک باروودوخی که سیکی نه ویندار و گیروده هه ست پی بکه، که هه ر کاتی له یاره که ی نریک ده بیت ه وه، نه و یاره که ی پوی لی هه لده چه رخی نی و به لینه که ی خوی ناباته سهر، وازی لی ده هی نی و به جی دلیت و له پیش چاو خوشه ویسته که ی دا له گه ل دوزمه که ی دا ده بیت ه هاوړی و نه و له و کاته دا و له و باروودوخته دا له خراپترین و سزادارترین باروودوخی ژبانی دا جیگیر ده بیت. ! چونکه نه و یاره ی که نه و ناماده یه له پیناوی دا گیانی خوی به خت بکات و

بیه‌خشی، بئ وه‌فا و پرپه له ئازار و دل ئیشان، له گه‌ل هه‌رکه‌سی‌کدا که ده‌بیته هاوپی خیرا بو لای خوئی پاید‌ه‌کیشی، ته‌واو خیانه‌ت کار و که‌سیکی ناپاکه و پره‌گ و پیشه‌ی نییه و هه‌ر جاره و به‌جوئی په‌نگی خوئی ده‌گوپی. دلدار و یاری که له گه‌ل مال و سه‌روه‌ت و گیانی ئه‌وینداره‌که‌ی - که په‌ریشان و گیرو‌ده‌ی ئه‌وه - ناپاکی ده‌کات، ئه‌وینداری که هیچ که‌س و هیچ شتی نابینی جگه له ئه‌و و هه‌روه‌ها جگه له ئه‌ویش که‌سی تر نانا‌سی و جگه له که‌یشتن و بوون له گه‌ل ئه‌ودا هیچ هه‌م و خه‌میکی نییه. ئه‌گه‌ر ئه‌و ئه‌ویندار و عاشقه جگه له‌م عه‌ودال و شه‌یدا بوون و وابه‌سته بوونه به‌و دلدار و یاره له‌ده‌ست چووه‌ی هه‌م و خه‌میکی تری نه‌ده‌بوو. ئه‌مه بو ئازاردانی ئه‌و به‌س بوو له کاتی‌کدا ئه‌و دلداره ئه‌وی له ته‌واوی خو‌شی و تام و چیژه‌کانی تر بئ به‌ش کردووه و سه‌دان به‌رامبه‌ری ئه‌و خو‌شی و که‌یف خو‌شیه‌ی ئه‌وینداره‌ی له په‌نج و ئازادا ده‌بیته و له هه‌مووی خراپ‌تر له کو‌کردنه‌وه‌ی تویشووی دوا‌پوژ و هه‌ول و تیکۆشان بو به‌رژه‌وه‌ندی دنیا و به‌خته‌وه‌ری و کامه‌رانی دوا‌پوژ بئ ناگای کردووه.

— په‌نج و ئازاری هاو‌ده‌می له گه‌ل غه‌یری په‌روه‌ردگارا :

مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه ئه‌گه‌ر بیته و که‌سی یاخود شتی له‌پێناو غه‌یری په‌روه‌ردگارا خو‌ش ده‌و‌یت و له‌پێناو به‌ندایه‌تی کردن، په‌ی‌په‌وی کردن و په‌رستنی دا به‌کاری نه‌هێنیت، هه‌مان ئه‌و خو‌شه‌ویسته ده‌بیته هو‌ی سزا و په‌نج و ئازار و ده‌ردی سه‌ری و پیش ئه‌وه‌ی دونه‌ی پاش مردنی بیته، ئه‌و له‌م دونه‌ی دا تووشی سزا و به‌لا‌گه‌لیکی زو‌ر ده‌بیته.

هه‌رکاتی که پو‌ژی دوا‌ی بیته پیشه‌وه، ته‌واوی خو‌شه‌ویستان جگه له‌وانه‌ی خو‌ی، ده‌سپێریته ده‌ستی یار و خو‌شه‌ویسته‌کانیان و له گه‌ل ئه‌واندا له‌خو‌شگوزه‌رانی یاخود سزا و به‌هه‌شت و دو‌ژه‌خدا ده‌کاته هاو‌پی.

له‌م په‌یوه‌ندییه‌دا به‌که‌وا مال و سه‌روه‌تی که‌سیکی ده‌وله‌مه‌ند - بئ ئیمان و ناپا‌ریزکار - وه‌ک ماریکی ترسناکی لی ده‌کات و وه‌ پئی ده‌لێن (من هه‌مان ئه‌و

سه‌روهت و سامانه‌ی توّم، بَلّیسه و کلّیه‌ی ناگر ده‌کا به پوویدا که، نِیو چاوان و برو و پشّتی نه و ده‌سووتیّن^{۷۰}.

نه‌وانه‌ی که ته‌واوی هم و خه‌م و ئه‌وین و تامه‌زوییان بو که سانی جوان و سه‌رنج‌پاکیش له پیگه‌ی حه‌رام و نا‌په‌واوه و بو ته‌ماشاکردن و به‌ده‌ست هینانی له پیگه‌ی نا‌په‌وا و پیگه‌ی پی نه‌دراوه‌وه که لک وهرده‌گرن، له گه‌ل یار و دلداره‌که‌یدا (معشوق) له جه‌ه‌ننه‌مدا له‌پال به‌کتردا دایان ده‌نِین. (بو زیاتر پوونکردنه‌وه، مه‌به‌ست له‌وه‌ی سه‌ره‌وه ئه‌وه‌یه که‌وا نه‌و که‌سانه‌ی که له پیگه‌ی نا‌په‌وا و حه‌رامه‌وه، ته‌ماشای که‌سانی پوومه‌ت جوان و دهم و چاو جوان ده‌که‌ن و خو‌شیان ده‌وین، خو‌شه‌ویستییه‌کی وه‌ها که تووشی تاوان و لادانیان ده‌کات. که لی‌ره‌دا زیاتر مه‌به‌ستی ئافره‌تانه، چونکه پیاوان زیاتر ده‌که‌ونه ژیر کاریگه‌ری جوانی و ناسکی ئافره‌تانه‌وه، نه‌وا له دوا‌پوژدا له گه‌ل نه‌و که‌سانه‌دا کو ده‌کرینه‌وه. وه‌رگپری کورد).

په‌روه‌ردگاری که‌وره و به‌ده‌سه‌لات ده‌فه‌رموویت: ﴿الْأَخْلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ﴾ زو‌خه‌ف ۶۷.

واته: ((دوستان و براده‌ران هه‌ر هه‌موو له‌و پوژده‌دا دوژمنی به‌کترن، هه‌موو رقیان له یه‌ک ده‌بیته‌وه، جگه له‌و که‌سانه‌ی که له‌سه‌ر بنچینه‌ی ته‌قوا و خواناسین کو‌بوونه‌ته‌وه و براهه‌تیان به‌رپا کردووه)).

په‌روه‌ردگاری مه‌زن و به‌ده‌سه‌لات ئاماژه‌ی به‌م پاستی و حه‌قیقه‌ته‌ کردووه که‌وا که‌سانی که له‌م دونیا‌یه‌دا له سه‌ر بناغه و بنه‌مای هاوه‌ل بریاردان و بی باوه‌پی (شرك و کفر) به‌کتریان خو‌ش ده‌وی، له پوژی دوا‌یی دا نه‌فرین له یه‌کتر ده‌که‌ن و به‌بی نه‌وه‌ی که‌سی یاخود شتی چاو‌دی‌رییان بکات و ئاگای لی‌یان بی‌ت، ده‌خرینه نِیو ناگری جه‌ه‌ننه‌مه‌وه.

دلدار و یار (عاشق) له دنیا و دواړوځا له گه ل' نه ویندار و خوشه ویسته که ی (معشوق) خویدا هاوړې ده بیټ. له بهر نه ویه که په روه ردگاری مه زن و به ده سلا ت له دواړوځا به بنده کانی خو ی ده فهرموویت: ((مه گه نادادپه روه رانه یه، که نه گه ر بیټ و هر که سیك له گه ل' نه و که سیدا که کردوویه تی به گه وره و خوشه ویستی خو ی له دنیا دا، بکه یته هاوړې و هاو ده می یه کتر)).

(لیرده دا مه به ست نه ویه که و نه و که س ی که له دنیا دا له گه ل' که سانی تاوانبار و مله وړدا هاوړې و هاو ده م بووه و کردوونی به گه وره و خوشه ویستی خو ی، نه و په روه ردگار له دواړوځا هره ده یانکاته هاوړې و هاو ده می نه و که سانه و له گه ل' نه و جوړه که سانه دا ه ل'س و که وتیان له گه ل' ده کات و حه شریان ده کات و نه مه ش هیچ نادادپه روه رانه نییه، به لکو بگره کاریکی دادپه روه رانه و په وایه. وهر گپړی کورد). پیغه مبه ری خوداش فهرموویه تی: ((المرء من احب)).^{۷۱}

واته: ((مروځ له گه ل' خوشه ویسته که ی دا هاو ده م و هاوړې ده بی)). په روه ردگاری مه زن و به توانا ده فهرموویت: ﴿وَيَوْمَ يَعْصِي الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا (۲۷) يَا وَيْلَتَى لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فَلَانًا خَلِيلًا (۲۸) لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خُلُوًّا﴾ فورقان ۲۷ - ۲۹.

واته: ((پوځيک دیت سته مکار قه پ ده کات به هه ردو ده سستی خویدا و گاز له هه ردو ده سستی خو ی ده گریټ (له په شیمانی داو) ده لیت: خوځکه له گه ل' پیغه مبه ردا (صلی الله علیه وسلم) پښازی نیامان بگرتایه. ! مه رگ بو خوم، خوځکه فلان که سم نه کردایه ته هاو له و دوستی خوم (چونکه سهری لی شیواندم). به راستی گومړا و سهر لیشیواو و ویلی کردم له بهرنامه ی خوا، دوی نه ویه که پیم راگه یه نرابوو شه یتان هه میسه و بهر ده وام هانی مروځ ده دات بو گونا و تاوان، له کاتی ته نگانه شدا پستی بهر ده دات (!)).

هه‌روه‌ها ده‌فرمووئیت: ﴿اٰخْشُرُوا الَّذِیْنَ ظَلَمُوْا وَاٰزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوْا یَعْبُدُوْنَ (۲۲) مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ فَاهْلُوْهُمْ اِلٰی صِرَاطِ الْجَحِیْمِ (۲۳) وَقَفُوْهُمْ اِنَّهُمْ مَسْئُوْلُوْنَ (۲۴) مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُوْنَ﴾ صافات ۲۲ - ۲۵.

واته: ((خوای گه‌وره‌ فرمان ده‌دا به‌ فریشته‌کان هه‌موو ئه‌وانه‌ی سته‌میان کردووه‌ کو‌یان بکه‌نه‌وه‌، خو‌یان و هاوسه‌رانیان، خو‌یان و هاوشیوه‌یان و ئه‌و شتانه‌ش که‌ ده‌یانپه‌رست... له‌ جیاتی خوا، ئینجا پئینماییمان بکه‌ن بو‌ پئگه‌ی دۆزه‌خ، چونکه‌ بئ‌ باوه‌پ و تاوانبارن. له‌ کاتی پاپیچ کردنیاندا فرمان ده‌دری‌ت: ئاده‌ی بیانوه‌ستی‌نن، بیگومان ئه‌وان په‌رسیار لی‌کراون. پئیان ده‌وتری‌ت: ئه‌وه‌ چیتانه‌ بو‌ پشتی به‌کتر ناگرن، بو‌ به‌رگری له‌ به‌کتر ناکه‌ن؟!)).

حه‌زده‌تی عومه‌ری کو‌پی خه‌تتاب ده‌رموویه‌تی: ((ازواجهم! واته: هاوشیوه‌ و هاو پئبازانی ئه‌وان)).

خوای گه‌وره‌ ده‌فرمووئیت: ﴿وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ﴾ ته‌کویر ۷.

واته: ((کاتی گیانی هه‌رکه‌سی ده‌گه‌رپته‌وه‌ بو‌ لاشه‌ی و جووت ده‌بی‌ته‌وه‌ له‌ گه‌لیدا)).

هاوشیوه‌ و هاوپێکان له‌ پال به‌کتردا داده‌نن و ده‌یانکه‌نه‌ هاوده‌م و نزیک‌ی به‌کتر، چاکان له‌ گه‌ل چاکاندا و خراپه‌کارانیش له‌ گه‌ل که‌سانی خراپدا کو‌ ده‌که‌نه‌وه‌ و ده‌یانکه‌نه‌ هاوده‌م و هاوپێی به‌کتر.

مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه‌ که‌وا هه‌رکه‌سی، که‌سی یا شتیکی تری جگه‌ له‌ په‌روه‌ردگار (زیاد له‌ پئویست و پێگه‌ پیدراو) خوش بووئیت، ئه‌گه‌ر به‌ده‌ستی به‌ی‌نی، یاخود نه‌توانی پئ‌ی بگات، به‌و ئه‌ندازه‌ و پێژه‌یه‌ی که‌ په‌یوه‌ندی و خزمایه‌تی و نزیک‌ی له‌ گه‌لی دا هه‌یه‌، تووشی په‌نج و ئازار و په‌ریشانی ده‌بی‌ت. بو‌ به‌ده‌ست هینانی، تووشی په‌نج و ئازارگه‌لیکی زۆر ده‌بی‌ت و گه‌ر له‌ ده‌ستیشی بدات، هی‌نده‌ داخ و خه‌فه‌تی بو‌ ده‌خوات، ده‌ به‌رامبه‌ر ئه‌و تام و چێژ و خوشییه‌ی که‌ لئ‌ی بینوه‌.

فما فی الارض اشقی من محب	وان وجد الهدی حلو المذاق
تراه باکیا فی کل حال	مخافه فرقه او لاشتیاق
فیکى ان نأوا شوقا الیهم	ویبکی ان دنوا حذر الفراق
فتسخن عینه عند التلاقی	وتسخن عینه عند الفراق

واته: ((چاره په شتر له نه ویندار (عاشق) له سهر پووی زهوی کهسی تر نییه، نه گهر چی وا گومان ده بات و ههست ده کات که وا شوینکه وتنی هه وا و ناره زوو شیرینه. به لام هه میسه له باروودوخی گریانوی دا ده بیینی. ! چونکه به هوئی تامه زرویی بینینی یار، یاخود دوورکه وتنه وه لیئی، هه میسه له ترس و دلّه پاوکیډایه. هه رکاتی یاره که ی (معشوق) پووی لی هه لده چه رخیئی و لیئی دوور ده که ویتنه وه له تاو تامه زرویی بینینیدا دهست ده کات به گریان و فرمیسک پرشتن و هه رکاتیکیش که دلداره که ی له پالیدا بیت به هوئی ترس و دووری و دابران تووشی نیگه رانی و په رووشی ده بیت. له کاتی بینینیدا چاوه کانی له تام هه نسک و فرمیسکا گهرم ده بن و له کاتی فیراق و دابرانیشدا دووباره چاوه کانی پر ده بن له فرمیسک و ده گریټ)).

لیکولینه وه، به دوا داجوون، نه زموون و په ند وه رگرتن، نه م راستی و حقیقه ته مان بو پشت راست ده که نه وه. بویه پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموویت: ((جگه له زیکرو یاد (به ندایه تی و په پیره وی کردن له پینوینی په روه ردگار) هه روه ها نه وه ی که ده بیت هه کامه رانی و خوشبه ختی مروث، ته وای دنیا و نه وهش که له دنیا دایه، نه فرینیان لی کراوه)).

زیکرو یادی خدوده ند به واتای ته وای جوړه کانی به ندایه تی و په پیره وی کردنه کانه، هه رکه سی له هه ر بواریکدا له فرمانه کانی په روه ردگار (جلّ جلاله) په پیره وی بکات و له قه ده غه کراوه کانی (نه هی) دووره په ریژی بکات، نه و کاره ی به زیکرو یاد و په رستشی په روه ردگار له قه لاهم ده دری، نه گهرچی زمانیشی به زیکری خدوده ند پاراوه بیت و سه رقان نه بیت له و کاته دا.

به لَام هه ركه سى له ژيانى دا پښگه ى به نډايه تى په روه ردگار بگريته بهر (وه له كارووبارى بژيوى ژيانيدا هاوته ريب و هاوكيشه ئاينيه كان له بهرچاو بگريته) به هيچ جوړى ناكه ويته بهر ئه و نه فرين و له غنه ته وه.

__ بچووكى وهىچ وپوچى وابسته بوون به درووستكراوه كانه وه:

هوځارى حه و ته م سه باره ت به خوشبه ختى مروځ، ئه وه به كه له پشت به ستن و پوو تيكردن بو غه يري په روره دگار (جل جلاله) كه به دلتيايه وه خراپه و خراپه كارى و زهره ر و زيانى زورى به دواوه به ده بى دووره په ريزى بكات و لى دوور بكه ويته وه. خه لكانى كه بو به ده ست هينانى به رژه وه ندى و لابردنى زهره ر و زيان له ژيان و دواپوژياندا - دونيا و قيامت - جگه له تايين و پيښموني په روره دگار، له بيروباوه پ و كاروكړده وه دا په يوه ست ده بن، به پيچه وانى هيو و ثاره زووه كانيان پووبه پوى گيرو گرفت، له مېر و چاره نوو سيكي ته واو خراپ ده بنه وه، وه له هه مان لايه نه وه چاوه پي سهركه وتنيان ليوه ده كرد، تووشى شكست و تيشكان ده بنه وه و له برى ستايش و پيايه لدان، خراپه باسكردن و بچوك كړدنه وه و پاش مله ده بيستن. ته واوى ئه وانى كه وتران، خاوه نى نيشانه كه ليكن له قورشان و سوننه تدا و ليكو لينه وه و نه زمون ئه وانى سه لماندووه.

په روه ردگارى مه زن و به ده سيلات ده فهرمويت: ﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا﴾ (۸۱) كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ﴿مريم ۸۱ - ۸۲﴾.

واته: ((نه و بى باوه پانه له جياتى خوا جوړه ها شتى تريان كړدو ته وه خواى خويان تا پايه دارى و ده سه لاتيان (به خه يالى خويان) ده ست بكه ويته. نه خير، وا نييه (خه يالان خاوه)، نه و شتانه ئه وان ده پيهرستن، (له پوژى قيامتدا) باوه پريان به په رستنى ئه وان نييه و ناپه زايى ده رده بېرن، به لكو به سه ختى دژايه تيان ده كه ن و بهر په رچيان ده دهنه وه)).

هه روه ها دهه رمووئیت: ﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ يَنْصُرُونَ﴾ (۷۴) لَا يَسْتَطِيعُونَ
نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُحَضَّرُونَ ﴿﴾ یاسین ۷۴ - ۷۵.

واته: ((سهره پای ئهم هه مووناز و نیعمه ته ئاشکرایه، نه فامان: له جیاتی خواپهرستی، بت و شتی تر ده په رستن و بو ئه وهی له ته نگانه دا کو مه کی بکړین و سهر بخړین. به لام ناتوان سهریان بخن به لکو هر ئه مان بوونه ته سهر باز و پاسه وان بو بته کان و هه می شه له خزمه تیاندا ئاماده کراون)).

واته ئه‌وانه به هوئی خوا ناراست و دروژنینه‌کانیانه‌وه تووڤه ده‌بن و درووست وهك
ئه‌وه‌ی كه چۆن سه‌ربازی به‌رگری له‌خاك و ولات و گه‌له‌كه‌ی ده‌كات، له‌گه‌ل نه‌یارانیدا
ده‌جه‌نگی، له‌كاتی‌كدا نه‌و خودا دروژنینه‌به‌هیچ جوړی توانای به‌رگری كردن له
خوڤان و سه‌رخستنی ئه‌وانیانی نییه و جگه له بارو بارگرانییه‌ك به‌سه‌ریانه‌وه هیچی
ترنن.

پہرہ ردگاری مہ زن دہ فہ رموویت: ﴿وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيرٍ﴾
 ہود ۱۰۱۔

واته: ((ئیمه سته ممان ئی نه کردن به لکو هر خوڤان سته میان له خوڤان کرد، نه وسا نه و په رستراوانه یان که له جیاتی خوا هاواریان ئی ده کردن، فریای هیچ شتیکیان نه که وتن کاتیك فه رمانی په روهردگاری تو هات، هیچیان بو زیاد نه کردن جگه له تباحوون نه بئت!)).

هه روه ها ده فه رموئیت: ﴿فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ﴾ شوعه را

واته: ((که واته ئه ئیماندار، له گه‌ڵ خوادا هانا و هاوار بو‌به‌ناو خوایه‌کی تر مه‌به، چونکه به هۆی ئه‌وه‌وه تو‌ش له سزا دراوان ده‌بیت)).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَّخْنُولًا﴾ نه‌سرا

۲۲.

واته: ((نه‌ی ئینسان هه‌رگیز نه‌که‌یت خواجه‌کی تر بکه‌یته هاوتای خوا و هاوه‌لی بو
برپار بده‌یت، چونکه به‌و کاره‌ت زه‌بوون و خه‌جاله‌ت ده‌بیت)).

مروّقی هاوه‌ل برپارده‌ر (موشریک) له‌و خواجه‌ی که کردوویه‌تی به‌ په‌روه‌ردگاری
خوئی، هه‌ندی جار چاوه‌پیی سه‌رکه‌وتن و یارمه‌تی دان و هه‌ندی جاریش چاوه‌پیی
ستایش و هاندانی ده‌کات. په‌روه‌ردگاری مه‌زن (جلّ جلاله) ئیمه و نه‌وانی ئاگادار
کردووه‌ته‌وه و تیی گه‌یاندووین که، درووست پیچه‌وانه‌ی پیشبینی و چاوه‌پووانییه‌کانی
خوئیان ده‌بینن و تووشی سه‌ر لیشیواوی و نه‌گبه‌تی و چاره‌په‌شی ده‌بنه‌وه.

مه‌به‌ست نه‌وه‌یه که: پووتیکردن و پشت به‌ستن به‌ په‌روه‌ردگار له‌ بیروباوه‌پو کارو
کرده‌وه‌دا (بیروباوه‌پی به‌کخواه‌رستی و کاروکرده‌وه‌ی شه‌ری و پیگه‌ پیدراو) هوکارو
بناغه‌ی نه‌ساسی سه‌رکه‌وتن و سه‌ربه‌ری مروّقه‌کانه له‌ هه‌ردوو دونیادا، به‌لام
پووتیکردن بو‌لای که‌سیکی تر جگه له (الله) و هه‌لمزینی به‌خته‌وه‌ری و خوشبه‌ختی
جگه له پیگه‌ی پینموونی دا، ده‌بیته هو و بناغه‌ی سه‌رلیشیواوی و چاره‌په‌شی و
کلۆلی و سزای دنیا و دواپوژ.

له پاستی دا، خیر و چاکه‌ی دل و به‌خته‌وه‌ری و کامه‌رانی و ده‌ریاز بوونی دل له
(به‌ندایه‌تی کردن و داوای یارمه‌تی کردن) له په‌روه‌ردگاردایه و به‌س!

وه به‌دبه‌ختی و چاره‌په‌شی و له‌ناوچوون و زهره‌ر و زیانه‌ی که له ئیسته و
داهاتوودا تووشی ده‌بن، له (به‌ندایه‌تی کردن و داوای یارمه‌تی کردن) له
درووستکراوه‌کانه‌وه سه‌رچاوه ده‌گرن.

ته وهری جه وته م: ده سکه وتی درووستکهر و درووستکراو:

هوکاری هه شته م سه باره ت به به خته وهری و خوشبه ختی مروڤ، ناسینی ته م
 حه قیقه ت و راستیییه که، په روه ردگار ته وای به خشش و نیعمه ته کانی له خزمه ت
 مروڤه کاند ا دناوه و خوئی به ته وای لییان بی نیازه و پیویستی پییان نییه.
 په روه ردگاری بی نیاز، به خشنده، به به زه یی ومیهره بانه و له گه ل بی نیازیدا تیگرای
 ته و شتانه ی که پیویسته، له خزمه ت درووستکراوه کاند ا دایان، به رامبر به
 درووستکراوه کانی ویست و ئیراده ی خیری هیه و شه پی لی دور خستونه ته وه،
 ته وه ش نه ک له بری ته وه ی که و درووستکراوه کانی قازانچ و سوودیکی بو فره ا هم
 بکه ن و شه پ و خراپه یه کی لی دور بخه نه وه. چونکه په روه ردگار به و بوته یه وه
 درووستکراوه کانی خوئی به دی نه هیناوه، تا که م و کوپی خوئی به ته وای ته وان و
 لاوازی خوئی به هیزو توانای ته وان چاره سه ر بکات و فره ا هم می بکات و به هیچ جوئی
 پیویستی به درووستکراوه کانی نییه و لییان بی نیازه، سه باره ت به وه ی که و پوئی
 ته و بده ن و که لک و قازانجیکی پی بگه یه نن و یاخود به رگری لی بکه ن.

په روه ردگاری مه زن و به توانا ده فره رموویت: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ
 (۵۶) مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعِمُونِ (۵۷) إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ﴾
 زاریات ۵۶ - ۵۸.

واته: ((بیگومان من په ری و ئاده میزادم درووست نه کردووه ته نها بو ته وه نه بییت
 که من بپه رستن و فره مانبه رد ارم بن. نه پوئیم لییان ده ویت نه خواردن و خواردنه وه!
 چونکه به راستی هر خوا خوئی پوئی به خشه و خاوه نی هیز و ده سه لاتی پته وه)).
 هه روه ها ده فره رموویت: ﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي
 الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِّ وَكَبَّرَهُ تَكْبِيرًا﴾ نه سرا ۱۱۱.

واته: ((بشلی: سوپاس و ستایش بو ته و خوا به ی که که سی نه کردووه به پوئه ی
 خوئی و پوئه شی هه ر نییه، هه روه ها له مولک و مه مله که تیدا که سی نه کردووه به
 شه ریک و هاوتای خوئی، هه رگیز به هوئی بی ده سه لاتی و که م توانینه وه که سی

نه کړدووه به یاوهر و یاریده دهری خوځی، له بهر نه وه همیشه (الله اکبر) بللی و نه و به گوره و مهن بزانه)).

سهرپرشتی و ټاگاداری کړدن له درووستکراوه کان له لایه نه پهره د رډگار وه هیچ کات و به هیچ جوړی به هوځی لاوازی و که م و کوپی خوځه وه - خودی خوداوه ند - نییه، به پېچه وانه ی سهرپرشتی و خوش ویستن و ټاگاداری کړدن مروه کان له به کتر، خوداوه ند ته نیا له سهر پایه و بناغی په حمه ت، خوشه ویستی و به به زه یی و چاکه ی خوځه وه یه تی که ه واداران و شهیدایانی خوځ خوش ده ویت و له گه لپاندا به به زه یی و میهره بانه.

به لام مروه کان به و جوړدن که پهره د رډگار له باره یانه وه ده فهرمویت: ﴿...وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ...﴾ موحه ممه د ۳۸.

واته: ((هر خوا خوځی ده وله مهن د بی نیازه، هر ئیوه نه ژار و نه دار و که م ده ست و به نیان)).

مروه کان به هوځی لاوازی و پټویستی و نیاز له ئیسته و داهاتوودایه که چاکه له گه ل په کتر د ده که ن، نه گهر به ټامانجی به ده سته ینانی به رژه وه ندی و قازانجیکی ماددی و مه عنوی نه ده بوو هیچ کاتی چاکه یان له گه ل په کتر د نه ده کړد و ټاگایان له به کتر نه ده بوو. له پاستی دا که سی ټاگاداری که ر و چاودیری که ر، ټاگاداری له خوځی ده کات و چاکه و چاکه کړدن له گه ل خه لگی دا به هوکاری ده زانی بو به ده ست هی نانی به رژه وه ندی و دوورخسته وه و لابرندی زهره ر و زیان و خراپه. ټامانج و مه به ستی ټاده می که و ټاگاداری و چاودیری خه لگانی تر ده کات و هاوکارییان ده کات له دوو شت زیاتر نییه، یا نه مه یه که و ا چاوه پووانی نه وه یه که و ا پسته وخو له لایه نه و که سانه ی که چاودیری و هاوکاری کړدوون، بکه ویته به ر چاودیری و هاوکاریانه وه، یاخود له گه لپدا ببیته که سیکی چاکه کار و بکه ویته به ر چاودیری و هاوکاریانه وه، یاخود له گه لی دا ببیته که سیکی چاکه کار و بکه ویته به ر ستایش و پیا هه ل دانیانه وه، واته

له بهر نه وه ټاگادار و چاودېريان دهکات و پټويستيه که يان جي به جي دهکات، که خودی نه ویش پټويستی به هه مان چاودېری و هاوکاری و پټويستی ده بیت. له پاستیدا به چاودېری کردن و هاوکاری کردن و جي به جي کردن پټويستی و نیازه کانيان هاوکاری و چاودېری خوۍ کردوه.

يا خود ټامانچ و مه به سستی نه و نه و هیه که له دواړوژدا نه جر و پاداشتی په روه ردگار به ده ست بهیښی و له م کاته شدا دیسان نه و که سه چاکه ی له گه ل خویدا کردوه و چاوه پټی نه وه دهکات، له پوژیکدا که هیچ سه روه ت و سامان و مال و مندالی که کیش و قورساییه کی وه هایان نییه، نه و کاره چاکه و جي به جي کردن پټويستی و نیازی خه لکییه، ببیته هوۍ بی نیازی و پزگار بوونی، به لام نه و به هیچ جوړی له بهر نه م مه به ست و ټامانجه ناکه ویتته بهر تانه و توانچ و سه رکونه ی خه لکییه وه، چونکه نه و له و پوژده دا به ته و اوۍ نیازمه نده و هه ژاره و پټويستی و نیاز به شیکه له پټويستیه کانی نه و و که مالی و ته و اوۍ ئاده می نه و هیه که سه باره ت به به ده سته پټنانی به رژه وهندی و لابرډن و دوورخستنه وهی زهره ر و زیان و خراپه له خوۍ، کارا و پیداکر بی.

په روه ردگاری مه زن ده فهرموویت: ﴿إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوءُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبَرُوا مَا عَلِمُوا تَشِيرًا﴾ نه سرا ۷.

واته: ((نه گهر له کاتی ده سه لاتدا چاکه بکه ن، نه وه هه ر بو خوتان چاک و به سووده، نه گهر خراپه و تاوانیش بکه ن نه وه هه ر په خه ی خوتان ده گریتته وه، جا کاتیک که نوره ی نه نجامدانی به لټنی دواچار دیت، ئیمانداران کاریکتان پی ده که ن که له پووخسار تاندا په نگ بداته وه (چونکه نه وان دلټیان که هه مو نه و به لا و ناخو شییانه ی به سه ر که لانی موسلماندا به گشتی، هاتوه به شیوه یه کی پاسته وخو یان ناراسته وخو ده سستی نه وانی تیایه)، نه وسا ده با ئیماندار بچنه مزگه و ته وه وه کو

یه که مجار چوونه ناوی، ده با ئیتر ئیمانداران تۆلّهی خویان بکه نه وه و ده ستیان به سهر هه رچییه کدا ده پوات در یغی نه که ن (چونکه ئه وان له سته م و زۆرداری و خوین پژی در یغان نه کرد).^(۱)

هه روه ها ده فه رموویت: ﴿لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلِأَنْفُسِكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ﴾ به قه ره ۲۷۲.

واته: ((ئهی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) هیدایه ت و پینموونی و موسلمان کردنی ئه و خه لکه له سهر تۆ نییه (چونکه تۆ ته نها گه یاندنی په یامه که ت له سهره) به لام خوا هیدایه ت و پینموونی هه ر که سیکی بوویت ده کات، (به مه رجیک ئه و که سه ش پوی دلی بکاته ئیمان) هه ر خیری کیش ئه نجام به دن، ئه وه قازانجه که ی بو خۆتانه، ئیوه (ئهی بروداران) هیچ شتی که نابه خشن مه گه ر بو پره زامه ندی خوا نه بیته و هه ر خیرو چاکه یه کیش ئه نجام به دن پاداشته که ی ده ستان ده که ویتته وه، ئه وسا ئیوه به هیچ شیوه یه که سته متان لی ناکریت)).

وه په روه ردگاری مه زن (جل جلاله) له فه رمووده یه کی قودسیدا، که پیغه مبه ری خوشه ویست (صلی الله علیه وسلم) باسی کردووه و خستوو یه تییه پوو ده فه رموویت: ((یا عبادی! أنکم لن تبلغوا نفعی فتنفعونی ولن تبلغوا ضرری فتضرونی)).

یا عبادی! انما هی أعمالکم أحصیها لکم، ثم أوفیکم ایاها، فمن وجد خیراً فلیحمد الله، ومن وجد غیر ذلك فلا یلمن إلا نفسه.^{۷۲}

واته: ((ئهی به نده کانم! له راستی دا ئیوه ناگه نه جی و شوینی تاکو که لک و قازانجیکم پی بگه یه نن و ناگه نه جی و شوینی کیش، که زه ره ر و زیانیکم پی بگه یه نن.!

ئهی به نده کانم! ئه وه ی که ئه نجامی ده دن کاروکرده وه ی خۆتانه، که بو تانی ده ژمی رم و تۆماری ده که م بو تان و کاروکرده وه کانتان ده که مه هو کاری مو عامه له

کردن له گه لټاندا، هر که سې خېر و چاکه نه نجام بدات، سوپاس و ستایشی په روه ردگاری بکات و هر که سې به پېچه وانه وه کاری کرد و جوولایه وه، جگه له خوۍ که سټیکي تر نه خاته بهر سه رزه نشت و لوڼه کردنه وه)).

__ ئامانجی خه لکي که لک و قازانجی تو نښه:

ئامانج و مه به سټي خه لکي له هاوکاري و يارمه تي دان و چاودپړي کردني تو به پله ی به که م خېر و چاکه و به رزه و هندی تو نښه، به لکو پېش نه وه، به دواي که لک و قازانج و به رزه و هندی نښسته و داهاتووي خويانن! . به لام په روه ردگاري بي نياز و ده هنده، ئامانجی جگه له که لک و قازانج گه ياندن به تو ئامانج و مه به سټیکي تري نښه، که لک و قازانجی پاک، که هيچ دودلی له به ده ست هينانی قازانج و به رزه و هندی و لبردن و دوورخستنه وهی زهره ر و زيان بو ټو به دواوه نښه. به لام ټو سود و قازانجهی که خه لکي ده یه وي به نښه ی بگه یه نی، هندی جار به زهره ر و زيانی تو ته واو ده بیت. ټه گه ر چی ته نيا منه ت خستنه سه ربی به سه ر نښه وه.

له م باره یه وه تی بفکره و بیر بکه ره وه. ! چونکه پووتیکردن و سه رنجدان و ته گبر کردن له م باره یه وه، له پاريزگاري کردن و دوور که وتنه وه له پووتیکردن به ره و دروستکراو و پشت به ستن پیی دوورت ده خاته وه و ده تپاريزی و وات لی ده کات که به پېچه وانه ی پښموونی شه ريعه تی په روه ردگار چاوه پووانی به ده ست هينانی که لک و قازانج و دوورخستنه وهی زهره ر و زيانيان لی چاوه پی نه که يت و وابه ستیان نه بیت و دلیان پی خوش نه که يت، چونکه خه لکي پېش نه وهی به دواي خېر و چاکه و به رزه و هندی تو وه بن، به دواي قازانج و به رزه و هندی خويانه وهن.

ټه مه شتيکه که له نيوان زوږبه ی خه لکي دا باوه و له په یوه ندي و هه لس و که وتیاندا پوون و ناشکرايه. مندا ل له گه ل دايک و باوکی دا و ژن له گه ل هاوسه ره که ی دا و کرېکار له گه ل خاوه ن کاره که ی دا و شه ریک له گه ل هاوکار و شه ریکه که یدا، هه مان ټه م ئامانج و مه به ستیان هه یه و ده یگر نه بهر.

که سِی خوشبخت و کامه رانه که: ته نیا له پیناو په زامه ندى خداوه ندا (جلّ جلاله) چاودېرى و هاوکار بیان بکات و چاکه یان له گه ل دا بکات و سه بارهت به نه وان ترسیان له په روه ردگار ه بې، له ترسی په روه ردگار دا نه و نه که نه شه ریکی نه و هیوا و نومېدى ته نیا به خداوه ند ه بې، له م هیوا و نومېده دا نه وانی له گه ل خداوه ندا هاوته راز و هاوسان نه کات، نه وانی له بهر په زامه ندى و خاترى خوا خوش بووېت و له خوشه ویستیان له گه ل په روه ردگار دووره په ریزي بکات و دوور بکه وېته وه.

به هه مان شیوه که دۆستان و خوشه ویستانی په روه ردگار ده لّین: ﴿إِنَّمَا نُنْعِمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا﴾ نینسان ۹.

واته: ((ده لّین: بېگومان نیمه نه م خوراکه تان هر له بهر خوا و بو به ده ست هینانی په زامه ندى نه و پى ده به خشین، نه پاداشتمان لیتان ده وېت و نه سوپاس)).

__ خه لکی که لک و قازانجی تو نازان:

هوکاری نویم نه ویه که: خه لکی ته نیا کاتى که لک و قازانج و بهر ژده و ندى تو د هزانن، که وا په روه ردگار پېيان ناشنا بکات و ته نیا کاتى نه و تواناییه یان هیه که خداوه ند تواناییان پى ببه خشى و ته نیا کاتى ده توانن له نه ستویدا دهرېتن که په روه ردگار ویست و نیراده یان تیدا دهسته بهر بکات و بېنېته دى.

که واته ته وای کارووباره کان له کوتاییدا بو په روه ردگار د ده گه پېته وه که: هه موو شتى له نه ووه ده ستى پى کردووه و تیکړای خیر و چاکه کان له خزمهت نه ودايه و بو نه ویش ده گه پېته وه.

له نه نجامدا وابهسته بوون و په یوه ست بوون، ترس و پارانه وه و دلّه پاوکى و نومید، پروتیکردن، پشت بهستن و به ندایه تی کردن و په رستشى نه وان، هه مووی زهره ر و زیانه و که لک و قازانجیکى نییه و هر قازانج و سووډیکیش که به ده ست بیت، دروست هه مان نه ویه که په روه ردگار برپاری له سر داوه و خستوویه تییه خزمهت.

__ به رژه وهند خوازی خه لک:

هوکاری دهیم ئه وهیه که: خه لکی به دواى جی به جی کردنی نیاز و پیوستیه کانی
خویانه وهن له پیگه ی ئیوه وه!، ئه گهرچی به زهره و زیانی ئایین و دونیا شتان
کوژتایی پی بیت و به دواى که لک و قازانج و به رژه وهندی خویانه وهن، ئه گهرچی زهره و
خرابه شی به دواوه بیت بو ئیوه.

به لام پهروهردگاری مه زن خیر و چاکه و قازانجی ئیوه ی دهویت و به دواى
ئه وه وهیه که وا زهره و زیان و شه پ و خرابه تان ئی دور بخاته وه، که واته چون پیگه
دهدنه که جگه له خوا هیوا و ئومیدتان به که سیکی تره بی و جگه له ئه وه
که سیکی تر بترسن.؟!

کورته ی ته وای ئه و شتانه ی که باس کران و خراپه پوو ناسینی ئه م حه قیقه ت و
پاستیه یه که: ((ئه گهر ته وای خه لکی کوژ ببنه وه و هاوکاری و ئاریکاری به کتر بکه ن
بو ئه وه ی زهره و زیانیکتان پی بگه یه نن، ناتوانن پیتان بگه یه نن جگه له وه ی که
پهروهردگار (جل جلاله) برپاری له سه ر داوه ناتوانن زهره و زیانیکتان پی
بگه یه نن)).^{۷۳}

پهروهردگاری مه زن ده فهرموویت:

﴿قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾

سوره تی ته وه: ۵۱

واته: ((ئه ی پیغه مبه ر "صلی الله علیه وسلم" توش بلی: هه رگیز له وه زیاترمان بو
پیش نایه ت و تووشمان نایه ت جگه له وه ی که خوا بو ی نویووین (هه رچیش بۆمان
پیش دیت هه ر خیره بۆمان)، ئه وه هه میشه یارو یاوه ر و پشتیوانمانه، ده با ئیماندارن
هه ر پشت به و خواجه بیه ستن)).

ته وهري هه شته م: به شي کو تايي نه م په رتو وکه:

نه ته نيا مروځ به لکو ته واوي گيانله به ران به هوځي ويست و ئيراده وه ده ژين و هيچ يه کي له وانه له (زانست و ويست و ئيراده) و کارځ که له و ئيراده و ويسته وه سه رچاوه ده گري، بي به هره نين و هر يه کي کيان خاوه ني خواست و بو گه يشتن پي ريگه يه ک ده گرنه بهر.

هه ندي جار له هوکارځي تاييه ت به خوځي و هه ندي جارځي له ئامراز و هوکارگه لي له دهره وه بووني خوځي و له هه ندي بابيه ت و بواريشدا له ئامراز و هوکارگه لي کي دهره وني و دهره کي پيکه وه بو گه يشتن به ئامانج و مه به سته که ي که لک و هه رده گري. به گشتي سروشتي ته واوي گيانله به ره کان به تاييه تي مروځ به جوړيکه که: داواي شتي ده کن و ده توانن پي بگن و له نه ستوي دهرين و بو گه يشتن به ئامانج و مه به ستي خوځان پشت به شتي ده به ستن.

ويست و ئامانجځي دوو جوړه:

يه که م: نه وانه ي که له خودي خوځاندا (له ذاتي خوځاندا) ئامانج و مه به ستن. دووهم: نه وه ي که به هوځي شتي کي تره وه وه ک ئامانج و مه به ستيان لي ديت. ئامراز و هوکارگه لي که بو هاوکارځي و ئاريکارځي له پيناو گه يشتن به و ئامانج و مه به سته به کارځي دي و به واتايه کي تر يارمه تي و ده ست گروځيان لي داوا ده کريت، نه وانيش دوو جوړن:

يه که م: نه وانه ي که له خودي خوځاندا يارمه تي دهره وهاوکارن.

دووهم: نه وانه ي که به شويکه و ته وه و ئامرازي نه و دينه نه ژمار.

که واته سه باره ت به مه چوار بابيه ت تره ده کرين:

۱. شتي که له ذاتي خوځاندا ئامانج و مه به سته.

۲. کاروباري که له په يوه ندي له که ل کاروبارهايي که تر ده که ونه بهر

سه رنجدانه وه.

۳. شتانیک که له ذاتی خوځاندا یارمه تی دهر وهاوکاریکرن.

۴. له په یوه نندی به نامراز و هوکار بوونه وه و به شیوه و جوړیکی تر ده که ونه بهر
سه رنجدانه وه.

مه به ست نه وه یه که واکر دلی نامانجیکی ه بی و پیی ناسووده بییت و
به درووستی خوشی بویت و پیویستی به شتیکه که بو گیشتن پیی که لگی لی
وهریگری و داوی یارمه تی لی بکات.

یارمه تی دانیش داواکراوه و به کارهیتراره. په رستش و داوی یارمه تی کردن له
زوریک له بواره کاند (مه سه له کاند) پیویست و پیویستکراوی (لازم و ملزوم) به کترین.

هر شتی که دل له په یوه نندی له گه لی زیان و گوزهران و یارمه تی دان وکه لک و
قازانجی خوی وابه ستی بییت و دلی پی بدات، له به رامبه ری دا گوپرایه ل و ته سلیم
ده بییت، نه گه چي له بهر ذاتیشی خوشی نه ویت، له پوه وه خوشی ده ویت، به لام
هندي جار باروودوخ به سهریدا زال ده بی و ده ستی به سهردا ده گریت و له به ری زات و
جه وهر و که سایه تی (ماهییه تی) خوشی ده ویت و نه و نامانج و مه به ستی که لی
هه بووه فهراموشی ده کات.

هندي جار دل شتیکی خوش ده ویت و به نامانج و مه به ستی خوی له قه له می
ده دات و ده یژمیتری، به لام داوی یارمه تی و هاوکاری لی ناکات و بو گیشتن پیی
پشت به شتیکی تره وه ده به ستی. وه که که سی که واکه مال، پله و پایه یاخود ژنیکی
خوش بویت و گیروده و عه ودالی بییت، نه گه بزانی دلداره که ی (معشوق) توانای
فهراهم کردنی نامانج و مه به ستی نه وی هیه، پشتی پی ده به ستی و له م کاته دا و
به م شیوه یه (خوش ویستن و یارمه تی دانی) نه و له سهر یه که نامانج و مه به ست کو
ده بیته وه. له نه نجامدا مه سه له که چوار ته وهر په یدا ده کات:

یه که م: خوشه ویست و دلداري که له بهر زات و نه فسی خوی، هم خوشه ویست و
همیش یارمه تی دهر ده بییت، نه مه به رزترین و گه وره ترین جوړه و هیچ که س و هیچ

شتی جگه له په‌روه‌ردگار (جلّ جلاله) به‌م جوړه نښه و جگه له‌و‌ده‌بې له په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل‌خو‌شو‌یستنی‌ئ‌ه‌ودا‌بڼه‌ خو‌شه‌ویست و وه‌ك‌ ئامراز و هو‌كار یارمه‌تی و هاو‌کاریان‌ لې‌ وه‌ر‌ب‌گ‌یر‌دی.

دوهم: شتی که به‌ه‌و‌ی‌زاتی‌ شتی‌کی‌ تره‌وه‌ خو‌شه‌ویسته و داوای یارمه‌تیشیان‌ لې‌ ده‌کړی، وه‌ك‌ دل‌داری‌ که توانای‌ ئه‌وه‌ی‌ هه‌بې‌ که‌وا‌ ئامانجی‌ خو‌شه‌ویسته‌که‌ی‌ (عاشق) به‌جې‌ به‌ینی.

سی‌هم: خو‌شه‌ویست و که بو‌گ‌یشتن‌ پېی، له‌ که‌س و شتی‌ك‌ داوای یارمه‌تی بکړیت.

چوارهم: هاو‌کار و یارمه‌تی‌ ده‌رې‌ که داوای یارمه‌تی‌ لې‌ کراوه، له‌به‌ر‌خاتری‌ خو‌ی‌ نښه که ببیته‌ خو‌شه‌ویست.

کاتی‌ که ئه‌م‌ کارووبارانه‌ بناسرین، ئاشکرا‌ ده‌بیت‌ که، کامه‌ له‌م‌ چوار جوړه‌ شایان‌و‌ شایسته‌ی‌ (به‌ندایه‌تی‌ و داوای یارمه‌تی‌ کردنیان) هه‌یه‌ و خو‌ش‌ ویستن‌ و داوای یارمه‌تی‌ کردن‌ له‌ غه‌یری‌ ئه‌و‌ ئه‌گه‌ر‌ هو‌کاری‌ نه‌بې‌ بو‌ خو‌ش‌ ویستن‌ و یارمه‌تی‌ دانی‌ ئه‌و‌ ده‌بیته‌ مایه‌ی‌ زهره‌ر‌ و زیان‌ و شه‌ر‌ و خراپه‌ی‌ مرو‌ف‌ و زهره‌ر‌ و زیانی‌ له‌ که‌لک‌ و قازانجی‌ زیاتره‌.

پن‌ویسته‌ له‌ ک‌زتايدا‌ بلّیم: "هه‌رچی‌ که‌مو‌کوپی‌ و نات‌ه‌واوی‌ و خه‌وش‌ و نیازمه‌ندی‌ هه‌یه، له‌ په‌روه‌ردگاری‌ گه‌وره‌ و زانا‌ و کاربه‌جې‌ و بې‌ نیاز و به‌ ده‌سه‌لات‌ه‌وه‌ دووره‌ و ته‌واوی‌ و کاملی‌ و بې‌ خه‌وش‌ و غه‌شی‌ و بې‌ که‌مو‌کوپی‌ ته‌نیا‌ بو‌ ئه‌وه‌ و به‌س".

وه‌ر‌گ‌ټ‌ر

۲۴/۷/۲۰۱۰زایینی (خورمال)

۱۲/شعبان/۱۴۳۱ک‌و‌چی

ناوہرؤك

باب ٲ	لاٲرہ
ٲیشہ کی	۵
ٲیشہ کی وەرگیرانہ فارسیہ کہ	۸
ژیاننامہ ی نیمام نبین قہیمی جہوزی	۱۲
سہ بارہت بہم ٲہرتووکہ (۱)	۱۵
سہ بارہت بہم ٲہرتووکہ (۲)	۱۷
ٲیشہ کی نووسہر	۲۰
بہشی یہ کہم: سہ لامہ تی و نہ خوشی دل	۲۹
سہ لامہ تی و نہ خوشی دل	۳۰
ٲلہ و ٲایہ ی دل:	۳۰
یہ کہم: دلئکی تہ ندروست (صحیح):	۳۲
دووہم: دلئکی مردوو (میت):	۳۶
سییہم: دلئکی نہ خوش (نہ خوش):	۳۷
شہیتان دوورہ لہ دلی تہ ندروستہوہ:	۴۰
بہشی دووہم: نیشانہ کانی سہ لامہ تی و نہ خوشی دل	۴۲
تہ وہری یہ کہم: نیشانہ کانی سہ لامہ تی و نہ خوشی دل	۴۳
ٲیناسہ ی نہ خوشی دل:	۴۳
ہست کردن بہ نہ خوشی دل:	۴۵
سہ ختی خوراکری لہ سہر دہرمان (دہوا):	۴۵
نیشانہ کانی نہ خوشی دل:	۴۶
نیشانہ کانی سہ لامہ تی دل:	۴۷

- ۵۲ به کورتی:
- ۵۵ ته وهری دووم: له نیویه ره کانی دل و هوکاره کانی نه خوشکه و تنی:
- ۵۷ (له ناویه ری یه کهم: زیاده رویی له تیکه لاوی کردن له گهل خه لکی دا):
- ۶۶ له ناویه ری دووم: نارهم زووه دوور و دریزه کان:
- ۶۸ له ناویه ری سییه م: خوشه ویستی بو غه ییری په رومردگار:
- ۷۱ له ناویه ری چواره م: زیاده روی و دهست بلاوی له خواردن و خوراکدا:
- ۷۳ له ناویه ری پینجه م: زیاده روی له خه و تندا:
- ۷۴ له ناویه ری شه شه م: ته ماشا کردنه نا پیویسته کان:
- ۷۵ له ناویه ری هه و ته م: زور قسه کردن:
- ۷۷ به شی سییه م: راستی و حقیقه تی نه خوشی دل:
- ۷۸ ته وهری یه کهم: راستی و حقیقه تی نه خوشی دل:
- ۷۹ جیاوازی هه لویست نواندن دی:
- ۸۱ قورن چاره سهر و دهوا و دهرمانی دله کانه:
- ۸۳ ته وهری دووم: نامراز و هوکاری نه خوشییه کانی دل و جهسته:
- ۸۳ نه خوشییه کانی جهسته و ریگه چاره کانیان:
- ۸۵ دل و دهکو جهسته وایه له نه خوشی و درنه خوشیدا:
- ۸۷ کورته یه کهم له باروودوخی دل:
- به شی چواره م: ریگه کانی بهرگری کردن، له زال بوونی نه فس**
- ۸۹ به سهر دلد:
- ۹۰ ته وهری یه کهم: سهرچاوهی نه خوشییه کانی دل:
- ۹۰ په نابردن بو په رومردگار له خراپه و شهری نه فس:
- ۹۲ په رده له نیوان دل و به دیینه ردايه:

- ۹۳..... نیشاندی نهفس یاخود، نهفسهکان؟
- ۹۵..... تهوهری دوووم: نیشانه و خهسلهتی نهفسهکان
- ۹۵..... نهفسی موتمهئینه:
- ۹۶..... نهفسی نه مهاره:
- ۹۸..... نهفسی لهووامه:
- ۹۹..... گورانکارییهکانی نهفس:
- ۱۰۰..... تهوهری سییه: چارهسهری نه خوشی دل، له ریگهی لیپرسینهووی نهفسهوه
- ۱۰۰..... چارهسهری نه خوشی دل:
- ۱۰۱..... قسهی پیشینان له بارهی موحاسه به کردنی نهفسهوه:
- ۱۰۵..... نموونه یهك بو چونیییه تی موحاسه به کردنی نهفس:
- ۱۰۸..... نهووی که کاری موحاسه به کردنی نهفس ناسان دهکات:
- ۱۰۹..... تهوهری چوارهم: لیپرسینهووی نهفس
- ۱۰۹..... موحاسه به کردنی نهفس پیش کردهوه و دهست به کاربوون:
- ۱۱۲..... موحاسه به کردنی نهفس دوا کردهوه و دهست به کاربوون:
- ۱۱۳..... زهره و زیانهکانی دوورکه وتنهوه له موحاسه به کردنی نهفس:
- ۱۱۴..... موحاسه به کردنی نهفس سه بارهت به یهك هه ئویستی و شوینکه وتن:
- ۱۱۸..... پیویستی موحاسه به کردنی نهفس:
- ۱۲۰..... تهوهری پینجه م: کهك و قازا نجهکانی موحاسه به کردنی نهفس:
- ۱۲۰..... ۱. ناگایی و ناگاداری له کهم و کوری و خهوشهکانی نهفس:
- ۱۲۳..... ۲. لومه و سه رزه نشت کردنی نهفس:
- ۱۲۵..... ۳. ناسینی په رومردگار:
- ۱۲۷..... موحاسه به و لیپرسینهووی نهفس:

- بهشی پینجه‌م: پاراستنی دل له بهران بهر زالبوون و دهسه‌لاتی**
شه‌یتاندا ۱۳۱
- ته‌ومری یه‌که‌م: چاره‌سهری نه‌خوشی زالبوونی شه‌یتان به‌سهر دِلدا** ۱۳۲
- بازنه‌ی زال بوونی شه‌یتان به‌سهر مروّفا:** ۱۳۲
- مه‌ترسی شه‌یتان له مه‌ترسی نه‌فس ترسناک‌تره:** ۱۳۵
- په‌نا بردن بو په‌رومردگار له کاتی خویندنی قورئاندا:** ۱۳۸
- په‌ناگرتن له شه‌یتانه‌کانی جین و ئینس:** ۱۴۴
- په‌یوه‌ندی نیوان خوږاگری و په‌ناگرتن:** ۱۴۷
- شه‌یتان دهسه‌لاتی به‌سهر نه‌هلی ئیماندا نییه، یانی چی؟** ۱۴۸
- ته‌ومری دووم: نامرازه‌کانی رووبه‌روو بوونه‌وه له‌گه‌ل شه‌یتاندا:** ۱۵۸
- به‌کورتی:** ۱۶۶
- بهشی شه‌شه‌م: کاریگه‌ری ئازاوه و تاوانه‌کان به‌سهر دِله‌وه** ۱۶۷
- ته‌ومری یه‌که‌م: رووتیکردنی به‌لا و تاوانه‌کان بو‌سهر دل:** ۱۶۸
- ته‌ومری دووم: نیشانه و ناسه‌واره‌کانی تاوان به‌سهر دِله‌وه:** ۱۷۳
- هه‌ست نه‌کردن به‌گه‌وره‌یی و شکومه‌ندی په‌رومردگار:** ۱۷۳
- په‌یدا بوون و به‌دیار که‌وتنی سام و ترس له دِلدا:** ۱۷۶
- له‌ده‌ست دانی سه‌لامه‌تی و ته‌ندروستی دل:** ۱۷۸
- له‌ده‌ستدانی بینین و بینایی دل:** ۱۸۲
- ته‌ومره‌ی سییه‌م: په‌رده‌ی نیوان دل و خوی گه‌وره:** ۱۸۴
- بهشی هه‌وته‌م: دلی زیندوو و پایه‌دار** ۱۸۷
- ته‌ومری یه‌که‌م: ژییانی دل، بناغه و بنه‌مای ته‌واوی خیر و به‌رژمه‌ه‌ندییه‌کان** ۱۸۸
- ژیان و رووناکی دل، سهرچاوه‌ی خوشبه‌ختی:** ۱۸۸

- ۱۹۲ _ نمونده يهك له ناو و ناگر:
- ۱۹۴ _ دروستکردن و چاكسازی كردنى دلّ مهرداره به دوو بنه ماکه؟
- ۱۹۹ _ ته وهرى دووهم: ژيانى دلّ له پالّ تيگه يشتن و فيربوونى حهق دا
- ۱۹۹ _ دوو هيژى زانست و ويست (العلم و الارادة):
- ۲۰۱ _ ناسين و په پيرموى كردن له حهق و راستى:
- ۲۰۷ _ به شى هه شته م: دهوا و دهرمانى نه خوشييه كانى دلّ
- ۲۰۸ _ ته وهرى يه كه م: ديارى كردنى دهرمانه كانى نه خوشييه كانى دلّ
- ۲۰۸ _ نه خوشييه كانى دلّ دوو جوړن:
- ۲۱۴ _ ته وهرى دووهم: قورئان هه لگري دهرمان و چاره سرگه ليكى دهرونييه
- ۲۱۴ _ قورئان و چاره سر كردنى نه خوشيه دوودئى و گوماناييه كان:
- ۲۱۵ _ قورئان چاره سر كه رى راسته قينه:
- روو لينان و سه خت و دژوار كردنى كارووباره كان، له لايه ن قسه كه روو
- ۲۱۶ _ زاناکانه وه:
- ۲۱۹ _ قورئان چاره سهرى نه خوشى هه واوئاره زووه كانه:
- ۲۲۳ _ به شى نويه م: خاوين كردنه وهى دلّ له ناپاكييه كان
- ۲۲۴ _ ته وهرى يه كه م: پاكي دلّ و جهسته:
- ۲۲۴ _ نايه تى: ﴿وَيَا بَكَ فَطَهَّرْ﴾
- ۲۲۵ _ مه به ست له وشه ي "ثياب":
- ۲۲۶ _ واتاي ديارو ناشكرای نايه ته كه:
- ۲۲۶ _ بوچوونيكى تر:
- ۲۲۷ _ بوچوونى نيئه (نيين قه ييمى جهوزى):
- ۲۲۷ _ روئى پوشاك و خواردن له چييه تى و جهوه رى دلّدا:

- ۲۲۸..... ته وهری دووهم: کاریگه‌ری گویگرتنی نارپوا به سهر دله‌وه:
- ۲۲۸..... گویگرتن له شتی نارپوا، ده‌بیته هوئی لاوازکردنی حه‌ق و راستی:
- ۲۳۱..... ریگه ناده‌ن خراپه‌کاران بچنه به‌ه‌شته‌وه:
- ۲۳۲..... دوو جوړ پاکی:
- ۲۳۳..... واتای نزای ((اللهم طهرنی...)):
- ۲۴۰..... ته وهری سییه‌م: روئی خراپی گوناح و تاوان، به سهر دله‌وه.
- ۲۴۰..... پیسی و ناپاکی هاوئل بریاردان، زیناو نیربازی:
- ۲۴۱..... هاوئل بو خوا دانان دوو جوړه خراپه و پیسی هه‌یه:
- ۲۴۲..... کاریگه‌ری پیسی و خراپه به سهر دل و روچه‌وه:
- ۲۴۳..... نیشانه و شونه‌ماکانی هاوئل بریاردان (شرك):
- ۲۵۱..... تازه‌گه‌ری هاوشانی هاوئل بریاردانه بو خودا (البدعة قرينة الشرك):
- ۲۵۳..... جیاوازی له نیوان پیسی و ناپاکی گوناح و پیسی و ناپاکی شرکدا:
- ۲۵۵..... زینا و نیربازی، پیسترین و خراپترین تاوانن:
- ۲۵۶..... په‌یوه‌ندی نیوان خویش ویستن و شرك:
- ۲۵۸..... روئی زینا له دوورخستنه‌وه‌ی دل له په‌روم‌ردگار:
- ۲۶۱..... به‌شی ده‌یه‌م: گه‌شه‌سەندن و پاک کردنه‌وه‌ی دل.
- ۲۶۲..... ته وهری یه‌که‌م: گه‌شه‌سەندن و خاوین‌کردنه‌وه‌ی دل.
- ۲۶۲..... واتای خاوین‌کردنه‌وه "تزکیة":
- ۲۶۲..... خاوین‌کردنه‌وه دواي پاکیه‌تی:
- ۲۶۳..... سووده‌کانی چاو داخستن به‌رامبه‌ر کاری حه‌رام و نارپوا:
- ۲۶۷..... په‌ستی و زه‌بوونی سهرپیچی کردن و سهرفرازی په‌یره‌وی کردن:
- ۲۶۹..... پیش مهرجی خاوین‌کردنه‌وه‌ی دل:

- ۲۷۱ _ جیاوازی نیوان خاوین کردنه وهی نه فس و خو به خاوین زانین:
- ۲۷۳ _ واتای نایه تی ﴿قَدْ أُلْحَ مَنْ زَكَاها﴾:
- ۲۷۹ _ به شی یازدهیه م: هوکاره کانی خوشبه ختی دل
- ۲۸۰ _ تهومری یه که م: خوشبه ختی راسته قینه کامه یه؟
- ۲۸۰ _ دهستکه وتی گشتی له قازانج و زهره ر:
- ۲۸۱ _ په یوه ندی نه م کاروویارانه به په رومردگار وه:
- ۲۸۳ _ ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ سه رچاوهی خوشبه ختییه:
- ۲۸۴ _ نایه ته کانی یه که خوا په رستی (توحید):
- ۲۸۶ _ تهومری دووم: خوش ویستنی دنیا و بینینی دواړوژ:
- ۲۹۰ _ نایا یه که خوا په رستی رپووییه ت به سه؟
- ۲۹۳ _ تهومری سییه م: نیاز و پیویستی مروق به په رستشی په رومردگار:
- ۲۹۴ _ په رستش کاریکی قورس نییه:
- ۲۹۵ _ په رستن هوکاری سه لاهه تی، که وره یی و خوشبه ختی:
- ۲۹۶ _ وه لاهه دانه وهی پرسپاری:
- ۲۹۷ _ تهومری چواره م: خوشی بینینی په رومردگار له دواړوژدا:
- ۲۹۷ _ که وره ترین خوشی و به خشش
- ۳۰۰ _ خوشی بینین، شونه ما و شونه هاتی ناسین:
- ۳۰۱ _ تهومری پینجه م: روژی و سه رکه وتن و ویستی په رومردگار:
- ۳۰۵ _ تهومری شه شه م: زیانه کانی وابه سته بوون به غهیری خواوه:
- ۳۰۶ _ زهره ر و زیانه کانی دنیا ویستی (وابه سته بوون به دنیاوه):
- ۳۱۱ _ رهنج و نازاری هاوده می له که ل غهیری په رومردگاردا:
- ۳۱۶ _ بچووی و هیج و پوچی وابه سته بوون به دروستکراوه کانه وه:

- تەۋەرى جەۋتەم: دەسكەۋتى درووستكەر و درووستكراۋ: ۳۱۹.....
- _ ئامانجى خەلكى كەلك و قازانجى تۈنئىيە: ۳۲۳.....
- _ خەلكى كەلك و قازانجى تۈنئازان: ۳۲۴.....
- _ بەرژمەندخۋازى خەلك: ۳۲۵.....
- تەۋەرى ھەشتەم: بەشى كۈتايى نەم پەرتووكە: ۳۲۶.....
- ناۋەرۈك ۳۲۹.....